

Nr. 3 – 2007
Side 359 – 467

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 3
Utgitt 16. april 2007

Innhold

		Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
2007		
Mars	16. Lov nr. 11 om endr. i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.)	359
Mars	16. Lov nr. 12 om endr. i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard.....	365
Mars	30. Lov nr. 13 om endr. i lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksrett og lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker.....	366
Feb.	23. Ikrafttr. av lov 7. januar 2005 nr. 2 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og i enkelte andre lover (Nr. 226).....	392
Jan.	3. Deleg. av myndighet til Nordisk Emballasje Testing (NET) vedrørende kontroll og godkjenning av emballasje, inklusiv IBC-er og storemballasje for transport av farlig gods (Nr. 238).....	420
Mars	16. Delvis ikrafttr. av lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) (Nr. 272)	429
Mars	16. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter sentralbankloven § 11 fjerde ledd (Nr. 273).....	429
Mars	16. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) del VII, XII og XIII (Nr. 274).....	429
Mars	30. Kunngjøring av Grunnlovsbestemmelser om endringer av Grunnloven §§ 20, 30, 86 og 87 og nye §§ 15 og 82 (Nr. 364).....	465
Mars	30. Kunngjøring av Grunnlovsbestemmelser om endringer av Grunnloven §§ 17, 49, 73, 74, §§ 76–78 og Ikrafttredelse (Nr. 365).....	466
Forskrifter		
2006		
Sept.	11. Forskrift om eksamener ved Luftkrigsskolen (Nr. 1685).....	369
2007		
Feb.	9. Forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2007 (Nr. 198)	375
Feb.	15. Forskrift om midler til bygdeutvikling (Nr. 199).....	376
Feb.	23. Forskrift om regulering av fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2007 (Nr. 201).....	378
Feb.	27. Forskrift om adgang til å delta i fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2007 (Nr. 208).....	382
Jan.	31. Forskrift om opptak til studier ved Høgskolen i Akershus (Nr. 221).....	383
Feb.	25. Forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2007–2008 (Nr. 227).....	393
Mars	1. Forskrift om forbud mot doping av hest (Nr. 231).....	417
Mars	2. Forskrift om konsesjonsordning for fiske utenfor norsk fiskerijurisdiksjon (Nr. 232)	419
Mars	9. Forskrift om maksimalpriser for kjøring med drosjebil (Nr. 265)	422
Mars	13. Forskrift om fleksibel bruk av luftrommet (Nr. 266).....	424
Feb.	13. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2007 (Nr. 269)	427
Mars	1. Forskrift om klageadgang ved Stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid (Nr. 270)....	428
Mars	16. Midlertidig forskrift om overgangsregler til lov om sparebanker og lov om forretningsbanker (Nr. 276)	431
Mars	16. Forskrift om Finnmarkskommisjonen og Utmarksdomstolen for Finnmark (Nr. 277).....	431
Mars	19. Midlertidig forskrift om avbrudd og opphør av individuelle livrentekontrakter (Nr. 278)	434
Mars	12. Forskrift om løsning av tvister mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunene etter arbeids- og velferdsforvaltningsloven. (Nr. 294)	435
Mars	14. Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2007 (Nr. 296).....	438
Mars	14. Forskrift om bruk av ferdskriver for elektronisk overvåking av fangst av hval (Nr. 297)	439
Mars	19. Forskrift om opptak til utdanninger ved Høgskolen i Østfold (Nr. 305).....	444
Mars	28. Forskrift om avklaring, arbeidsrettet rehabilitering og oppfølging for sykmeldte arbeidstakere (Nr. 360)	462
Mars	29. Forskrift om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven (Nr. 361)	463
Mars	29. Forskrift om anlegg av offentlig veg (Nr. 363).....	464

Endringsforskrifter

2006

Nov. 12. Endr. i forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø (Nr. 1687)..... 375

2007

Feb. 23. Endr. i forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet (Nr. 200)..... 378

Feb. 23. Endr. i tjenesteordning for biskoper (Nr. 202)..... 380

Feb. 23. Endr. i forskrift om fastsettelse av kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 (Nr. 205)..... 381

Feb. 23. Endr. i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke tredjeland i forbindelse med utbrudd av aviær influensa (Nr. 206) 381

Feb. 26. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 207)..... 382

Feb. 7. Endr. i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek (Nr. 222) 385

Feb. 7. Endr. i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften) (Nr. 223)..... 386

Feb. 14. Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 224)..... 388

Feb. 20. Endr. i forskrift om forskrivning, tilvirkning og distribusjon m.v. av medisinfôr til dyr, fugler, fisk og andre akvatiske organismer (Nr. 225)..... 391

Mars 1. Endr. i forskrift om forvaltning av tilskudd til sysselsetting av sjøfolk (Nr. 228) 413

Feb. 23. Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 229) 414

Feb. 27. Endr. i forskrift om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske selskaper og i forskrift om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske samvirkeforetak (Nr. 230) 414

Jan. 16. Endr. i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo (Nr. 239) 420

Feb. 14. Endr. i forskrift om Akvakulturregisteret (A-registerforskriften) (Nr. 240) 420

Mars 8. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2007 (Nr. 241) 421

Mars 1. Endr. i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften) (Nr. 242)..... 421

Mars 13. Endr. i forskrift om gjennomføring av felleseuropeiske driftskrav for ervervsmessig lufttransport med fly (Joint Aviation Requirements Operations), BSL JAR-OPS 1 amendment 9 (Nr. 267)..... 425

Mars 14. Endr. i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (Nr. 268)..... 425

Mars 16. Endr. i forskrift om eiendomsmegling (Nr. 275) 429

Mars 12. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 (Nr. 295)..... 436

Mars 15. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2007 (Nr. 298) 440

Mars 16. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 (Nr. 299)..... 440

Mars 19. Endr. i forskrift om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer (Nr. 300)..... 441

Mars 22. Endr. i forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) (Nr. 301) 442

Feb. 23. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007 (Nr. 302)..... 442

Mars 20. Endr. i forskrift for studier ved Universitetet i Tromsø (Nr. 306)..... 449

Mars 23. Endr. i forskrift om drift av akvakultur (akvakulturdriftsforskriften) og forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret (Nr. 308) 450

Mars 23. Endr. i forskrift om verdipapirfonds handel med derivater (Nr. 309) 451

Mars 23. Endr. i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) (Nr. 310)..... 454

Mars 26. Endr. i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2007 (Nr. 311) 454

Feb. 28. Endr. i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo (Nr. 355) 455

Mars 16. Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 356)..... 458

Mars 27. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 (Nr. 357)..... 460

Mars 27. Endr. i forskrift om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning (Nr. 358) 461

Mars 28. Endr. i forskrift om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2007 (Nr. 359) 461

Mars 29. Endr. i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007 (Nr. 362)..... 464

**Diverse
2007**

Feb.	23.	Vedtak om nedleggelse av Forsvarsrådet (Nr. 203).....	380
Feb.	23.	Opph. av forskrift om forsøk med konkurranse om arbeidsformidling (Nr. 204).....	381
Mars	1.	Opph. av nærmere regler om ordinasjon og tilsetting av personer som ikke er cand.theol. (Nr. 264).....	422
Mars	14.	Opph. av diverse forskrifter på det landbrukspolitiske området (Nr. 271).....	428
Mars	16.	Endr. i vedtekter for Norsk Tipping AS (Nr. 303).....	443
Mars	16.	Vedtak om godkjenning av Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier som høyskole (Nr. 304).....	444
Mars	22.	Opph. av instruks for tilsyn etter forskrift 2. april 2001 nr. 384 om transport av levende dyr (Nr. 307).....	450

Rettelser

Nr. 2/2007 s. 347 (i forskrift 9. februar 2007 nr. 174 om endring i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin).....	467
---	-----

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 16. april 2007

Nr. 3

16. mars Lov nr. 11 2007

Lov om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.).

Ot.prp.nr.11 (2006–2007), Innst.O.nr.41 (2006–2007) og Besl.O.nr.55 (2006–2007). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 1. og 8. februar 2007. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 16. mars 2007.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker.
- 2 Lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker.
- 3 Lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant.
- 4 Lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond.
- 5 Lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven).
- 6 Lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven).
- 7 Lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling.
- 8 Lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven).
- 9 Lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven).
- 10 Lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven).
- 11 Lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).
- 12 Lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven).

I

I lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 4 nr. 4 og 5 skal lyde:

4. kommune der sparebanken har en eller flere avdelinger, jfr. § 17,
5. den eller de avdelinger som har lokalt forstanderskap, jfr. § 17 a, og den eller de avdelinger som har lokal kontrollkomité, jfr. § 17 b,

§ 7 første ledd nr. 1 til 3 skal lyde:

1. forstanderskap,
2. kontrollkomité,
3. styre.

§ 7 nytt femte ledd skal lyde:

Sparebankens styre og ledelse er ansvarlig for virksomheten i lokale organer.

§ 12 nytt femte ledd skal lyde:

Etter forslag fra styret avgjør forstanderskapet:

1. opprettelse og nedleggelse av filial i kommune hvor banken ikke har sitt hovedkontor, annen filial eller avdelingskontor,
2. fordeling av det beløp som etter § 28 kan gis til allmenntilretteleggelse,
3. opptak av ansvarlig lånekapital.

§ 14 tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

En sparebank skal ha en daglig leder som tilsettes av styret. Ved tilsetting av daglig leder skal det straks sendes melding til Kredittilsynet. Daglig leder tilsettes på oppsigelse, og oppsigelsesfristen må fra sparebankens side ikke være lenger enn seks måneder.

Daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial, kan ikke være medlem av styret.

Daglig leder har rett og plikt til å delta i styrets behandling av saker og har rett til å uttale seg, med mindre annet bestemmes av styret i den enkelte sak.

§ 14 nåværende fjerde og femte ledd blir femte og sjette ledd.

§ 17 oppheves.

Nåværende § 17 a blir § 17 og skal lyde:

§ 17. Vedtektene kan bestemme at banken skal ha en eller flere avdelinger med egne styrer (lokalstyrer) som hvert skal ha minst tre medlemmer.

Avdelingens leder ansettes av sparebankens styre etter innstilling fra lokalstyret.

Medlemmer av det lokale styre velges av det lokale forstanderskap. Har avdelingen ikke lokalt forstanderskap, velges medlemmene av sparebankens forstanderskap. Formann og nestformann velges særskilt.

Hvis ikke annet er bestemt i loven eller vedtektene, gjelder lovens bestemmelser om sammensetningen av og medlemmer i sparebankens styre tilsvarende for det lokale styret så langt de passer. Godtgjørelse til medlemmene av det lokale styret fastsettes dog av sparebankens forstanderskap eller styre etter nærmere bestemmelse i vedtektene. Ved praktiseringen av bestemmelsen i § 14 første ledd annet og sjette punktum regnes med antall ansatte ved avdelingen.

Sparebankens styre utarbeider instruks for det lokale styret, jfr. § 17 a annet ledd nr. 5. Instruksen skal godkjennes av sparebankens forstanderskap.

Nåværende § 17 b blir § 17 a og skal lyde:

§ 17 a. Har en sparebank lokal avdeling med eget styre, jfr. § 17, kan vedtektene bestemme at avdelingen skal ha lokalt forstanderskap. Reglene i §§ 8, 8 a, 8 b, 8 c og 9 gjelder tilsvarende for det lokale forstanderskap så langt de passer. Ved praktiseringen av bestemmelsene i § 8 annet ledd annet til fjerde punktum regnes med antall ansatte ved avdelingen.

Det lokale forstanderskap skal:

1. velge sin formann og nestformann,
2. velge medlemmer og varamedlemmer til det lokale styret, jfr. § 17 tredje ledd,
3. velge medlemmer og varamedlemmer til den lokale kontrollkomité, jfr. § 17 b,
4. gjennomgå avdelingens regnskap og lokalstyrets årsberetning,
5. uttale seg om forslag til instruks for det lokale styret.

De bestemmelser som gjelder for forstanderskapet etter § 11 annet til sjuende ledd, gjelder tilsvarende for det lokale forstanderskap.

Det lokale forstanderskap skal etter forslag fra det lokale styret, fordele det gavebeløp som etter vedtak av sparebankens forstanderskap skal utdeles i avdelingens distrikt.

Nåværende § 17 c blir § 17 b, hvor første punktum skal lyde:

For avdeling med lokalt styre, jfr. § 17, kan vedtektene bestemme at det skal velges lokal kontrollkomité for stedlig kontroll under tilsyn av sparebankens kontrollkomité.

§ 18 første ledd første punktum skal lyde:

Medlem av forstanderskap, lokalt forstanderskap, kontrollkomité, lokal kontrollkomité, styre, lokalstyre, daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial, må ikke ta del i behandlingen eller avgjørelsen av noe spørsmål som han selv eller noen som han er gift med eller så nær i slekt- eller svogerskap med som søskenbarn, har personlig eller økonomisk særinteresse i.

§ 20 skal lyde:

§ 20. Allmennaksjeloven § 6–17 om godtgjørelse fra andre enn selskapet gjelder tilsvarende for godtgjørelse fra andre enn banken.

II

I lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 9 skal lyde:

§ 9. En forretningsbank skal ha et styre med fra fem til ni medlemmer. Det skal være allsidig sammensatt.

En forretningsbank skal ha en daglig leder som tilsettes av styret. En daglig leder tilsettes på oppsigelse og oppsigelsesfristen må fra bankens side ikke være lengre enn seks måneder.

Daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial, kan ikke være medlem av styret. Daglig leder har rett og plikt til å delta i styrets behandling av saker og har rett til å uttale seg, med mindre annet bestemmes av styret i den enkelte sak.

Styrets medlemmer velges av representantskapet. Ett medlem skal være ansatt i banken. Dette medlem skal ha et personlig varamedlem med møte- og talerett. Formann og nestformann velges særskilt.

Valget forberedes av en valgkomité som velges av representantskapet og som har medlemmer fra begge grupper i representantskapet, jf. § 11 tredje og fjerde ledd.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om valget av de ansattes medlem og varamedlem til styret.

§ 11 nåværende fjerde til åttende ledd blir nye tredje til sjuende ledd.

§ 12 første ledd skal lyde:

En forretningsbanks avdeling utenfor hovedkontorets kommune skal, dersom representantskapet bestemmer det, ha eget styre med fra fire til sju medlemmer. Ett medlem velges av og blant de ansatte ved avdelingen – dersom avdelingen har 15 ansatte eller flere. De øvrige medlemmer velges av representantskapet. For medlemmer av avdelingsstyret gjelder for øvrig de samme bestemmelser som for medlemmer av bankens styre, jf. dog § 25 fjerde ledd siste punktum. Bankens styre fastsetter instruks for avdelingsstyret. Instruksen skal godkjennes av representantskapet. Kongen kan gi nærmere forskrifter om valget av de ansattes medlem til avdelingsstyret.

§ 12 nytt tredje ledd skal lyde:

Forretningsbankens styre og ledelse er ansvarlig for virksomheten i avdelingsstyret og distriktsrådet.

§ 15 skal lyde:

§ 15. Etter forslag fra styret gjør representantskapet vedtak om:

1. opprettelse av filial eller avdelingskontor og nedleggelse av filial eller avdelingskontor i kommune hvor banken ikke har sitt hovedkontor, annen filial eller avdelingskontor,
2. om og i tilfelle hvor stort utbytte som skal deles ut til aksjeeierne innenfor det høyeste beløp som styret fastsetter og fra hvilket tidspunkt det vedtatte utbytte kan utbetales.

§ 17 første ledd første punktum skal lyde:

Medlem av styre, avdelingsstyre, kontrollkomité, representantskap, eller distriktsråd, daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial, må ikke ta del i behandlingen eller avgjørelsen av noe spørsmål som han selv eller noen som han er gift med eller så nær i slekt- eller svogerskap med som søskenbarn, har personlig eller økonomisk særinteresse i.

III

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant skal § 6–4 første ledd tredje punktum lyde:

Panteretten utgjør fem prosent av formuesgodets beregnede verdi eller av det et salg av formuesgodet innbringer, men maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hvert realregistrerte panteobjekt.

IV

I lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond skal § 4–8 annet ledd nr. 4 lyde:

4. 25 prosent av fondets eiendeler dersom verdipapirene er obligasjoner med fortrinnsrett utstedt av foretak hjemmehørende i en EØS-stat etter bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 underkapittel IV.

V

I lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) skal § 11 nytt fjerde ledd lyde:

Hovedstyret kan bestemme at den som skal utføre arbeid eller tjeneste for banken, eller som skal utføre arbeid for en tjenesteleverandør til banken, må framlegge politiattest dersom sikkerhetsmessige hensyn tilsier det. Det samme gjelder dersom senere endringer i en ansatts stilling eller arbeidsoppgaver gjør at sikkerhetsmessige grunner tilsier at det framlegges politiattest. Tidsbegrensningene i lov 11. juni 1971 nr. 52 om strafferegistrering § 6 gjelder ikke. Kongen kan gi utfyllende forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsene i første og annet punktum, herunder regler om hvilke straffbare forhold som skal anmerkes på politiattesten og om behandlingen av politiattester som er framlagt for banken.

VI

I lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 2 underkapittel IV skal lyde:

IV Obligasjoner med fortrinnsrett

§ 2–25 skal lyde:

§ 2–25. Virkeområde

Underkapittelet gjelder kredittforetaks rett til å ta opp lån ved å utstede obligasjoner med fortrinnsrett. Med obligasjoner med fortrinnsrett menes ihendehaverobligasjoner utstedt som mengdegjeldsbrev med fortrinnsrett til dekning i kredittforetakets sikkerhetsmasse, jf. § 2–28.

§ 2–26 skal lyde:

§ 2–26. Beskyttet betegnelse

Betegnelsen obligasjoner med fortrinnsrett kan bare benyttes om obligasjoner som er omfattet av reglene i dette underkapittelet.

Nåværende § 2–26 blir § 2–27 og skal lyde:

§ 2–27. Virksomhetsbegrensning og meldeplikt ved oppstart

Kredittforetak kan oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett når kredittforetakets vedtektsfastsatte formål er:

- å yte eller erverve bolighypoteklån, eiendomshypoteklån, lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder eller offentlige lån, og
- å finansiere utlånsvirksomheten hovedsakelig ved utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett.

Kredittforetak skal gi melding til Kredittilsynet senest 30 dager før det første gang usteder obligasjoner med fortrinnsrett.

Når hensynet til kredittforetakets soliditet tilsier det, kan Kredittilsynet gi pålegg til kredittforetaket om at obligasjoner med fortrinnsrett ikke skal utstedes.

Kredittilsynet kan samtykke til at kredittforetak i en overgangsperiode kan drive virksomhet som består i å oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett parallelt med annen virksomhet. Virksomhetene skal i så fall holdes atskilt fra hverandre. Kredittilsynet kan sette vilkår for å sikre slik atskillelse. Kredittilsynets samtykke kan gis for en periode på inntil ett år med mulighet til forlengelse for ytterligere ett år.

§ 2–28 skal lyde:

§ 2–28. Krav til sikkerhetsmassens sammensetning

Sikkerhetsmassen kan bare bestå av følgende typer fordringer:

- lån sikret ved pant i bolig, atkomstokument til bolig eller borettslagsandel (bolighypoteklån),
- lån sikret ved pant i annen fast eiendom (eiendomshypoteklån),
- lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder,
- lån til, eller lån garantert av, stat, kommune eller tilsvarende offentlige organer i andre stater (offentlige lån),
- fordringer i form av derivatavtaler som tilfredsstiller nærmere krav fastsatt i forskrift,
- fordringer som utgjør fyllingssikkerhet etter bestemmelsene i fjerde ledd.

Ved innføringen i sikkerhetsmassen skal lån som nevnt i første ledd bokstav a til c ikke overstige en nærmere angitt prosent av verdien av det formuesgodet fordringen er sikret ved pant i (belåningsgrad). Kongen fastsetter forskrift om belåningsgrader for ulike typer formuesgoder.

Lån som nevnt i første ledd bokstav a til c må ha pantesikkerhet i et formuesgode som ligger innenfor EØS-området eller OECD-området. Offentlige lån må være ytt til eller garantert av et offentlig organ som nevnt i første ledd bokstav d innenfor EØS-området eller OECD-området.

Som fyllingssikkerhet kan bare benyttes særlig likvide og sikre fordringer. Sikkerhetsmassen kan til enhver tid inneholde inntil 20 prosent fyllingssikkerhet. Dersom det foreligger særlige forhold, kan Kredittilsynet gi tillatelse til at andelen for en begrenset tidsperiode kan utgjøre inntil 30 prosent. Kongen kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser om krav til de fordringene som kan inngå i sikkerhetsmassen, og herunder innføre begrensninger i sammensetningen av sikkerhetsmassen.

§ 2–29 skal lyde:

§ 2–29. Beregning av verdi på underliggende formuesgoder

Ved innføring av fordringer som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav a til c i sikkerhetsmassen, skal det fastsettes et forsvarlig verdigrunnlag for formuesgodet som stilles som sikkerhet for hver enkelt fordring. Forsvarlig verdigrunnlag kan ikke være høyere enn markedsverdi fastsatt ut fra en forsiktig vurdering.

Forsvarlig verdigrunnlag skal fastsettes gjennom en individuell vurdering av det aktuelle realregistrerte formuesgodet. Verdivurderinger skal utføres av en kompetent og uavhengig person i henhold til anerkjente prinsipper. Vurderingen skal dokumenteres, og det skal fremgå av vurderingen hvem som har foretatt den, når den er foretatt og hvilke forutsetninger som er lagt til grunn for den. Verdivurdering av boliger kan likevel bygge på generelle prisnivåer så fremt det må anses forsvarlig ut fra markedsforholdene.

Kredittforetaket skal etablere systemer for etterfølgende kontroll med verdiutviklingen. Kredittforetaket skal også overvåke markedsutviklingen og verdirelevante forhold ved de enkelte realregistrerte formuesgodene. Dersom markedsforholdene eller forhold ved det enkelte formuesgodet tilsier at det kan ha skjedd en ikke ubetydelig verdiforringelse, skal kredittforetaket sørge for at det fastsettes et nytt forsvarlig verdigrunnlag i henhold til første og annet ledd.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om verdiberegningen og om krav til kredittforetakets systemer. Kongen kan i forskrift også fastsette regler om endret belåningsgrad som følge av etterfølgende verdifall for formuesgoder som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav a til c.

Nåværende § 2–32 blir § 2–30 og skal lyde:

§ 2–30. *Pantsettelse og tvangsforfølgning*

Fordringer som inngår i sikkerhetsmassen kan ikke pantsettes eller gjøres til gjenstand for utlegg, arrest eller annen tvangsforretning til fordel for enkelte av kredittforetakets kreditorer. Det kan heller ikke erklæres eller avtales motregningsrett, tilbakeholdsrett eller liknende i fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Kongen kan i forskrift gi særregler og gjøre unntak fra regelen i dette ledd for fordringer som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav e.

Nåværende § 2–28 blir § 2–31 og skal lyde:

§ 2–31. *Krav til stadig beløpsmessig balanse*

Sikkerhetsmassens verdi skal til enhver tid overstige verdien av obligasjonene med fortrinnsrett til dekning i sikkerhetsmassen. Det skal tas hensyn til kredittforetakets derivatavtaler som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav e ved beregningen av verdiene. Kongen kan i forskrift fastsette nærmere krav til hvordan verdiene skal beregnes. Kongen kan i forskrift fastsette regler for kredittforetak som ikke oppfyller kravet til stadig beløpsmessig balanse i første punktum.

Ved vurderingen av om kravet i første ledd er oppfylt, kan lån til samme låntaker og lån som har sikkerhet i samme formuesgode ikke medregnes med større del enn fem prosent av samlet sikkerhetsmasse. Kongen kan i forskrift fastsette at lån ut over grensen på fem prosent medregnes dersom det foreligger tilleggsikkerhet, og regler om slik tilleggsikkerhet.

§ 2–32 skal lyde:

§ 2–32. *Likviditetskrav*

Kredittforetaket skal påse at betalingsstrømmene fra sikkerhetsmassen til enhver tid gjør kredittforetaket i stand til å innfri sine betalingsforpliktelser overfor eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav e. Kredittforetaket kan inngå rente- og valutakontrakter for å oppfylle dette kravet.

Kredittforetaket skal opprette en likviditetsreserve som inngår i sikkerhetsmassen som fyllingssikkerhet. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om likviditetsreserve, herunder om tillatt avvik mellom fremtidige inn- og utbetalinger og om tillatt avvik mellom innfrielsesvilkårene for obligasjoner med fortrinnsrett og for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Kongen kan i forskrift gi regler om tillatt rente- og valutarisiko og om adgangen til å inngå rente- og valutakontrakter.

§ 2–33 skal lyde:

§ 2–33. *Krav til registrering*

Kredittforetaket skal føre register over obligasjonene med fortrinnsrett det utsteder, og sikkerhetsmassen som er tilordnet disse, herunder derivatavtaler som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav e. Registeret skal til enhver tid inneholde opplysninger om verdien av obligasjonene og sikkerhetsmassen.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere krav til registerets innhold, utforming og tilgjengelighet, samt regler om føring av registeret.

Ny § 2–34 i underkapittel IV skal lyde:

§ 2–34. *Uavhengig gransker*

Før kredittforetak utsteder obligasjoner med fortrinnsrett skal det være oppnevnt en uavhengig gransker for kredittforetaket. Granskeren oppnevnes av Kredittilsynet. Kredittilsynet kan når som helst tilbakekalle oppnevningen og oppnevne en ny gransker.

Granskeren skal overvåke at registeret føres korrekt, og regelmessig foreta en vurdering av om kravene i §§ 2–31 og 2–33 overholdes. Granskeren skal regelmessig underrette Kredittilsynet om sine iakttagelser og vurderinger.

Kredittforetaket har plikt til å gi granskeren alle relevante opplysninger om virksomheten. Granskeren skal ha full adgang til kredittforetakets register og kan kreve ytterligere opplysninger av kredittforetaket. Granskeren har også rett til å gjennomføre undersøkelser hos kredittforetaket.

Granskeren har krav på rimelig vederlag fra kredittforetaket for sitt arbeid. Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om oppnevning av og vederlag til granskere, og om granskeres oppgaver, rettigheter og plikter.

Nåværende § 2–33 blir § 2–35 i underkapittel IV og skal lyde:

§ 2–35. *Fortrinnsrett til sikkerhetsmassen, felles gjeldsfølgning mv.*

I tilfelle konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, avvikling av kredittforetaket eller offentlig administrasjon har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav e eksklusiv, lik og forholdsmessig fortrinnsrett til dekning i den sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Denne fortrinnsretten i sikkerhetsmassen går foran fortrinnsrett som nevnt i lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) §§ 9–2 til 9–4. Ved konkurs gjelder bestemmelsen i panteloven

§ 6–4 om lovbestemt pant for boet tilsvarende for boets rett til dekning i sikkerhetsmassen. Boets lovbestemte pant utgjør da maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hver enkel sikkerhetsmasse.

Fortrinnsretten omfatter også midler som senere betales inn i henhold til gjeldende avtalevilkår for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Slike midler skal fortløpende registreres etter reglene i § 2–33.

Ved konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, avvikling av kredittforetaket eller offentlig administrasjon har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2–28 første ledd bokstav e krav på rettidig betaling med midler som omfattes av fortrinnsretten så lenge bobehandlingen pågår, så fremt sikkerhetsmassen i all hovedsak oppfyller lovens krav. Dersom det ikke er mulig å forestå kontraktmessige betalinger med midler fra sikkerhetsmassen, og det ikke er sannsynlig at det vil skje en snarlig endring av likviditetssituasjonen, skal bostyret fastsette en dato for betalingsstans. Bostyret skal så snart som mulig informere eiere av krav med fortrinnsrett om betalingsstansen.

Utbringer sikkerhetsmassen mer enn det som er nødvendig for å dekke obligasjonseiernes eller derivatmotpartenes krav, inngår det overskytende i bomassen.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføring av konkursbehandling, offentlig administrasjon, gjeldsforhandling eller avvikling i kredittforetak som faller inn under dette kapitlet, herunder også fastsette regler som begrenser konkursboets, gjeldsnemndas, administrasjonsstyrets eller avviklingsstyrets mulighet til å disponere over utlån og andre eiendeler som inngår i sikkerhetsmassen, når dette kan gjøres uten å svekke de øvrige kreditorens dekningsmulighet. Slike forskrifter kan fravike regler i lovgivningen om konkurs, offentlig administrasjon av finansinstitusjoner, gjeldsforhandling og tvangsfullbyrdelse.

I kapittel 2 underkapittel V gjøres følgende endringer:

Nåværende §§ 2–34 til 2–37 blir §§ 2–36 til 2–39.

I kapittel 2a underkapittel V § 2a–17 fjerde ledd skal annet punktum oppheves.

VII

I lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling skal § 2–3 tredje ledd lyde:

Departementet kan ved forskrift fastsette bestemmelser om godkjenning av søkere med yrkeskvalifikasjoner fra andre stater.

VIII

I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) skal § 4–4 lyde:

§ 4–4. Registrering av aksjer i et verdipapirregister

Er selskapets aksjer registrert i et verdipapirregister, gjelder reglene i lov om allmennaksjeselskaper om slik registrering for aksjene, herunder § 4–10 om forvalterregistrering.

IX

I lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) gjøres følgende endringer:

§ 4–10 første ledd skal lyde:

(1) En bank eller annen forvalter som er godkjent av Kongen, kan føres inn i aksjeeierregisteret i stedet for en utenlandsk aksjeeier når aksjene er opptatt til handel på norsk regulert marked. Som utenlandsk aksjeeier regnes selskap registrert i utlandet, med mindre selskapets hovedkontor befinner seg her i riket, samt utenlandsk statsborger som ikke er bosatt her i riket. Kongen kan samtykke i forvalterregistrering av aksjer som tilhører utenlandske aksjeeiere også i andre tilfeller enn nevnt i første punktum. Et annet norsk verdipapirregister kan etter forskrift gitt av Kongen opprette et delregister som føres inn i aksjeeierregisteret på vegne av aksjeeier. § 4–5 gjelder tilsvarende for delregisteret. Selskapet kan vedtektsfeste at aksjene i selskapet ikke skal kunne forvalterregistreres.

§ 4–10 femte ledd skal lyde:

(5) Kongen kan gi forskrift om forvalterregistrering, herunder om forvalterens plikt til å gi offentlig myndighet opplysning om eierforholdene til de aksjer som forvaltes, og plikt til å rapportere periodisk om eierforholdene til offentlig myndighet eller til andre.

X

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) skal § 6–46 tredje ledd lyde:

(3) Det gis fradrag etter annet ledd for selvstendig næringsdrivende, frilansere og deltakere som nevnt i § 10–40 for tilskudd til pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven § 2–3 annet ledd.

XI

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) skal § 2–3 annet ledd lyde:

(2) Et foretak som ikke omfattes av første ledd kan opprette pensjonsordning for selvstendig næringsdrivende, for personlig deltaker i deltakerlignet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Årlig innskudd til ordning som nevnt i foregående punktum kan ikke overstige 4 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet mellom 1 og 12 G eller lønn mellom 1 og 12 G. Frilansere kan også opprette slik pensjonsordning, hvor årlig innskudd til ordningen ikke kan overstige 4 prosent av samlet beregnet personinntekt fra oppdragsvirksomhet mellom 1 og 12 G. Dersom et foretak som nevnt i første punktum oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer.

XII

I lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) gjøres følgende endringer:

§ 6–3 femte ledd siste punktum oppheves.

§ 6–3 nytt sjette ledd skal lyde:

Forvalteren skal fastsette regler for når forvalteren skal anses for å ha fått melding om en rettsstiftelse etter § 7–5. Reglene skal godkjennes av Kredittilsynet.

§ 6–4 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om tvangssalg av finansielle instrumenter registrert på forvalterkonti i de tilfeller der kontoen forvaltes av noen uten godkjenning etter § 6–3 første ledd, eller der forvalter ikke oppfyller sin plikt etter § 6–3 fjerde ledd.

Overskriften til kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Rettsvirkninger av registrering og notifikasjon

Ny § 7–5 skal lyde:

§ 7–5. Finansielle instrumenter innført i et verdipapirregister

Disposisjoner over finansielle instrumenter registrert på forvalterkonto i et verdipapirregister med tillatelse etter § 3–1 får rettsvirkninger etter §§ 7–1 og 7–2 når forvalteren får melding om disposisjonen. Rettsvirkninger etter §§ 7–1 og 7–2 inntreer likevel bare når forvalter er godkjent etter § 6–3 første ledd.

XIII

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid.

Kongen kan gi overgangsbestemmelser.

16. mars Lov nr. 12 2007

Lov om endringer i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard.

Ot.prp.nr.3 (2006–2007), Innst.O.nr.36 (2006–2007) og Besl.O.nr.50 (2006–2007). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 11. januar og 8. februar 2007. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 16. mars 2007.

I

I lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard skal det gjerast følgjande endringar:

§ 34 andre ledd skal lyde:

Valget er et forholdstallsvalg. Dersom det ikke foreligger mer enn ett godkjent listeforslag, holdes valget likevel som flertallsvalg. Valget gjelder for fire år. Det kan i løpet av perioden holdes suppleringsvalg etter egne regler.

§ 39 første ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Administrasjonssjefen skal sørge for at administrasjonen drives i samsvar med lover, forskrifter og overordnede instruksjoner, og at den er gjenstand for betryggende kontroll.

§ 44 skal lyde:

Kommuneloven kapittel 12 om internt tilsyn og kontroll og revisjon får tilsvarende anvendelse for Longyearbyen lokalstyre så langt det passer.

II

Lova trer i kraft straks.

30. mars Lov nr. 13 2007**Lov om endringer i lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksrett og lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker.**

Dok.nr.8:22 (2006–2007), Innst.O.nr.38 (2006–2007) og Besl.O.nr.56 (2006–2007). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 20. februar og 6. mars 2007. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 30. mars 2007.

I

I lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksrett, gjøres følgende endringer:

Lovens tittel skal lyde:

Lov om ansvar for handlinger som påtales ved Riksrett

§ 1 skal lyde:

Denne lov får anvendelse på handlinger som påtales ved Riksrett.

Forsåvidt ikke annet følger av denne lov, gjelder bestemmelsene om straff og erstatning i lovgivningen for øvrig ved siden av denne lov, når Statsrådets, Høyesteretts eller Stortingets medlemmer har brutt sine konstitusjonelle plikter.

§ 2 oppheves.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Foreldelsens løp avbrytes ved beslutningen om tiltale, eller ved særskilt beslutning av Stortinget om å iverksette undersøkelser såfremt beslutning om tiltale derefter blir fattet innen 1 år.

§ 6 oppheves.

§ 7 skal lyde:

For handling som påtales ved Riksrett kan den ansvarlige tilpliktes å betale erstatning for den skade som er voldt.

§ 9 skal lyde:

Undlater noget medlem av Statsrådet under behandlingen av en sak å gi opplysninger som har betydning for saken, eller gir han uriktige opplysninger, straffes han med bøter eller med fengsel inntil 5 år.

Det medlem av statsrådet som misligholder sin opplysningsplikt overfor Stortinget, straffes med bøter eller med fengsel inntil 5 år.

§ 10 skal lyde:

Med bøter eller med fengsel inntil 2 år straffes det medlem av Statsrådet som bevirker eller medvirker til at statens eiendommer eller øvrige midler ikke blir forsvarlig anvendt, eller bestyrt, eller som på annen måte viser uforstand eller forsømmelighet i sin virksomhet.

§ 11 skal lyde:

Den der som medlem av Statsrådet på annen måte enn nevnt i denne lovs øvrige bestemmelser ved handling eller undlatelse bevirker eller medvirker til noget som er stridende mot Grunnloven eller rikets lover, straffes med bøter eller med fengsel inntil 10 år.

Med samme straff straffes de medlemmer av Statsrådet, som forsømmer den dem med hensyn til innkallelse av Stortinget ved Grunnlovens § 39 påliggende plikt.

§ 13 skal lyde:

Undlater noget medlem av Stortinget å gi opplysninger som han plikter å meddele Stortinget, eller gir han uriktige opplysninger, straffes han med bøter eller med fengsel inntil 5 år.

§ 15 skal lyde:

Det medlem av statsrådet som ikke innleverer sin søknad om avskjed i samsvar med Grunnlovens § 15 første ledd, straffes med tap av embetet og bøter eller fengsel inntil 10 år.

På samme måte straffes det medlem av statsrådet som, etter at Stortinget har truffet beslutning om mistillit, overskrider sin bemyndigelse ifølge Grunnlovens § 15 tredje ledd.

§ 17 nytt annet ledd skal lyde:

Denne bestemmelse gjelder tilsvarende når et medlem av Høyesterett er medlem av Riksretten.

§ 18 oppheves.

II

I lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksrettssaker gjøres følgende endringer:

Kapitel 1 overskriften skal lyde:

Almindelige bestemmelser om Riksretten

§ 3 skal lyde:

Riksretten trer sammen i Høyesteretts lokaler. Foreligger særlige grunner til å holde rettsforhandlingene et annet sted, i eller utenfor rikets hovedstad, kan dette bestemmes av rettens president for så vidt det første rettsmøte angår, og senere av Riksretten selv.

§ 4 skal lyde:

Blir Riksrettens president kjent ugild, eller har han forfall, trer den etter utnevningstiden eldste høyesterettsdommer i hans sted.

Blir et annet av Høyesteretts medlemmer kjent ugild, eller har forfall, trer den neste etter utnevningstiden eldste høyesterettsdommer i hans sted.

Blir et av Stortinget valgt medlem kjent ugild eller har forfall, trer en av Riksrettsutvalgets valgte stedfortredere i hans sted etter fastsatt rekkefølge.

Riksrettens president kan bestemme at en eller flere av stedfortrederne etter henholdsvis annet og tredje ledd skal overvære forhandlingene for å tiltre retten om noen av dommerne får forfall.

§ 9 tredje ledd skal lyde:

Finner Riksretten det hensiktsmessig kan den også bestemme at vidner som innkalles for å avgi forklaring skal avhøres for et utvalg av rettens medlemmer. Dette utvalg som velges av retten skal i tilfelle ha tre medlemmer, derav én høyesterettsdommer, som tjenestegjør som formann, og to av medlemmene valgt av Stortinget. Spørsmålet om vidneplikt avgjøres av utvalget, hvis ikke dette finner at avgjørelsen bør treffes av den samlede rett. Treffer utvalget avgjørelsen, kan den med opsettende virkning innbringes for Riksretten innen en av utvalget fastsatt frist. I Riksrettens avgjørelse deltar i så fall også utvalgets medlemmer.

§ 14 skal lyde:

Om Stortingets ansvarskommisjon gjelder reglene i kapittel 3.

Når beslutning om tiltale for Riksrett er fattet, antar Stortinget en eller flere anklagere til å føre saken.

Stortingets president sender utskrift av tiltalebeslutningen til Regjeringen og til Høyesteretts formann, og underretter denne om at Riksrett er besluttet nedsatt og om valget av anklager eller anklagere. Som president i Riksretten sørger Høyesteretts formann for at tiltalebeslutningen uten opphold blir forkynt for den anklagede. Forkynnelsen utføres ved notarius publicus. Dog kan skriftlig erkjennelse fra den anklagede tre istedenfor sådan forkynnelse. Ved forkynnelsen gjøres den anklagede bekjent med bestemmelsene i denne lovs § 15.

§ 15 skal lyde:

Så snart Stortinget har fattet beslutning om tiltale for Riksrett, kan den eller de anklagede kreve opnevnt en forsvarer som de selv utpeker. Er det flere anklagere, kan et tilsvarende antall forsvarere kreves opnevnt.

Opnevningen foretas av Riksrettens president. Finner han det rimelig, kan han etter begjæring opnevne særskilte forsvarere for en enkelt eller enkelte av flere anklagede. Blir en begjæring om opnevning av flere forsvarere ikke tatt til følge, kan avgjørelsen prøves av Riksretten.

Blir begjæring om opnevning av forsvarer ikke fremsatt innen to uker fra forkynnelsen av tiltalebeslutningen, opnevner presidenten i alle tilfelle forsvarer.

Presidenten underretter den anklagede og anklageren om opnevningen.

§ 16 skal lyde:

Når forsvarer er opnevnt, sender Riksrettens president i rekommandert brev en fortegnelse over Høyesteretts medlemmer og de av Stortinget valgte medlemmer til anklageren, den anklagede og forsvareren. Samtidig berammer han rettsmøte i saken. Han utferdiger innkallelse til den anklagede med et varsel av minst to uker og sørger for at innkallelsen blir forkynt. Om forkynningsmåten gjelder bestemmelsen i § 14 tredje ledd.

Presidenten underretter anklageren og forsvareren om berømmelsen og innkaller til rettsmøte.

§ 17 første ledd skal lyde:

Når Riksretten er trådt sammen, avgir de av Stortinget valgte medlemmer skriftlig dommerforsikring etter reglene i domstoloven § 60, for så vidt de ikke tidligere har avgitt slik forsikring. Om forsikringens innhold gjelder de samme regler som for utnevnte dommere. Det personale som tjenestegjør ved retten, avgir skriftlig forsikring etter reglene i domstoloven § 141 om at de vil bevare taushet om forhandlinger som besluttes holdt hemmelig.

§§ 18 til 20 oppheves.

§ 21 skal lyde:

Når retten har fått sin lovlige sammensetning, gir anklageren en kort fremstilling av saken og en kort oversikt over de bevis som vil bli ført og hvad dermed aktes godtgjort.

Efterat forsvareren har fått ordet til en tilsvarende fremstilling og bevisoversikt, avhøres den anklagede såfremt han er villig til å avgi forklaring.

Avhøringen ledes av Riksrettens president eller, når han har forfall eller bestemmer det, av den eldste

høyesterettsdommer. Anklageren og forsvareren kan stille spørsmål direkte til den anklagede, når presidenten tillater det.

§ 22 annet ledd skal lyde:

Når vidner avhøres for den samlede rett, ledes avhøringen av Riksrettens president eller, når han bestemmer det, av den eldste høyesterettsdommer. Det samme gjelder om avhøringen av sakkyndige. Det kan overlates til anklageren og forsvareren helt eller delvis å foreta avhøringen.

§ 23 tredje ledd skal lyde:

Anklageren og forsvareren har rett til å få ordet to ganger hver. Den anklagede, eller om det er flere anklagede enhver av dem, kan uttale sig hver gang forsvareren har hatt ordet. Er det flere anklagere og forsvarere, kan hver av dem ta ordet to ganger.

§ 24 skal lyde:

Når retten finner at saken er ferdig til å pådømmes, erklærer Riksrettens president forhandlingen sluttet og saken optatt til doms.

§ 25 annet ledd skal lyde:

Voteringen begynner senest den 6te virkedag etterat saken er optatt til doms. Når voteringen er påbegynt, må den ikke avbrytes, før dommen er avsagt. Høyesteretts dommere, undtagen Riksrettens president, voterer først. Etterat de av Stortinget valgte medlemmer har votert, avgir presidenten sitt votum. Rekkefølgen i voteringen bestemmes for øvrig ved loddrekning.

§ 28 første ledd skal lyde:

Når saken således er tilendebragt, utferdiges avskrift av dommen, som underskrives av Riksrettens president og parafers av dens sekretær. Hvis Stortinget er samlet, når dommen faller, blir denne domsavskrift først å tilstille Stortingets president, for å opleses i Stortinget, hvorefter den forsynes med publikasjonspåtegning av Stortingets president og sendes tilbake til Riksrettspresidenten, som derefter sender den til Regjeringen med anmodning om dennes foranstaltning i henseende til dommens fullbyrdelse. Er Stortinget ikke samlet, sender Riksrettens president, etter å ha underrettet Stortingets president, domsavskriften direkte til Regjeringen med sådan anmodning som nevnt.

Nytt kapittel 3 skal lyde:

Kapittel 3 Stortingets ansvarskommisjon

§ 30 skal lyde:

Når Stortinget ber om det, iverksetter Stortingets ansvarskommisjon undersøkelser for å klarlegge om det er grunnlag for å ta ut tiltale for Riksrett i henhold til Grunnloven § 86.

Ansvarskommisjonen skal ha 5 medlemmer som velges av Stortinget for en periode på inntil 6 år etter innstilling fra Stortingets presidentskap. Hvis særlige grunner tilsier det, kan Stortinget velge stedfortreder for medlem av kommisjonen i en enkelt sak, eller løse et medlem fra vervet og foreta nytt valg for den resterende del av perioden.

Stortinget kan fastsette nærmere regler om kommisjonens sammensetning, arbeidsmåte og administrasjon. For øvrig bestemmer kommisjonen selv sin arbeidsmåte, og antar den bistand den finner nødvendig. Kommisjonen kan ikke instrueres om sin utøving av myndighet.

§ 31 skal lyde:

Ansvarskommisjonen gir en vurdering av om den mener det er grunnlag for å gjøre konstitusjonelt ansvar gjeldende mot noen og rapporterer til Stortinget. Rapporten skal være offentlig, med mindre særlige hensyn tilsier at den helt eller delvis bør være taushetsbelagt.

§ 32 skal lyde:

Så snart Stortinget har besluttet å be ansvarskommisjonen iverksette undersøkelser, har den som undersøkelsene er rettet mot krav på å få oppnevnt offentlig forsvarer. Oppnevnelsen foretas av kommisjonens leder. Den som undersøkelsene er rettet mot har for øvrig de samme rettigheter som en som etterforskes i medhold av straffeprosessloven.

§ 33 skal lyde:

Ansvarskommisjonen kan iverksette slike etterforskningskritt som etter straffeprosessloven kan besluttes av politi eller påtalemyndighet.

Enhver plikter etter innkalling å møte for kommisjonen. Kommisjonen eller en som handler på vegne av den, kan foreta avhør etter reglene om politiavhør. Etter reglene i straffeprosessloven kan kommisjonen sette frem begjæring for tingretten om gransking, bruk av tvangsmidler eller om bevisopptak, og kommisjonen kan søke bistand hos sakkyndige. Kommisjonen kan anmode politiet om å utføre nærmere angitte etterforskningskritt.

§ 10 tredje ledd annet punktum om godtgjørelse til vitner gjelder tilsvarende for den som etterkommer pålegg om å møte for kommisjonen.

III

Loven trer i kraft straks.

11. sept. Nr. 1685 2006

Forskrift om eksamener ved Luftkrigsskolen.

Fastsatt av Skolesjefen ved Luftkrigsskolen 11. september 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 syvende ledd og forskrift 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, jf. forskrift 24. juni 2005 nr. 676 om overgangsbestemmelser til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler. Kunngjort 9. mars 2007.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for utdanningen ved Luftkrigsskolen (LKSK). Forskriften omfatter alle eksamener, prøver, bedømmelser, vurderinger og lignende innenfor alle fag, emner, delemner og kurs når resultatet fremgår på, eller inngår som beregningsgrunnlag for karakterutskrift eller vitnemål for bachelorgradsutdanningen eller deler av den. Bestemmelser om rett til å få fortsette i studiet, § 12, gjelder også kravene til obligatoriske oppgaver som er forutsetning for å kunne gå opp til eksamen/deleksamen. Vurderingene og karakteren i *militært forhold* kommer i tillegg til karakterene som inngår i bachelorgraden og den er en forutsetning for å få bachelorgraden.

Eksamen i fag som ikke inngår i bachelorgraden, eller emner på dette nivået, reguleres også av denne forskrift, Forsvarets utdanningsdirektiver og LKSKs skolereglement.

Denne forskriften gjelder i tillegg til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (universitets- og høyskoleloven) med virkning fra 11. september 2006 og i tillegg til bestemmelser om eksamen og vurdering i rammeplaner for studiene på Luftkrigsskolen.

Der det ikke er fullt samsvar mellom Forsvarets utdanningsdirektiver og universitets- og høyskoleloven (UH-loven), skal intensjonen i UH-loven følges på områder som fremgår av forskrift 16. desember 2005 nr. 1575 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler. På samme måte skal bestemmelser om eksamen og sensur i nasjonale rammeplaner gå foran bestemmelser i denne forskriften.

Forskriften gjelder ikke for eksamener som Luftkrigsskolens kadetter tar ved andre høgskoler. I slike tilfeller gjelder vedkommende høyskoles eksamensbestemmelser.

§ 2. Definisjoner

1. Eksamen

Med eksamen menes i denne forskriften skriftlig og/eller muntlig individuell eller gruppevis prøve i et emne eller en del av et emne, presentasjon av praktisk oppgave, semesteroppgave, bacheloroppgave, demonstrasjon av egenferdighet eller innlevert rapport om utført laboratorie- eller prosjektarbeid som inngår i sluttvurderingen av et emne eller som gir grunnlag for fastsettelse av selvstendig karakter på vitnemålet. Begrepet skriftlig eksamen omfatter også eksamener der det benyttes datamaskin.

Eksamen skal normalt avlegges i form av individuell prøving. Gruppeeksamen kan benyttes for mindre deler av studiet.

2. Mappevurdering

Mappevurdering er vurdering av en samling tekster som er produsert i en viss periode, og som skal danne grunnlag for sluttvurdering med fastsettelse av endelig karakter. Prosess for utvelgelse av hvilke kadettarbeid som mappen skal bestå av i sluttvurderingen, skal gå fram av fagplanen. Luftkrigsskolens faglige styre kan fastsette utfyllende regler for mappeevaluering.

3. Ordinær eksamen

Ordinær eksamen er den eksamenen som holdes i et fag, emne eller delemne første gang.

4. Utsatt eksamen

Eksamen for kadetter som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen.

5. Ny eksamen

Eksamen for kadetter som ikke bestod ved siste ordinære eksamen (kontinuasjon).

6. Deleksamen

Noen emner omfatter deleksamener som er fastsatt i fagplanen. Også delemner med egen karakter på vitnemålet kan ha deleksamener fastsatt i fagplanen. Karakteren i emnet/delemnet blir fastsatt på grunnlag av karakterene i deleksamenene (jf. § 9). Opplysninger om hvordan slike sammensatte karakterer beregnes, skal gå klart frem av fagplanen.

7. Prøveeksamen

Det kan gis forskjellige prøver i tillegg til dem som har innflytelse på endelig karakterer på vitnemålet. Det kan være prøveeksamener, tentamener, innleveringer, forprøver og andre betegnelser. Slike vurderingsformer skal

omtales i fagplanen senest fra studieårets begynnelse hvis resultatet også kan være avgjørende for kadettene adgang til å gå opp til ordinær eksamen.

8. *Rammeplan*

Planer for studier der overordnet myndighet har fastsatt nasjonale rammer for innholdet i studiene. Studiene er nærmere konkretisert i studieprogram og fagplaner.

9. *Studieprogram*

Beskriver hvilke fag og moduler graden består av, samt omfanget av disse.

10. *Fagplan*

Med utgangspunkt i en godkjent rammeplan gir fagplanen en nærmere konkretisering av faglig innhold i alle emnene i et studieprogram og beskriver organiseringen av studiet, studieprogresjon, arbeids- og undervisningsformer, eventuelle praksisformer og forholdet mellom teori og praksis og vurderingsordningene.

11. *Emnebeskrivelse*

Betegnelsen på den detaljerte delen av en fagplan som gjelder ett avsluttende emne/delemne. Emnebeskrivelsen er en konkretisering av emnet, og gir opplysninger om emnets mål, innhold, arbeids- og undervisningsformer og om eksamens-/vurderingsordningen i emnet. Hvis det er flere deksamener i et emne, skal den innbyrdes vektningen eller sammenhengen mellom deksamenerne oppgis.

12. *Studiepoeng*

Omfanget av et fag, emne eller kurs i universitets- og høyskolesystemet måles i studiepoeng. 60 studiepoeng tilsvarer ett års normal arbeidsinnsats på heltid for en kadett.

13. *Kandidatnummer*

Alle kandidatene som er meldt opp til en eksamen, uansett type eksamen, får tildelt et tilfeldig valgt kandidatnummer for hver eksamen. Kandidatnummeret tildeles før eksamensoppgaven deles ut.

14. *Eksamensråd*

Ved Luftkrigsskolen skal *Eksamensrådet* være et rådgivende organ for skolesjefen. Eksamensrådet behandler spørsmål om eksamen, sensur og klager hvor løsningen ikke følger direkte av forskriften. Eksamensrådet består av dekanus (leder), kullsjef, tillitsvalgt for kadettene og tiltredende medlemmer etter behov.

Eksamensrådet delegeres beslutningsmyndighet i enkeltsaker som angår utsettelse av eksamen, fritak for fag/eksamener og tilsvarende saker av rutinemessig karakter.

15. *Skoleråd*

Ved Luftkrigsskolen skal *Skolerådet* være et rådgivende organ for skolesjefen i saker som angår alle skolemessige forhold vedrørende kadetter som ikke behandles av eksamensrådet. Det er Sjef for Luftkrigsskolen som har avgjørelsesmyndighet i de saker som Skoleråd behandler.

Skolerådet ved Luftkrigsskolen skal bestå av 4 faste personer:

- Sjef Skoleavdeling (leder)
- Gjeldende kullsjef
- En sivil ansatt i undervisningsstilling/vitenskapelig stilling
- Sekretær.

Øvrige fagpersoner kalles inn til Skoleråd ved behov for å gi innspill/uttalelser som Skoleråd trenger.

Skolerådet skal legge frem sin anbefaling for Skolesjef som tar den endelige avgjørelsen.

§ 3. *Beskrivelse av eksamen*

En eksamen kan omfatte et emne, ett eller flere delemner slik det er beskrevet i fagplanen. Av fagplanen skal det fremgå om det brukes gradert karakterskala eller karakterene *bestått* eller *ikke bestått*, eksamenenes omfang målt i studiepoeng og hvordan eksamenen inngår i karakteren på vitnemålet.

Følgende opplysninger må gis senest 3 uker før eksamensperioden begynner eller 3 uker før eksamensdagen (gjelder eksamensdager utenom eksamensperioder):

- eksamensform (skriftlig, muntlig, ev. kombinasjon av flere eksamensformer)
- varighet av eksamen
- individuell- eller gruppevis eksamen
- tillatelse til å bruke hjelpemidler, i tilfelle hvilke.

Ved gruppeeksamener kan det fastsettes at karakterene skal gis individuelt på grunnlag av resultatet av gruppeeksamenen justert med resultatet etter individuell muntlig eksamen. Slike ordninger må fremgå av fagplanen.

§ 4. *Oppmelding til eksamen*

Kadettene blir kollektivt oppmeldt til ordinær eksamen i obligatoriske emner. Oppmelding til utsatt eksamen (§ 2 pkt. 4) og ny eksamen (kontinuasjon) (§ 2 pkt. 5) skjer automatisk første gang, med mindre kadetten skriftlig søker om utsettelse.

Ved stryk etter annet forsøk vises det til § 12 Rett til å fortsette studiet. Hvis behandlingen i skoleråd gir adgang

til nytt forsøk etter andre gangs stryk, avtaler kadetten oppmelding med administrasjonen. Kadettene har selv ansvaret for at de er meldt opp til eksamen i andre tilfeller enn ordinær eksamen og første gangs ny eller utsatt eksamen.

§ 5. Gjennomføring av skriftlig eksamen

På skriftlige eksamensoppgaver skal følgende opplysninger alltid angis: emnets/delemnets navn og eventuelt nummer/emnekode, eksamensdato, varigheten av eksamen, hvilke hjelpemidler kadettene kan ha ved eksamen og hvor mange studiepoeng eksamenen dekker. Dette skal være i samsvar med det som står i emnebeskrivelsen.

Ved skriftlige individuelle eksamener skal faglærer/fagansvarlig utarbeide to – 2 – ulike sett med eksamensoppgaver til eksamensdagen. Disse leveres til skolens eksamensansvarlig/eksamenssekretær. Eksamensansvarlig avklarer med sensor om hvilket sett som skal benyttes. Eksamensansvarlig sørger for at det eksamenssettet som sensor har valgt, trykkes opp i tilstrekkelig antall og forsegles i en konvolutt. Det andre settet oppbevares i egen forseglet konvolutt.

Ved alle skriftlige eksamener skal det lages en standard omslagsside for å sikre ensartet informasjon om oppgaven, hvilke hjelpemidler som er tillatt og tidsfrist for innlevering. Minimumskravene til en slik omslagsside er beskrevet i Luftkrigsskolens skolereglement.

Ved skriftlig individuell eksamen skal faglærer være tilgjengelig for spørsmål under hele eksamen.

1. Ordensregler for individuell skriftlig skoleeksamen:

- Kadettene skal møte i god tid før kunngjort starttidspunkt. Kadetter som møter for sent, gis anledning til å avlegge eksamen med sluttidspunkt som bestemt for de øvrige, forutsatt at oppmøte skjer innen en – 1 – time etter starttidspunkt. Dette medfører at ingen får avslutte sin eksamen og forlate eksamenslokalet uten ledsager, før tidligst en – 1 – time etter starttidspunktet. Oppmøte senere enn en time etter kunngjort starttid regnes som «ikke møtt», (dvs. ikke bestått eksamen). Kadetten(e)s nærmeste militære foresatte skal i tilfelle fravær/for sent oppmøte informeres om forholdet.
- Når kadettene er på plass i eksamenslokalet, skal en ansvarshavende inspektør kontrollere tillatte hjelpemidler, kadettens bord, matpakker og lignende. De skal påse at alt som ikke er tillatt å ha på, ved eller under bordene blir innlevert/plasert foran eller bak i eksamenslokalet. Dette gjelder også skolevesker og poser. Kadettene skal selv undersøke og fjerne fra sine lommer alt som kan betraktes som ulovlige hjelpemidler.
- Før eksamen tar til, deler inspektørene ut kladdark og innføringsark. Det skal bare skrives på innføringsarkets ene side. På første og siste side i besvarelsen skal alle rubrikkene være fylt ut. På de resterende sider kan ut- og innleveringstidene sløyfes. Samtlige kladdark skal være stemplet med skolens stempel.
- Når alt er klart skal ansvarshavende inspektør bryte konvolutt(e) med oppgaver. Med inspektørens hjelp deles disse ut til kadettene, som fra nå av ikke skal snakke sammen. Når samtlige oppgaver er utlevert (og eventuelt gjennomgått), skal eksamen erklæres å være begynt og klokkeslett noteres som utleveringstid. Tid for eksamens begynnelse og seneste innleveringstid føres på tavlen i eksamenslokalet.
- Når en kadett trenger skrivemateriell eller har andre behov, påkaller vedkommende inspektørens oppmerksomhet ved å rekke opp en hånd. Kadetten må ikke reise seg eller forlate plassen sin før inspektøren har gitt tillatelse til det. Dette gjelder også ved innlevering av besvarelsen. Lån av hjelpemidler mellom kadettene skal unngås, men kan unntaksvis kun foregå via inspektør og kun hvis et utilstrekkelig antall hjelpemidler skyldes omstendigheter som den enkelte kadett ikke kan lastes for.
- Det er ikke tillatt for en inspektør å gå ut med mer enn en – 1 – kadett om gangen, uansett om kadetter i samme rom har forskjellige eksamensfag. Inspektørene må sørge for at kadettene holdes absolutt isolert. Lufteturene gjøres kortest mulig, og ikke over 10 minutter.
- En av inspektørene skal minne kadettene om tiden, første gang når det er en time igjen og andre gang når det er 15 minutter igjen av eksamenstiden.

2. Særegent for skriftlige individuelle skoleeksamener der besvarelsen skrives for hånd:

- Før besvarelsen leveres, skal kadetten påse at:
 - rubrikken øverst på hvert enkelt ark er korrekt utfylt
 - ordet SLUTT er tilføyd siste linje i besvarelsen
 - kadettens navn ikke finnes på noen av de innleverte papirer
 - innføringsarkene er splittet i henholdsvis hvit, gul og rød del, og heftet sammen i riktig rekkefølge (en hvit, en gul og en rød besvarelse)
 - hvis kandidaten leverer kladd, skal denne vedlegges den hvite kopien
 - alt utlevert eksamensmaterieell blir innlevert.
- Dersom en kadett ikke er ferdig med innføringen når eksamenstiden er over, skal dette anføres på innføringsarket og henvises til fortsettelse på kladd som vedlegges. Kadetten underretter inspektøren om dette ved innleveringen. En av inspektørene tar imot besvarelsene og de øvrige papirer, og kontrollerer at det som er nevnt ovenfor er utført. Når dette er funnet i orden, kan kadetten gis tillatelse til å forlate eksamenslokalet.
- Ved innlevering av eksamensbesvarelsen skal originalen og første kopi heftes sammen og leveres inn til Luftkrigsskolen, mens siste kopi beholdes av kandidaten.

3. Særegent for skriftlige individuelle skoleeksamener der besvarelsen skrives på PC:

Ved behov opprettes nye brukerprofiler og et helt nytt og unikt brukerområde til eksamensdagen, for å unngå at kadettene kan benytte seg av sine opprinnelige brukerområder eller benytte internett (dersom dette skal være utilgjengelig). Denne prosedyren skal også forhindre at kadettene kan sende elektronisk post til hverandre under eksamenstiden. Andre former for elektronisk gjennomføring kan også brukes, så lenge det sikrer at kadettene ikke får tilgang på hjelpemidler de ikke skal ha. Dette må reguleres i det enkelte tilfelle. Besvarelser som leveres i papirversjon, skal skrives ut i tre eksemplarer. Dersom kadettene ikke har anledning til å samarbeide under eksamenen, skal en inspektør følge kadettene under henting av utskriften.

4. Gjeldende for alle skriftlige eksamener der besvarelsen skrives på PC:

Det må komme klart frem på eksamensoppgaven om kadettene skal levere inn sin besvarelse på papir, og/eller om den skal leveres elektronisk.

Det bør benyttes en dokumentmal som inneholder en opplysningsrubrikk hvor kadettens eksamensnummer, antall sider, dato og fag kan påføres.

§ 6. Hjelpemidler til eksamen

Tillatte hjelpemidler skal fremgå av fagplanen. Endringer må være kunngjort senest 3 uker før eksamensdag. Det skal også fremgå av eksamensoppgaven hvilke hjelpemidler som er tillatt. Dersom ikke annet er opplyst, har kandidaten selv ansvar for å medbringe tillatte hjelpemidler. Hjelpemidler som tillater kommunikasjon med andre (mobiltelefon og lignende), eller avgir støy (musikkspiller, radio etc.), tillates ikke i eksamenslokaler. Faglærer kan fastsette begrensninger mht tillatte kalkulatorer. Slik avgrensning må være klart definert, og skolen må etablere et tilfredsstillende godkjennings- og kontrollapparat.

Når trykte hjelpemidler er tillatt, skal disse være fri for egne notater, med mindre annet er opplyst. Skolen kan kreve at slike hjelpemidler blir innlevert for kontroll minst 2 dager før eksamen, med utlevering sammen med eksamensoppgaven. Dette gjelder også hjelpemidler som er tillatt etter særordning.

Besittelse av ulovlige hjelpemidler etter at eksamen er igangsatt betraktes som fusk, selv om det ikke er påvist at hjelpemidlet har vært i bruk.

§ 7. Vilkår for å få gå opp til eksamen

Kadetter som ikke har levert og fått godkjent obligatoriske innleveringer der krav om godkjenning er fastsatt i fagplanen, får ikke adgang til å gå opp til eksamen i emnet. Hvis kandidaten ut fra normal studieprogresjon skulle ha tatt eksamen, regnes dette likevel som første forsøk med strykkarakter som resultat. Ny eksamen (kontinuasjon) regnes som annet (siste) forsøk, jf. § 12 Rett til å fortsette studiet.

§ 8. Sensur

Det skal som hovedregel benyttes ekstern sensor ved alle eksamener. Ved ny sensurering etter klage, jf. § 5–2 og § 5–3 i lov om universiteter og høyskoler, benyttes minst to nye sensorer, hvorav minst én ekstern. Ytterligere bestemmelser om sensurering er gitt i LKSKs skolereglement og i skolereglementets vedlegg E.

§ 9. Karakterer

Endelig karakter i emner og delemner som ut fra fagplanen skal på vitnemålet, fastsettes på grunnlag av eksamener, deleksamener og/eller andre vurderingsordninger slik fagplanen angir.

1. Karaktersystem

Det er anledning til å bruke bestått/ikke bestått i stedet for gradert skala.

Symbol	Betegnelse	Generell, ikke fagspesifikk beskrivelse av vurderingskriterier
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene.
D	Nokså god	En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende de faglige minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet.

Karakterene gis i utgangspunktet relatert til målet med faget. Den enkelte skole kan i sitt skolereglement presisere den kvalitative beskrivelse av vurderingskriterier nærmere, og gi videre retningslinjer for bruk av skalaen.

2. Utrekning av karakter (i fag med flere deleksamener)

I karaktersystemet skal bokstavene konverteres til tall for utregning av samlet karakter/hovedkarakter. I fag hvor

det er flere (del)eksamener, skal karakterer fra disse deleksamenene benyttes som selvstendige karakterer i utregning av samlet karakter/hovedkarakter. En sammenslåing av karakterer fra deleksamener til én stor felles karakter i faget/modulen, vil medføre en «vasking» av de ulike mindre eksamenskarakterene.

3. Utregning av hovedkarakter

Det skal gis en hovedkarakter som er et vektet gjennomsnitt av oppnådde resultater i de enkelte elementer i utdanningen. Hovedkarakter angis både med bokstavkarakter og med et tall med to desimaler. Vanlige forhøyningsregler gjelder.

Dersom kandidaten stryker til eksamen, men ved ny prøve oppnår bestått, vil strykkarakteren inngå i hovedkarakteren.

Grunnlag for beregning:

Karakter	A	B	C	D	E	F
Poengverdi	5	4	3	2	1	0

Ved utregning av vektet gjennomsnitt gjelder:

for teorifag: antall studiepoeng.

for militært forhold: som angitt i skolereglementet

for fysisk fostring: som bestemt av overordnet myndighet (TF kl 43) og angitt i skolereglementet.

Eksempel:

Hovedkarakter:	B	4,32
----------------	---	------

4. Føring av karakter på vitnemål

Enkeltkarakterene føres med bokstaver, A til F. Hovedkarakterene (eventuelt gruppekarakterene) føres både med bokstav og tall og tilsvarende betegnelse.

Bestemmelser for fastsettelse av karakteren i militært forhold

Hensikten med karakter i militært forhold/faget ledelse (MF) er å ha et uttrykk for militære kandidaters skikkethet som befal. MF-karakteren skal også, sammen med veiledningen, være et viktig ledd i kandidatens utvikling som befal. Karakteren skal fremkomme som et resultat av systematiske observasjoner av forhold i kandidatens holdning og atferd, både i og utenfor skoletid, som har betydning for vedkommendes egnethet som militær leder.

Vurderinger av og veiledning til kandidatene skal være rettet mot handlingskompetansemodellen som omtalt i Luftkrigsskolens skolereglement

Kriteriene for bedømmelse av MF-karakteren fremgår av Luftkrigsskolens Skolereglement, vedlegg B.

§ 10. Vitnemål og uttalelser

Vitnemål, militært forhold og Diploma Supplement utferdiges til kandidater som har bestått avgangseksamen ved Luftkrigsskolens utdanning. Kandidater som har gjennomgått utdanning/kurs som ikke er nivådannende utdanning tildeles et kursbevis.

Kandidater som frabeordres i utdanningstiden på grunn av stryk, eller dimitteres før uteksaminering pga. disiplinære forhold, mottar ikke vitnemål, men får utskrift fra eksamensprotokoll i fag/emner som er fullført og bestått. Det skal fremgå tydelig av utskriften at utdanningen ikke er bestått eller fullført.

Foruten kandidatens personalia skal vitnemålet angi fagkrets med antall studiepoeng samt karakterer. Hvis utdanningsinstitusjonen benytter hovedkarakterer, skal den føres på vitnemålet. Hvis kandidatens rangering beregnes, kan skolen bestemme om den skal fremgå av vitnemålet. Kandidater som har bestått eksamen etter kontinuering, får på sitt vitnemål den nye karakteren angitt i fotnote eller i margen.

På vitnemål eller kursbevis skal det fremgå hvilken utdanningskode utdanningen eller kurset har.

§ 11. Kunngjøring av eksamensresultater

Kunngjøringen skjer ved oppslag på fastsatt sted. Karakterlistene skal være anonymisert ved bruk av kandidatnummer.

De som ikke har bestått, tilskrives (eventuelt med vilkår for å få fortsette studiet) og informeres om ny eksamen (kontinuasjon), eller behandling i skoleråd ved 2. gangs stryk (se § 12), mens de øvrige selv må gjøre seg kjent med resultatet. Samme prosedyre gjelder ved deleksamener som inngår i – eller forutsettes bestått forut for – eksamen som gir karakter på vitnemålet.

§ 12. Rett til å fortsette studiet

Forutsetningen for å kunne fullføre studiet er bestått eksamen. Kadetter som har strøket i mer enn to eksamener skal som hovedregel relegeres. Dette gjelder hele studiet sett under ett. Saken behandles i skoleråd ved tredje stryk selv om kadetten har bestått de to første ikke-beståtte eksamenene ved ny eksamen (kontinuasjon), jf. Forsvarets utdanningsdirektiv om frabeordring når minstekrav til skolemessige prestasjoner ikke er tilfredsstillende.

For kadetter som har hatt lovlig fravær, eller som ikke har bestått ved siste ordinære eksamen i et emne, arrangeres det henholdsvis utsatt og ny eksamen i emnet (kontinuasjoneksamen).

§ 13. *Særordninger*

Kadetter som har behov for særordninger ved eksamen, kan søke studieadministrasjonen om spesiell tilrettelegging eller forlenget tid. Legeerklæring eller annen relevant dokumentasjon må legges frem.

Ordningen gjelder normalt ikke muntlige prøver og heller ikke ved gruppeeksamener, hjemmeeksamener eller prosjektoppgaver.

§ 14. *Sykdom under eksamen*

Kandidater som er forhindret fra å ta eksamen pga. sykdom, skal levere legeerklæring umiddelbart.

§ 15. *Vitnemål*

Etter fullført og bestått utdanning får kadettene tildelt vitnemål med karakterutskrift for hele utdanningen. Kadettene får også vitnemålsvedlegg (Diploma Supplement) i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 3–11 (1).

På karakterutskriften skal antall studiepoeng og oppnådd eksamenskarakter fremgå for hvert emne, og det skal stå hvilket semester eksamen ble avlagt i. Valgfag, fordypningsemner og tittelen på bacheloroppgaven eller hovedprosjektet skal også føres på karakterutskriften.

Vurderingen/karakteren i militært forhold skal føres på karakterutskriften.

Karakterutskriften viser også hvilke obligatoriske kurs og øvelser kadettene har gjennomført, og som er forutsatt godkjent før kadettene oppnår bachelorgraden.

Kadetter som avbryter sin utdanning eller som blir relegert, har rett til å få utskrift av eksamensprotokollen for gjennomførte eksamener.

§ 16. *Begrunnelse for og klage på karakterfastsetting*

Kadettene har rett til begrunnelse for karakterfastsettingen. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter må et eventuelt krav om begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt.

Ved skriftlige eksamener kan en kadett skriftlig be om begrunnelse eller skriftlig klage på karakteren senest tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort eller senest tre uker etter at begrunnelsen er gitt. Klagen skal være begrunnet, og skolerådet vurderer om begrunnelsen er relevant. Klager uten relevant begrunnelse avvises. Endring kan skje til gunst eller ugunst for klageren.

Bedømmelse av muntlig eksamen, praktisk prøve eller annen bedømmelse som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages. Formelle feil ved gjennomføringen av muntlig eller praktisk eksamen kan likevel påklages, se § 18.

Klage som gjelder gruppeeksamen, kan bare fremmes hvis hele gruppen samtykker i det. Klagen skal være undertegnet av alle i gruppen. Eventuelt endret karakter gjelder hele gruppen.

§ 17. *Adgang til å forbedre karakteren*

Kadettene har adgang til å gå opp på nytt selv om en eksamen er bestått. De kan bare gå opp ved neste ordinære eksamen. Luftkrigsskolen tar forbehold om at ved endret eller justert fagplan gis det ikke adgang til å ta eksamen på nytt. Siste forsøk teller.

§ 18. *Klage over formelle feil ved eksamen*

Den som har vært oppe til eksamen kan klage skriftlig over formelle feil innen tre uker etter at vedkommende er eller burde vært kjent med det forholdet som ligger til grunn for klagen. Klage over formelle feil ved eksamen skal være begrunnet. Eksamensrådet vurderer spørsmålet om hvorvidt det som oppgis som formelle feil, kan ha påvirket prestasjonen under eksamen eller sensuren av prestasjonen for kadetten som klaget. Hvis Eksamensrådet ikke kan se at forholdet har hatt betydning for resultatet, kan klagen avvises. I motsatt fall kan LKSK beslutte å gi ny eksamen eller ny sensur på samme prøven. LKSK må i tilfelle vurdere hvorvidt feilen kan ha hatt betydning for hele kullet. Sensuren eller eksamensforsøket annulleres i tilfelle for hele kullet.

§ 19. *Overprøving av eksamensforskriftene*

Forhold som ikke dekkes direkte av denne forskriften eller lover og reglementer som det henvises til, og spørsmål om dispensasjon fra forskriften, behandles av Eksamensrådet.

§ 20. *Utfyllende bestemmelser*

Luftkrigsskolen kan fastsette utfyllende bestemmelser, instruksjoner og rutinebeskrivelser.

§ 21. *Endringer i forskriftene*

Endringer i forskriftene vedtas av skolesjefen. Endringer som følger av endringer i lover, forskrifter og reglementer gjelder uavhengig av slikt vedtak.

§ 22. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 11. september 2006.

12. nov. Nr. 1687 2006**Forskrift om endring i forskrift for eksamener ved Universitetet i Tromsø.**

Fastsatt av styret ved Universitetet i Tromsø 12. november 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 og § 3–10. Kunngjort 27. mars 2007.

I

I forskrift 15. desember 2005 nr. 1779 for eksamener ved Universitetet i Tromsø gjøres følgende endring:

§ 45 skal lyde:

En student skal etter forespørsel få utskrift over samtlige avlagte, beståtte eksamener ved Universitetet i Tromsø.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad utstedes etter forespørsel dersom kandidaten fyller kravene for å få utstedt vitnemål ved Universitetet i Tromsø.

Vitnemål for kandidater som oppnår master-, cand.psychol.- og cand.med.-grad innenfor norskspråklige studieprogrammer ved Universitetet i Tromsø, utstedes uten anmodning i den målform, bokmål eller nynorsk, kandidaten selv har angitt ved registrering på studweb.

Ved vitnemål skal det følge med et Diploma Supplement som gir en nærmere beskrivelse av kandidatens utdanning og av norsk høgre utdanningssystem. Diploma Supplement er bare gyldig sammen med det originale vitnemålet. Eventuelle overskytende studiepoeng dokumenteres med en karakterutskrift.

Vitnemål utstedes på norsk med mindre utdanningsprogrammet i sin helhet er gjennomført på engelsk. Vitnemål kan suppleres med Diploma Supplement og karakterutskrift på engelsk.

Det utstedes bare ett vitnemål per kandidat for oppnådd bachelorgrad innenfor et studieprogram. Det samme gjelder for bachelorgrad i fritt sammensatte fag.

Det utstedes nytt vitnemål hvis kandidaten senere forbedrer en karakter som inngår på vitnemålet.

For å få utstedt vitnemål fra Universitetet i Tromsø må minimum 60 studiepoeng være avlagt ved Universitetet i Tromsø.

II

Endringen trer i kraft 12. november 2006.

9. feb. Nr. 198 2007**Forskrift om regulering av fisket etter brosme, lange og blålange i Islands økonomiske sone i 2007.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. februar 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 27. februar 2007.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive fiske i Islands økonomiske sone i 2007.

§ 2. Kvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske inntil 500 tonn brosme, lange og blålange med line i Islands økonomiske sone sør for 64° N utenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter brosme, lange og blålange er det adgang til å ha bifangst av andre arter. Det totale kvantum av andre arter kan ikke overstige 25% regnet av kvoten nevnt i § 2.

Som bifangst er det tillatt å ha inntil:

1. 5% bifangst av kveite
2. 10% bifangst av blåkveite
3. 10% bifangst av snabeluer.

Bifangsten i andre ledd skal regnes i vekt av de enkelte fangster og av landet fangst.

§ 4. Beregning av fangstkvanta

Alle fangstkvanta skal beregnes i rund vekt.

§ 5. Fartøykvote

Den norske totalkvoten fordeles likt mellom de deltagende fartøyene.

§ 6. Påmelding

Fartøy som ønsker å delta i fisket må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet innen 16. februar 2007. Dersom det er påmeldt flere fartøy enn det antall lisenser gir rom for, vil deltakelsen bli begrenset ved loddtrekning.

§ 7. Utseilingsfrist

Frist for utseiling er 9. august. Fartøy som ikke overholder fristen, mister adgangen til å delta i fisket.

§ 8. Forbud mot fiske i internasjonalt farvann

Norske fartøy som fisker i Islands økonomiske sone kan ikke fiske i internasjonalt farvann på samme tur.

§ 9. Refordeling

For å sikre at totalkvoten blir tatt kan fartøykvotene oppheves.

§ 10. Stopp i fisket

Fisket vil bli stoppet når totalkvoten er beregnet oppfisket.

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2007.

15. feb. Nr. 199 2007**Forskrift om midler til bygdeutvikling.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 15. februar 2007 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 27. februar 2007.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å legge til rette for næringsutvikling som danner grunnlag for langsiktig, lønnsom verdiskaping og desentralisert bosetting med utgangspunkt i landbrukets ressurser generelt og landbrukseiendommen spesielt.

Forskriften skal også legge til rette for et landbruk der kvinner og menn gis like muligheter.

§ 2. Virkeområde

Midler til bygdeutvikling kan nyttes i hele landet innenfor rammer fastsatt ved jordbruksoppgjøret og i statsbudsjettet.

§ 3. Tilskuddsforvalter

Med tilskuddsforvalter menes i denne forskrift:

1. *For midler som forvaltes regionalt:* Fylkesmannen
2. *For midler som forvaltes sentralt:* Innovasjon Norge.¹

¹ Jf. lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge.

§ 4. Tiltaksgrupper og tilskuddsnivå

For midler som forvaltes regionalt kan tilskuddsforvalter gi tilskudd i henhold til de regionale strategier for landbruksrelatert næringsutvikling og innenfor rammene av den nasjonale strategien for slik næringsutvikling til:

1. *Utrednings- og tilretteleggingstiltak:* Det kan gis tilskudd til utviklings- og tilretteleggingstiltak med inntil 75% av godkjent kostnadsoverslag.
2. *Etablererstipend:* Det kan gis stipend til å forberede og etablere ny virksomhet med ekspansjonsmuligheter på inntil 75% av godkjent kostnadsoverslag.
3. *Bedriftsutvikling:* Det kan gis tilskudd til tiltak innen produktutvikling, kompetansebygging, markedsundersøkelser, testsalg, nettverksbygging, markedsføring av nye produkter og lignende med inntil 50% av godkjent kostnadsoverslag. For personer under 35 år og det underrepresenterte kjønn kan tilskuddet gis med inntil 75% av godkjent kostnadsoverslag.
4. *Investeringer:*
 - a) Det kan gis tilskudd til investeringer i faste anlegg og tilhørende produksjonsutstyr av varig karakter med inntil 30% av godkjent kostnadsoverslag. Øvre tak for tilskudd til investeringer er 600.000 kroner per søknad. Det er ikke tak for tilskudd i områdene Finnmark, Troms, Nordland og Namdalen.
 - b) Det kan gis tilskudd i form av reduksjon i avtalt rentenivå på lån til investeringsformål. Rentestøtten utgjør 50% av renten på tre års statsobligasjoner. Rentestøtte beregnes ut fra foregående års rente og kan maksimalt utgjøre 5 prosentpoeng.
 - c) Det kan gis tilskudd til tapsfond og rentestøttefond (til rentefritak) for risikolån fra Innovasjon Norge til investeringer i forbindelse med utbygging, modernisering, omstilling, utvikling og generasjonsskifte.

Dersom et anlegg eller produksjonsutstyr er anskaffet ved leasing eller annen leie, kan det ikke gis tilskudd eller rentestøtte.

5. *Generasjonsskifte:* Det kan gis tilskudd til personer under 35 år, som i forbindelse med overtagelse av landbrukseiendom trenger å gjennomføre mindre investeringer. Tilskuddet kan gis med inntil 40% av godkjent kostnadsoverslag. Til det underrepresenterte kjønn kan det gis et tilskudd på inntil 60% av godkjent kostnadsoverslag.

6. *Praktikantordning*: Det kan gis tilskudd til inntil 60% av foretakets kostnader til dekning av arbeidsgiveravgift, yrkesskadeforsikring, lønn til praktikant tilsvarende 65% av lønnstrinn 1 i Statens regulativ og feriepenger i forhold til dette. Praksisvertens egenandel er på 40%. I tillegg kan faktiske dokumenterte utgifter til barnepass samt kursutgifter dekkes. Praksis på egen, foreldres eller svigerforeldres gård kommer ikke inn under ordningen.
7. *Andre tiltak*: Det kan gis tilskudd til andre tiltak dersom disse er i samsvar med regionale strategier og i tråd med forskriftens formål.

Tilskudd etter denne forskrift kan ikke gis til:

- a) å tegne andeler eller kjøpe aksjer i privat næringsvirksomhet,
- b) garantier,
- c) gjeldssanering eller løpende drift av bedrifter, eller
- d) tiltak på landbrukseiendommer som i sin helhet eies og drives av stat, fylke eller kommune.

For midler som forvaltes sentralt kan tilskuddsforvalter, innenfor formålet i denne forskrift, gi tilskudd til tiltak med inntil 75% av godkjent kostnadsoverslag. I særlige tilfeller kan det innvilges tilskudd ut over denne grensen.

§ 5. *Generelle vilkår*

Tiltaket det ytes tilskudd til skal til en hver tid være i samsvar med de krav som er gitt i gjeldende lover, forskrifter og standarder.

Støtte (tilskudd, rentefordeler mv.) til næringsvirksomhet utenom landbrukssektoren, gitt i henhold til denne forskriften, skal være i samsvar med EØS-avtalens regelverk for bagatellmessig støtte. Søknad om tilskudd på midler skal inneholde en prosjektplan/forretningsplan.

Søknad om midler som forvaltes på regionalt nivå skal sendes til kommunen.¹

Dersom leid areal skal nyttes som arealgrunnlag ved søknad om tilskudd til investeringer, må søker kunne dokumentere leieavtale eller forpaktningssavtale med en slik varighet at tiltaket kan gjennomføres på en forsvarlig måte.

Dersom overdragelse av en landbrukseiendom skjer i to omganger og det i mellomperioden søkes om tilskudd til investeringer etter denne forskrifts § 4 første ledd nummer 5, skal det foreligge en avtalt plan for overdragelsen. Videre skal både tidligere og ny eier stå ansvarlig for investeringene.

Dersom arbeidene er påbegynt før søknad er avgjort kan tilskudd og rentestøtte nektes innvilget.

Dersom bygdeutviklingsmidler nyttes til tiltak i rovviltutsatte områder skal det tas utgangspunkt i anbefalingene fra den regionale rovviltutnemnden, sett sammen med andre mål og rammebetingelser som gjelder for vedkommende region.

¹ Jf. forskrift 26. januar 2004 nr. 359 om kommunenes saksbehandling vedrørende søknader om finansiering av landbruk og bygdeutvikling gjennom Innovasjon Norge og fylkesmannen.

§ 6. *Administrasjon*

For midler som forvaltes regionalt kan tilskuddsforvalter delegere myndighet til å bevilge midler i henhold til denne forskrifts § 4 til Innovasjon Norge¹ og til kommunene.

Tilskuddsforvalter kan fastsette nærmere regler knyttet til forvaltningen av tilskuddene, herunder søknadsfrister.

¹ Jf. lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge.

§ 7. *Dispensasjon*

Departementet kan i særlige tilfeller dispensere fra denne forskriften.

§ 8. *Opplysningsplikt og kontroll*

Søker av tilskudd i henhold til denne forskrift plikter å gi de nødvendige opplysninger tilskuddsforvalter, eller den tilskuddsforvalter bestemmer, krever.

Tilskuddsforvalter, eller den tilskuddsforvalter bestemmer, fører kontroll med at midlene blir nyttet i samsvar med forutsetningene for tildelingen.

§ 9. *Tilbakebetaling*

Midler tildelt i medhold av denne forskriften kan kreves helt eller delvis tilbake dersom søkeren har gitt feil opplysninger i søknaden som har dannet grunnlag for en urettmessig utbetaling av tilskuddet, eller at midlene ikke blir nyttet i samsvar med de forutsetninger som er satt for tildelingen.

Det kan kreves forsinkelsesrente¹ av midler som kreves tilbake i henhold til første ledd. Der mottakeren ikke var i aktsom god tro om utbetalingen, kan renter kreves fra det tidspunkt tilbakebetalingskravet er kommet fram til foretaket. Ved grov uaktsomhet eller forsett kan renter kreves fra tidspunktet for utbetalingen av det urettmessige tilskuddet.

¹ Jf. lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. jf. forskrift 18. desember 2006 nr. 1457 om renter ved forsinket betaling.

§ 10. *Klage*

Vedtak truffet av fylkesmannen i medhold av denne forskrift kan påklages til Statens landbruksforvaltning etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).

Vedtak truffet av kommunen i medhold av denne forskrift kan påklages til fylkesmannen etter lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).

Vedtak truffet av Innovasjon Norge¹ kan påklages til Innovasjon Norges klagenemnd.

¹ Jf. lov 19. desember 2003 nr. 130 om Innovasjon Norge.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt oppheves:

- forskrift 24. januar 2005 nr. 53 om midler til bygdeutvikling.

23. feb. Nr. 200 2007

Forskrift om endring i forskrift om gebyr til Post- og teletilsynet.

Fastsett av Samferdselsdepartementet 23. februar 2007 med heimel i lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon (ekomloven) § 11–6, § 12–1 og § 12–2, jf. funksjonsfordelingsvedtak 4. juli 2003 nr. 881, lov 29. november 1996 nr. 73 om formidling av landsdekkende postsendinger (postloven) § 20, jf. delegeringsvedtak 25. juni 1999 nr. 707 og lov 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur (esignaturloven) § 16a og § 24, jf. delegeringsvedtak 15. juni 2001 nr. 615 og forskrift 15. juni 2001 nr. 611 om krav til utsteder av kvalifiserte sertifikater mv. § 12. Kunngjort 27. februar 2007.

I

I forskrift 21. februar 2005 nr. 168 om gebyr til Post- og teletilsynet blir det gjort følgende endringer:

§ 1 andre leddet nr. 1 skal lyde:

- 1) 45,5% krevjast frå tilbydar av elektronisk kommunikasjonsnett, elektronisk kommunikasjonsteneste og tilhøyrande fasilitetar, sertifikatutstedar som er registreringspliktig etter lov 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur § 18, eller som kjem inn under frivillige sertifiseringsordningar eller sjølvdeklarasjonsordningar, jf. § 16a, innehavar av løyve til bruk av nummer, namn og adresseresursar og verksemd som delar ut domenenamn under norske landtoppdomene.

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Gebyr for sertifikatutstedar og registrering for domenenamn*

Post- og teletilsynet kan ved enkeltvedtak fastsetje årleg gebyr for sertifikatutstedar som er registreringspliktig i samsvar med lov 15. juni 2001 nr. 81 om elektronisk signatur § 18, jf. § 3 og § 24, eller som kjem inn under frivillige sertifiseringsordningar, godkjeningsordningar eller sjølvdeklarasjonsordningar, jf. § 16a og forskrift om frivillige sjølvdeklarasjonsordningar for sertifikatutstedarar § 14.

Post- og teletilsynet kan ved enkeltvedtak fastsetje årleg gebyr for verksemd som deler ut domenenamn under norske landkodetoppdomene i samsvar med lov 4. juli 2003 nr. 83 om elektronisk kommunikasjon § 7–1, jf. § 12–1 og forskrift 1. august 2003 nr. 990 (domeneforskrifta).

§ 6 andre leddet skal lyde:

Beløpet etter første ledd skal fordelast forholdsmessig mellom tilbydarar med relevant omsetning over 30 millionar norske kroner i siste rekneskapsåret før gebyrperioden. Kvar tilbydar skal betale ein brøkdel av dette beløpet som svarar til tilbydaren sin brøkdel av den samla relevante omsetninga til dei som skal betale gebyr etter dette leddet. Relevant omsetning er omsetning i marknaden for elektronisk kommunikasjonsnett- og teneste, mellom anna sluttbrukaromsetning for eksternt sal i konsern eller selskap i marknader for telefoni, leide samband, breiband og kringkasting (unntatt satellittkringkasting), med meir, på eit overordna nivå og geografisk avgrensa til Noreg.

§ 8 første og andre leddet skal lyde:

Samla gebyr som skal fordelast mellom innehavarane av frekvensløyve etter § 8 til § 13 er beløpet etter § 1 andre leddet nummer 2, fråtrekt gebyr etter § 7 og § 14.

Beløpet etter første leddet skal fordelast på følgende måte:

- a) 44% mellom dei med frekvensløyve for Profesjonell Mobil Radio
- b) 12% mellom dei med sendarløyve i frekvensband planlagt for kringkastingstenester
- c) 11% mellom dei med andre sendarløyve enn dei som fell inn under a) og b)
- d) 23% mellom dei med spektrumsløyve i frekvensband planlagt for kringkasting eller mobile tenester
- e) 10% mellom dei med andre spektrumsløyve enn dei som fell inn under a) og d).

II

Endringane vert sett i kraft frå 23. februar 2007.

23. feb. Nr. 201 2007

Forskrift om regulering av fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2007.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 23. februar 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 45. Kunngjort 27. februar 2007.

Kapittel I. Forbud

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive selfangst i 2007.

Kapittel II. Vesterisen

§ 2. Fangstområde

Med Vesterisen forstås drivisområdene i fiskerisone ved Jan Mayen og i havområdene ved Jan Mayen utenfor Grønlands fiskerisone og sørvest av Svalbard.

§ 3. Kvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å drive fangst av sel fange inntil 31.200 voksne grønlandssel i Vesterisen.

Kvotene kan tas i form av ikke-diende unger. Ved fangst av ikke-diende unger av grønlandssel skal to unger tilsvare ett voksent dyr.

§ 4. Fangstforbud

Det er forbudt å drive fangst av diende unger av grønlandssel.

Det er forbudt å drive fangst av hunner i kastelegrene.

§ 5. Fangstperiode

Det er forbudt å drive fangst av grønlandssel før 10. april kl. 0700 UTC.

Fangst av grønlandssel skal være avsluttet 30. juni kl. 2400 UTC. Dersom vær- og isforholdene tilsier det, kan fangstperiodene forlenges.

Kapittel III. Østisen

§ 6. Fangstområde

Med Østisen forstås områdene øst for 20° Ø i Russlands økonomiske sone.

§ 7. Kvoter

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å drive fangst av sel fange inntil 15.000 voksne grønlandssel i Østisen.

Kvoten kan tas i form av ikke-diende unger. Ved fangst av ikke-diende unger skal 2,5 unger tilsvare ett voksent dyr.

§ 8. Fangstforbud

Det er forbudt å drive fangst av diende unger av grønlandssel.

Det er forbudt å drive fangst av andre selarter enn grønlandssel.

§ 9. Fangstperiode

Det er forbudt å fange grønlandssel før 23. mars kl. 0700 UTC.

Fangsten skal være avsluttet 15. mai kl. 2400 UTC.

Kapittel IV. Generelle bestemmelser

§ 10. Definisjoner

Med unge forstås sel som er yngre enn ett år gammel. Dyr som er eldre anses som voksne.

For grønlandssel anses unge som diende før 20. mars i Østisen og før 10. april i Vesterisen.

§ 11. Fordeling av kvoter

Fiskeridirektoratet kan fordele kvotene av grønlandssel i Vesterisen og Østisen på de deltakende fartøyene. Fartøy som deltar i fangst i Østisen kan gis redusert kvote i Vesterisen.

§ 12. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan oppheve eller endre de fastsatte kvotene.

For å sikre at totalkvoten blir tatt, kan Fiskeridirektoratet reforedele kvotene på den mest hensiktsmessige måten. Fiskeridirektoratet kan fastsette dato for slik refordeling.

Fiskeridirektoratet kan fastsette frist for å starte fangsten på den reforedelte kvoten. Fartøy som ikke overholder fristen mister adgangen til å delta.

§ 13. Føring av fangstdagbok

Fartøy som deltar i selfangsten skal føre fangstdagbok. Fangstdagbøkene skal snarest etter avsluttet tur sendes Fiskeridirektoratet.

§ 14. Kontroll

Fiskeridirektoratet kan bestemme at fartøyene skal ha inspektør om bord under fangsten.

Fartøyene kan også pålegges å ha med observatør under fangsten.

§ 15. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fangsten.

§ 16. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i eller gitt i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 17. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2007.

23. feb. Nr. 202 2007**Forskrift om endring i tjenesteordning for biskoper.**

Fastsatt av Kultur- og kirke departementet 23. februar 2007 med hjemmel i lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke (kirkeoven) § 34, jf. delegeringsvedtak 6. juni 1997 nr. 1540. Kunngjort 27. februar 2007.

I

I tjenesteordning 6. juni 1997 nr. 1055 for biskoper gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd skal lyde:

Biskopen er den øverste leder av prestatjenesten i bispedømmet og sørger for den nødvendige samordning med de kirkelige rådenes virksomhet.

§ 3 skal lyde:

Biskopen forordner gudstjenester i bispedømmets prestegjeld, og beslutter hvor mange gudstjenester det skal holdes i den enkelte kirke eller annet gudstjenestested.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Biskopen fører tilsyn med bruk av kirkene og avgjør klager på bruk og utlån av kirkene etter nærmere regler fastsatt av Kirkemøtet.

10 første ledd skal lyde:

Biskopen kan samtykke i at ordinert prest i Den norske kirke holder gudstjenester og forretter kirkelige handlinger i et prosti hvor vedkommende ikke er ansatt i offentlig kirkelig prestestilling.

§ 13 annet ledd skal lyde:

Biskopen kan gi tillatelse til at forsamlingslokaler som skal tjene som kirkelokaler for et distrikt, og lokaler i institusjoner vigsles til kirkelig bruk.

§ 16 skal lyde:

Biskopen er medlem av Den norske kirkes lærenemnd og kan reise læresak etter gjeldende regler.

§ 18 første ledd skal lyde:

Biskopen er geistlig embetsmann og er med hensyn til rettigheter og plikter undergitt de regler som til enhver tid gjelder for statens embetsmenn og for den kirkelige forvaltning.

§ 21 skal lyde:

Som biskop kan utnevnes person som har de kvalifikasjoner som kreves for å bli tilsatt som prest, og for øvrig oppfyller Grunnlovens vilkår for å bli utnevnt til embetsmann.

§ 28 skal lyde:

Biskopen utfører de gjøremål som til enhver tid er pålagt ved lov, i medhold av lov eller ved bestemmelse av Kongen eller departementet.

II

Endringene trer i kraft 1. mars 2007.

23. feb. Nr. 203 2007**Vedtak om nedleggelse av Forsvarsrådet.**

Fastsatt ved kgl.res. 23. februar 2007. Fremmet av Statsministerens kontor. Kunngjort 27. februar 2007.

Forsvarsrådet opprettet ved kgl.res. 18. april 1947¹ nedlegges.

¹ Se kgl.res. 5. januar 1934. (Norsk Lovtidend avd. 2 1934 s. 4.)

23. feb. Nr. 204 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om forsøk med konkurranse om arbeidsformidling.**

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 23. februar 2007 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 12 og § 13. Kunngjort 27. februar 2007.

Forskrift 26. september 2002 nr. 1061 om forsøk med konkurranse om arbeidsformidling oppheves med virkning fra vedtakelse av denne forskriften.

23. feb. Nr. 205 2007**Forskrift om endring i forskrift om fastsettelse av kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. februar 2007 med hjemmel i forskrift 20. desember 2006 nr. 1565 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 § 6, jf. § 19. Kunngjort 27. februar 2007.

I

I forskrift 5. februar 2007 nr. 140 om fastsettelse av kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

§ 2. *Fartøy med ringnottillatelse og ringnotfartøy uten konsesjon (SUK-gruppen)*

Ved beregning av fartøykvote for fartøy med ringnottillatelse, jf. konsesjonsforskriften § 4–1, skal det anvendes faktor 1,89 i Nordsjøen og 0,08 i Skagerrak.

Ved beregning av fartøykvote for ringnotfartøy uten konsesjon, jf. deltakerforskriftens § 21, skal det anvendes faktor 1,33 i Nordsjøen og 0,05 i Skagerrak.

II

Endringen trer i kraft straks.

23. feb. Nr. 206 2007**Forskrift om endring i forskrift om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke tredjeland i forbindelse med utbrudd av aviær influensa.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 23. februar 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 19. Jf. EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/521/EF og vedtak 2007/99/EF). Kunngjort 27. februar 2007.

I

I forskrift 13. februar 2004 nr. 368 om særskilte beskyttelsestiltak ved innførsel fra en rekke tredjeland i forbindelse med utbrudd av aviær influensa gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet siste parentes skal lyde:

(vedtak 2005/692/EF, vedtak 2006/521/EF og vedtak 2007/99/EF)

§ 1, § 2, § 3 og § 4 skal lyde:

§ 1. *Formål og virkeområde*

Formålet med denne forskrift er å forebygge spredning av aviær influensa i forbindelse med innførsel fra Kina med Hongkong, Thailand, Malaysia og Sør-Korea.

§ 2. *Forbud*

Fra Thailand er det forbudt å innføre ferskt kjøtt av fjørfe, struts, oppdrettsfugl og fuglevilt, fjørfekjøttprodukter, blandingsprodukter inneholdende kjøtt fra de nevnte arter, råvarer fra ovennevnte arter til bruk i produksjon av kjæledyrfôr, ubehandlede råvarer inneholdende komponenter av ovennevnte arter til bruk i produksjon av fôr, konsumegg og ubehandlede trofeer av fugler.

Fra Kina er det forbudt å innføre ferskt kjøtt av fjørfe, blandingsprodukter inneholdende kjøtt fra fjørfe, fjørfekjøttprodukter, råvarer fra fjørfe til bruk i produksjon av kjæledyrfôr, ubehandlede råvarer inneholdende komponenter av fjørfe til bruk i produksjon av fôr, konsumegg og ubehandlede trofeer av fugler.

Fra Malaysia og Sør-Korea er det forbudt å innføre råvarer fra fjørfe til bruk i produksjon av kjæledyrfôr, ubehandlede råvarer inneholdende deler av fjørfe til bruk i produksjon av fôr, konsumegg og ubehandlede trofeer fra fugler.

§ 3. Unntak

Unntatt fra forbudet i § 2 første ledd er kjøttprodukter av fjørfe, struts, oppdrettsfugl og fuglevilt, når kjøttproduktet er varmebehandlet i henhold til bokstavene B, C, eller D i kapittel IV i vedlegg til vedtak 2005/432/EF.

§ 4. Helsesertifikat

Forsendelser av ferskt kjøtt av fjørfe, struts og fuglevilt, kjøttprodukter og blandingsprodukter av nevnte arter, samt råvarer fra ovennevnte arter til bruk i produksjon av kjæledyrfôr og ubehandlede råvarer som inneholder komponenter fra fjørfe, struts, oppdrettsfugl og fuglevilt til bruk i produksjon av fôr skal følges av et helsesertifikat som bekrefter at betingelsene i denne forskrift er oppfylt, jf. vedtak 2005/692/EF med endringer.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. feb. Nr. 207 2007**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 26. februar 2007 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 27. februar 2007.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endring:

§ 41–2 skal lyde:

1. Bil skal være utstyrt med minst én refleksvest som tilfredsstillter kravene i forskrift 19. august 1994 nr. 819 om konstruksjon, utforming og produksjon av personlig verneutstyr og i størrelse som passer fører av bil.
2. Refleksvester skal være lett tilgjengelige fra førerplassen.

II

Endringen trer i kraft 1. mars 2007.

27. feb. Nr. 208 2007**Forskrift om adgang til å delta i fangst av sel i Vesterisen og Østisen i 2007.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 27. februar 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 27. februar 2007.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder fangst av sel i Vesterisen og Østisen.

Med Vesterisen forstås drivisområdene i fiskerisonen ved Jan Mayen og i havområdene ved Jan Mayen utenfor Grønlands fiskerisone og sørvest av Svalbard.

Med Østisen forstås områdene øst for 20° Ø i Russlands økonomiske sone.

§ 2. Fangstforbud

Det er forbudt for norske fartøy å drive selfangst.

§ 3. Vilkår for å delta

Uten hensyn til forbudet i § 2 kan norske fartøy få tillatelse til å drive selfangst dersom de fyller følgende vilkår:

- a) Fartøyet er registrert i merkeregisteret.
- b) Fartøyet er egnet og utrustet for å drive selfangst.
- c) Fartøyets skipper har deltatt på Fiskeridirektoratets kurs for selfangere i 2007. Dette gjelder også medlemmer av fartøyets mannskap som ikke deltok på Fiskeridirektoratets kurs for selfangere i 2006.
- d) Det er sendt skriftlig søknad om deltakelse til Fiskeridirektoratet innen 1. mars 2007.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i bokstav c.

§ 4. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 31. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks og gjelder inntil 31. desember 2007.

31. jan. Nr. 221 2007**Forskrift om opptak til studier ved Høgskolen i Akershus.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Akershus 31. januar 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7, forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad § 2 og forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler § 1–1. Kunngjort 2. mars 2007.

§ 1. Virkeområde

- (1) Forskriften gjelder opptak til videreutdanning med omfang på minimum 30 studiepoeng, praktisk-pedagogisk utdanning og mastergradsstudier og emner på mastergradsnivå ved Høgskolen i Akershus.
- (2) Med videreutdanning forstås eksamensrettede studieprogram/fag som har som intensjon å gi ny formell kompetanse. Som videreutdanningstilbud regnes også deler av en høgskolekandidat- eller bachelorutdanning, når denne tilbys som videreutdanning.
- (3) Til utdanninger hvor opptakskravet er generell studiekompetanse, og som ikke er lyst ut som videreutdanning, rangeres søkerne etter forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, kapittel 7.
- (4) Forskriften kan gjøres gjeldende for opptak til eksternt finansiert utdanning (herunder oppdrag).

§ 2. Minstekrav for opptak

- (1) For utdanning som er regulert av nasjonal rammeplan, gjelder opptakskrav i henhold til rammeplanen eller forskrift til rammeplanen.
- (2) For utdanning som har studieplan, og som ikke er regulert av nasjonal rammeplan, gjelder opptakskrav i henhold til godkjent studieplan.
- (3) Krav for opptak til masterutdanninger er gitt i forskrift om krav til mastergrad, § 2. Nærmere krav om opptak til den enkelte masterutdanning, herunder faglige minstekrav, fastsettes av styret gjennom studieplaner.

§ 3. Opptak etter konkurransepoeng – rangeringsregler

- (1) Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn antall studieplasser, rangeres søkere innbyrdes etter oppnådde konkurransepoeng.

Konkurransepoeng fremkommer som summen av:

- poeng for minstekravsutdanning – karakterpoeng
- poeng for høyere utdanning utover minstekravet – utdanningspoeng
- poeng for yrkespraksis utover minstekravet – praksispoeng.

Ved poenglikhet mellom flere søkere, rangeres eldste søker innenfor underrepresentert kjønn først.

- (2) Dersom særlige forhold tilsier det, kan opptakskomiteen (jf. § 9) gjøre unntak fra rangeringsreglene. Grunnlag for å gjøre unntak kan være utdannings- og yrkesbakgrunn det er vanskelig å poengberegne.
- (3) Det kan også tas hensyn til sammensetningen av kullet ut fra studentenes bakgrunn og erfaring. Det er en forutsetning at søkere som tas opp, er kvalifisert for opptak etter gjeldende regler.
- (4) Søkere som ikke kan poengberegnes og søkere som får godkjent realkompetanse som en del av sitt opptaksgrunnlag, skal rangeres etter en helhetlig og skjønnsmessig vurdering av om søker har likeverdige kvalifikasjoner med søkere som tas opp etter poengreglene i denne paragraf.

- (5) Beregning av konkurransepoeng

1. *Poeng for minstekravsutdanning – karakterpoeng*

Det gis karakterpoeng ut fra karakterene fra minstekravsutdanning, omregnet i henhold til en egen omregningstabell kun til dette formål. Det kan gis inntil 5 karakterpoeng for minstekravsutdanning.

Karakterpoeng	5	4	3	2	1
<i>Gjelder kun til dette formål</i>					
Karakterskala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått	A	B	C	D	E
Karakterskala fra 1.0 til 4.0 for bestått med 1.0 som beste karakter	1.0–1.9	2.0–2.5	2.6–2.9	3.0–3.4	3.5–4.0
Bokstavkarakter	S.tf.	M.tf.	Tf. = 2.5 poeng		Ng.tf.
Bestått/ikke bestått			Bestått = 2.5 poeng		

2. *Poeng for høyere utdanning utover minstekravet – utdanningspoeng*

Det gis 1 tilleggspoeng pr. normert studieår/60 studiepoeng for fullført og bestått høyere utdanning utover minstekravet for opptak. Det kan gis 0,5 utdanningspoeng for fullførte og beståtte relevante fag, emner eller emnegruppe av 30 studiepoengs omfang. Det kan gis inntil 3 poeng for slik utdanning.

3. *Poeng for yrkespraksis utover minstekravet – praksispoeng*

Det gis 1 tilleggspoeng pr. år inntil 5 år for relevant yrkespraksis etter fullført og bestått høyere utdanning utover minstekravet for opptak. Deltidsarbeid omgjøres til andel av heltid. Det kan gis inntil 5 poeng for yrkespraksis. For å få full uttelling for yrkespraksis, må minst ett år være utført i løpet av de seneste fem årene.

§ 4. Rangering av søkere ved opptak til videreutdanninger

- (1) Rangeringsreglene i § 3 skal gjelde for opptak av søkere til videreutdanninger.
- (2) Ved opptak til helsesøsterutdanning og jordmorutdanning gjelder følgende tilleggsregler til § 3.

a) *Helsesøsterutdanning*

Minstekravet «minst ett års relevant yrkespraksis etter godkjenning» er å forstå som praksis som sykepleier tilsvarende minst ett års fulltids arbeid med direkte utøvelse av klinisk sykepleie overfor pasienter etter offentlig godkjenning/autorisasjon.

- Annen arbeidserfaring enn sykepleierarbeid utført etter endt sykepleierutdanning godskrives med 0,5 poeng pr. år.
- Søkere som har minst ett års fulltidsstilling i sykepleie som innebærer arbeid med barn, unge og familier gis 1 ekstra tilleggs-poeng.

b) *Jordmorutdanning*

Minstekravet «minst ett års yrkespraksis som sykepleier» er å forstå som praksis som sykepleier tilsvarende minst ett års fulltids arbeid med direkte utøvelse av klinisk sykepleie overfor pasienter etter offentlig godkjenning/autorisasjon.

- Annen arbeidserfaring enn sykepleierarbeid utført etter endt sykepleierutdanning godskrives med 0,5 poeng pr. år.
- Søkere som har minst ett års fulltidsstilling som sykepleier ved føde-/barsel-, gynekologisk-, barneavdeling, og/eller innenfor akutt-/intensivsykepleie gis 1 ekstra tilleggs-poeng.

§ 5. Rangering av søkere ved opptak til praktisk-pedagogisk utdanning

(1) Rangeringsreglene i § 3 skal gjelde for opptak av søkere til praktisk-pedagogisk utdanning så godt det er mulig.

(2) Dersom det er ledige studieplasser etter søknadsfristens utløp, kan søkere ansatt i fag-/yrkesfaglærerstillinger prioriteres.

(3) Kvalifisert søker (etter § 2) kan vedtas utelukket fra rangering og opptak til praktisk-pedagogisk utdanning i fall høgskolen ut i fra faglige og/eller økonomiske ressurser ikke kan gi tilbud om relevant fag-/yrkesdidaktikk til søkeren.

§ 6. Rangering av søkere ved opptak til mastergradsutdanninger og emner på mastergradsnivå

(1) Det skal være eget opptak til høyere grads studier; jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–7 tredje ledd.

(2) Rangeringsreglene i § 3 skal gjelde for opptak av søkere til mastergradsutdanninger og emner på mastergradsnivå som følger:

Karakterpoeng:	Det gis karakterpoeng for den kvalifiserende utdanningen (maksimalt 5 poeng)
Utdanningspoeng:	Det gis utdanningspoeng for relevant faglig høyere utdanning utover opptakskravet (maksimalt 3 poeng)
Praksispoeng:	Det gis praksispoeng for relevant praksis (maksimalt 3 poeng).

(3) Ved opptak til mastergradsutdanning i yrkespedagogikk gjelder følgende tilleggsregler til § 3 og § 6:

- Søkere med minimum 30 studiepoeng yrkespedagogikk/yrkesdidaktikk/yrkesteori i sin utdanning kan prioriteres.
- Kvalifiserte søkere som har praksis med og eventuelt lederansvar for opplæring i offentlig og privat virksomhet kan gis 1 ekstra konkurransepoeng.

(4) Styret kan gjøre unntak fra rangeringsreglene i § 3 og § 6. Spesielle rangeringsregler for mastergradsutdanninger og emner på mastergradsnivå fastsettes av styret gjennom studieplaner.

§ 7. Opptak av søkere med utenlandsk utdanning

(1) Søkere med utenlandsk utdanning konkurrerer om studieplasser på lik linje med søkere som har norsk utdanning, såfremt den utenlandske utdanningen er sammenlignbar med den norske.

(2) Søkere med utenlandsk utdanning fra land utenfor Norden, og som har annet morsmål enn norsk, må dokumentere at de behersker norsk skriftlig og muntlig; jf. forskrift om opptak til universiteter og høyskoler. I samsvar med samme forskrift må disse søkere også dokumentere kunnskaper i engelsk på nivå med engelsk fra norsk videregående skole. Unntak fra dokumenterte norskkunnskaper kan gjøres for opptak til utdanninger som bare har engelsk som undervisningsspråk.

§ 8. Betinget opptak

Høgskolen kan etter nærmere vurdering gi betinget opptak der søker mangler del(er) av opptaksgrunnlaget. Forutsetningen er at søker kvalifiserer seg før studiet påbegynnes. Søker kan ikke poengberegnes før hele opptaksgrunnlaget er dokumentert. Inntil 30 prosent av studiepllassene kan forbeholdes disse søkerne.

§ 9. Gjennomføring av opptaket – opptakskomiteer

(1) Opptaket gjennomføres i samarbeid med opptakskomiteer, oppnevnt av rektor etter innstilling fra dekan.

(2) Opptakskomiteene skal ha minimum to medlemmer med personlige varamedlemmer. Et av medlemmene utpekes som komiteens leder.

(3) Det skal være en opptakskomité for hver enkelt mastergrad. Hver fagavdeling kan selv vurdere hvordan det er hensiktsmessig å organisere opptakskomiteene til de øvrige utdanningene.

(4) Funksjonstid for opptakskomiteene er ett år og følger kalenderåret.

- (5) Opptakskomiteenes arbeidsoppgaver er å
- vurdere kvalifikasjoner til søkere som ikke fyller formelle opptakskrav og som søker om individuell vurdering/realkompetanse
 - legge eventuelle føringer på sammensetning av kullene, jf. § 3 (3)
 - være ansvarlig for å rangere søkere som ikke kan poengberegnes etter § 5.

§ 10. Andre bestemmelser

(1) *Søknadsfrist*

Ordinær søknadsfrist er 1. mars for opptak til høstsemesteret og 1. september for opptak til vårsemesteret. Rektor kan ved behov fastsette ny eller utsatt søknadsfrist for enkelte studier. Vedtak om annen søknadsfrist enn den ordinære må være fattet senest fire uker før ordinær søknadsfrist utløper. Søknader tas imot også etter søknadsfristen og behandles fortløpende dersom det er ledige studieplasser.

(2) *Krav til søknadsdokumenter*

Alle vedlegg som skal gi grunnlag for opptak, må følge søknaden på et bestemt søknadsskjema. Høgskolen kan gi anledning til å ettersende vedlegg til søknaden etter at søknadsfristen er gått ut.

(3) *Forhåndsløfte*

Forhåndsløfte kan gis etter begrunnet søknad til søkere som er studiekvalifisert på søknadstidspunktet, og som uten tvil ville ha kommet inn ved siste års opptak.

(4) *Utsettelse av studieplass*

Tildelt studieplass kan reserveres til året etter dersom det foreligger tungtveiende grunner. Ytterligere utsettelse innvilges ikke.

(5) *Klage på opptak*

Klage på avslag om opptak avgjøres av høgskolens klagenemnd; jf. universitets- og høyskolelovens § 5–1.

(6) *Utfyllende bestemmelser*

Styret kan selv fastsette utfyllende bestemmelser.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 1. februar 2006 nr. 107 om opptak til studier ved Høgskolen i Akershus.

7. feb. Nr. 222 2007

Forskrift om endring i forskrift om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 7. februar 2007 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2, § 22 og § 25b, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell (helsepersonelloven) § 11, lov 2. juni 2000 nr. 39 om apotek (apotekloven) § 6–6 annet ledd og § 6–8 og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 17. Kunngjort 2. mars 2007.

I

I forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek gjøres følgende endringer:

§ 2–3 skal lyde:

Veterinær med norsk autorisasjon eller lisens har, med de begrensninger som er gitt, rett til å rekvirere de legemidler som er nødvendige for utøvelse av veterinærvirksomheten, herunder rekvirering til dyreeiere til bruk for dyr. Det samme gjelder veterinærer som fyller vilkårene for å yte tjenester i Norge i samsvar med forskrift¹ om autorisasjon og adgang til å utøve virksomhet som veterinær i Norge for statsborgere fra EØS som er utdannet i andre land innen EØS.

Veterinærstudenter som har tillatelse til å utføre assistenttjeneste hos praktiserende veterinær, kan rekvirere legemidler i den utstrekning det er nødvendig for utøvelse av tjenesten. Studenters rett til å rekvirere omfatter ikke legemidler i reseptgruppe A.

For veterinærers rett til rekvirering gjelder blant annet følgende begrensninger og særregler:

- a) Legemidler kan bare rekvireres til veterinærmedisinsk bruk.
- b) Spritholdige legemidler kan bare rekvireres i medhold av forskrift om brennevin, herunder spiritus, og vin til medisinsk bruk.²
- c) Legemidler skal rekvireres som bruksferdig preparat, jf. § 3–8.

Ved valg av legemidler til behandling av dyr gjelder forskrift 16. januar 2007 nr. 50 om bruk av legemidler til dyr.

I særlige tilfeller kan Statens legemiddelverk etter søknad i det enkelte tilfelle gi rett til rekvirering av rensustans.

¹ Forskrift 17. desember 1993 nr. 1203.

² Forskrift 1. mars 1957 nr. 4.

Ny § 2–11 skal lyde:

§ 2–11. Fiskehelsebiologers rett til rekvirering

Fiskehelsebiologer med norsk autorisasjon eller lisens har, med de begrensninger som er gitt, rett til å rekvirere legemidler til akvatiske dyr unntatt sjøpattedyr, herunder rekvirering til dyreeiere til bruk for akvatiske dyr unntatt sjøpattedyr. Når det gjelder legemidler i reseptgruppe A og B, kan legemidler rekvireres i henhold til vedlagt liste.¹

For fiskehelsebiologers rett til rekvirering gjelder blant annet følgende begrensninger og særregler:

- a) Legemidler kan bare rekvireres til veterinærmedisinsk bruk.
- b) Legemidler skal rekvireres som bruksferdig preparat, jf. § 3–8.

Ved valg av legemidler til behandling av dyr gjelder forskrift 16. januar 2007 nr. 50 om bruk av legemidler til dyr.

I særlige tilfeller kan Statens legemiddelverk etter søknad i det enkelte tilfelle gi rett til rekvirering av rensesubstans.

¹ Listen er tom inntil videre.

§ 5–3 skal lyde:

§ 5–3. Resept utstedt av veterinær og fiskehelsebiolog

Resept utstedt av veterinær eller fiskehelsebiolog skal alltid påføres enten «Til dyr», «Vet» eller «VM».

§ 12–7 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) Dersom det på resept fra veterinær eller fiskehelsebiolog er angitt tilbakeholdelsestid¹ for egg, melk, honning eller slakt, skal tilbakeholdelsestid påføres legemidlet.

¹ Se § 5–11.

Nytt vedlegg III skal lyde:

Vedlegg III: Liste over legemidler i reseptgruppe a og b som fiskehelsebiologer kan rekvirere

(Tom inntil videre.)

II

Endringene trer i kraft straks.

7. feb. Nr. 223 2007

Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften)

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 7. februar 2007 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2, § 3, § 5, § 6, § 8, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 16, § 17, § 18 og § 19, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. 13 nr. 15p (direktiv 2001/82/EF). Kunngjort 2. mars 2007.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endringer:

Ny § 3–7 skal lyde:

§ 3–7. Legemiddel til dyr unntatt fra kravet om markedsføringstillatelse etter søknad fra fiskehelsebiolog

Statens legemiddelverk kan etter grunnlagt søknad fra fiskehelsebiolog og på dennes personlige ansvar gjøre unntak fra kravet om markedsføringstillatelse. Tillatelse kan gis for legemiddel som skal brukes i egen praksis til akvatiske dyr, unntatt sjøpattedyr, som søkeren har under tilsyn. Tillatelse kan gis for en bestemt mengde eller for et begrenset tidsrom, høyst ett år.

Tillatelse etter første ledd for legemiddel til bruk på næringsmiddelproduserende dyr gis bare for legemiddel som har markedsføringstillatelse i minst ett EØS-land og som inneholder virksomme stoffer oppført i vedlegg I, II eller III til forordning (EØF) nr. 2377/90. Ved alvorlige epidemiske sykdommer kan Statens legemiddelverk gi tillatelse også for legemiddel uten markedsføringstillatelse i noe EØS-land dersom det ikke finnes egnet legemiddel med markedsføringstillatelse.

Annet ledd gjelder ikke for vaksiner til dyr.

Nåværende § 3–7 og § 3–8 blir nye § 3–8 og § 3–9.

§ 4–28 skal lyde:

Pakningsvedlegget skal gi en beskrivelse av bivirkninger som kan opptre ved normal bruk av legemidlet og eventuelt hvilke tiltak som da skal treffes.

Brukeren skal uttrykkelig oppfordres til å underrette sin lege eller tannlege om alle alvorlige bivirkninger og bivirkninger som ikke er nevnt i pakningsvedlegget.

For legemidler til dyr skal dyreeier oppfordres til å underrette sin veterinær eller fiskehelsebiolog om alle bivirkninger.

§ 8–2 skal lyde:

Ved avgjørelsen av om et legemiddel skal være reseptpliktig legges det særlig vekt på om legemidlet:

- a) trenger leges, tannleges, veterinær eller fiskehelsebiologs medvirkning for å brukes, eller for å kontrollere virkning og/eller bivirkning
- b) direkte eller indirekte kan medføre helsefare ved feilbruk
- c) ikke er ferdig utredet med hensyn til virkninger eller bivirkninger
- d) er beregnet til parenteral bruk.

§ 13–5 skal lyde:

Reklame for legemidler til allmennheten er bare tillatt for ikke-reseptpliktige (reseptfrie) legemidler eller legemidler i pakninger som er unntatt fra reseptplikt og når disse utelukkende anbefales mot sykdommer eller sykdomssymptomer som vanligvis ikke vil kreve undersøkelse eller behandling av lege, tannlege, veterinær eller fiskehelsebiolog. Slik reklame må ikke inneholde anbefalinger fra lege, tannlege, veterinær, fiskehelsebiolog eller andre som i kraft av sin anseelse kan oppfordre til bruk av legemidler. Illustrasjoner må bare formidle informasjon om legemidlets egenskaper og bruk på en objektiv måte uten å overdrive dets virkning. Illustrasjoner må ikke virke villedende eller spille på sterke effekter, f.eks. kropp som er forandret av sykdom eller skade. Det er ikke tillatt å drive reklame overfor allmennheten for reseptpliktige legemidler og for legemidler med innhold av stoffer som er klassifisert i henhold til internasjonale konvensjoner om psykotrope og narkotiske stoffer. I reklame til allmennheten er det ikke tillatt å omtale alvorlige sykdommer som f.eks. tuberkulose, seksuelt overførbare sykdommer, kreft eller andre svulstsykdommer, kronisk søvnløshet, diabetes eller andre stoffskiftesykdommer.

Reklame for vaksiner er bare tillatt dersom de kan selges reseptfritt og inngår i vaksinasjonsprogram som er godkjent av myndighetene.

Det er ikke tillatt å vedlegge reklame for legemidler i legemiddelpakninger utover det godkjente pakningsvedlegg. Det er ikke tillatt å knytte reklamen til gjenstander, gaver, premier eller noen annen form for belønning. Utdeling av gratis legemiddelprøver til allmennheten er ikke tillatt.

Reklame til allmennheten skal alltid fremstilles slik at det klart fremgår at det er reklame og at produktet det reklameres for er klart identifisert som et legemiddel.

§ 13–7 og § 13–8 skal lyde:

§ 13–7. Krav til reklame til helsepersonell

Reklame for reseptpliktige legemidler kan bare rettes mot leger, tannleger, veterinærer, offentlig godkjente sykepleiere, farmasøyter og fiskehelsebiologer samt studenter i disse fag og andre faggrupper etter departementets nærmere bestemmelse. Reklamen skal være fyllestgjørende og samsvare med den spesielle preparatomtale som er godkjent av Statens legemiddelverk.

Reklamen skal inneholde opplysninger på følgende punkter:

- a) navn på legemidlet samt doseringsform og styrke
- b) navn på alle virkestoff skal trykkes med tydelige typer og gis en fremtredende plass
- c) navn på innehaver av markedsføringstillatelse og ev. produsent
- d) godkjente indikasjoner
- e) kontraindikasjoner
- f) bivirkninger, forsiktighetsregler og interaksjoner
- g) dosering
- h) pakningsstørrelse(r)
- i) reseptgruppe, forskrivningsregler og utleveringsbestemmelser
- j) godkjent utsalgspris pr. angitt dato og refusjonsbestemmelse.

Ytterligere dokumentasjon av legemidlets egenskaper og virkninger må skje ved henvisning til vitenskapelige arbeider som er tilgjengelig for mottakeren av reklamen f.eks. fagtidsskrifter, oppslagsbøker og publiserte kongressreferater. Tidsskrifter uten faglig kvalitetssikring (referee) aksepteres ikke som vitenskapelig kilde, heller ikke firmainterne forskningsrapporter. Informasjon fra vitenskapelige tidsskrifter skal være nøyaktig gjengitt og ikke være trukket lenger enn det originalforfatteren selv gjør. For enhver dokumentasjon som brukes i reklamesammenheng, skal det angis den dato da dokumentasjonen ble utarbeidet eller sist revidert.

Reklame kan alternativt fremmes som påminnelserklame (reminder) og skal da bare inneholde legemidlets navn og generisk navn på virkestoff samt markedsførers navn.

Reklame til helsepersonell må ikke være forbundet med utdeling av gjenstander, gaver, tjenester, premier eller noen annen form for ytelser av økonomisk verdi. Helsepersonell må heller ikke anmode om eller motta slike ytelser. Dette forbud er ikke til hinder for utdeling av gjenstander med ubetydelig verdi som står i forbindelse med utøvelse av vedkommende helsepersonells virksomhet. Representasjon ved salgsfremmende arbeid for legemidler skal alltid holdes på et rimelig nivå og være underordnet hovedformålet med møtet. Den må ikke omfatte andre personer enn helsepersonell.

§ 13–8. Krav til utlevering av gratisprøver

For utdeling/utlevering av gratisprøver av legemidler gjelder følgende regler:

- a) Prøvene må bare utleveres til leger, tannleger, veterinærer og fiskehelsebiologer. For reseptpliktige legemidler omfatter ordningen bare de legemidler den enkelte har rett til å foreskrive.
- b) Enhver utlevering skal bare skje etter skriftlig og signert rekvisisjon fra lege, tannlege, veterinær eller fiskehelsebiolog.
- c) Det kan bare utleveres en prøve av legemidlet pr. år til hver lege, tannlege, veterinær eller fiskehelsebiolog. Finnes legemidlet i flere former eller styrker, kan det utleveres en prøve av hver form og styrke. Prøven skal være minstepakning.
- d) Hver prøve skal være merket: «Gratis legemiddelprøve – ikke for salg».
- e) Naturlegemidler skal i henhold til gjeldende regelverk være merket «naturlegemiddel».
- f) Med prøven skal følge fullstendig spesiell preparatomtale.
- g) Det må ikke utleveres prøver av ikke-godkjente legemidler.
- h) Det må ikke utleveres prøver av legemidler i reseptgruppe A eller av legemidler med innhold av stoffer som er klassifisert i henhold til internasjonale konvensjoner om psykotrope eller narkotiske stoffer.
- i) Det enkelte firma skal holde oversikt over de legemiddelprøver som er utlevert. Disse lister skal oppbevares i 2 år og på forespørsel utleveres legemiddelmyndighetene.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. feb. Nr. 224 2007

Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøvforskriften).

Fastsatt av Vegdirektoratet 14. februar 2007 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 45h, 45n, 45s og 45x (direktiv 2006/27/EF). Kunngjort 2. mars 2007.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøvforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 6–4 nr. 1 skal lyde:

1. Godkjenningspliktig kjøretøy skal være tydelig merket med merke, understellsnummer (fabrikasjonsnummer) og typebetegnelse.

Understallsnummeret skal være angitt ved pregning i rammen eller i egnet del i bærende konstruksjon når kjøretøyet ikke har ramme. Det skal være plassert slik at det er godt synlig og utført slik at det vanskelig kan fjernes eller endres.

Bil eller tilhenger/tilhengerredskap som tilfredsstillt kravene i direktiv 76/114/EØF, som endret ved direktiv 78/507/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 87/354/EØF og direktiv 2006/27/EF, og jord- eller skogbrukstraktor som tilfredsstillt kravene i direktiv 89/173/EØF vedlegg V, eventuelt som endret ved direktiv 97/54/EF, anses å oppfylle bestemmelsene i første og annet ledd.

Understellsnummer må ikke fjernes, endres eller flyttes uten samtykke fra godkjenningsmyndigheten.

For to- og trehjulede motorvogner typegodkjent 1. oktober 1999 eller senere, eller registrert 17. juni 2003 eller senere, gjelder i tillegg bestemmelsene i § 6–5 eller § 6–6.

Ny § 6–5 skal lyde:

§ 6–5. Merking av to- og trehjulede motorvogner (direktiv 2006/27/EF)

1. Kravnivå: Direktiv 93/34/EØF som endret ved direktiv 2006/27/EF (om lovfestede preginger for to- og trehjulede motorvogner).

2. Virkeområde: Alle motorvogner som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF.

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant som viser at motorvognen tilfredsstillt ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF og direktiv 2006/27/EF.

5. Ikrafttreden:

<i>Kategori</i>	<i>For typeg. av ny type kjt.</i>	<i>For nye registreringer</i>
Alle	1. juli 2007	

Nåværende § 6–5 til § 6–15 blir § 6–6 til § 6–16.

§ 14–5 skal lyde:

§ 14–5. *Karosseri og lasteplan på to- og trehjulede motorvogner (direktiv 93/31/EØF, direktiv 2000/72/EF, direktiv 97/24/EF kapittel 3 og direktiv 2006/27/EF)*

1. Kravnivå: Direktiv 93/31/EØF (om parkeringsstøtter for motorvogner med to hjul), fra 1. juli 2002 som endret ved direktiv 2000/72/EF og direktiv 97/24/EF kapittel 3 (utstikkende deler på to- og trehjulede motorvogner), endret ved direktiv 2006/27/EF.

2. Virkeområde:

– Direktiv 93/31/EØF og direktiv 2000/72/EF: Alle motorvogner med to hjul som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF.

– Direktiv 97/24/EF kapittel 3: Alle motorvogner som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF.

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at motorvognen tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF. Alternativt kan motorvogn, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttreden:

Direktiv (grunn direktiv)	Som senest endret ved	Kategori	For typegodkj. av ny type kjøretøy	For nye registreringer
Direktiv 97/24/EØF, kapittel 3	Ikke endret	Alle	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 97/24/EØF, kapittel 3	Direktiv 2006/27/EF	Alle	1. juli 2007	–
Direktiv 93/31/EØF	Ikke endret	Alle (to hjul)	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 93/31/EØF	Direktiv 2000/72/EF	Alle (to hjul)	1. august 2002	–

§ 16–7 skal lyde:

§ 16–7. *Sikkerhetsbelter og festepunkter for slike i tre- og firehjuls mopeder og tre- og firehjuls motorsykler (direktiv 97/24/EF kapittel 11 og direktiv 2006/27/EF)*

1. Kravnivå: Direktiv 97/24/EF kapittel 11 (Sikkerhetsbelter og festepunkter for slike i tre- og firehjuls mopeder og tre- og firehjuls motorsykler) endret ved direktiv 2006/27/EF.

2. Virkeområde: Alle motorvogner som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF, med tre eller fire hjul med karosseri. Unntatt er trehjuls mopeder, firehjuls mopeder og firehjuls motorsykler som har en egenmasse ikke over 250 kg. Med egenmasse menes slik som definert i § 2–3 nr. 2. Hvis forankringspunkter finnes skal dog direktivets krav tilfredsstilltes.

3. Alternativ standard: Sikkerhetsbelter kan være godkjent og merket i henhold til ECE-reg.nr. 16.04.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at motorvognen tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF. Alternativt kan motorvogn, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttreden:

Direktiv (grunn direktiv)	Som senest endret ved	Kategori	For typegodkj. av ny type kjøretøy	For nye registreringer
Direktiv 97/24/EØF, kapittel 11	Ikke endret	Alle	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 97/24/EØF, kapittel 11	Direktiv 2006/27/EF	Alle	1. juli 2007	–

§ 22–2 skal lyde:

§ 22–2. *Drivstofftank på bil (direktiv 70/221/EØF og direktiv 2000/8/EF)*

1. Kravnivå: Direktiv 70/221/EØF som endret ved direktiv 2000/8/EF.

2. Virkeområde m.m.: Direktivet gjelder for kjøretøy som omfattes av direktiv 70/156/EØF.

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved registrering av nytt ikke-typegodkjent kjøretøy med drivstofftank av plast og ved typegodkjenning av ny type kjøretøy skal det fremlegges dokumentasjon/bevitelse/garanti fra fabrikant eller kompetent, uavhengig laboratorium for at direktivet er tilfredsstillt.

5. Ikrafttreden: Denne paragraf trer i kraft 3. mai 2002 for EØF-typegodkjenning av ny type kjøretøy og for nasjonal typegodkjenning av ny type kjøretøy med drivstofftank av plast og 3. mai 2003 for registrering av kjøretøy med drivstofftank av plast.

§ 23–4 skal lyde:

§ 23–4. Motoreffekt, hastighet og dreiemoment på to- og trehjulede motorvogner (direktiv 95/1/EF og direktiv 2006/27/EF)

1. Kravnivå: Direktiv 95/1/EF (om konstruktiv maksimalhastighet samt motorens maksimale dreiemoment og nettoeffekt for to- og trehjulede motorvogner), endret ved direktiv 2006/27/EF.

2. Virkeområde: Alle kjøretøy som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF.

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at motorvognen tilfredsstiller ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF. Alternativt kan motorvogn, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttreden:

Direktiv (grunn direktiv)	Som senest endret ved	Kategori	For typegodkj. av ny type kjøretøy	For nye registreringer
Direktiv 95/1/EF	Ikke endret	Alle	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 95/1/EF	Direktiv 2006/27/EF	Alle	1. juli 2007	–

§ 24–7 skal lyde:

§ 24–7. Støy fra to- eller trehjulede motorvogner (direktiv 97/24/EF kapittel 9 og direktiv 2006/27/EF)

1. Kravnivå: Direktiv 97/24/EF kapittel 9 (tillatt støynivå for og eksosanlegg til to- og trehjulede motorvogner), endret ved direktiv 2006/27/EF.

2. Virkeområde: Alle kjøretøy som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF. For erstatningseksosanlegg gjelder reglene kun for motorvogner typegodkjent etter 1. oktober 1999 eller som registrert etter 17. juni 2003.

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at motorvognen tilfredsstiller ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF. Alternativt kan motorvogn, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttreden:

Direktiv (grunn direktiv)	Som senest endret ved	Kategori	For typegodkj. av ny type kjøretøy	For nye registreringer
Direktiv 97/24/EØF, kapittel 9	Ikke endret	Alle	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 97/24/EØF, kapittel 9	Direktiv 2006/27/EF	Alle	1. juli 2007	–

6. Erstatningseksosanlegg:

Erstatningseksosanlegg som monteres på to- og trehjulede motorvogner skal være godkjent og merket iht. direktiv 97/24/EF kapittel 9.

7. Ikrafttreden:

Kategori	For typeg. av ny type kjøret.	For nye registreringer
Erstatningseksosanlegg	1. oktober 1999	17. juni 2003

§ 25–20 skal lyde:

§ 25–20. Avgasskrav til to- og trehjulede motorvogner (direktiv 97/24/EF kapittel 5 og direktiv 2006/27/EF)

1. Kravnivå: Direktiv 97/24/EF kapittel 5 (om foranstaltninger mot luftforurensning fra to- og trehjulede motorvogner) som endret ved direktiv 2006/27/EF.

2. Virkeområde: Alle kjøretøy som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF.

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig

laboratorium som viser at motorvognen tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF. Alternativt kan motorvogn, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttreden: Avgasskrav

<i>Kategori</i>	<i>For typeg. av ny type kjø.</i>	<i>For nye registreringer</i>
Alle (moped etappe 1)	1. oktober 1999	17. juni 2003
Moped etappe 2	17. juni 2002	17. juni 2003

5.1. Ikrafttreden: Merking av katalysator

<i>Kategori</i>	<i>For typeg. av ny type kjø.</i>	<i>For nye registreringer</i>
Orig. katalysator	1. juli 2007	
Orig. utskiftningskatalysator	1. juli 2007	

§ 26–3 skal lyde:

§ 26–3. *Bremseanlegg på to- og trehjulede motorvogner (direktiv 93/14/EØF og direktiv 2006/27/EF)*

1. Kravnivå: Direktiv 93/14/EØF (om bremses på to- og trehjulede motorvogner), som endret ved direktiv 2006/27/EF.
2. Virkeområde: Alle kjøretøy som definert i artikkel 1 i direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF.
3. Alternativ standard: ECE-reg.nr. 78.01.
4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at motorvognen tilfredsstillter ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når motorvognen er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 92/61/EØF, fra 9. november 2003 erstattet av direktiv 2002/24/EF, som senest endret ved direktiv 2003/77/EF. Alternativt kan motorvogn, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttreden:

<i>Direktiv (grunndirektiv)</i>	<i>Som senest endret ved</i>	<i>Kategori</i>	<i>For typegodkj. av ny type kjøretøy</i>	<i>For nye registreringer</i>
Direktiv 93/14/EØF	Ikke endret	Alle	1. oktober 1999	17. juni 2003
Direktiv 93/14/EØF	Direktiv 2006/27/EF	Alle	1. juli 2007	–

Vedlegg 1, «Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av to- og trehjulede motorvogner (særdirektiver), jf. direktiv 2002/24/EF», pkt. 37, 39, 44 og 47 skal lyde:

<i>Nr.</i>	<i>Emne</i>	<i>Direktivnummer</i>	<i>Seneste endringsdirektiv</i>	<i>Kapittel</i>
37	Støy	97/24/EF	2006/27/EF	9
39	Utvendig utstikkende deler	97/24/EF	2006/27/EF	3
44	Belter og beltefester	97/24/EF	2006/27/EF	11
47	Merking av kjøretøy	97/24/EF	2006/27/EF	

II

Endringene trer i kraft straks.

20. feb. Nr. 225 2007

Forskrift om endring i forskrift om forskrivning, tilvirkning og distribusjon m.v. av medisinfôr til dyr, fugler, fisk og andre akvatiske organismer.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 20. februar 2007 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddelloven) § 2, § 5 og § 12, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521, og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 17. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. 13 nr. 15p (direktiv 2001/82/EF). Kunngjort 2. mars 2007.

I

I forskrift 28. juni 1996 nr. 693 om forskrivning, tilvirkning og distribusjon m.v. av medisinfôr til dyr, fugler, fisk og andre akvatiske organismer gjøres følgende endringer:

EØS-henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg I (direktiv 90/167/EØF) og vedlegg II kap. 13 nr. 15p (direktiv 2001/82/EF).

§ 3–3 skal lyde:

Tilvirker av medisinfôr plikter å føre fortløpende fortegnelser over type og mengde av:

- 1) legemiddelpremiks og eventuelt andre legemiddelformer,
- 2) fôrvare som anvendes ved tilvirkning og
- 3) produsert, lagerholdt og distribuert medisinfôr.

Virksomheter som selger eller leverer ut medisinfôr, skal føre fortløpende fortegnelser over distribuert medisinfôr sammen med navn og adresse på oppdretteren eller den som holder dyrene som skal behandles, samt navn og adresse til den forskrivende veterinær eller fiskehelsebiolog.

Fortegnelser i henhold til denne paragraf skal oppbevares 3 år regnet fra datoen for den seneste oppteignelsen og skal til enhver tid være tilgjengelig for kontroll fra Statens legemiddelverk.

§ 6–3 og § 6–4 skal lyde:

§ 6–3. Resept

Utleveringen av medisinfôr skal bare skje i overensstemmelse med skriftlig resept fra veterinær eller fiskehelsebiolog. Veterinærens og fiskehelsebiologens resept kan brukes bare til dyr han selv behandler.

Veterinæren og fiskehelsebiologen skal på forhånd forvisse seg om at:

- 1) legemiddelbruken utfra veterinærmedisinske regler er forsvarlig for de arter det gjelder;
- 2) tilførselen av legemidlet ikke er i konflikt med tidligere behandling eller bruk, og at det ikke finnes kontraindikasjoner eller interaksjon dersom flere premikser er tatt i bruk.

Resepten skal være utformet i overensstemmelse med modellen i Vedlegg 1¹ til denne forskriften. Unntatt herfra er resepter til oppdrettsfisk, som skal være utformet i overensstemmelse med modellen i Vedlegg 2.²

Resepten skal kun være gyldig for en gangs behandling og er videre gyldig i høyst 3 måneder fra utstedelsesdato. Det skal ikke leveres ut mer medisinfôr enn det som er nødvendig for 1 måneds behandling.

Ekspederte resepter skal forsynes med dato for utlevering, holdbarhetsdato for ekspedert medisinfôr, signaturen til den for utleveringen ansvarlige person samt forhandlerens navn.

Ekspederte resepter skal oppbevares sammen med kopi av doseringsetikett.

¹ Vedlegget er utelatt og kan fås ved henvendelse til Mattilsynet, tlf. 23216800.

² Vedlegget er utelatt og kan fås ved henvendelse til Mattilsynet, tlf. 23216800.

§ 6–4. Merking av medisinfôr ved utlevering til bruker

Ved utlevering av medisinfôr til bruker skal emballasjen påføres en doseringsetikett med følgende informasjon fra resepten:

- 1) hvilken dyreart medisinfôret er beregnet til,
- 2) indikasjon/bruksområde,
- 3) fullstendig doseringsanvisning,
- 4) tilbakeholdelsestider,
- 5) dyreeiers/oppdretters navn og
- 6) veterinærens eller fiskehelsebiologens navn.

I tillegg skal ansvarlig for utleveringen påføre dato og signatur på doseringsetiketten.

Når det benyttes tank eller tilsvarende beholdere for å bringe medisinfôret i omsetning, skal de opplysningene som er anført i første ledds punkt 1– 6 være oppført i følgedokumentet til mottakeren. Følgedokumentene skal følge vareleveransen.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. feb. Nr. 226 2007

Ikrafttredelse av lov 7. januar 2005 nr. 2 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og i enkelte andre lover.

Fatsatt ved kgl.res. 23. februar 2007 med hjemmel i lov 7. januar 2005 nr. 2 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og i enkelte andre lover del IX. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 2. mars 2007.

Lov 7. januar 2005 nr. 2 om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og i enkelte andre lover trer i kraft 1. juli 2008.

25. feb. Nr. 227 2007**Forskrift om tildeling av utdanningsstøtte for undervisningsåret 2007–2008.**

Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 25. februar 2007 med hjemmel i lov 3. juni 2005 nr. 37 om utdanningsstøtte § 3, § 4, § 5, § 6 og § 7. Kunnngjort 2. mars 2007.

*Første del. Hovedregler for tildeling av utdanningsstøtte**Kapittel 1. Støtteformer***§ 1–1. Støtteformer og beregning**

Hovedformene for støtte fra Lånekassen er utdanningsstipend og lån. Det gis også andre stipend.

Det går fram av annen og tredje del hvordan støttebeløpet regnes ut. Definisjon av hvem som kommer inn under støtteordningene, framgår av § 15–1 og § 24–1.

§ 1–2. Gyldighetsperiode for satser

Satsene som er fastsatt for undervisningsåret 2007–2008, gjelder for tiden 15. august 2007–14. august 2008. For lån til sommerterminordning og forkurs til ingeniørutdanning sommeren 2007 gjelder egne satser, se § 31–1 bokstav c.

*Kapittel 2. Statsborgerskap og tilknytning til Norge***§ 2–1. Norsk statsborger**

Søkeren må være norsk statsborger.

§ 2–2. Utenlandsk statsborger

Utenlandsk statsborger som har lovlig opphold i Norge og som tar utdanning i Norge, får utdanningsstøtte på samme vilkår som norsk statsborger, dersom vedkommende

- a) har asyl, beskyttelse eller opphold av humanitære årsaker.
- b) er gift, samboer med felles barn eller partner med norsk statsborger, og begge bor i Norge.
- c) har arbeids- eller oppholdstillatelse i familiejenforening med norsk eller utenlandsk statsborger, eller bosettingstillatelse på grunnlag av slik tillatelse.
- d) har arbeids-, oppholds- eller bosettingstillatelse fordi vedkommende er barn under 19 år av person som har arbeids-, oppholds- eller bosettingstillatelse i Norge. Det er en forutsetning at søkerens forsørgere bor i og er skattepliktige til Norge.
- e) har oppholdstillatelse etter ordningen for nordmenn som har utvandret til Kola, og etterkommerne deres.
- f) har vært bosatt i og har hatt sammenhengende fulltidsarbeid i Norge i minst 24 måneder like før oppstart i utdanningen, og har betalt skatt til Norge i denne perioden. Søkeren må ha hatt oppholdstillatelse som arbeidstaker i perioden.
- g) har tatt fulltidsutdanning i Norge uten støtte fra Lånekassen i minst tre år like før undervisningsåret, og har bestått utdanning som til sammen tilsvarer minst tre års fulltidsutdanning.

§ 2–3. Utvidet rett for statsborger fra EØS-land

Statsborger fra EØS-land med status som arbeidstaker i Norge, har rett til utdanningsstøtte når utdanningen vedkommende tar har faglig sammenheng med arbeidet. Kravet om faglig sammenheng faller bort dersom vedkommende har blitt ufrivillig arbeidsløs.

Følgende medlemmer av EØS-arbeidstakerens familie som har lovlig opphold i Norge, har rett til utdanningsstøtte på samme vilkår som norske statsborgere:

- a) ektefelle
- b) slektning i nedstigende linje av EØS-arbeidstakeren og/eller EØS-arbeidstakerens ektefelle som er under 21 år eller som blir forsørget av dem
- c) slektning i oppstigende linje av EØS-arbeidstakeren og/eller EØS-arbeidstakerens ektefelle som blir forsørget av dem.

§ 2–4. Egen støtteordning for statsborger fra utviklingsland m.m.

Statsborger over 18 år fra utviklingsland og land i Sentral- og Øst-Europa og Sentral-Asia som er tatt opp ved høyskole eller universitet i Norge på de vilkårene som Kunnskapsdepartementet har fastsatt for kvoteordningen, kan få støtte, se sjette del.

§ 2–5. Begrensning i støtterett for utenlandsk statsborger

Utenlandsk statsborger som får eller har fått støtte til et utdanningsprogram fra Norad eller andre tilsvarende støtteordninger i Norge eller i utlandet, eller vedkommendes ektefelle, kan ikke få støtte fra Lånekassen, se likevel § 46–3.

§ 2–6. Utenlandsk statsborger og utdanning i utlandet

Det gjelder egne regler om statsborgerskap og tilknytning til Norge for støtte til utdanning i utlandet, se kapitlene 6 og 33.

Kapittel 3. Generelle krav til søkeren

§ 3-1. Status som elev eller student

For å ha rett til støtte må søkeren være tatt opp som elev eller student og ha rett til å gå opp til eksamen. Lærlinger må ha godkjent lærekontrakt.

Søker som tar utdanning i utlandet, må i tillegg til å ha opptak også følge undervisningen på lærestedet.

§ 3-2. Fravær og permisjon

Søker som følger obligatorisk undervisning og som har ugyldig fravær på mer enn 20 skoledager per semester, kan miste retten til støtte. Søker som har fullstendig studiepermisjon i mer enn seks uker, får ikke støtte i permisjonstiden.

Det gjelder egne regler om permisjon eller fravær for søker som får barn, se kapittel 42, og om permisjon eller fravær under sykdom, se kapittel 43.

§ 3-3. Aldersbegrensninger

Søker som har fylt 65 år før 1. januar 2008, får ikke støtte.

Dersom søkeren blir over 45 år innen utdanningen er fullført, skal han eller hun få redusert lån, slik at gjelden kan bli betalt tilbake før søkeren fyller 65 år.

§ 3-4. Samboere med felles barn

Samboere med felles barn likestilles med ektefeller.

§ 3-5. Registrerte partnere

Registrerte partnere likestilles med ektefeller, jf. lov om registrert partnerskap.

Kapittel 4. Hva slags utdanning det gis støtte til

§ 4-1. Utdanninger det gis støtte til

Det gis støtte til:

- a) videregående opplæring etter opplæringslova ved offentlige utdanningsinstitusjoner,
- b) fag- og yrkesopplæring i bedrift etter opplæringslova (når lærlingen har godkjent lærekontrakt og når lærekandidaten har godkjent opplæringskontrakt),
- c) grunnskoleopplæring for voksne etter opplæringslova § 4A-1,
- d) kurs med repetisjon av fag fra grunnskolen, som forberedelse for opptak i videregående opplæring etter opplæringslova § 3-1,
- e) utdanning ved folkehøyskoler,
- f) utdanning ved private utdanningsinstitusjoner som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring,
- g) utdanning ved private utdanningsinstitusjoner som er godkjent etter privatskolelova,
- h) utdanning ved offentlige og private utdanningsinstitusjoner som er godkjent etter lov om fagskoleutdanning,
- i) høyere utdanning ved institusjoner under lov om universiteter og høyskoler,
- j) utdanning ved fjernundervisningsinstitusjoner som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring, eller som tilsvarer høyere utdanning ved offentlige utdanningsinstitusjoner, eller som er godkjent etter lov om fagskoleutdanning. Fjernundervisningsinstitusjonen som tilbyr utdanningen må være godkjent etter lov om voksenopplæring § 11,
- k) utdanning ved studieforbund som følger offentlig godkjente læreplaner for videregående opplæring eller som tilsvarer høyere utdanning ved offentlige utdanningsinstitusjoner, eller som er godkjent etter lov om fagskoleutdanning. Studieforbund som tilbyr utdanningen må være godkjent etter lov om voksenopplæring § 10,
- l) forkurs til ingeniørutdanning,
- m) utenlandsk utdanning som tilbys i Norge med særskilt godkjenning for støtterett gitt av departementet,
- n) utdanning i nordiske land etter kapittel 6 og
- o) utdanning i land utenfor Norden etter kapittel 5 og fjerde del.

Utdanningsopplegget må i tillegg oppfylle kravene i kapittel 7.

§ 4-2. Overgangsordning

Utdanningsinstitusjoner som tilbyr utdanning som til og med undervisningsåret 2003–2004 ble godkjent for rett til støtte gjennom Lånekassen kun med hjemmel i forskriftene til utdanningsstøtteleven, må innen utgangen av undervisningsåret 2007–2008 ha fått godkjenning etter et av vilkårene i § 4-1 for at deltakerne i utdanningene fortsatt skal ha støtterett i Lånekassen.

Søker som har startet en utdanning ved en utdanningsinstitusjon som omfattes av denne overgangsordningen, vil ha rett til støtte for å fullføre utdanningsopplegget søkeren har startet, selv om utdanningsinstitusjonen ikke oppnår godkjenning etter ett av vilkårene i § 4-1. Søker må ha startet i utdanningen innen utgangen av undervisningsåret 2007–2008.

§ 4-3. Norske studiesentre og institutter i York, Caen, Kiel, Aten, Roma og St. Petersburg

Det gis støtte til kurs ved de norske studiesentrene og instituttene i York, Caen, Kiel, Aten, Roma og St. Petersburg. Det er en forutsetning at kurset er godkjent som en del av en høyere utdanning som søkeren har begynt på i Norge. Støtte til kurs som varer kortere enn fire uker gis etter tredje del. Støtte til kurs som varer lenger enn fire uker gis etter fjerde del.

§ 4-4. Norsk høyere utdanning som tilbys i utlandet

Når norsk lærested som har fått høyere utdanning eller fagskoleutdanning godkjent for støtte etter § 4-1, legger hele eller deler av utdanningen til utlandet, får deltakerne støtte etter de regler og satser som gjelder for studier i Norge.

§ 4-5. Praksisopphold eller studietur i utlandet

Søker som får støtte etter tredje del til utdanning i Norge som ikke har status som høyere utdanning eller fagskoleutdanning, jf. § 4-1 bokstav i og h, får støtte til praksisopphold eller studietur i utlandet. Oppholdet må inngå som en godkjent del av utdanningen i Norge.

Praksisoppholdet kan ha en varighet på inntil ett år, men kan ikke overstige halvparten av den samlede varigheten av utdanningen.

Det gis støtte etter de regler og satser som gjelder for utdanningen i Norge. Det gis ikke ekstra reisestøtte. Søker som får støtte som hjemmeboer til opplæringen i Norge, får støtte som hjemmeboer også under praksisoppholdet.

§ 4-6. Utdanninger det ikke gis støtte til

Det gis ikke støtte til

- a) utdanning ved militære skoler,
- b) etatsopplæring eller bedriftsintern opplæring,
- c) ulike opplæringskurs som blir satt i gang av, eller i samråd med, NAV,
- d) flygerutdanning i utlandet. Det gis likevel støtte til offentlig trafikkflygerutdanning på høyere nivå i Norden.
- e) norskopplæring når opplæringen ikke skjer i kombinasjon med annen godkjent utdanning, eller
- f) Ph.d.-utdanning i Norge. Det gis likevel støtte til Ph.d.-utdanning til søker som får støtte etter sjettedel (kvoteordningen). Det gis støtte til utdanning i utlandet som tilsvarende en norsk grad på Ph.d.-nivå.

Kapittel 5. Delstudier i land utenfor Norden**§ 5-1. Delstudier i land utenfor Norden**

Det gis støtte til studieopphold i land utenfor Norden når oppholdet varer i minst fire uker, og er en godkjent del av en høyere utdanning som søkeren har begynt på i Norge. Søknaden blir behandlet etter reglene for støtte til utdanning i land utenfor Norden i fjerde del. Ved studieopphold ved et lærested, må utdanningen oppfylle kravene som er satt i § 35-1.

Kapittel 6. Utdanning i et annet nordisk land**§ 6-1. Utdanning det gis støtte til**

Utdanning i et annet nordisk land må normalt ha offentlig godkjenning og komme inn under støtteordningen i studielandet. Det gis støtte etter de samme reglene som gjelder for utdanning i Norge.

§ 6-2. Krav om fulltidsutdanning

Det gis ikke støtte til deltidsutdanning.

§ 6-3. Utrekning av støttebeløpet

Støttebeløpene blir regnet ut etter reglene i annen eller tredje del, avhengig av hvilken utdanning søkeren tar.

§ 6-4. Utenlandsk statsborger som tar utdanning i annet nordisk land

Utenlandsk statsborger som kan få støtte etter § 2-2 kan få støtte til utdanning i et annet nordisk land i inntil ett år når utdanningen inngår som en godkjent del av en utdanning som søkeren har begynt på i Norge. Det gis ikke støtte til å ta en hel utdanning i et annet nordisk land.

Utenlandsk statsborger som har rett til støtte etter § 2-3, kan få støtte til utdanning i annet nordisk land på samme vilkår som norsk statsborger.

§ 6-5. Språkopplæring i Finland og Island

Det gis støtte til språklig tilretteleggingssemester og forberedende språkkurs i Finland og Island etter reglene i kapitlene 36 og 37.

Kapittel 7. Krav til utdanningsopplegget**§ 7-1. Fulltidsutdanning og undervisningsopplegg**

Utdanningen må normalt være lagt opp som fulltidsutdanning.

Videregående opplæring som følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst seks timer per uke.

Utdanning som ikke har status som høyere utdanning og som heller ikke følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst 20 timer per uke for å gi rett til støtte. Når utdanningen tilbys komprimert, er kravet minst seks undervisningstimer per uke. Det gis støtte til opplegg i regi av oppfølgingstjenesten i fylkeskommunen når undervisningsopplegget er på mer enn en tredjedel av timetallet for et kurs.

§ 7-2. *Deltidsutdanning og undervisningsopplegg*

Det gis støtte til deltidsutdanning som omfatter minst 50 prosent av undervisningsopplegget i fulltidsutdanning.

Videregående opplæring som følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst seks timer per uke.

Utdanning som ikke har status som høyere utdanning og som heller ikke følger offentlig godkjente læreplaner, må ha et undervisningsopplegg på minst 10 timer per uke. Når utdanningen tilbys komprimert, er kravet minst seks undervisningstimer per uke.

§ 7-3. *Studiebelastning og beregning av støtte*

Støtte gis ut fra søkerens studiebelastning.

Ved deltidsutdanning blir støttebeløpet regnet til halvparten, to tredjedeler eller tre fjerdedeler av støttebeløpet til fulltidsutdanning.

Ved kombinasjon av utdanninger gis det ikke støtte til mer enn fulltids studiebelastning.

§ 7-4. *Krav til varighet*

Utdanning som er godkjent etter § 4-1 fra og med undervisningsåret 2004–2005, må vare i minst ett semester. Til utdanninger som tidligere er godkjent med en varighet på mindre enn ett semester, gis det støtte bare til og med undervisningsåret 2007–2008.

Det gis støtte til søker som tar utdanning med kortere varighet enn ett semester, når utdanningen har sammenheng med søkerens yrke eller tidligere utdanning.

§ 7-5. *Fjernundervisning*

Det gis støtte til utdanning som er tilrettelagt som fjernundervisning ved et norsk lærested, og som gir godkjent kompetansegivende utdanning. Fjernundervisningen må være lagt opp med oppfølging fra lærestedet hvert semester. Utdanning som blir tilbudt som fjernundervisning, må være godkjent etter § 4-1.

Lærestedet har ansvar for å dokumentere omfanget av utdanningen.

§ 7-6. *Grunnskoleopplæring*

Det gis støtte til grunnskoleopplæring som søkeren har rett til etter opplæringslova § 4A-1 når opplæringen er lagt opp med organisert undervisning ved et lærested.

Kapittel 8. Hvor lang tid det gis støtte

§ 8-1. *Normert tid*

Det gis støtte i en periode tilsvarende normert tid for utdanningen.

Det godtas tidsbruk ut over normert tid dersom søkeren, etter at vedkommende første gang mottok utdanningsstøtte etter tredje del, har fullført mer utdanning enn normert eller tatt utdanning uten støtte fra Lånekassen. Perioden er begrenset oppover til ett år.

§ 8-2. *Tidsramme for støtte etter annen del*

Det gis støtte til vanlig videregående opplæring eller tilsvarende opplæring i utlandet så lenge søkeren har rett til opplæring etter opplæringslova § 3-1.

Det gis støtte i opp til to år til søker som får støtte etter § 15-1 første ledd bokstav b. Det gis støtte i opp til ett år til søker som får støtte etter § 15-1 første ledd bokstav d.

§ 8-3. *Tidsramme for støtte etter tredje del*

Det gis støtte i inntil åtte år til sammen til høyere utdanning, og til annen utdanning som ikke tas med rett etter opplæringslova § 3-1.

Grunnskoleopplæring eller videregående opplæring som voksen søker tar med rett etter opplæringslova § 4A-1 eller § 4A-3, inngår i beregningen av de åtte årene. Det gis støtte til grunnskoleopplæring etter opplæringslova § 4A-1, i så lang tid som søkeren har denne retten, men likevel ikke ut over fire år.

Det gis støtte i opp til to år til utdanning ved folkehøgskole.

Det gis ikke støtte i mer enn åtte år selv om søkeren blir forsinket. Det blir gjort unntak for søker som blir forsinket på grunn av sykdom, på grunn av at søkeren har fått barn i utdanningsperioden, eller på grunn av redusert funksjonsevne.

§ 8-4. *Tidsramme for Ph.d.-utdanning i utlandet*

Grensen på åtte år utvides med inntil to år for søkere som tar Ph.d.-utdanning i utlandet.

Det gis ikke støtte i mer enn ti år selv om søkeren blir forsinket. Det blir gjort unntak for søker som blir forsinket på grunn av sykdom, på grunn av at søkeren har fått barn i utdanningsperioden, eller på grunn av redusert funksjonsevne.

§ 8-5. Undervisningsår

Undervisningsåret blir regnet fra den datoen undervisningen starter, og til den datoen undervisningen (inkludert eksamen) slutter. Det gis støtte for opptil ett undervisningsår om gangen. Støttebeløpet blir normalt utregnet på månedsbasis.

§ 8-6. Utvidet undervisningsår

Etter søknad gis det støtte til utvidet undervisningsår når søkeren har reglementert undervisning, eller når det er dokumentert at søkeren sparer inn på normert studietid. Undervisningsopplegget må vare i minst to uker.

§ 8-7. Tidligere periode med støtte

Tidligere periode med støtte blir regnet med i det antall år det kan gis støtte, selv om gjelden er betalt tilbake eller støtten er tilbakeført. Dersom hele støtten er tilbakeført innen utløpet av støtteperioden, regnes perioden ikke med.

§ 8-8. Støtteordninger i andre land

De tidsrammene som er fastsatt for tildeling av støtte, gjelder bare dersom søkeren ikke tidligere har fått støtte til utdanning fra støtteordninger i et annet land. Dersom søkeren har fått slik støtte, skal tidsrammene som er fastsatt under § 8-3 og § 8-4, reduseres tilsvarende.

Kapittel 9. Forsinkelse og avbrudd**§ 9-1. Faglige resultater og dokumentasjon**

Når søkeren har fått utdanningsstøtte for et undervisningsår, må faglige resultater for dette året kunne dokumenteres.

§ 9-2. Støtte ved forsinkelse

Dersom utdanningen varer ett år eller mer og søkeren blir forsinket, gis det støtte i inntil ett år utover normert tid.

Dersom søkeren blir mer enn ett år forsinket, må søkeren ta igjen forsinkelsen uten støtte fra Lånekassen. Ny støtte gis fra semesteret etter at forsinkelse som overstiger ett år er tatt inn.

§ 9-3. Støtte ved forsinkelse i mer enn ett år

Ved forsinkelse i mer enn ett år kan Lånekassen i særlige tilfeller vurdere å gi støtte. Det gjelder blant annet søker med redusert funksjonsevne som har støtte fra folketrygden, søker som får barn i utdanningsperioden, og søker som har blitt mer enn ett år forsinket på grunn av sykdom.

§ 9-4. Avbrutt utdanning

En utdanning det er gitt støtte til, regnes som avbrutt hvis utdanningen ikke er fullført. Ved støtte til ny utdanning regnes den avbrutte utdanningen som forsinkelse i utdanningen.

Dersom hele støttebeløpet er betalt tilbake innen utløpet av støtteperioden, regnes perioden ikke med i vurderingen av hvor mange år det kan gis støtte, se § 8-2 og § 8-3.

§ 9-5. Støtte ved avbrutt utdanning i undervisningsåret

Søker som avbryter en utdanning før støtten er utbetalt, kan få støtte fram til avbruddet dersom utdanningen har vart i minst tre måneder. Søker som avbryter utdanningen etter at støtten er utbetalt, kan beholde den støtten som er gitt for tiden fram til avbruddet. Se også § 12-3 og § 13-1.

Kapittel 10. Støtte fra andre, ny støtte etter tidligere ettergivelse**§ 10-1. Offentlige trygdeordninger**

Søker som får støtte fra offentlige trygdeordninger, får redusert utdanningsstøtte fra Lånekassen, se § 16-3, § 17-4, § 18-3, § 22-1 og § 29-2.

§ 10-2. Søker som bor i institusjon eller avtjener verneplikt

Søker som bor i institusjon og får oppholdet dekket av det offentlige, får ikke utdanningsstøtte fra Lånekassen. Dette gjelder også søker som avtjener militær eller sivil verneplikt.

§ 10-3. Søker som er forsørget av barnevernet

Søker som er forsørget av barnevernet, får støtte fra Lånekassen dersom det er dokumentert at vedkommende bor utenfor fosterhjem eller barnevernsinstitusjon, og kommunens ytelser som skal dekke dette er lavere enn Lånekassens satser. For søker som får støtte etter annen del, gjelder ikke vilkårene i § 17-2. Dersom kommunen ikke dekker utgifter til bøker og materiell, får søkeren læremiddelstipend etter § 16-2.

Søker som er forsørget av barnevernet kan likevel få stipend til nødvendig individuelt utstyr etter § 16-4.

Søker som er forsørget av barnevernet, får lån til dekning av skolepenger etter § 20-2 eller § 31-1, dersom dette ikke er dekket av kommunen. Dette gjelder selv om søkeren bor i fosterhjem eller barnevernsinstitusjon.

§ 10-4. Samtidig støtte fra offentlige støtteordninger i andre land

Søker som får støtte fra offentlige støtteordninger i et annet land, får ikke utdanningsstøtte fra Lånekassen. Det gjøres unntak dersom støtteordningen bare omfatter skolepenger.

§ 10-5. Ny støtte etter ettergivelse

Låntaker som har fått ettergitt lån på grunn av uførhet etter forskrift om forrentning og tilbakebetaling av

utdanningslån og tap av rettigheter kapittel 15, og som søker om ny støtte, må sende inn dokumentasjon på at helsesituasjonen har bedret seg slik at søkeren kan gå tilbake til arbeidslivet når utdanningen er gjennomført.

Dersom vedtaket om ettergivelse er fattet for mindre enn ti år siden, blir det opphevet når søkeren får ny støtte.

Kapittel 11. Fordeling, utbetaling og eventuell annullering av tildelt støttebeløp

§ 11-1. Gjeldsbrev eller stipendmelding

Støttemottakerne får gjeldsbrev eller stipendmelding for støtten.

Gjeldsbrevet eller stipendmeldingen skal signeres av støttemottakeren. Ved å signere erkjenner støttemottakeren en gjeld som omfatter det som er tildelt som lån for den aktuelle perioden, i tillegg til eventuelt tidligere lån.

§ 11-2. Vilkår om konto i norsk bank

Søkeren må ha egen konto i norsk bank (kontonummer på 11 siffer).

§ 11-3. Utbetaling av støtte

Ved månedlig utbetaling blir beløpene for den aktuelle perioden normalt overført den 15. i hver måned til søkerens konto. Overføring av støttebeløpet til søkerens konto forutsetter at gjeldsbrevet eller stipendmeldingen er signert og mottatt i Lånekassen, se § 11-1.

For søkere som tar utdanning i Norge, blir støttebeløpet normalt fordelt med månedlige utbetalinger over hele støtteperioden.

For søkere som får støtte etter annen del, inkluderer den første utbetalingen i hvert halvår stipend til dekning av læremidler og 10 prosent av støttebeløpet for resten av halvåret.

For søkere som får støtte etter tredje del, inkluderer den første utbetalingen 25 prosent av støttebeløpet for resten av halvåret.

Dersom det gis lån til skolepenger, blir det utbetalt sammen med den første støttemottermen hvert halvår.

Dersom det minste ordinære månedsbeløpet til utbetaling er mindre enn kr 500, blir støtten utbetalt samlet hvert halvår.

Ved utdanning i utlandet blir støttebeløpet utbetalt hvert halvår.

§ 11-4. Endring i søkerens situasjon

Dersom søkerens situasjon endrer seg i støtteperioden og søkeren ikke lenger oppfylder vilkårene for tildelt støtte, kan Lånekassen stoppe utbetalingene for resten av perioden og annullere resttildelingen. Det gjelder blant annet når støttemottakeren

- a) avbryter utdanningen og ikke lenger har rett til støtte, eller
- b) misligholder pliktene sine mot Lånekassen, se kapittel 13.

§ 11-5. Tidsfrist for innsending av signert gjeldsbrev eller stipendmelding

Dersom gjeldsbrevet eller stipendmeldingen ikke er signert og mottatt i Lånekassen når undervisningsåret eller kurset er avsluttet, blir tildelingen annullert, og søknaden blir ikke behandlet på nytt.

Kapittel 12. Opplysningsplikt

§ 12-1. Søkerens opplysningsplikt

Søkeren plikter å gi riktige og fullstendige opplysninger til Lånekassen.

Søkeren plikter straks å melde fra om endringer i forhold til det som ble opplyst i søknaden, og om avbrudd i utdanningen.

§ 12-2. Kontroll av opplysninger

Lånekassen kan kontrollere at opplysningene fra søkeren er riktige. Lånekassen kan også hente inn opplysninger om søkeren direkte fra lærestedet, likningskontoret, trygdekantoret og andre, jf. forskrift om innhenting av opplysninger.

§ 12-3. Nye opplysninger og endring av støttebeløp

Dersom nye opplysninger viser at det tildelte støttebeløpet må reduseres, kan Lånekassen gjøre om stipend til lån og kreve tilbakebetaling, se også kapittel 13.

Kapittel 13. Uberettiget tildelt støtte og mislighold

§ 13-1. Brutt opplysningsplikt

Dersom en søker forsettlig eller uaktsomt har brutt opplysningsplikten etter § 12-1, og dermed har fått eller forsøkt å få utbetalt eller godskrevet støtte som vedkommende ikke har rett til, kan Lånekassen nekte mer støtte, gjøre uberettiget mottatt stipend om til lån, kreve støttebeløpet tilbakebetalt og regne renter av lånet i utdanningstiden. Hele gjelden kan bli oppsagt, og søkeren kan miste retten til betalingslettelse og ettergivelse.

Ved vurderingen av misligholdet legges det i hovedsak vekt på hvor lenge misligholdet har pågått og på størrelsen av uberettiget mottatt støtte.

§ 13–2. Misligholdte betalingsforpliktelser

Dersom en søker har misligholdt sine betalingsforpliktelser etter forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån, kan Lånekassen gi avslag på søknad om støtte til ny utdanning.

Kapittel 14. Søknadsfrister**§ 14–1. Frist for å søke om støtte**

Frist for søknad om støtte for høsten 2007, er 15. november 2007. For kurs i høstsemesteret som starter 1. november 2007 eller senere, er fristen 15. mars 2008.

Frist for søknad om støtte for våren 2008, er 15. mars 2008. Fristen gjelder ikke for kurs som starter 1. mars 2008 eller senere.

Søknader som kommer inn etter at undervisningsåret eller kurset er avsluttet, blir ikke behandlet.

§ 14–2. Frist for å sende inn opplysninger

Søker som er bedt om å sende inn opplysninger, må sende inn disse opplysningene før undervisningsåret eller kurset er avsluttet eller så snart de er tilgjengelige, for å få søknaden behandlet.

Opplysninger om endringer som kommer inn til Lånekassen etter 15. november 2007, vil ikke kunne føre til ny behandling for semesteret. Det samme gjelder for fristen 15. mars 2008.

§ 14–3. Fødselsstipend

Dersom søknaden gjelder fødselsstipend etter kapittel 42, må søknaden være kommet inn senest tolv måneder etter fødselen.

§ 14–4. Sykestipend

Dersom søknaden gjelder sykestipend etter kapittel 43, må søknaden være kommet inn senest seks måneder etter at undervisningsåret eller kurset er avsluttet.

§ 14–5. Unntak fra frister ved særlige forhold

Lånekassen kan gjøre unntak fra fristene hvis særlige forhold gjør at søknadsfristene ikke kan bli overholdt.

Annen del. Støtte til søker som har rett til videregående opplæring**Kapittel 15. Hvem som er omfattet av annen del****§ 15–1. Hvem annen del gjelder for**

Annen del gjelder for

- søker som tar videregående opplæring som vedkommende har rett til etter opplæringslova § 3–1
- søker som går direkte over i kurs for å få generell studiekompetanse etter avsluttet videregående opplæring
- søker som tar opplæring tilsvarende vanlig videregående opplæring utenfor Norge, og som har rett til opplæring etter opplæringslova § 3–1
- søker som tar ulike kurs med repetisjon av fag fra grunnskolen, som forberedelse for opptak i videregående opplæring når søkeren har rett til videregående opplæring etter opplæringslova § 3–1
- søker som tar kurs i regi av oppfølgingstjenesten i fylkeskommunen, se § 7–1.

For søker som tar høyere utdanning, fagskoleutdanning, folkehøyskole og andre utdanninger som er godkjent etter § 4–1, gjelder reglene i tredje del.

Kapittel 16. Grunnstipend og læremiddelstipend**§ 16–1. Behovsprøvd grunnstipend**

Det gis et behovsprøvd grunnstipend på inntil kr 1.760 per måned.

§ 16–2. Behovsprøvd stipend til læremidler

Det gis et behovsprøvd stipend til læremidler på inntil kr 360 per måned til elever på Videregående trinn 1 (Vg1), Videregående trinn 3 (Vg3) og til lærlinger og lære kandidater. Stipendet utbetales sammen med første støttetermin hvert halvår.

§ 16–3. Unntak fra § 16–2

Stipend til læremidler gis ikke til søker som får støtte fra folketrygden eller gjennom andre ordninger til utgifter til bøker og materiell.

§ 16–4. Stipend til nødvendig individuelt utstyr (utstyrsstipend)

For søkere i Videregående trinn 2 (Vg2) gis det et stipend per undervisningsår, etter tre satser avhengig av utdanningsprogram, til nødvendig individuelt utstyr som trengs i opplæringen.

Kr 800	Kr 1.800	Kr 2.600
– Studiespesialisering	– Naturbruk	– Idrettsfag
– Musikk, dans og drama	– Bygg- og anleggsteknikk	– Design og håndverk
– Helse- og sosialfag	– Teknikk og industriell produksjon	– Restaurant- og matfag

<i>Kr 800</i>	<i>Kr 1.800</i>	<i>Kr 2.600</i>
– Elektrofag		
– Medier og kommunikasjon		
– Service og samferdsel		

Stipendet utbetales sammen med første støttetermin.

Søkere som bytter utdanningsprogram i løpet av et undervisningsår får beholde det stipendet som allerede er utbetalt. Dersom det nye utdanningsprogrammet har høyere sats utbetales differansen mellom de to satsene.

Stipendet gis ikke til lærlinger og lærekandidater.

Kapittel 17. Bostipend

§ 17-1. Ikke-behovsprøvd bostipend

Det gis bostipend som tilskudd til bokostnader med kr 3.510 per måned når søkeren oppfyller vilkårene i § 17-2. Bostipendet blir ikke behovsprøvd etter kapittel 21 og 22.

§ 17-2. Vilkår for bostipend

Søker som ikke bor hos foreldrene, får bostipend når reisetiden mellom foreldrehjemmet og skolen er tre timer eller mer samlet per dag, eller avstanden er 40 km eller mer.

Bostipend kan også gis når søkeren må bo utenfor foreldrehjemmet på grunn av andre særlige forhold.

§ 17-3. Unntak for søker som er gift eller forsørger barn

Søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, får bostipend selv om de bor hos foreldrene.

§ 17-4. Unntak for søker som mottar offentlig stønad

Bostipend gis ikke til søker som mottar overgangsstonad, uførepensjon, attføringspenger, rehabiliteringspenger eller andre stønader som er ment å dekke boutgifter.

Kapittel 18. Reisestipend

§ 18-1. Reisestipend i Norge

Det gis reisestipend til tre reiser tur-retur for et helt skoleår (ti måneder) mellom foreldrehjemmet i Norge og skolestedet. Stipendet blir gitt som tilskudd etter satsene i Lånekassen. Det blir gjort et fradrag på kr 970 per skoleår som søkeren må dekke selv. Reisestipendet blir beregnet per måned.

Søker som bor i foreldrehjemmet, får ikke reisestipend.

Søker som får støtte til fjernundervisning etter § 7-5, får reisestipend når det er lagt inn obligatorisk klasseromsundervisning som en del av opplegget.

§ 18-2. Reisestipend i land utenfor Norden

Det gjelder særlige regler for tilskudd til reiser til land utenfor Norden, se kapittel 41.

§ 18-3. Søker som får støtte fra folketrygden eller andre ordninger

Det gis ikke reisestipend til søker som får støtte til reiser gjennom folketrygden eller andre ordninger.

Kapittel 19. Forsørgerstipend

§ 19-1. Vilkår og satser for forsørgerstipend

Søker får forsørgerstipend for egne eller ektefelles barn født i 1992 og senere, som søkeren bor sammen med. Det gis forsørgerstipend bare for barn som bor sammen med søkeren minst 40 prosent av tiden.

Det gis forsørgerstipend med opptil kr 1.320 per måned for hvert av de to første barna, og opptil kr 850 per måned for hvert barn flere enn to.

Forsørgerstipendet til gift søker blir redusert med 60 prosent av ektefellens bruttoinntekt over kr 22.250 per måned.

Forsørgerstipendet blir ikke behovsprøvd etter kapittel 21.

Kapittel 20. Lån

§ 20-1. Satser for lån og behovsprøving av lånet

Det gis lån på inntil kr 1.230 per måned for søker som har rett til bostipend, se § 17-2. For søker som ikke har rett til bostipend gis det lån på inntil kr 2.450 per måned.

Tabellen i § 21-8 viser lånesatsene som er fastsatt ut fra fradraget for forsørgerinntekt og antall søsken under 19 år.

For søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, gis det et lån på inntil kr 1.230 per måned. Lånet blir ikke behovsprøvd mot økonomien til forsørgerne.

§ 20-2. Lån til skolepenger

Det gis lån til skolepenger, avgrenset til kr 21.230 per skoleår. Det gis bare støtte til skolepenger som søkeren

faktisk betaler. Det gis ikke lån til skolepenger dersom disse er dekket av andre.

Det gis ikke lån til skolepenger i land utenfor Norden, se likevel forskrift om tilskott til dekning av skolepenger til elever ved utlandske eller internasjonale videregående skolar.

Kapittel 21. Behovsprøving mot økonomien til forsørgerne

§ 21-1. Behovsprøving av stipend

Grunnstipend og læremiddelstipend etter kapittel 16 blir redusert ved behovsprøving etter den samlede inntekten og formuen til forsørgerne (foreldre og steforeldre). Når fradraget skal regnes ut, bruker Lånekassen alminnelig inntekt og nettoformue ved skattelikningen for 2005. Inntekt og formue i utlandet eller på Svalbard, som ikke er med i likningen, skal også regnes med. Se § 21-8.

Det ses bort fra formue og inntekt som består av erstatnings- og forsikringsutbetaling som følge av personskade på forsørger. Søkeren må dokumentere inntekts- og formuesforholdet.

§ 21-2. Ny beregning ved lavere inntekt enn i 2005

Blir det dokumentert at brutto inntekt og formue til forsørgerne i skoleåret er lavere enn i inntektsåret 2005, tar Lånekassen hensyn til det. Inntekten beregnes med utgangspunkt i skattereglene. Det tas ikke hensyn til en vanskelig økonomisk situasjon på grunn av økte utgifter.

§ 21-3. Unntak ved særlig tyngende sosiale grunner

Lånekassen ser helt eller delvis bort fra inntekten og formuen til forsørgerne når det er dokumentert at søkeren ikke kan få tilskudd fra dem av særlig tyngende sosiale grunner, og det ellers er rimelig. Normalt tas det ikke hensyn til endrede økonomiske forhold på grunn av husbygging, kjøp av bolig o.l.

Lånekassen ser bort fra inntekten når forsørgerne er i frivillig eller tvungen gjeldsordning.

§ 21-4. Separerte eller skilte foreldre

Er foreldrene skilt eller separert, bruker Lånekassen likningstillene til den av foreldrene som søkeren bor hos eller bodde hos sist.

§ 21-5. Unntak fra behovsprøving mot steforeldre

Når søkeren bor utenfor foreldrehjemmet, ser Lånekassen bort fra inntekten og formuen til stemor eller stefar når det er lagt fram opplysninger som gjør det rimelig.

§ 21-6. Unntak for visse søkere

For søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, blir ikke grunnstipend og læremiddelstipend behovsprøvd.

§ 21-7. Formue over kr 723.990

Av forsørgernes formue over kr 723.990 blir det regnet 10 prosent som tillegg til inntekten.

§ 21-8. Fradrag og lånesats

Tabellen viser fradrag og lånesats etter forsørgernes inntekt og tallet på søsken under 19 år. Inntekten blir satt lik alminnelig inntekt ved skattelikningen i 2005 med eventuelle tillegg etter § 21-7. Inntekten blir avrundet ned til nærmeste hele 1.000 kroner.

Inntekt i 1.000 kr

<i>1 barn</i>	<i>2 barn</i>	<i>3 barn</i>	<i>4 barn</i>	<i>5 barn</i>	<i>Fradrag i kr per måned</i>	<i>Lånesats hjemmeb.</i>	<i>Lånesats borteb.</i>
0-187	0-199	0-211	0-223	0-235	0	2.450	1.230
188-192	200-204	212-216	224-228	236-240	50	2.450	1.230
193-197	205-209	217-221	229-233	241-245	100	2.450	1.230
198-202	210-214	222-226	234-238	246-250	150	2.450	1.230
203-207	215-219	227-231	239-243	251-255	200	2.450	1.230
208-212	220-224	232-236	244-248	256-260	250	2.450	1.230
213-217	225-229	237-241	249-253	261-265	300	2.450	1.230
218-222	230-234	242-246	254-258	266-270	350	2.450	1.230
223-227	235-239	247-251	259-263	271-275	400	2.450	1.230
228-232	240-244	252-256	264-268	276-280	450	2.450	1.230
233-237	245-249	257-261	269-273	281-285	500	2.450	1.230
238-242	250-254	262-266	274-278	286-290	550	2.450	1.230
243-247	255-259	267-271	279-283	291-295	600	2.450	1.230
248-252	260-264	272-276	284-288	296-300	650	2.450	1.230
253-257	265-269	277-281	289-293	301-305	700	2.400	1.170
258-262	270-274	282-286	294-298	306-310	750	2.350	1.120
263-267	275-279	287-291	299-303	311-315	800	2.300	1.070
268-272	280-284	292-296	304-308	316-320	850	2.200	970
273-277	285-289	297-301	309-313	321-325	900	2.100	870

<i>1 barn</i>	<i>2 barn</i>	<i>3 barn</i>	<i>4 barn</i>	<i>5 barn</i>	<i>Fradrag i kr per måned</i>	<i>Lånesats hjemmeb.</i>	<i>Lånesats borteb.</i>
278–282	290–294	302–306	314–318	326–330	950	2.000	770
283–287	295–299	307–311	319–323	331–335	1.000	1.900	670
288–292	300–304	312–316	324–328	336–340	1.050	1.800	570
293–297	305–309	317–321	329–333	341–345	1.100	1.700	470
298–302	310–314	322–326	334–338	346–350	1.200	1.650	420
303–307	315–319	327–331	339–343	351–355	1.300	1.600	370
308–312	320–324	332–336	344–348	356–360	1.400	1.550	320
313–317	325–329	337–341	349–353	361–365	1.500	1.500	270
318–322	330–334	342–346	354–358	366–370	1.600	1.450	220
323–327	335–339	347–351	359–363	371–375	1.750	1.450	220
328–332	340–344	352–356	364–368	376–380	1.900	1.450	220
333–337	345–349	357–361	369–373	381–385	2.050	1.450	220
338–342	350–354	362–366	374–378	386–390	2.200	1.330	100
343–347	355–359	367–371	379–383	391–395	2.350	1.180	0
348–352	360–364	372–376	384–388	396–400	2.500	1.030	0
353–357	365–369	377–381	389–393	401–405	2.650	880	0
358–362	370–374	382–386	394–398	406–410	2.800	730	0
363–367	375–379	387–391	399–403	411–415	2.950	580	0
368–372	380–384	392–396	404–408	416–420	3.100	430	0
373–377	385–389	397–401	409–413	421–425	3.250	280	0
378–382	390–394	402–406	414–418	426–430	3.400	130	0
383–387	395–399	407–411	419–423	431–435	3.550	0	0
388–392	400–404	412–416	424–428	436–440	3.700	0	0
osv.	osv.	osv.	osv.	osv.	osv.	osv.	osv.

§ 21–9. *Rekkefølgen stipendene reduseres i*

Ved behovsprøving reduseres først grunnstipendet, deretter læremiddelstipendet.

Kapittel 22. *Behovsprøving mot egen økonomi*

§ 22–1. *Lærlinglønn og trygde- og pensjonsytelser*

Grunnstipend, læremiddelstipend og forsørgerstipend etter kapittel 16 og 19 blir redusert på grunnlag av lærlinglønn og trygde- og pensjonsytelser i søknadsperioden.

Av slik inntekt går 60 prosent av bruttobeløpet til fradrag. Dersom inntekten varierer, blir gjennomsnittlig månedsinntekt per semester brukt.

Det ses bort fra barnepensjon som søkeren får når en av eller begge foreldrene er døde.

Lån tildeles uten behovsprøving etter søkerens egen økonomi.

§ 22–2. *Kommunal og statlig bostøtte samt grunnstønning fra folketrygden*

Kommunal eller statlig bostøtte og støtte fra folketrygden som skal dekke ekstra utgifter på grunn av sykdom, skade eller lyte, påvirker ikke støttebeløpet.

§ 22–3. *Rekkefølgen stipendene reduseres i*

Ved behovsprøving reduseres først grunnstipendet, deretter læremiddelstipendet, og til sist forsørgerstipendet.

Kapittel 23. *Minstebeløp*

§ 23–1. *Minstebeløp for lån og stipend*

Det gis ikke lån på under kr 50 eller bare stipend på under kr 20 per måned.

Tredje del. Støtte til søker i høyere utdanning og søker i fagskoleutdanning, folkehøyskole og annen utdanning som ikke er omfattet av opplæringslova § 3–1

Kapittel 24. *Hvem som er omfattet av tredje del*

§ 24–1. *Hvem tredje del gjelder for*

Tredje del gjelder søker som tar høyere utdanning, fagskoleutdanning, folkehøyskole, og andre utdanninger som er godkjent etter § 4–1.

Det gjelder egne regler i annen del for

- søker som tar videregående opplæring som han eller hun har rett til etter opplæringslova § 3–1
- søker som går direkte over i kurs for å få generell studiekompetanse etter avsluttet videregående opplæring
- søker som tar opplæring tilsvarende vanlig videregående opplæring utenfor Norge

- d) søker som tar ulike kurs som er lagt opp med repetisjon av fag fra grunnskolen, som forberedelse for opptak i videregående opplæring som søkeren har rett til etter opplæringslova § 3-1
- e) søker som tar kurs i regi av oppfølgingstjenesten i fylkeskommunen, se § 7-1.

Kapittel 25. Basisstøtte

§ 25-1. Basisstøtte

Det gis opp til kr 8.290 per måned i basisstøtte.

Basisstøtten gis som lån. En del av lånet kan bli gjort om til utdanningsstipend etter vilkårene i kapittel 26 og 27, og stipendet blir behovsprøvd etter vilkårene i kapittel 29.

Kapittel 26. Utdanningsstipend

§ 26-1. Omgjøring av lån til behovsprøvd utdanningsstipend

Søker som ikke bor sammen med foreldrene, får inntil 40 prosent av basisstøtten gjort om til utdanningsstipend etter hvert som søkeren fullfører utdanningen.

§ 26-2. Søker som bor sammen med foreldrene

Søker som bor sammen med foreldrene, får ikke lån gjort om til utdanningsstipend.

Søker blir ansett for å bo sammen med foreldrene når:

- a) søker bor i samme hus som foreldrene. Det gjøres unntak hvis søkeren og foreldrene bor i hver sin boenhet i et hus med mer enn fire selvstendige og klart atskilte boenheter.
- b) søker bor i boenhet som hører til huset der foreldrene bor.

Søker som er gift eller har barn å forsørge og bor sammen med barnet, får lån gjort om til utdanningsstipend selv om vedkommende bor sammen med foreldrene.

Kapittel 27. Omgjøring av lån til utdanningsstipend

§ 27-1. Vilkår om gjennomført utdanning

Ved utdanning der faglige resultater blir oppnådd gjennom vekttall eller studiepoeng, blir lån gjort om til utdanningsstipend for hvert studiepoeng som blir bestått. Lån blir gjort om til utdanningsstipend for opptil 30 studiepoeng per semester.

Ved annen utdanning blir lån gjort om til utdanningsstipend når utdanningen eller kurset er bestått.

For søker i eksamensfri utdanning blir lån gjort om til utdanningsstipend når hele utdanningen er fullført.

§ 27-2. Utvidet rett til omgjøring av lån til utdanningsstipend

Selv om vilkåret om fullført utdanning ikke er oppfylt, får søkere som ikke bor sammen med foreldrene lån gjort om til utdanningsstipend for semestre der søkeren

- a) har fått fødselsstipend, se kapittel 42,
- b) har fått sykestipend, se kapittel 43,
- c) har blitt forsinket på grunn av redusert funksjonsevne, se § 9-3, eller
- d) har hatt tillitsverv på fulltid i minst tre måneder i landsomfattende elev- eller studentorganisasjon, eller i tilknytning til utdanningsinstitusjon eller studentsamskipnad.

§ 27-3. Omgjøring av lån til utdanningsstipend for tidligere perioder

Dersom søkeren fullfører mer utdanning enn normert, eller tar utdanning uten støtte, blir lån for tidligere perioder gjort om til stipend, dersom søkeren ikke har fått fullt utdanningsstipend for disse periodene.

Omgjøringen gis for de siste semestrene først. Dersom søkeren dokumenterer at vedkommende ble forsinket på et annet tidspunkt, kan dette bli lagt til grunn.

§ 27-4. Omgjøring av lån til utdanningsstipend for senere perioder

Dersom søkeren fullfører mer utdanning enn normert, eller tar utdanning uten støtte, og tidligere har fått fullt utdanningsstipend, gis utdanningsstipend for senere perioder med støtte der de faglige vilkårene for å gjøre om lån til utdanningsstipend ikke er oppfylt.

§ 27-5. Vilkår om lån i Lånekassen på omgjøringstidspunktet

Det er en forutsetning for å få omgjort lån til utdanningsstipend at søkeren har lån i Lånekassen på omgjøringstidspunktet.

§ 27-6. Tidsbegrensning for omgjøring av lån til utdanningsstipend for tidligere perioder

Lån kan bli gjort om til utdanningsstipend etter kapittel 26 og 27 i opp til åtte år bakover i tid, regnet fra det semesteret eksamen er tatt. Lån kan ikke bli gjort om til utdanningsstipend for perioder før undervisningsåret 2002-2003.

Kapittel 28. Forsørgerstipend

§ 28-1. Vilkår og satser for forsørgerstipend

Søker får i tillegg til basisstøtten et behovsprøvd forsørgerstipend for egne og ektefelles barn født i 1992 og

senere, som søkeren bor sammen med. Det gis forsørgerstipend bare for barn som bor sammen med søkeren minst 40 prosent av tiden.

Det gis forsørgerstipend med opptil kr 1.320 per måned for hvert av de to første barna, og opptil kr 850 per måned for hvert barn flere enn to.

Forsørgerstipendet til gift søker blir redusert med 60 prosent av ektefellens bruttoinntekt over kr 22.250 per måned.

Kapittel 29. Behovsprøving av utdanningsstipend og forsørgerstipend

§ 29-1. Personinntekt

Utdanningsstipend og forsørgerstipend kan bli redusert på grunnlag av inntekten til søkeren. Har søkeren en personinntekt over kr 116.983 ved skattelikningen for 2007 og/eller over kr 122.247 ved skattelikningen for 2008, blir stipendene redusert med 5 prosent per måned av inntekt over grensen.

Dersom søkeren følger et utdanningsopplegg som har en varighet på sju måneder eller mindre i et kalenderår, og vedkommende bare får støtte til dette opplegget, blir inntektsgrensen hevet til kr 292.458 for 2007 og kr 305.618 for 2008.

§ 29-2. Trygd eller pensjonsytelser

For søker som mottar trygd eller pensjonsytelser, blir stipendet redusert med 5 prosent per måned av trygd eller pensjonsytelser over kr 62.593 ved skattelikningen for 2007 og/eller kr 65.409 ved skattelikningen for 2008.

Dersom søkeren følger et utdanningsopplegg som har en varighet på sju måneder eller mindre i et kalenderår, og vedkommende bare får støtte til dette opplegget, blir grensen hevet til kr 175.475 for 2007 og kr 183.371 for 2008.

§ 29-3. Formue

Utdanningsstipend og forsørgerstipend kan bli redusert på grunnlag av formue. Skattelikningen for det året søkeren har fått støtte, blir lagt til grunn.

Enslig søker får redusert stipendene med to prosent per måned av beløp over kr 231.426 i formue for 2007 og kr 241.840 i formue for 2008.

Gift søker får redusert stipendene med én prosent per måned av beløp over kr 444.553 i formue for 2007 og kr 464.558 i formue for 2008. For gift søker legges formuen til søkeren og ektefellen sammen.

§ 29-4. Ektefelles særøie

Det ses ikke bort fra formue som ektefellen til søkeren har i særøie.

§ 29-5. Barns formue

Det ses bort fra barns formue dersom den forvaltes av Overformynderiet. Ved formue under grensen for beløp som skal forvaltes av Overformynderiet, må det dokumenteres at formuen faktisk tilhører søkerens barn.

§ 29-6. Erstatnings- og/eller forsikringsutbetaling

Det ses bort fra formue og inntekt som består av erstatnings- og forsikringsutbetaling som følge av personskade på søkeren. Det ses også bort fra tilsvarende formue og inntekt for søkerens ektefelle.

Søkeren må dokumentere inntekts- og formuesforholdet.

§ 29-7. Trygdefinansiert bil

Det ses bort fra formue som består av bil finansiert gjennom folketrygden.

Dersom søkeren eier en dyrere bil enn det trygdeetaten har vurdert at det er behov for som følge av funksjonshemmingen, skal det behovsprøves mot den overskytende delen av bilens likningsverdi.

Søkeren må dokumentere formuesforholdet og trygdeetatens vurdering av behovet.

Det ses også bort fra tilsvarende formue for søkerens ektefelle.

§ 29-8. Tidspunkt for behovsprøving

Fradragene regnes ut på etterskudd når likningen foreligger.

§ 29-9. Rekkefølgen stipendene reduseres i

Fradrag blir først gjort i utdanningsstipendet, deretter i forsørgerstipendet. For mye tildelt stipend blir gjort om til lån.

Kapittel 30. Reisestipend

§ 30-1. Reisestipend i Norge

Søker som ikke bor sammen med foreldrene, og som er født i 1982 eller senere, får tilskudd til to reiser tur-retur for et helt undervisningsår (ti måneder) mellom registrert hjemsted (i Folkeregisteret etter lov om folkeregistrering) i Norge og skolestedet.

Tilskuddet blir gitt som stipend etter satsene til Lånekassen. Det blir gjort et fradrag på kr 2.010 per undervisningsår som søkeren må dekke selv. Reisestipend blir beregnet per måned. Maksimalt reisestipend er kr 7.000 per undervisningsår.

Søker som får støtte til fjernundervisning etter § 7-5, får reisestipend når det er lagt inn obligatorisk klasseromsundervisning som en del av opplegget.

§ 30–2. Reisestipend i utlandet

Det gjelder egne regler for reisestøtte til land utenfor Norden, se kapittel 41.

Det gis reisestipend til søkere som tar utdanning i utlandet og som ikke har registrert hjemsted i Norge, dersom søkeren har måttet melde utflytting fra Norge fordi studielandet krever det.

Kapittel 31. Støtte som bare gis som lån**§ 31–1. Støtte som bare gis som lån**

Støtte til disse utgiftene gis bare som lån:

- a) skolepenger, opp til kr 50.880 per undervisningsår. Det gis støtte bare til skolepenger som søkeren faktisk betaler. Det gis ikke lån til skolepenger dersom disse er dekket av andre. For skolepenger i land utenfor Norden gjelder det egne regler, se kapittel 40.
- b) utgifter til reise når søkeren tar studieopphold i utlandet som er godkjent for støtte etter § 4–3.
- c) støtte på inntil kr 3.640 per måned for søkere som er omfattet av ordningen med sommerterminer og søkere som tar forkurs til ingeniørutdanning sommeren 2007.

Kapittel 32. Minstebeløp**§ 32–1. Minstebeløp for lån**

Det gis ikke lån under kr 50 per måned.

Fjerde del. Støtte til utdanning i land utenfor Norden**Kapittel 33. Statsborgerskap og tilknytning til Norge****§ 33–1. Norsk statsborger**

Søkeren må være norsk statsborger for å få støtte til utdanning i land utenfor Norden.

§ 33–2. Utvidet rett for statsborger fra EØS-land

Statsborger fra EØS-land med status som arbeidstaker i Norge, har rett til utdanningsstøtte når utdanningen vedkommende tar har faglig sammenheng med arbeidet. Kravet om faglig sammenheng faller bort dersom vedkommende har blitt ufrivillig arbeidsløs.

Følgende medlemmer av EØS-arbeidstakerens familie som har lovlig opphold i Norge, har rett til utdanningsstøtte på samme vilkår som norske statsborgere:

- a) ektefelle
- b) slektning i nedstigende linje av EØS-arbeidstakeren og/eller EØS-arbeidstakerens ektefelle som er under 21 år eller som blir forsørget av dem
- c) slektning i oppstigende linje av EØS-arbeidstakeren og/eller EØS-arbeidstakerens ektefelle som blir forsørget av dem.

§ 33–3. Unntak for annen utenlandsk statsborger

Utenlandsk statsborger som har rett til støtte til utdanning Norge etter kapittel 2, kan få støtte i inntil ett år til utdanning i land utenfor Norden dersom utenlandsoppholdet er godkjent som del av en høyere utdanning som søkeren har begynt på i Norge, se § 5–1. Det samme gjelder deltakelse i oppleggene under § 35–5.

§ 33–4. Vilkår om botid

Det er et vilkår at søkeren har bodd i Norge i en sammenhengende periode på minst to år i løpet av de fem siste årene før utdanningen starter (botid).

§ 33–5. Unntak fra vilkåret om botid ved delstudier og visse utdanninger

Kravet om botid gjelder ikke søkere som får støtte etter § 5–1 og § 35–5.

§ 33–6. Unntak fra vilkåret om botid ved særlige forhold

Det blir gjort unntak fra kravet om botid når søkeren, en av foreldrene eller ektefellen til søkeren er

- a) i norsk utenriksstjeneste,
- b) i tjeneste for misjon eller norsk bistandsorganisasjon,
- c) i tjeneste som norsk representant for en internasjonal organisasjon eller en offentlig institusjon,
- d) i tjeneste i utlandet for norsk næringsliv, eller
- e) bosatt i utlandet på grunn av sykdom.

Det gjøres unntak i andre tilfeller der søkeren har særlig tilknytning til Norge, dersom sterke grunner taler for det. Når situasjonen er knyttet opp mot foreldrene, er det et vilkår at søkeren er født i 1985 eller senere.

Kapittel 34. Generell studiekompetanse**§ 34–1. Generell studiekompetanse**

Det gis støtte til høyere utdanning dersom:

- a) søkeren har generell studiekompetanse i Norge før utdanningen starter, jf. lov om universiteter og høyskoler

§ 3–6, med tilhørende forskrifter. De fastsatte krav til kunnskaper i norsk gjelder også for søkere som skal studere i utlandet,

- b) søkeren er 25 år eller eldre og har fått studierett på grunnlag av realkompetanse, eller
- c) søkeren har opptak til ballett-, skuespiller- og bildende kunstutdanning ved et fremstående lærested. Det er en forutsetning at lærestedet har strenge krav for opptak.

Kapittel 35. Hva slags utdanning det gis støtte til

§ 35–1. Utdanninger det gis støtte til

Til høyere utdanning i land utenfor Norden gis det støtte når utdanningen tilsvarer, er på nivå med eller kan bli godkjent som en del av, en norsk bachelor- eller mastergrad, jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–4. Det stilles samme opptakskrav som til tilsvarende utdanning i Norge. Det gis også støtte til utdanning som tilsvarer en norsk grad på Ph.d.-nivå.

Søkeren må selv dokumentere at utdanningen tilsvarer en norsk grad eller del av en norsk grad når det ikke går fram av de generelle reglene for godkjenning.

Utdanningen og lærestedet må ha offentlig eller tilsvarende godkjenning i studielandet.

Det er en forutsetning for å gi støtte til helsefaglig utdanning at denne kan gi grunnlag for offentlig autorisasjon i Norge. Det gis ikke støtte til medisnutdanning utenfor Europa, USA, Canada og Australia.

Det gis ikke støtte til utdanning som gir fritak for forberedende prøver i en norsk grad.

§ 35–2. Begrensning i støtte ved forutdanning

Det gis ikke støtte til forutdanning som søkeren tar for å komme inn på et fagstudium. Selv om utdanningen blir godskrevet ved opptak i utdanning som gir rett til støtte, blir det likevel ikke ettertildelt støtte til forutdanningen.

Det gjøres unntak for støtte til søker som har fått opptak gjennom Frankrikeprogrammet ved Senter for internasjonalisering av høyere utdanning (SIU), til forberedelsesåret i tilrettelagt bachelorgrad i økonomi og ledelse ved Université Toulouse 1.

§ 35–3. Begrensning i støtte ved Freshman year

Det gis ikke støtte til første året, Freshman year, av fireårig Bachelor's Degree ved læresteder i USA. Det gjøres unntak

- a) for første året av kiropraktorutdanning,
- b) når utdanningen er særlig godt tilrettelagt for studenter med redusert funksjonsevne, og
- c) for første året av fireårig Bachelor's Degree ved utdanninger i USA som er med i ordningen med tilleggsstipend, se § 40–3.

§ 35–4. Videregående opplæring og fagskoleutdanning

Det gis ikke støtte til utdanning utenfor Norden som er på nivå med videregående opplæring eller fagskoleutdanning i Norge. Støtte gis likevel

- a) til vanlig videregående opplæring, når
 - 1) søkeren er bosatt i utlandet på grunn av egen sykdom, eller
 - 2) en av foreldrene eller ektefellen til søkeren er
 - i norsk utenriksstjeneste
 - i tjeneste for misjon eller norsk bistandsorganisasjon
 - i tjeneste som norsk representant for en internasjonal organisasjon eller en offentlig institusjon
 - i tjeneste i utlandet for norsk næringsliv
 - bosatt i utlandet på grunn av sykdom

Det er et vilkår at søkeren har rett til videregående opplæring etter opplæringslova § 3–1.

- b) til yrkesfaglig opplæring når utdanning innenfor tilsvarende fagområde ikke finnes i Norge. Opplæringen må ha offentlig eller tilsvarende godkjenning i studielandet.
- c) til elever som har fått opptak gjennom Fylkesmannen i Vest-Agder til utdanning ved de United World College som er regnet opp i punkt A i vedlegg til fjerde del.
- d) til elever som har fått opptak gjennom Fylkesmannen i Vest-Agder eller kulturkontoret ved Den franske ambassaden til utdanning ved utvalgte læresteder i Frankrike, som tilsvarer allmennfaglig studieretning i videregående skole. Skolene som omfattes er regnet opp i punkt B i vedlegg til fjerde del.
- e) til elever som har fått opptak gjennom kulturkontoret ved Den franske ambassaden til yrkesfaglig utdanning ved skolene som regnes opp i punkt D i vedlegg til fjerde del.

§ 35–5. Kortere studieopphold i utlandet på videregående opplæringsnivå

Det gis ikke støtte til utdanning utenfor Norden som er på nivå med videregående opplæring eller fagskoleutdanning i Norge. Støtte gis likevel

- a) til elever som er tatt opp i et utdanningsprogram i land utenfor Norden gjennom et samarbeid mellom norsk videregående skole og utenlandsk skole. Det er en forutsetning at opplegget har fått godkjenning av departementet. For undervisningsåret 2007–2008 er inntil én elevgruppe ved de norske skolene som regnes opp i punkt C i vedlegg til fjerde del, med i ordningen.

Det er en forutsetning at utdanningen inngår som en del av en utdanning i videregående skole som søkeren er i gang med i Norge, og at oppholdet i utlandet ikke vil føre til forsinkelse i utdanningen.

- b) til elever som tar et år med videregående opplæring i land utenfor Norden gjennom utvekslingsprogram. Det er en forutsetning at utvekslingen skjer i regi av utvekslingsorganisasjoner som er godkjent av departementet. Det er videre en forutsetning at søkeren dokumenterer at utdanningen inngår som en del av en utdanning i videregående skole som søkeren er i gang med i Norge, og at oppholdet i utlandet ikke vil føre til at søkeren blir forsinket i denne utdanningen. Det gis ikke støtte til kurs på videregående trinn 1.
- c) til et begrenset antall elever i yrkesfaglig studieretning som tar utenlandsopphold i kortere tid, og som får utdanningen godkjent. Det går fram av punkt E i vedlegg til fjerde del hvem som er omfattet av denne ordningen.
- d) til studieopphold gjennom Leonardo-programmet eller andre nasjonalt inngåtte avtaler som varer i minst tre måneder. Er oppholdet etter slike avtaler kortere enn tre måneder, kan søkeren beholde den støtten vedkommende har rett til etter annen eller tredje del.

Kapittel 36. Støtte til språklig tilretteleggingssemester

§ 36-1. Språklig tilretteleggingssemester

Som en forsøksordning gis det støtte til opplæring i språk og samfunnsfag når søkeren

- a) planlegger høyere gradstudium som gir rett til støtte i et land utenfor Norden som ikke er engelskspråklig, eller
- b) planlegger høyere gradstudium som gir rett til støtte i Finland eller Island

Kurset må tas i det landet der utdanningen skal tas, og normalt ved et universitet. Det kan gjøres unntak dersom slikt kurs ikke tilbys i landet. Kurset må da tas i et land med samme offisielle språk som landet der utdanningen skal tas.

Opplæringen må være på fulltid, med minimum 15 undervisningstimer per uke, og vare i minst tre måneder. Til lengre kurs kan det gis støtte i inntil ett semester.

§ 36-2. Begrensning for delstudenter

Støtte til språklig tilretteleggingssemester gis ikke til studenter som tar utdanning etter § 5-1 (delstudenter).

§ 36-3. Støtte til ett semester per språk

Det gis ikke støtte til mer enn ett semester med språkopplæring i samme språk.

§ 36-4. Ingen skolepengestøtte

Det gis ikke støtte til dekning av skolepenger etter kapittel 40.

§ 36-5. Omgjøring av lån til utdanningsstipend

Dersom søkeren ikke begynner på en utdanning i landet der det språklige tilretteleggingssemesteret ble tatt innen ett år etter fullført språkopplæring, blir ikke lån gjort om til utdanningsstipend etter § 26-1. Det gjelder samme unntak som i § 27-2.

Kapittel 37. Stipend til forberedende språkkurs (språkstipend)

§ 37-1. Vilkår for språkstipend

Det gis språkstipend når søkeren

- a) er tatt opp i en utdanning som gir rett til støtte,
- b) er tatt opp i en utdanning som har et annet undervisningsspråk enn engelsk, og
- c) er tatt opp i en utdanning som ligger i et land utenfor Norden, eller i Finland eller Island.

Språkkurset må normalt tas i det landet der hovedutdanningen skal tas.

Språkkurset må vare i minst fire uker, med minimum 15 timer undervisning per uke. Stipend fra andre til språkkurs blir trukket fra. Språkkurset må tas forut for hovedutdanningen, men inntil to uker av kurset kan gå parallelt med hovedutdanningen.

§ 37-2. Språkstipend for delstudenter

Språkstipendet gis også til studenter som får støtte til utdanning etter § 5-1 (delstudenter). Det er en forutsetning at språkkurset gjennomføres før delstudiet starter.

Ordningen gjelder ikke for studenter som er i gang med språkstudium.

§ 37-3. Språkstipendets størrelse

Språkstipendet er på kr 15.270. Det gis ikke annen støtte.

§ 37-4. Begrensning av språkstipendet

Det gis ikke støtte mer enn én gang til språkkurs innen samme språk.

Språkstipendet gis kun én gang per språk, og det gis heller ikke språkstipend når det gis eller er gitt støtte til tilretteleggingssemester innen samme språk.

§ 37–5. Omgjøring til lån

Språkstipendet blir gjort om til lån hvis søkeren ikke begynner på en utdanning eller et delstudium i et land med det aktuelle språket som offisielt språk innen ett år etter fullført språkkurs. Det gjelder samme unntak som i § 27–2.

Kapittel 38. Krav til utdanningsopplegget**§ 38–1. Krav om fulltidsutdanning og utdanningens lengde**

Utdanningen må være lagt opp som fulltidsutdanning i studielandet og vare i minst ett semester ved det lærestedet studenten skal studere, se likevel § 5–1.

Det gis ikke støtte til deltidsutdanning.

§ 38–2. Unntak fra krav om utdanningens lengde

Det kan bli gjort unntak fra kravet om at undervisningen må vare i minst ett semester, når utdanningen har direkte sammenheng med yrket til søkeren eller den tidligere utdanningen.

Kapittel 39. Utrekning av støttebeløpet**§ 39–1. Utrekning av støttebeløpet**

Støttebeløpene blir regnet ut etter reglene i annen eller tredje del, avhengig av hvilken utdanning søkeren tar. Det gjelder egne regler for dekning av skolepenger og reiser, se kapittel 40 og 41.

§ 39–2. Foreløpig vurdering ved utdanning i USA og Canada

Til høyere utdanning i USA og Canada kan søker få en foreløpig vurdering av retten til støtte, etter standardsatsene som gjelder for det enkelte undervisningsår og i normert tid fram til godkjent hovedeksamen.

Kapittel 40. Dekning av skolepenger i høyere utdanning**§ 40–1. Hovedregler**

Til høyere utdanning ved universitet eller annen høyere utdanningsinstitusjon som er godkjent etter § 35–1, gis det støtte til å dekke skolepenger helt eller delvis.

Støtte til skolepenger gis etter § 40–2 når skolepengene overskrider kr 1.000 per semester.

Støtte til skolepenger gis i den perioden Lånekassen har satt som norm for utdanningen (normert studietid). Det kan gis støtte til skolepenger utover normert studietid til søker med redusert funksjonsevne som har støtte fra folketrygden, søker som får barn i utdanningstiden, og søker som er forsinket på grunn av sykdom. Til andre søkere som blir forsinket i utdanningen, jf. § 9–2, gis det støtte til skolepenger i form av lån innenfor satsene i § 40–2.

§ 40–2. Skolepengestøtte til søker som startet sin utdanning i 2004–2005 eller senere

Til søkere som startet sin utdanning i undervisningsåret 2004–2005 eller senere gis støtte til skolepenger etter reglene i denne bestemmelsen.

Det gis støtte til skolepenger med opptil kr 104.120 for et helt undervisningsår.

Satsene varierer for ulike utdanningsnivå:

- Til utdanning på bachelornivå gis skolepengestøtten med 50 prosent stipend og 50 prosent lån av faktiske skolepenger opptil kr 53.240. Støtte utover dette gis som lån.
- Til utdanning på masternivå og delstudier gis skolepengestøtten med 70 prosent stipend og 30 prosent lån av faktiske skolepenger opp til kr 53.240. Støtte utover dette gis som lån.
- Til utdanning på Ph.d.-nivå gis hele skolepengestøtten som lån.

Ved endringer i valutakursen gis stipenddelen av skolepengestøtten med et høyere beløp.

Skolepengestøtten økes ikke selv om undervisningsåret er lengre enn ti måneder, heller ikke ved komprimerte opplegg. Når undervisningsåret er kortere enn seks måneder, gis det halv skolepengestøtte.

For søkere som mottar ytelser fra andre til skolepenger, reduseres skolepengestøtten dersom samlet støtte til skolepenger overskrider faktiske skolepenger. Reduksjonen skjer først i lånedelen av skolepengestøtten.

§ 40–3. Tilleggsstipend til dekning av skolepenger

Til utdanning ved visse læresteder utenfor Norden gis det tilleggsstipend til dekning av skolepenger over satsene i § 40–2. Tilleggsstipendet gis etter § 40–4.

Departementet bestemmer hvilke utdanninger og læresteder som er omfattet av ordningen. Utdanning på bachelor-, master- og Ph.d.-nivå, samt delstudier, inngår i ordningen.

Tilleggsstipend gis i den perioden Lånekassen har satt som norm for utdanningen (normert studietid). Det kan gis støtte til skolepenger utover normert studietid til søker med nedsatt funksjonsevne som har støtte fra folketrygden, søker som får barn i utdanningstiden, og søker som er forsinket på grunn av sykdom. Til andre søkere som blir forsinket i utdanningen, jf. § 9–2, gis det støtte til skolepenger i form av lån innenfor satsene i § 40–4.

§ 40–4. Sats for tilleggsstipend

Det kan gis tilleggsstipend med opptil kr 56.290 for et helt undervisningsår. Tilleggsstipendet blir utbetalt dersom skolepengene er høyere enn kr 104.120, inntil faktisk studieavgift.

For søkere som mottar ytelser fra andre til skolepenger, blir støtten til skolepenger redusert dersom samlet støtte til skolepenger overskrider faktisk studieavgift. Reduksjonen skjer først i skolepengestøtten, se § 40-2.

Ved endringer i valutakursen kan tilleggsstipendet økes.

§ 40-5. Overgangsordning for søker som var i gang med utdanning før 2004-2005

Det gis gebyrstipend til dekning av skolepenger for å fullføre en utdanning som det ble gitt gebyrstipend til da søkeren startet utdanningen. Gebyrstipend gis etter regelverk og satser som gjaldt i undervisningsåret 2003-2004.

Det gis tilleggsstipend på inntil kr 55.320 til dekning av skolepenger for å fullføre en utdanning som søkeren var i gang med før undervisningsåret 2004-2005, når studiet ga rett til tilleggsstipend da søkeren begynte utdanningen. Tilleggsstipend for denne gruppen gis etter regelverk og satser som gjaldt i undervisningsåret 2003-2004. Studenter som startet utdanning i 2004-2005 ved et av lærestedene som omfattes av ordningen i § 40-3, kan få tilleggsstipend etter satsene i § 40-4.

Det gis lån på inntil kr 50.880 til dekning av skolepenger til søkere som var i gang med en utdanning før undervisningsåret 2004-2005, som det ikke ble gitt gebyrstipend til da søkeren startet utdanningen. Lån gis inntil faktiske skolepenger.

§ 40-6. Rett til skolepengestøtte

Det gis skolepengestøtte til dekning av skolepenger for å fullføre en utdanning som det ble gitt skolepengestøtte til da søkeren startet utdanningen.

Kapittel 41. Tilskudd til reiser

§ 41-1. Tilskudd til reiser

Det gis tilskudd til to reiser tur-retur i året til studentpris mellom registrert bosted i Norge og lærestedet. Tilskuddet gis med 100 prosent stipend i Norge og delt med 70 prosent som stipend og 30 prosent som lån for reiser utenfor Norge. Tilskudd til reiser i Norge gis til søker født i 1982 og senere, og det blir gjort et fradrag på kr 2.010 per undervisningsår som søkeren må dekke selv.

Maksimalt reisestipend i Norge er kr 7.000 per undervisningsår.

Søkere som får beregnet støtten etter annen del, får tilskudd til to reiser tur-retur i Norge med et fradrag på kr 646 per undervisningsår som søkeren må dekke selv etter forskriftenes § 18-1.

Vedlegg til fjerde del

Videregående opplæring som er omfattet av ordningene i § 35-4 bokstav c, d og e og § 35-5 bokstav a og c.

A

Atlantic College i Wales (2 år)

Lester Pearson College i Canada (2 år)

United World College of South East Asia i Singapore (2 år)

Li Po Chun United World College i Hong Kong (2 år)

The Armand Hammer United World College of the American West i New Mexico i USA (2 år)

United World College of the Adriatic i Trieste i Italia (2 år)

United World College of Southern Africa i Swaziland (2 år)

Mahindra United World College of India (2 år)

United World College Costa Rica (2 år).

B

Lycée Alain Chartier i Bayeux i Frankrike

Lycée Corneille i Rouen i Frankrike

Lycée Edouard Herriot i Lyon i Frankrike

Lycée François Rabelais i Vendée i Frankrike

Lycée d'enseignement général et technologique Notre Dame i Vendée i Frankrike

Lycée Chevroliier i Angers i Frankrike.

C

Danielsen videregående skole, Bergen, i samarbeid med:

Hillcrest Lutheran Academy, Minnesota, Cuyahoga Valley Christian Academy og Mansfield Christian School, Ohio, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Skedsmo videregående skole, Skedsmo, i samarbeid med Russisk-norsk videregående skole, Moskva, Russland (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 3)

Sogn videregående skole, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for elektrofag og utdanningsprogram for medier og kommunikasjon, videregående trinn 2)

Ulsrud videregående skole, Oslo, i samarbeid med Cambridge Regional College, Cambridge, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Heltberg Private Gymnas, Oslo, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education,

Bournemouth, England eller York College, York, til sammen én elevgruppe på 30 elever (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Oslo Handelsgymnasium i samarbeid med Beechen Cliff School, Bath, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, ett semester, videregående trinn 2)

Lindås gymnas/Internasjonal videregående skole i samarbeid med disse sju videregående skolene i og omkring Cardiff, South Glamorgan, Wales (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2):

- Barry Boys' Comprehensive School
- Bryn Hafren Comprehensive Girls' School
- Fitzalan High School
- St. Teilo's Church in Wales High School
- Cardiff High School
- Coleg Glan Hafren
- Whitchurch High School.

Drottningborg videregående skole, Grimstad, i samarbeid med Lincoln Lutheran High School, Nebraska, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Bergeland videregående skole, Stavanger, i samarbeid med Somerset College of Arts and Technology, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, formgivingsfag, videregående trinn 2)

Øystese videregående skole, i samarbeid med St. Paul's Lutheran High School, USA (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Kvadraturen videregående skole, Kristiansand, i samarbeid med The Bournemouth and Poole College of Further Education, Bournemouth, England (utdanningsprogram for elektrofag, videregående trinn 2)

Stovner videregående skole, Oslo, i samarbeid med Hammersmith and West London College, London, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Hetland videregående skole, Stavanger, i samarbeid med Oxford College of Further Education, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Nord- og Sør-Trøndelags fylkeskommuner i samarbeid med Norfolk County, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2)

Tromsdalen videregående skole i samarbeid med Cambridge Regional College, England (utdanningsprogram for studiespesialisering, videregående trinn 2).

D

Elever som har fått opptak gjennom kulturkontoret ved Den franske ambassaden til yrkesfaglig utdanning ved disse skolene:

- Lycée Hôtelier i La Rochelle i Frankrike (hotell- og restaurantfag)
- Lycée d'Hôtellerie et de Tourisme i Illkirch i Frankrike (hotell- og restaurantfag)
- Lycée Hôtelier Raymond Mondon i Metz i Frankrike (hotell- og næringsmiddelfag)
- Lycée Charles de Gaulle i Muret i Frankrike (mekaniske fag)
- Lycée Professionel Experimental de Guerande (akvakultur)
- Lycée d'hôtellerie et de Tourisme de Saint-Quentin-en Yvelines (hotell- og næringsmiddelfag).

E

Det samme gjelder

- a) en elevgruppe fra Sogn videregående skole, Oslo, til å ta studieopphold i åtte uker ved Lycée Professionel Paul Valéry, Menton, Frankrike (utdanningsprogram for restaurant- og matfag, restaurantfag, videregående trinn 2)
- b) en elevgruppe fra Sogn videregående skole, Oslo, til å ta studieopphold i to måneder i Bielefeld, Tyskland (utdanningsprogram for teknikk og industriell produksjon, kjøretøy, videregående trinn 2)
- c) en elevgruppe fra Romsdal videregående skole, Molde, til å ta studieopphold i seks uker i Bielefeld, Tyskland (utdanningsprogram for teknikk og industriell produksjon, kjøretøy, videregående trinn 2)
- d) to elevgrupper à 15 elever fra Valle videregående skole til å ta studieopphold i ett semester ved Staatliche Zeichenakademie, Zadkine, Nederland (videregående trinn 2, utdanningsprogram for design og håndverk, design og gullsmedhåndverk).

Femte del. Fødselsstipend, sykestipend og flyktningstipend

Kapittel 42. Fødselsstipend

§ 42–1. Vilkår for fødselsstipend

Søker som får barn i utdanningsperioden får i en periode hele støtten som fødselsstipend når følgende vilkår er oppfylt:

- a) søkeren må ha hatt rett til støtte i de siste seks månedene før fødselen eller adopsjonen (opptjeningsperiode). Det kan gjøres unntak ved prematur fødsel,
- b) søkeren må bo sammen med barnet, og
- c) søkerens ektefelle eller samboer kan ikke samtidig motta fødselspengene fra folketrygden. Det blir gjort unntak

dersom ektefellen eller samboeren benytter ordningen med tidskonto.

Når en søker tar permisjon fra studiet på grunn av fødsel, gis det fødselsstipend i permisjonstiden.

Foreldrene kan ikke få fødselsstipend samtidig.

§ 42–2. *Hvor lang tid det gis fødselsstipend*

Fødselsstipendet gis i opp til 42 uker. Tre uker før fødselen og seks uker etter fødselen er forbeholdt mor til barnet. Ved adopsjon gis stipend til mor eller far i 39 uker etter adopsjonen.

Ved flerbarnsfødsel blir det samlede uketallet på 42 økt med fem uker for hvert barn mer enn ett. Ved flerbarnsadopsjon blir uketallet på 39 økt med fem uker for hvert barn mer enn ett.

Fødselsstipendet gis også i perioden 15. juni til 14. august (sommerferien).

§ 42–3. *Beregning av fødselsstipendet*

Stipendet regnes ut fra den maksimale summen som søkeren har krav på, se første, annen, tredje og fjerde del.

§ 42–4. *Søknadsfrist*

Søknad om fødselsstipend og dokumentasjon på fødselen må være innkommet senest tolv måneder etter fødselen.

Kapittel 43. Sykestipend

§ 43–1. *Vilkår for sykestipend*

Søker som blir syk og av den grunn er helt studieufør i en del av søknadsperioden, kan få lånet for denne tiden omgjort til sykestipend, men ikke for mer enn fire måneder og to uker per undervisningsår. Sykdomsperioden må dokumenteres. Omgjøring gis for halve måneder.

Lån for de første fjorten dagene av en sykdomsperiode (karenstid) blir ikke gjort om til sykestipend.

§ 43–2. *Sykestipend ved sykdom hos egne barn*

Søker som er helt forhindret fra å følge undervisningen i en del av søknadsperioden på grunn av dokumentert sykdom hos egne barn under ti år, får også sykestipend.

§ 43–3. *Begrensning i rett til sykestipend*

Lån omgjøres til stipend bare for sykdomsperioder som oppstår etter at søknad om lån er kommet inn til Lånekassen.

Retten til omgjøring gjelder ikke for søker som er syk når undervisningen tar til. Det gjøres unntak når søkeren er i en flerårig utdanning.

§ 43–4. *Begrensninger ved samtidige ytelser fra folketrygden*

Søker som har rett til sykepenger, attføringspenger eller rehabiliteringspenger fra folketrygden for sykdomsperioden, får ikke omgjort lån til stipend for den tiden de har slike ytelser.

§ 43–5. *Søknadsfrist*

Søknad om sykestipend må være innkommet senest seks måneder etter at undervisningsåret eller kurset er avsluttet.

Kapittel 44. Flyktningstipend

§ 44–1. *Vilkår for flyktningstipend*

Flyktningstipendet gis i inntil tre år til utenlandsk statsborger som har fått asyl i Norge, og som tar vanlig videregående opplæring her i landet, eller som tar grunnskoleopplæring som vedkommende har rett til etter opplæringslova § 4A–1.

§ 44–2. *Tidsbegrenset rett til flyktningstipend*

Dersom utdanningen påbegynnes innen tre år etter at søkeren kom til Norge, gis det stipend i inntil tre år. Dersom utdanningen påbegynnes innen fire år etter at søkeren kom til Norge, gis det stipend i inntil to år. Dersom utdanningen påbegynnes innen fem år etter at søkeren kom til Norge, gis stipend i inntil ett år. Tiden regnes fra den datoen asyl ble innvilget.

Perioden mellom dato for asyl og oppstart av utdanningen utvides med to år dersom søkeren

- har barn eller får barn i løpet av den tiden flyktningstipend normalt kunne gis. Utdanningen må ta til før barnet er fylt ti år.
- har rett til grunnskoleopplæring etter opplæringslova § 4A–1 før vanlig videregående opplæring.

Innenfor disse grensene gis flyktningstipendet så lenge søkeren har rett til støtte etter første del, men maksimalt i inntil tre år.

§ 44–3. *Avbrutt utdanning*

Dersom utdanningen blir avbrutt, kan støtten bli krevd tilbake, se kapittel 9. Flyktningstipend blir ikke gjort om til lån etter kapittel 12 og 13, men kan gå til fradrag ved senere søknad om støtte.

§ 44–4. *Beregning av støttebeløp ved videregående opplæring etter annen del*

For søker som tar videregående opplæring som vedkommende har rett til etter opplæringslova § 3–1, regnes støttebeløpet ut etter reglene i annen del.

Hele støttebeløpet gis som stipend, med unntak av lån til dekning av skolepenger.

§ 44–5. *Beregning av støttebeløp ved grunnskoleopplæring eller videregående opplæring etter tredje del*

For søker som tar opplæring som vedkommende har rett til etter opplæringslova § 4A–1 eller § 4A–3, regnes støttebeløpet ut etter reglene i tredje del.

For søker som tar vanlig videregående opplæring uten rett etter opplæringslova § 3–1, regnes støttebeløpet ut etter reglene i tredje del.

Hele støttebeløpet gis som stipend, med unntak av lån til dekning av skolepenger.

Sjette del. Støtte og ettergivelse for statsborgere fra utviklingsland og land i Sentral- og Øst-Europa og Sentral-Asia (kvoteordningen)

Kapittel 45. Hvem som er omfattet av kvoteordningen i sjette del

§ 45–1. *Hvem som er omfattet av kvoteordningen i sjette del*

Sjette del gjelder for statsborgere over 18 år fra utviklingsland og land i Sentral- og Øst-Europa og Sentral-Asia som er tatt opp ved høyskole eller universitet i Norge, etter de vilkårene som Kunnskapsdepartementet har fastsatt for kvoteordningen.

Kapittel 46. Krav til søkeren

§ 46–1. *Grunnleggende vilkår*

Det er et vilkår at søkeren har fått studieplass i høyere utdanning etter de vilkårene som er nevnt i § 45–1, har oppholdstillatelse som utdanningssøker, og skal bruke utdanningen i hjemlandet når studiet er fullført.

§ 46–2. *Vilkår om opphold i hjemlandet før søknad om opptak*

Det er et vilkår at søkeren har søkt om opptak til utdanning under kvoteordningen fra hjemlandet og dokumenterer opphold i hjemlandet i minst ett år før opptak i utdanningen.

§ 46–3. *Unntak fra § 46–2*

Unntak fra kravet om å søke fra hjemlandet kan bli gjort for søker som tidligere har fått støtte fra Lånekassen, eller som har finansiert høyere utdanning i Norge gjennom Norad og Norges forskningsråd o.l. Det er da en forutsetning at samlet studietid ikke overstiger fem år.

Kapittel 47. Hva slags utdanning det gis støtte til

§ 47–1. *Hva slags utdanning det gis støtte til*

Utdanningen må være godkjent for støtte etter forskriftens første del. Det gis støtte til Ph.d.-utdanning til studenter som får støtte under kvoteordningen.

§ 47–2. *Innføringskurs i norsk eller samisk*

Søker som er tatt opp til et utdanningsprogram med norsk eller samisk som undervisningsspråk, får støtte i inntil ett år til innføringskurs i norsk eller samisk før utdanningen.

Kapittel 48. Hvor lang tid det gis støtte

§ 48–1. *Hovedregel*

Det gis støtte i normert tid for utdanningen, innenfor en ramme på fire år. Et eventuelt innføringskurs i norsk eller samisk kommer i tillegg til de fire årene.

§ 48–2. *Kombinasjon masterutdanning og Ph.d.-utdanning*

Dersom søkeren planlegger Ph.d.-utdanning, gis det bare støtte i ett år på mastergradsnivå.

§ 48–3. *Utvidet støtteperiode ved feltarbeid i hjemlandet*

Dersom feltarbeid i hjemlandet inngår i utdanningen, utvides støtteperioden tilsvarende lengden på feltarbeidet, slik at det gis støtte i inntil fem år. Støtte til feltarbeid gis etter de samme reglene som gjelder for norske søkere, se § 5–1.

§ 48–4. *Forsinkelse i utdanningen*

Ved forsinkelse i utdanningen kan det gis støtte i inntil ett år mer enn normert tid, se § 9–2. Det er en forutsetning at søkeren fortsatt har studieplass under kvoteordningen. Det gis ikke støtte til repetisjon av innføringskurs.

Kapittel 49. Utrekning av støttebeløpet

§ 49–1. *Utrekning av støttebeløpet*

Ved utregning av støttebeløpet gjelder reglene i tredje del og kapittel 42 og 43. Det gjelder egne regler for støtte til reiser, jf. § 49–3 til § 49–5.

Det gis støtte i 12 måneder per undervisningsår for Ph.d.-studenter.

§ 49-2. Forsørgerstipend

Søker får forsørgerstipend for barn født i 1992 eller senere som har oppholdstillatelse og som bor sammen med søkeren i Norge.

§ 49-3. Tilskudd til innreise og hjemreise

Det gis tilskudd til innreise ved starten av utdanningen og til hjemreise når utdanningen er avsluttet.

§ 49-4. Tilskudd til årlig hjemreise

Det gis tilskudd til en årlig hjemreise etter satsene i Lånekassen, når studiet har vart i mer enn ett år og søkeren ikke har hatt feltarbeid i semesteret før, eller skal ha feltarbeid i semesteret etter. Det er en forutsetning for støtte til slik reise at søkeren faktisk gjennomfører reisen.

§ 49-5. Beregning av tilskudd til reiser

Tilskuddet til reiser i Norge etter § 49-3 og § 49-4 gis etter regelverket i § 30-1. Aldersgrense, maksimalsats og egenandel i § 30-1 gjelder likevel ikke for kvotestudenter.

Tilskuddet til reiser i utlandet gis med 70 prosent som stipend og 30 prosent som lån.

Kapittel 50. Ettergivelse av utdanningslån**§ 50-1. Ettergivelse av utdanningslån ved varig bosetting i hjemlandet**

Låntakere får ettergitt utdanningslån som er gitt etter sjettede del når de reiser tilbake til hjemlandet for å bosette seg varig der.

§ 50-2. Bosetting i Norge eller annet land

Låntaker som bor i Norge eller i et annet land enn hjemlandet etter avsluttet utdanning, får ikke lånet ettergitt. For disse gjelder reglene i forskrift om forrentning og tilbakebetaling av utdanningslån og tap av rettigheter.

§ 50-3. Unntak ved humanitære grunner

Dersom det foreligger humanitære grunner til at låntakeren ikke kan bosette seg i hjemlandet etter avsluttet utdanning, som krig, alvorlig uro eller forfølgelse, kan lånet bli ettergitt dersom låntakeren bosetter seg i et annet land som er omfattet av kvoteordningen.

§ 50-4. Tilbakevendning til Norge

Dersom låntakeren senere vender tilbake til Norge, vil vedtaket om ettergivelse bli opphevet. Er vedtaket eldre enn ti år, blir vedtaket likevel ikke endret.

1. mars Nr. 228 2007**Forskrift om endring i forskrift om forvaltning av tilskudd til sysselsetting av sjøfolk.**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 1. mars 2007 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 2. mars 2007.

I

I forskrift 21. desember 2005 nr. 1720 om forvaltning av tilskudd til sysselsetting av sjøfolk gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) en nettolønnsordning med refusjon av rederiets innbetaling av norsk skattetrekk, trygdeavgift og arbeidsgiveravgift for visse grupper av sjøfolk på de aktuelle skip. Skattetrekk og pliktige trygdepremier kan refunderes uavhengig av hverandre. Det legges til grunn at skattetrekket er blitt fastsatt slik at sjøfolk ikke forventes å få noen tilbakebetaling av skatt.

§ 5 første ledd bokstav b og c skal lyde:

- b) er skattepliktig eller trygdepliktig til Norge for inntekt vunnet om bord og har rett til Sjømannsfradrag etter skatteloven § 6-61, eller
- c) er trygdepliktig til Norge for inntekt vunnet om bord, og

§ 8 annet ledd skal lyde:

Hyrer til sjøfolk som arbeider på skip i petroleumsvirksomhet på et annet lands sokkel og som blir skattepliktig eller trygdepliktig til det aktuelle land for opptjent hyre, gir ikke grunnlag for refusjon. Det blir gitt refusjon for lønn som bare er skattepliktig eller trygdepliktig til Norge.

§ 18 femte ledd skal lyde:

Ved førstegangssøknad og hvert annet år skal revisor eller regnskapsfører bekrefte rederiets dokumentasjon av at de som står oppført er i arbeid om bord på rederiets skip, at de for NIS-skip er del av sikkerhetsbemanningen, at de er skattepliktige til Norge og har forventet rett til sjømannsfradrag eller er trygdepliktig til Norge. Bekreftelsen skal omhandle personene som står oppført i terminens innberetning til Pensjonstrygden for sjømenn.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2007.

23. feb. Nr. 229 2007**Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).**

Fastsatt av Miljøverndepartementet 23. februar 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4. Kunngjort 6. mars 2007.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 3–1 første ledd bokstav c skal lyde:

- c) kondensatorer i innendørs og utendørs lysrørarmaturer produsert fra og med 1965 til og med 1979 og i innendørs og utendørs damplampearmaturer produsert fra og med 1960 til og med 1979, dersom det ikke kan dokumenteres at de likevel er PCB-frie. Forbudet gjelder fra 1. januar 2005 for kondensatorer i damplampearmaturer og innendørs lysrørarmaturer og fra 1. juli 2007 for kondensatorer i utendørs lysrørarmaturer.

§ 3–1 femte ledd skal lyde:

Forbudet mot å ha i bruk PCB-holdige kondensatorer i lysarmaturer, jf. første ledd bokstav c), utsettes til 1. januar 2008 for kondensatorer i damplampearmaturer og innendørs lysrørarmaturer og 1. juli 2008 for kondensatorer i utendørs lysrørarmaturer dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) Utfasingspliktige PCB-holdige kondensatorer er kartlagt.
- b) Det er utarbeidet en plan som sikrer at utfasingen av kondensatorer i damplampearmaturer og innendørs lysrørarmaturer blir gjennomført innen 1. januar 2008, og at utfasingen av kondensatorer i utendørs lysrørarmaturer blir gjennomført innen 1. juli 2008. Planen skal beskrive hva som skal skiftes hvert år og oppdateres dersom eiendomsmassen endres. Lysarmatur i eiendommer ervervet etter forbudenes ikrafttredelse, jf. første ledd bokstav c), må innlemmes i planen. Planen skal legges fram på forespørsel fra Statens forurensningstilsyn eller den Miljøverndepartementet bemyndiger.
- c) Det er dokumentert budsjettdekning eller økonomisk garanti for gjennomføring av planen.
- d) Det er utarbeidet en avfallsplan hvor det gis informasjon om rutiner for avfallshåndteringen i alle ledd i forbindelse med utfasingen. Rutinene skal beskrive håndteringen av de PCB-holdige kondensatorene eller armaturene fra de demonteres, til de er levert godkjent mottak for farlig avfall eller for elektrisk elektronisk avfall.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. feb. Nr. 230 2007**Forskrift om endring i forskrift om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske selskaper og i forskrift om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske samvirkeforetak.**

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 27. februar 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 14 om europeiske selskaper ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10a (rådsforordning (EF) nr. 2157/2001) (SE-loven) § 3, jf. delegeringsvedtak 1. april 2005 nr. 270 og lov 30. juni 2006 nr. 50 om europeiske samvirkeforetak ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10c (rådsforordning (EF) nr. 1435/2003) (SCE-loven) § 3, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 779. Kunngjort 6. mars 2007.

I

I forskrift 1. april 2005 nr. 273 om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske selskaper gjøres følgende endringer:

§ 2 annet ledd skal lyde:

Bestemmelsene i § 1 til § 6 og § 10 kommer til anvendelse for deltagende selskaper, datterselskaper og filialer i Norge som deltar i stiftelsen av SE-selskaper uavhengig av hvor selskapet skal ha forretningskontor.

§ 3 første ledd bokstav g skal lyde:

- g) *drøfting*: dialog og utveksling av synspunkter mellom representasjonsorganet eller arbeidstakernes representanter og SE-selskapet. Drøftingen skal skje på et tidspunkt, på en måte og med et innhold som gjør det mulig for arbeidstakernes representanter, på bakgrunn av den mottatte informasjonen, å gi uttrykk for sin mening slik at synspunktene kan tas i betraktning i beslutningsprosessen i SE-selskapet.

§ 4 annet ledd skal lyde:

Det skal opprettes et særlig forhandlingsutvalg som representerer arbeidstakerne i de deltagende selskapene, berørte datterselskaper og filialer. Medlemmene av det særlige forhandlingsutvalget velges eller utpekes ut fra antallet arbeidstakere i de deltagende selskapene, berørte datterselskaper og filialer i hver EU-/EØS-stat. Hver EU-/EØS-stat tildeles en plass i det særlige forhandlingsutvalget per andel arbeidstakere som representerer 10 prosent, eller en brøkdel av dette, av antall arbeidstakere ansatt i de deltagende selskapene, berørte datterselskaper og filialer i statene til sammen.

§ 5 skal lyde:

(1) Setene i det særlige forhandlingsutvalget som tildeles arbeidstakerne i Norge i henhold til § 4 annet ledd, tildeles arbeidstakerne i de deltagende selskaper i Norge i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere i det enkelte selskap. Dersom det er flere plasser til fordeling enn det er deltagende selskaper, fordeles disse på berørte datterselskaper og filialer i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere i den enkelte enhet. Øvrige plasser fordeles på de deltagende selskaper, berørte datterselskaper og filialer i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere.

(2) Dersom SE-selskapet stiftes ved fusjon og det skal tildeles plasser til selskaper i Norge som opphører å eksistere ved fusjonen, fordeles plassene på arbeidstakerne i disse selskapene i fallende rekkefølge regnet etter antallet arbeidstakere i det enkelte selskap. Dette gjelder ikke dersom det deltagende selskapet blir tildelt en plass i det særlige forhandlingsutvalget i medhold av første ledd, jf. § 4 fjerde ledd.

(3) Dersom det særlige forhandlingsutvalgets geografiske sammensetning justeres med hjemmel i § 4 femte ledd, gjennomføres det en ny fordeling av setene i det særskilte forhandlingsutvalget etter reglene i første og annet ledd.

(4) Dersom en enhet som har en eller flere representanter i det særlige forhandlingsutvalget ikke lenger skal være representert i det særlige forhandlingsutvalget og dette ikke medfører endring i sammensetningen av det særlige forhandlingsutvalget etter § 4 femte ledd, jf. § 5 tredje ledd, tildeles den ledige plassen til den enhet som står nærmest i tråd med regelen i § 5 første ledd. Dersom arbeidstakerne i denne enheten er tildelt en plass på grunnlag av regelen i § 5 annet ledd, går plassen likevel videre til neste enhet i tråd med bestemmelsen i § 5 annet ledd. Dersom det ikke finnes slik enhet skal ingen enheter ha denne plassen.

(5) Dersom det tilkommer nye deltagende selskaper etter at det særlige forhandlingsutvalget er opprettet, og dette ikke medfører endringer i fordelingen av seter i det særlige forhandlingsutvalget i henhold til § 4 femte ledd, skal slike selskaper ha en representant i det særlige forhandlingsutvalget. Fordelingen etter § 5 tredje ledd gjelder tilsvarende.

(6) Representanter som velges med hjemmel i § 4 annet ledd, jf. § 5 første ledd representerer arbeidstakerne i enheten og i tillegg en andel av arbeidstakerne i de enheter som ikke har valgt egne representanter. Dersom det er valgt flere representanter etter § 4 annet ledd, fordeles arbeidstakerne som ikke har egne representanter likt på representantene. Representanter valgt med hjemmel i § 4 tredje ledd, jf. § 5 annet ledd representerer kun arbeidstakerne i dette selskapet.

§ 6 skal lyde:

(1) Dersom det finnes lokale fagforeninger som alene eller til sammen representerer minst to tredeler av arbeidstakerne i den enhet som er tildelt representant i henhold til § 5 første eller annet ledd, utpeker de lokale fagforeningene representanten blant arbeidstakerne i enheten. Dersom det ikke oppnås enighet om hvem som skal utpekes, gjennomføres valg av og blant arbeidstakerne i henhold til annet ledd.

(2) Dersom det i enhetene som er tildelt representanter ikke finnes fagforeninger som alene eller til sammen omfatter to tredeler av arbeidstakerne eller fagforeningene ikke blir enige, gjennomføres valg av og blant arbeidstakerne i Norge direkte. For dette valget gjelder forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) tilsvarende så langt det passer og ikke strider mot bestemmelsen her. Representasjonsforskriften § 12 fjortende ledd gjelder ikke. Valgstyret kan sette kortere frister for gjennomføringen av valget enn det som fremgår av representasjonsforskriften § 12.

(3) Valget kan gjennomføres elektronisk dersom valgstyret bestemmer det og samtlige arbeidstakere har tilgang til datamaskin og valget ellers gjennomføres i tråd med representasjonsforskriftens regler.

§ 7 femte ledd skal lyde:

Med reduksjon av retten til representasjon menes en andel av medlemmene av SE-selskapets administrasjons- eller kontrollorgan som er lavere enn den høyeste andel som finnes i de deltagende selskapene.

§ 7 syvende ledd skal lyde:

Det særlige forhandlingsutvalget kan med det flertall som er fastsatt i åttende ledd, beslutte å ikke innlede forhandlinger eller å avslutte forhandlinger som allerede er innledet, og å basere seg på reglene for informasjon og drøfting som gjelder i de EU-/EØS-stater der SE-selskapet har arbeidstakere. En slik beslutning skal stanse fremgangsmåten med henblikk på å inngå avtale som nevnt i § 8. Slik beslutning medfører ikke at standardbestemmelsene i vedlegg I kommer til anvendelse.

§ 7 tiende ledd skal lyde:

Det særlige forhandlingsutvalget skal sammenkalles på nytt etter skriftlig anmodning fra minst 10 prosent av arbeidstakerne i SE-selskapet, dets datterselskap og filialer, eller deres representanter, tidligst to år etter beslutning som nevnt i åttende ledd, jf. syvende ledd, med mindre partene er enige om at forhandlingene skal innledes tidligere. Standardbestemmelsene i vedlegg I kommer ikke til anvendelse dersom det særlige forhandlingsutvalget beslutter å gjeninnlede forhandlinger med selskapet og disse forhandlingene ikke fører til enighet om en avtale som nevnt i § 8.

§ 10 første ledd bokstav b skal lyde:

- b) det ikke er inngått noen avtale innen fristen fastsatt i § 9 og hvert deltagende selskap beslutter å godta anvendelse av standardbestemmelsene for SE-selskapet, og dermed gå videre med registreringen, og det særlige forhandlingsutvalget ikke har truffet beslutningen fastsatt i § 7 syvende og åttende ledd.

§ 10 tredje ledd nytt siste punktum skal lyde:

Det særlige forhandlingsutvalget skal underrette de deltagende selskapene om alle beslutninger det treffer i henhold til denne paragrafen.

§ 13 skal lyde:

(1) Dersom det innen ett år etter registreringen av SE-selskapet inntreer vesentlige endringer i selskapet, dets datterselskaper eller filialer og disse endringene ville ha gitt arbeidstakerne større innflytelse enn gjeldende innflytelsesordninger dersom de hadde vært foretatt før registreringen, skal reglene om SE-selskap anses misbrukt med mindre selskapet sannsynliggjør at endringene hadde andre årsaker.

(2) Dersom reglene om SE-selskap misbrukes for å frata arbeidstakerene innflytelse, kan nye forhandlinger kreves. Forhandlinger kan kreves av representasjonsorganet eller av representanter for flertallet av arbeidstakerne i SE-selskapets nye forretningssteder eller datterselskap.

- (3) Bestemmelsene i § 4 til § 10 gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 14 første ledd bokstavene a–e skal lyde:

- a) tvister som knytter seg til opprettelsen av det særlige forhandlingsutvalget etter § 4, § 5 og § 6. For valg av arbeidstakernes representanter i det særlige forhandlingsutvalget fra Norge, gjelder representasjonsforskriften tilsvarende, jf. § 6 annet ledd,
- b) tvister som knytter seg til inngåelse av avtale om innflytelse, herunder om avtalen er inngått i tråd med forskriftens stemmereglene, jf. § 6 og § 7,
- c) tvister som knytter seg til om vilkårene for anvendelse av standardbestemmelsene i vedlegget er oppfylt, jf. § 10,
- e) beslutning om taushetsplikt eller tilbakehold av informasjon, jf. § 11 og § 12,

§ 16 skal lyde:

Lov 23. august 1996 nr. 63 om allmenngjøring av bestemmelser i tariffavtale om europeiske samarbeidsutvalg m.v. og forskrift 28. juli 2000 nr. 797 om europeiske samarbeidsutvalg mv. gjelder ikke for SE-selskaper med mindre det særlige forhandlingsutvalget i henhold til § 7 syvende og åttende ledd har besluttet ikke å innlede forhandlinger eller å avslutte forhandlinger om ordninger for innflytelse i selskapet.

Vedlegg I innledende tekst skal lyde:

Standardbestemmelsene i dette vedlegg kommer til anvendelse i de tilfeller som følger av forskriften § 10.

Vedlegg I under «Generelle bestemmelser» under «1 Sammensetningen av arbeidstakernes representasjonsorgan» første ledd bokstavene b, c og f skal lyde:

- b) Representasjonsorganet skal være sammensatt av arbeidstakerne i SE-selskapet og dets datterselskaper og filialer. Representantene skal være valgt eller utpekt etter reglene i forskriften § 6.
- c) Ved vesentlige endringer som ville medført en annen sammensetning av representasjonsorganet, skal disse endringene gjenspeiles i representasjonsorganets sammensetning. Det må om nødvendig foretas et suppleringsvalg. Et slikt valg skal gjennomføres i samsvar med reglene i forskriften § 6.
- f) Fire år etter at representasjonsorganet er opprettet, skal det undersøke om det skal innledes forhandlinger med sikte på å inngå avtale som nevnt i forskriften § 8 og § 10, eller om standardbestemmelsene fastsatt i dette vedlegget fortsatt skal komme til anvendelse.

Vedlegg I under «Standardbestemmelser for informasjon og drøfting» «4 Informasjon til representasjonsorganet» skal lyde:

SE-selskapet skal gi representasjonsorganet dagsorden for møtene i administrasjons- eller kontrollorganet, samt kopi av alle dokumentene som fremlegges for generalforsamlingen.

Vedlegg I under «Standardbestemmelser for informasjon og drøfting» «7 Informasjon til arbeidstakernes representanter» skal lyde:

Medlemmene av representasjonsorganet skal underrette representantene for arbeidstakerne i SE-selskapet og i dets datterselskaper og filialer om innholdet og resultatet av informasjonen som er gitt og de drøftinger som har skjedd med mindre opplysningene er underlagt taushetsplikt i henhold til forskriften § 11.

Vedlegg I under «Standardbestemmelser for informasjon og drøfting» «10 Dekning av utgifter» skal lyde:

SE-selskapet skal dekke representasjonsorganets utgifter slik at det kan utføre sine oppgaver på en hensiktsmessig måte. SE-selskapet skal, med mindre noe annet er avtalt, særlig dekke utgifter til tilrettelegging av møtene, tolking, samt oppholds- og reiseutgifter for medlemmer av representasjonsorganet og arbeidsutvalget. SE-selskapet skal dekke utgiftene til minst en sakkyndig. Dekning av sakkyndige utover dette kan avtales mellom SE-selskapet og representasjonsorganet.

Vedlegg I under «Standardbestemmelser for representasjon» nr. 13 overskriften skal lyde:

13 Fordeling av plasser til administrasjons- eller kontrollorganet

Vedlegg I under «Standardbestemmelser for representasjon» nr. 13 tredje ledd skal lyde:

(3) Plasser fordelt til Norge skal fordeles på de deltagende selskaper i fallende rekkefølge regnet etter antall arbeidstakere i den enkelte enhet. Valg av representanter skal skje etter reglene i forskriften § 6.

II

I forskrift 3. november 2006 nr. 1213 om arbeidstakernes rett til innflytelse i europeiske samvirkeforetak gjøres følgende endring:

§ 11 tredje ledd nytt siste punktum skal lyde:

Det særlige forhandlingsutvalget skal underrette de deltagende rettssubjektene om alle beslutninger det treffer i henhold til denne paragrafen.

III

Endringene trer i kraft straks.

1. mars Nr. 231 2007

Forskrift om forbud mot doping av hest.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 1. mars 2007 med hjemmel i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30 andre ledd, jf. § 8 nr. 6, og lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 23 andre ledd. Kunngjort 6. mars 2007.

§ 1. Formål

Forskriften skal fremme god velferd for hester som deltar i konkurranser og prestasjonsprøver, herunder bidra til å beskytte hester best mulig mot skade, smerte og annen lidelse som følge av doping.

§ 2. Definisjoner

I denne forskriften gjelder følgende definisjoner:

- «hest»: Dyr av hestefamilien.
- «doping»: Brudd på § 4 og § 5.
- «konkurransse»: Travløp, galoppløp, ridestevne, kjørestevne, utstilling og andre aktiviteter som arrangeres for å få rangert de deltagende hestene eller ekvipasjene etter prestasjon.
- «prestasjonsprøve»: Annen organisert aktivitet som arrangeres for å teste hesters eller ekvipasjers prestasjonsevner. Begrepet omfatter ikke prøver som foretas i forbindelse med veterinærmedisinsk behandling.
- «dyreholder»: Eier, trener eller annen juridisk eller fysisk person som har ansvar for hesten.
- «dyrehelsepersonell»: Veterinærer, dyrepleiere og annet personell som omfattes av dyrehelsepersonelloven.
- «arrangører»: Fysiske eller juridiske personer som har ansvaret for organisering og gjennomføring av konkurranser og prestasjonsprøver.
- «arrangørorganisasjoner»: Det Norske Travelskap, Norsk Jockeyklub, Norges Rytterforbund, Norsk Hestesenter og andre som organiserer eller for øvrig legger til rette for arrangører av konkurranser og prestasjonsprøver.
- «behandling»: All bruk av legemidler og bruk av substanser eller metoder som kan påvirke hesters prestasjonsevne. Bruk av pisk og andre mekaniske hjelpemidler skal ikke regnes som behandling.

§ 3. Opplysningsplikt

Før en hest behandles, skal dyreholder eller den som har ansvar for hestens deltakelse i konkurranse eller

prestasjonsprøve, så langt som mulig gi behandleren fullstendige og korrekte opplysninger om hvorvidt og når hesten skal delta.

Dyrehelsepersonell skal gi dyreholderen fullstendige og korrekte opplysninger om behandlingens rettsvirkninger etter denne forskriften og reglement, jf. § 7.

Arrangører og arrangørorganisasjoner som får grunn til mistanke om alvorlige brudd på denne forskriften, skal så snart som mulig melde fra om dette til Mattilsynet.

§ 4. Forbud mot deltakelse

Dyreholder skal ikke la en hest delta i konkurranse eller prestasjonsprøve dersom deltakelsen vil være dyrevennmessig uforsvarlig på grunn av at hesten har fått behandling. Dersom det påvises virksomme rester etter eller virkninger av behandling i eller på hesten på deltakelsestidspunktet, skal tiden som har gått siden behandlingen, ikke ha betydning for forsvarlighetsvurderingen.

Forbudet etter første ledd gjelder selv om behandlingen ikke har påvirket hestens prestasjonsevne.

§ 5. Forbud mot behandling

Brudd på forbudet mot deltakelse etter § 4 medfører at også behandlingen som førte til bruddet, var forbudt. Forbudet rammer ikke person som ikke visste eller burde ha visst at hesten skulle delta i konkurransen eller prestasjonsprøven.

Forbudet etter første ledd gjelder ikke behandling som er påbudt etter dyrevennloven § 5a nummer 4 og dyrehelsepersonelloven § 14. Forbudet gjelder heller ikke dyrehelsepersonell eller andre som i forbindelse med behandlingen har gitt dyreholderen opplysninger etter § 3 og frarådet deltakelse.

§ 6. Dokumentasjonsplikt

Arrangørene skal dokumentere at de utfører kontroller, følger opp påviste avvik og iverksetter tiltak for å hindre gjentakelse av avvik etter reglementene, jf. § 7.

Dyreholder skal sørge for at hestens helsekort etter forskrift 2. juni 2005 nr. 505 om velferd for hest § 6 følger hesten og alltid er tilgjengelig i forbindelse med konkurranser eller prestasjonsprøver.

§ 7. Reglementsplikt

Arrangørene skal ha og håndheve reglement med bestemmelser som er utfyllende eller skjerpene i forhold til forbudet mot doping.

Arrangørorganisasjonene skal påse at arrangørene oppfyller reglementsplikten etter første ledd. Arrangørorganisasjonene kan utarbeide og håndheve reglementet på vegne av arrangørene. Arrangørorganisasjonene skal samordne reglementene slik at bestemmelsene ikke får unødvendig ulikt innhold. Nye reglement og endringer i reglementene skal legges fram for Mattilsynet.

Reglementene skal inneholde bestemmelser om:

- a) Hvilke behandlinger som medfører forbud mot deltakelse resten av hestens levetid, jf. § 4.
- b) Hvilke behandlinger som medfører forbud mot deltakelse i et begrenset tidsrom, jf. § 4.
- c) Hvor lenge det er forbudt å delta («karenstider») etter behandlinger som nevnt i bokstav b, jf. § 4.
- d) Hvor store verdier av legemidler og andre stoffer som skal regnes som virksomme rester og medføre forbud mot deltakelse, jf. § 4.
- e) Forbud mot oppbevaring av legemidler og behandlingsutstyr på steder hvor det arrangeres konkurranser og prestasjonsprøver.
- f) Arrangørens egne uttak og håndtering av prøver som gir tilstrekkelig grunnlag for å vurdere om en deltakelse er forbudt, jf. § 4.
- g) Selvdømmerrett som gir arrangørene og arrangørorganisasjonene tilstrekkelig rettslig grunnlag for å få etterforsket og pådømt deltakeres brudd på reglementene.
- h) Forsvarlig utredning av saker ved mistanke om brudd på reglementene, herunder bruk av sakkyndige.
- i) Sanksjoner som bidrar til å forebygge brudd på reglementene.

§ 8. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene i denne forskriften.

§ 9. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særskilte tilfeller dispensere fra denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 10. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av forskriften eller vedtak gitt i medhold av den, er straffbar i henhold til dyrevennloven § 31 og dyrehelsepersonelloven § 37.

§ 11. Ikrafttredelse mv.

Forskriften trer i kraft 1. juli 2007.

På samme tidspunkt oppheves forskrift 30. januar 1987 nr. 65 om forbud mot bruk av legemidler m.m. til og visse former for behandling av konkurransehest («doping»).

2. mars Nr. 232 2007**Forskrift om konsesjonsordning for fiske utenfor norsk fiskerijurisdiksjon.**

Fastsatt ved kgl.res. 2. mars 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, jf. § 6, § 28, § 29 og § 31. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 6. mars 2007.

§ 1. (virkeområde)

Denne forskrift regulerer adgangen for norske fartøy til å drive ervervsmessig fiske og fangst i områder utenfor norsk fiskerijurisdiksjon, unntatt de områdene som omfattes av «NAFO», Den nordvest-atlantiske fiskerikommisjon og «NEAFC», Den nordøst-atlantiske fiskerikommisjon. Forskriften gjelder heller ikke farvann underlagt annen stats nasjonale fiskerijurisdiksjon.

§ 2. (krav om tillatelse for å drive fiske i fjerne farvann)

Ingen må drive ervervsmessig fiske eller fangst med norsk fartøy i farvann som faller inn under § 1.

Norske fartøy kan etter nærmere bestemmelser i denne forskrift likevel gis adgang til å drive ervervsmessig fiske og fangst i farvann som faller inn under § 1 og som er regulert av internasjonale fiskeriforvaltningsorgan (fjernfisketillatelse).

Med internasjonale fiskeriforvaltningsorgan i denne forskrift forstås:

- a) internasjonale organisasjoner som Norge deltar i og som gir Norge adgang til fiske og fangst
- b) avtaler som Norge er part i som gir Norge adgang til fiske og fangst.

§ 3. (fjernfisketillatelse)

Fiskeridirektoratet tildeler tillatelse for norske fartøy til å drive fiske og fangst i farvann utenfor norsk fiskerijurisdiksjon som nevnt i § 2 annet ledd.

Det kan settes vilkår for tildeling av fjernfisketillatelse når fiskeripolitiske hensyn tilsier det. Fjernfisketillatelse kan også tildeles med virkning for en begrenset tidsperiode for å oppfylle krav som måtte følge av den enkelte avtale.

Fjernfisketillatelse kan i enkeltvedtak avgrenses til å gjelde bestemte arter, bestemte områder og bestemte redskaper mv.

§ 4. (første gangs tildeling av fjernfisketillatelser)

Tildeling av nye tillatelser skal lyses ut offentlig etter reglene i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 16. Tildelte prøvetillatelser for krillfiske i CCAMLR kan etter søknad bli omgjort til permanente fjernfisketillatelser.

Ved første gangs tildeling av fjernfisketillatelser kan det settes vilkår om siste oppstartsdato, forbud om salg for fortsatt drift og majoritetsseierendringer i en bestemt tid etter oppstart, krav om faktisk fiskeriaktivitet for opprettholdelse av tillatelse, krav til teknologi og innovasjon, for eksempel mht. utnyttelse av krill som ressurs, og forskning og utvikling av nye produkter av krill, bruk av miljøvennlig fartøy og produksjonsutstyr med hensyn til utslipp og produksjon, krav til finansiering og prosjektets lønnsomhet. For at norske myndigheter skal kunne delta i forvaltningsrettet forskning, kan det også settes vilkår om at det avsettes plass om bord til deltagelse fra nasjonal eller internasjonal observatør, muligheter til å samle inn og opparbeide prøver om bord og at fartøyets akustiske utstyr har vitenskapelig standard.

§ 5. (generelle kriterier for tildeling av fjernfisketillatelse)

Etter at det er tildelt fjernfisketillatelse etter § 4, kan søknad om spesiell tillatelse til å drive fiske eller fangst i fjerne farvann bare innvilges dersom:

- a) søknaden gjelder tillatelser for et brukt fartøy eller nybygg, til utskifting av et fartøy eieren er tildelt fjernfisketillatelse for,
- b) søknaden gjelder tillatelser for et fartøy som kjøpes for fortsatt drift eller
- c) eieren er gitt forhåndstilsagn om utskiftingstillatelse.

§ 6. (unntak fra kravet om tidligere aktivitet i fiske og fangst)

Kravet om tidligere aktivitet som fisker, jf. deltakerloven § 6 første ledd, gjelder ikke ved tildeling av tillatelse etter denne forskrift.

§ 7. (driftskrav – tilbakekall av spesiell tillatelse ved passivitet)

Fiskeridirektoratet kan tilbakekalle en fjernfisketillatelse etter deltakerloven § 18 andre ledd, jf. § 11 andre ledd bokstav a dersom det i løpet av kalenderåret samt de to foregående år ikke er registrert levering av fangst fra fartøyet i henhold til tillatelsen.

§ 8. (overtredelsesgebyr)

For å sikre at vilkår som blir fastsatt i enkeltvedtak, jf. § 3 og § 4, eller at forskriftens øvrige bestemmelser blir oppfylt, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om overtredelsesgebyr.

§ 9. (tvangsmulkt)

For å sikre at vilkår som blir fastsatt i enkeltvedtak, jf. § 3 og § 4, eller at forskriftens øvrige bestemmelser blir oppfylt, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om tvangsmulkt.

§ 10. (straff)

Overtredelse av bestemmelsene gitt i denne forskrift kan straffes i samsvar med reglene i deltakerloven § 31.

§ 11. (vedtaksmyndighet)

Fiskeridirektoratet har myndighet til å treffe vedtak etter denne forskrift.

§ 12. (ikraftsetting)

Denne forskrift trer i kraft straks.

3. jan. Nr. 238 2007**Delegering av myndighet til Nordisk Emballasje Testing (NET) vedrørende kontroll og godkjenning av emballasje, inklusiv IBC-er og storemballasje for transport av farlig gods.**

Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 3. januar 2007 med hjemmel i forskrift 1. desember 2006 nr. 1331 om transport av farlig gods på veg og jernbane (landtransportforskriften) § 11–1 syvende ledd, jf. lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver (brann- og eksplosjonsvernloven) § 31 tredje ledd. Kunngjort 9. mars 2007.

I henhold til forskrift 1. desember 2006 nr. 1331 om transport av farlig gods på veg og jernbane § 11–1, 7. ledd, jf. Del 4 og Del 6 i den europeiske avtale om internasjonal vegtransport av farlig gods (ADR) samt Vedlegg 1 «Bestemmelser for internasjonal transport av farlig gods med jernbane» (RID) til Bilag B (CIM) til «Den internasjonale overenskomst om jernbanetraffikk» (COTIF), jf. brann- og eksplosjonsvernloven § 31 tredje ledd, delegerer Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap (DSB) herved myndighet til Nordisk Emballasje Testing (NET) til å kontrollere, prøve og godkjenne emballasje, inklusiv IBC-er og storemballasje for transport av farlig gods på veg og jernbane i alle fareklasser, med unntak av klasse 7 (radioaktivt materiale). For nærmere definisjon av emballasje vises det til de enhver tid gjeldende ADR/RID-regelverkene, kapittel 1.2.

Delegeringen trer i kraft fra den dato avtalen er undertegnet av begge parter.¹

¹ Avtalen mellom DSB og NET er her utelatt. Avtalen ble undertegnet 23. januar 2007.

16. jan. Nr. 239 2007**Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo.**

Fastsatt av Universitetsstyret ved Universitetet i Oslo 16. januar 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 syvende ledd. Kunngjort 9. mars 2007.

I

I forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endring:

§ 5.5.2 skal lyde:

§ 5.5.2. Ny eksamen, ny praksisperiode og eventuell ekstraordinær eksamen

Det medisinske og Det odontologiske fakultet avholder for medisinstudiet og odontologistudiet ny eksamen for studenter som har fått «ikke bestått» til ordinær eksamen. Dette gjelder også for ernæringsstudiet i semestrene som er felles for de tre studiene. Studenter som ikke består eksamen i 12. semester i medisinstudiet, får imidlertid ikke adgang til ny prøve før ved neste ordinære eksamen.

Det enkelte fakultet kan for øvrig avholde ny eksamen, ny praksisperiode og ekstraordinær eksamen for ulike studentgrupper etter behov.

Det enkelte fakultet avgjør søknad om adgang til ny eksamen, ny praksisperiode og eventuell ekstraordinær eksamen ved stryk eller ikke gyldig forfall til ordinær eksamen. Om gyldig forfall til eksamen, se § 7.6.5.

II

Endringen trer i kraft 10. august 2006.

14. feb. Nr. 240 2007**Forskrift om endring i forskrift om Akvakulturregisteret (A-registerforskriften).**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. februar 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 18. Kunngjort 9. mars 2007.

I

I forskrift 28. desember 2005 nr. 1706 om Akvakulturregisteret (A-registerforskriften) gjøres følgende endring:

§ 21 første ledd skal lyde:

For tinglysning i Akvakulturregisteret betales et gebyr på kroner 1.450 for hver akvakulturtillatelse som tinglysningen omfatter med mindre annet følger av femte ledd.

II

Denne forskriften skal ikke gjelde for dokumenter som har kommet inn til Brønnøysundregistrene før ikrafttredelsesdatoen.

III

Endringen trer i kraft 1. mai 2007.

8. mars Nr. 241 2007**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2007.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 8. mars 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 9. mars 2007.

I

I forskrift 20. desember 2006 nr. 1590 om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2007 gjøres følgende endring:

§ 6 første ledd skal lyde:

Fartøy som fyller vilkårene for å delta og har kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en maksimalkvote på 231 tonn reker.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. mars Nr. 242 2007**Forskrift om endring i forskrift om legemidler (legemiddelforskriften).**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 1. mars 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 13. mars 2007.

I

I forskrift 22. desember 1999 nr. 1559 om legemidler (legemiddelforskriften) gjøres følgende endring:

§ 14–27 og nye § 14–27a og § 14–27b skal lyde:

§ 14–27. Legemidler oppført på preparatlisten skal oppfylle de til enhver tid gjeldende vilkår for pliktmessig refusjon som nevnt i kapittel 14.

Statens legemiddelverk kan til enhver tid vurdere om vilkårene i § 14–13 er oppfylt for bestemte legemidler oppført på preparatlisten.

Anses kriteriene i § 14–13 for ikke å være oppfylt, skal Statens legemiddelverk vurdere om det kan formuleres refusjonsvilkår, herunder vilkår om foretrukket legemiddel, som bidrar til at kriteriene i § 14–13 oppfylles. Hvis slike vilkår kan formuleres, skal det fattes vedtak om slike. Dersom vilkårene i § 14–13 ikke kan oppfylles, skal Statens legemiddelverk fatte vedtak om at legemidlet ikke lenger skal være godkjent for pliktmessig refusjon.

Dersom innehaveren av markedsføringstillatelse ikke oppfylder dokumentasjonsplikten som nevnt i § 14–27a andre ledd, kan Statens legemiddelverk fatte vedtak på bakgrunn av den informasjonen som er tilgjengelig.

Ved vedtak om at et allerede oppført preparat skal fjernes fra preparatlisten, gjelder § 14–21 annet og tredje ledd og § 14–28 tilsvarende.

Vedtaket om at en kategori legemidler skal fjernes fra preparatlisten, skal publiseres og inneholde en begrunnelse basert på objektive og kontrollerbare kriterier.

§ 14–27a. Statens legemiddelverk kan i forbindelse med en vurdering etter § 14–27 annet ledd kreve at innehaveren av markedsføringstillatelsen fremlegger dokumentasjon for at kriteriene i § 14–13 er oppfylt for et bestemt legemiddel.

Fremsettes krav som nevnt i første ledd, skal innehaveren av markedsføringstillatelsen, senest tre måneder etter at kravet er kommet frem, oversende Statens legemiddelverk slik dokumentasjon som nevnt i § 14–7 første ledd bokstav d), f), j), k), l), m), n), o), p) og q).

Statens legemiddelverk kan i forbindelse med vurderingen anmode Blåreseptnemnda om å vurdere hele eller deler av beslutningsgrunnlaget i saken.

Bestemmelsene i § 14–17 til § 14–20 gjelder tilsvarende så langt de passer.

Finner Statens legemiddelverk at legemidlet ikke oppfyller kriteriene i § 14–13, varsles innehaveren av markedsføringstillatelse om dette. Dersom kriteriene i § 14–13 kan oppfylles ved at prisen på legemidlet senkes eller ved at det fastsettes nye vilkår for refusjon, skal Statens legemiddelverk varsle innehaveren av

markedsføringstillatelsen om hvilke endringer som anses nødvendige for å oppfylle kravene. Innehaveren av markedsføringstillatelse skal senest 4 uker etter at varselet er kommet frem, gi tilbakemelding vedrørende de foreslåtte endringer.

Før vedtak treffes skal Statens legemiddelverk gi dem hvis interesser særlig berøres, anledning til å uttale seg i saken. Disse skal varsles samtidig med at krav som nevnt i første ledd, fremsettes. Nytt varsel skal sendes, dersom Statens legemiddelverk finner at legemidler ikke oppfyller kravene i § 14–13. I forbindelse med det siste varselet skal Statens legemiddelverk oversende opplysninger som gir mottakeren anledning til å ivareta sine interesser i saken. Eventuell tilbakemelding må gis senest 4 uker etter at varselet er kommet frem.

§ 14–27b. Statens legemiddelverk skal jevnlig utarbeide og offentliggjøre en kronologisk ordnet oversikt over hvilke terapiområder eller legemiddelgrupper som er planlagt vurdert etter § 14–27 andre ledd. Ved beslutning om rekkefølge i en slik planlagt vurdering skal det tas hensyn til forhold som gir en mest mulig effektiv forvaltning av samfunnets ressurser, herunder:

- a) endringer i behandlingsregime,
- b) endringer i opplysninger om effekt og bivirkninger for en legemiddelgruppe eller et enkeltlegemiddel,
- c) omsetning innen legemiddelgruppen,
- d) sannsynlighet for vesentlig variasjon i kostnadseffektivitet innen legemiddelgruppen, og
- e) avstand i tid fra tidligere vurdering.

Krav etter § 14–27a første ledd kan tidligst sendes tre måneder etter at varsel om revurdering er gitt etter første ledd.

Første ledd er ikke til hinder for at bestemte legemidler eller grupper av legemidler vurderes på nytt før alle legemidler på preparatlisten er vurdert.

Dersom det er tilkommet nye forhold som til en vesentlig grad kan endre grunnlaget eller premissene for at et legemiddel er godkjent for pliktmessig refusjon, er

- a) første ledd er ikke til hinder for at rekkefølgen endres, og
- b) andre ledd kommer ikke til anvendelse.

II

Endringen trer i kraft straks.

1. mars Nr. 264 2007

Vedtak om opphevelse av nærmere regler om ordinasjon og tilsetning av personer som ikke er cand.theol.

Fastsatt av Kirkerådets direktør 1. mars 2007 med hjemmel i forskrift 17. juni 1988 nr. 3361 om tilsetning av menighetsprest § 2, jf. delegeringsvedtak 17. november 1999 nr. 1578. Kunngjort 16. mars 2007.

Nærmere regler 31. januar 2000 nr. 177 om ordinasjon og tilsetning av personer som ikke er cand.theol. oppheves med virkning straks.

9. mars Nr. 265 2007

Forskrift om maksimalpriser for kjøring med drosjebil.

Fastsatt av Konkurransetilsynet 9. mars 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 66 om pristiltak § 1, jf. delegeringsvedtak 12. november 1993 nr. 1023, jf. delegeringsvedtak 17. desember 1993 nr. 1314. Kunngjort 16. mars 2007.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder løyvepliktig drosjetransport med motorvogn av inntil 4 personer.

Eventuelle tilleggsytelser i forbindelse med slik transport er iberegnet takstene med mindre annet er eksplisitt nevnt i forskriften.

Forskriften gjelder ikke for:

- a) drosjesentraler, løyvehavere tilsluttet drosjesentraler, drosjeførere og bopelsløyvehavere som er stasjonert i følgende fylker og kommuner: Oslo, Akershus, Drammen, Lier, Nedre Eiker, Røyken, Hurum, Kongsberg, Øvre Eiker, Modum, Trondheim, Bergen, Askøy, Fjell, Sund, Stavanger, Randaberg, Sola, Sandnes, Kristiansand, Søgne, Songdalen og Vennesla.
- b) drosjetransport der vilkårene for oppdraget er fastsatt i avtale inngått etter forhandling mellom oppdragsgiver og drosjesentral, eventuelt løyvehaver.

§ 2. Takster i soner for nærtrafikk

For kjøring med drosjebil i offentlig fastsatte soner for nærtrafikk, må det ikke uten Konkurransetilsynets godkjenning regnes høyere takster for kjøring som i sin helhet foregår innenfor sonen enn:

Påslag kr 35,50

Takst F Ytterligere for hver fullførte 91 meter kr 1,00

Takst I Ytterligere for hver fullførte 82 meter kr 1,00.

Takst F benyttes ved kjøring til hentestedet, takst I benyttes så lenge det er passasjerer i bilen. Takst F kan, inklusive påslag, maksimalt utgjøre kr 52,25 for en enkelt tur.

I nye soner for nærtrafikk må takstene godkjennes av Konkurransetilsynet før de settes i verk.

§ 3. *Kilometertakster*

Foregår kjøring helt eller delvis utenfor sone for nærtrafikk, må det for hele turen ikke regnes høyere takst enn kr 8,36 pr. km. Dette gjelder for tomkjøring fra holdeplass til hentestedet, for kjøring med passasjerer i bilen og for tomkjøring fra bestemmelsesstedet tilbake til holdeplass.

Utkjørt distanse avrundes til nærmeste hele kilometer.

§ 4. *Generelle tillegg*

1. *Natttillegg og tillegg for kjøring på lørdager og søndager:*

For nattkjøring og kjøring på lørdager og søndager kan det regnes tillegg etter tabellen nedenfor. Tilleggene kan regnes for den del av kjøringen som faller innenfor de aktuelle tidsrom.

<i>Dag/Tidsrom</i>	<i>06–15</i>	<i>15–18</i>	<i>18–24</i>	<i>00–06</i>
Mandag–fredag	0%	0%	21%	35%
Lørdag	30%	35%	35%	35%
Søndag	35%	35%	35%	35%

2. *Tillegg for kjøring på bevegelige helligdager og offentlige høytidsdager:*

For kjøring påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften i tiden kl. 12 til kl. 06 påfølgende dag og for kjøring nyttårsdag, skjærtorsdag, langfredag, 1. og 2. påskedag, Kristi himmelfartsdag, 1. og 2. pinsedag, 1. og 17. mai og 1. og 2. juledag fra kl. 06 til kl. 06 påfølgende dag kan det regnes 45 prosent tillegg i takstene.

3. *Vederlag for kort kjøring:*

For kort kjøring behøver vederlaget ikke settes lavere enn kr 70,00 pr. tur. Det kan regnes prosentvise tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2.

For kjøring fra bopel på steder hvor det ikke er opprettet drosjesentraler, i de tidsrom det kan regnes 21, 30, 35 eller 45 prosent tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2, behøver vederlaget ikke settes lavere enn henholdsvis kr 85,00, kr 97,00, kr 102,00 eller kr 111,00.

4. *Vederlag for ekstra tidsbruk:*

For ventetid som skyldes bilens passasjerer eller trafikale forhold kan det regnes et vederlag på kr 324,00 pr. time. Likeledes kan det beregnes vederlag på kr 324,00 pr. time for medgått tid til klargjøring av bilen, og hjelp inn i og ut av bilen, for transport med spesialbil av passasjerer som sitter i rullestol under transporten. Det kan regnes prosentvise tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2.

5. *Vederlag for forhåndsbestilling:*

Ved forhåndsbestilling av drosje kan det regnes et tillegg pr. tur på inntil kr 13,35.

6. *Merverdiavgift:*

Alle takster i denne forskriften er inklusiv den til enhver tid gjeldende merverdiavgift (mva.) som Stortinget har fastsatt.

§ 5. *Bompenger mv.*

For bompenger der en passering med personbil ikke koster mer enn kr 20,00 og det finnes abonnementsordninger, skal det ikke regnes tillegg. Med abonnementsordning menes rabattordning som gir rett til et ubegrenset antall passeringer i en periode mot et fast vederlag.

Øvrige bompenger, fergebilletter, parkeringsavgift mv. kan det kreves at passasjerene betaler. Dersom drosjene benytter seg av rabattordninger, skal passasjerene ikke betale mer enn rabattprisen.

§ 6. *Kjøring av bagasje*

For kjøring av bagasje skal det normalt ikke regnes tillegg i takstene.

For kjøring av spesielt plasskrevende bagasje som må anbringes på takgrind eller i bagasjerom, kan det regnes et forholdsmessig tillegg i takstene på inntil kr 8,20 pr. kolli, begrenset oppad til kr 16,40 pr. tur.

For rullestol for funksjonshemmet skal det ikke regnes tillegg.

§ 7. *Spesialtakster*

Når drosjen er bestilt for kjøring i bryllup, konfirmasjon, barsedåp, begravelse og annen tilsvarende kjøring, kan det regnes et tillegg på inntil kr 98,50 til det som følger av forskriften foran. Dette tillegget kan bare regnes når bilen før kjøring er rengjort ut- og innvendig og ellers satt i slik stand som kjøreoppdraget krever.

For drosjer som nyttes til kjøring av pasienter på bære eller smittefarlige pasienter som nødvendiggjør desinfeksjon av vognen, kan det regnes kr 9,25 pr. løpende km og et utrykningstillegg på kr 98,50. For nattkjøring og ventetid kan det regnes inntil samme tillegg som fastsatt i § 4.

Dersom drosjesjåføren ved sykekjøring må overnatte utenfor hjemstedet, kan det regnes vederlag for nødvendige utgifter til kost og losji.

For transport med spesialbil av passasjerer som sitter i rullestol under transporten kan det regnes et tillegg på inntil kr 27,50 pr. tur. For ekstra tidsbruk i forbindelse med transporten kan det beregnes vederlag i henhold til § 4 pkt. 4.

§ 8. *Kvittering*

Drosjesjåføren plikter på anmodning å gi passasjerene datert kvittering. I kvitteringen skal oppgis foretakets organisasjonsnummer etterfulgt av bokstavene «MVA», sjåførens navn, bilens løyvenummer, passasjerens på- og avstigningssted, samlet takst, hvor mye av den som utgjør utgående mva., samt øvrige opplysninger som er nødvendig til kontroll av at vederlaget er regnet i samsvar med gjeldende prisforskrift. I drosjebil med kvitteringsskrivende taksameter, skal dette benyttes ved utskrift av kvittering.

§ 9. *Plikt til å oppbevare prisforskriften*

Denne forskrift skal oppbevares i bilen og forevises passasjerene dersom de forlanger det.

§ 10. *Unntak fra forskriften*

Konkurransetilsynet kan etter søknad godkjenne takstsystemer som for en del turer medfører høyere takster enn det som fremgår av § 2 og § 3, eksempelvis sonetakster.

Konkurransetilsynet kan gjøre unntak fra forskriften:

- a) dersom det i et område er to eller flere drosjesentraler og Konkurransetilsynet finner at forholdene for øvrig ligger til rette for tilstrekkelig konkurranse, eller
- b) i spesielle tilfeller.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 16. desember 2005 nr. 1516 om maksimalpriser for kjøring med drosjebil.

13. mars Nr. 266 2007

Forskrift om fleksibel bruk av luftrommet.

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 13. mars 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–4 andre, tredje og fjerde ledd, § 9– 1, § 16–1 første ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66y (forordning (EF) nr. 2150/2005). Kunngjort 16. mars 2007.

§ 1. *Formål*

Forskriften inkorporerer forordning (EF) nr. 2150/2005 i norsk rett. Forskriften skal legge grunnlag for at sivil og militær bruk av luftrommet skal kunne gjennomføres på en fleksibel måte uten redusert sikkerhet eller vesentlige ulemper for brukerne av luftrommet.

§ 2. *Virkeområde*

Denne forskrift omhandler felleseuropeiske regler for fleksibel bruk av luftrommet innenfor norsk område, samt områder hvor Norge i henhold til internasjonale konvensjoner og avtaler er forpliktet til å yte lufttrafikkjenester.

Forskriften gjelder ikke på Svalbard.

§ 3. *Gjennomføring av forordning (EF) nr. 2150/2005*

EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66y (forordning (EF) nr. 2150/2005) om felles regler for fleksibel bruk av luftrommet (FUA-forordningen) gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

§ 4. *Komité for luftromspolicy på strategisk nivå*

Luftfartstilsynet skal utføre de oppgaver som fremgår av artikkel 4 nr. 1 bokstav a) til n) i FUA-forordningen.

For å løse oppgavene nevnt i første ledd, skal Luftfartstilsynet opprette en sivil-militær komité bestående av representanter fra Luftfartstilsynet og Forsvaret på høyt nivå. Komiteen skal konsulteres med målsetting om å oppnå enighet før avgjørelser treffes. Komiteen skal ved behov etablere rådgivende ekspertgrupper for å gjennomføre faglige utredninger.

Komiteen kan beslutte at den ikke skal konsulteres i enkeltsaker eller på faglig avgrensede områder.

Uavklarte saker som reiser spørsmål av politisk karakter, skal forelegges Samferdselsdepartementet. Forsvarsdepartementet skal involveres før avgjørelse treffes.

§ 5. *Opprettelse av enhet for styring av luftrommet (AMC) på pretaktisk nivå*

Luftfartstilsynet skal utpeke en felles sivil-militær enhet for styring av luftrommet (AMC) i henhold til artikkel 5 i FUA-forordningen. Enhetens lokalisering, sammensetning, ansvar og myndighet fastsettes av Luftfartstilsynet etter fremgangsmåten beskrevet i § 4.

§ 6. *Taktisk styring av luftrommet*

Forsvaret og aktuell yter av lufttrafikkjenester skal inngå avtaler for å muliggjøre taktisk styring av luftrommet i henhold til artikkel 6 i FUA-forordningen.

§ 7. Tilsyn, underretning og rapportering

Luftfartstilsynet skal føre tilsyn med at forskriften overholdes, samt foreta underretning og rapportering i henhold til artikkel 4 nr. 3 og artikkel 8 i FUA-forordningen.

§ 8. Overgangsbestemmelse

Inntil det er truffet avgjørelser i henhold til § 4 og § 5, videreføres avtale godkjent av Luftfartstilsynet mellom Forsvaret og Avinor om fleksibel bruk av luftrommet (FUA-avtalen) så langt den passer. FUA-avtalen har virkning overfor ytere av lufttrafikktenester og alle luftfartøy som opererer i luftrom under norsk jurisdiksjon.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. april 2007. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 16. januar 2003 nr. 44 om fleksibel bruk av luftrommet.

Vedlegg

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 2150/2005](#)

0 Foreløpig norsk versjon av tekst under oversettelse. Henvendelser om status for oversettelsen kan rettes til Samferdselsdepartementet.

13. mars Nr. 267 2007**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av felleseuropeiske driftskrav for ervervsmessig lufttransport med fly (Joint Aviation Requirements Operations), BSL JAR-OPS 1 amendment 9.**

Fastsatt av Luftfartstilsynet 13. mars 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 9–1 annet ledd og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 16. mars 2007.

I

I forskrift 18. desember 2006 nr. 1667 om gjennomføring av felleseuropeiske driftskrav for ervervsmessig lufttransport med fly (Joint Aviation Requirements Operations), BSL JAR-OPS 1 amendment 9 gjøres følgende endringer:

Kapittel K – «Instrumenter og utstyr», JAR OPS 1.652 pkt. (c) skal lyde:

(c) To følsomme trykkehøydemålere kalibrert i fot med innstilling av referansetrykk, kalibrert i hektopascal/millibar, og som kan justeres for ethvert lufttrykk som med rimelighet kan forventes under flyging. Høydemålerne skal senest innen 1. april 2002, ha telleverk, trommel og visere (counter drum-pointer) eller tilsvarende visning.

(c) Two sensitive pressure altimeters calibrated in feet with sub-scale settings, calibrated in hectopascals/millibars, adjustable for any barometric pressure likely to be set during flight. Not later than 1 April 2002 these altimeters must have a counter drum-pointer or equivalent presentation.

Kapittel K – «Instrumenter og utstyr», JAR OPS 1.652 pkt. (k) (1) skal lyde:

(1) En følsom trykkehøydemåler kalibrert i fot, med innstilling av referansetrykk kalibrert i hektopascal/millibar, og som kan justeres for ethvert lufttrykk som med rimelighet kan forventes under flyging. Denne kan være en av de 2 høydemålerne som kreves av underavsnitt (c) ovenfor. Høydemålerne skal senest innen 1. april 2002, ha telleverk, trommel og visere (counter drum-pointer) eller tilsvarende visning.

(1) A sensitive pressure altimeter calibrated in feet with a sub-scale setting, calibrated in hectopascals/millibars, adjustable for any barometric pressure likely to be set during flight and which may be one of the 2 altimeters required by sub-paragraph (c) above. Not later than 1 April 2002 these altimeters must have a counter drum-pointer or equivalent presentation.

II

Endringene trer i kraft 1. juni 2007.

14. mars Nr. 268 2007**Forskrift om endring i forskrift om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer.**

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 14. mars 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd og § 17 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884. Jf. EØS-avtalen vedlegg I kap. II (forordning (EF) nr. 492/2006, forordning (EF) nr. 479/2006 og forordning (EF) nr. 545/2006). Kunngjort 16. mars 2007.

I

I forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen tilføyes:

forordning (EF) nr. 492/2006, forordning (EF) nr. 479/2006, forordning (EF) nr. 545/2006.

§ 3 skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg I, kapittel II, med følgende forordninger

- forordning (EF) nr. 1436/98,
- forordning (EF) nr. 2316/98,
- forordning (EF) nr. 2374/98,
- forordning (EF) nr. 2785/98,
- forordning (EF) nr. 2786/98,
- forordning (EF) nr. 2821/98,
- forordning (EF) nr. 45/1999,
- forordning (EF) nr. 639/1999,
- forordning (EF) nr. 866/1999,
- forordning (EF) nr. 1245/1999,
- forordning (EF) nr. 1411/1999,
- forordning (EF) nr. 1594/1999,
- forordning (EF) nr. 1636/1999,
- forordning (EF) nr. 2293/1999,
- forordning (EF) nr. 2430/1999 (endret ved forordning (EF) nr. 1756/2002),
- forordning (EF) nr. 2562/1999,
- forordning (EF) nr. 2690/1999,
- forordning (EF) nr. 654/2000,
- forordning (EF) nr. 1353/2000,
- forordning (EF) nr. 1887/2000,
- forordning (EF) nr. 2437/2000,
- forordning (EF) nr. 418/2001,
- forordning (EF) nr. 937/2001,
- forordning (EF) nr. 1334/2001 (endret ved forordning (EF) nr. 676/2003),
- forordning (EF) nr. 2013/2001,
- forordning (EF) nr. 2200/2001,
- forordning (EF) nr. 2205/2001,
- forordning (EF) nr. 256/2002,
- forordning (EF) nr. 1041/2002,
- forordning (EF) nr. 1252/2002,
- forordning (EF) nr. 1756/2002,
- forordning (EF) nr. 1876/2002,
- forordning (EF) nr. 2188/2002,
- forordning (EF) nr. 162/2003,
- forordning (EF) nr. 261/2003,
- forordning (EF) nr. 316/2003,
- forordning (EF) nr. 666/2003,
- forordning (EF) nr. 668/2003,
- forordning (EF) nr. 676/2003,
- forordning (EF) nr. 871/2003,
- forordning (EF) nr. 877/2003,
- forordning (EF) nr. 1334/2003 (endret ved forordning (EF) nr. 2112/2003),
- forordning (EF) nr. 1801/2003,
- forordning (EF) nr. 1847/2003,
- forordning (EF) nr. 1852/2003,
- forordning (EF) nr. 2112/2003,
- forordning (EF) nr. 2154/2003,
- forordning (EF) nr. 277/2004,
- forordning (EF) nr. 278/2004,
- forordning (EF) nr. 490/2004,
- forordning (EF) nr. 879/2004,
- forordning (EF) nr. 880/2004,
- forordning (EF) nr. 1259/2004,
- forordning (EF) nr. 1288/2004,
- forordning (EF) nr. 1332/2004,
- forordning (EF) nr. 1333/2004,
- forordning (EF) nr. 1356/2004,

- forordning (EF) nr. 1453/2004,
- forordning (EF) nr. 1455/2004,
- forordning (EF) nr. 1463/2004,
- forordning (EF) nr. 1464/2004,
- forordning (EF) nr. 1465/2004,
- forordning (EF) nr. 2148/2004,
- forordning (EF) nr. 255/2005,
- forordning (EF) nr. 358/2005,
- forordning (EF) nr. 521/2005,
- forordning (EF) nr. 600/2005,
- forordning (EF) nr. 833/2005,
- forordning (EF) nr. 943/2005,
- forordning (EF) nr. 1200/2005,
- forordning (EF) nr. 1206/2005,
- forordning (EF) nr. 1458/2005,
- forordning (EF) nr. 1459/2005,
- forordning (EF) nr. 1810/2005,
- forordning (EF) nr. 1811/2005,
- forordning (EF) nr. 1812/2005,
- forordning (EF) nr. 492/2006,
- forordning (EF) nr. 479/2006,
- forordning (EF) nr. 545/2006

gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av EØS-avtalen vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Tabell over godkjente tilsetningsstoffer i henhold til forordningene i paragrafen her, samt direktiv 2003/7/EF og direktiv 2003/104/EF følger som vedlegg 1.

Vedlegg 1 underkapittel 4.0 skal lyde: [Underkapittel 4.0](#)

Vedlegg 1 underkapittel 7.0 skal lyde: [Underkapittel 7.0](#)

Vedlegg 1 underkapittel 9.0 skal lyde: [Underkapittel 9.0](#)

Vedlegg 1 underkapittel 12.0 skal lyde: [Underkapittel 12.0](#)

Vedlegg 1 underkapittel 13.0 skal lyde: [Underkapittel 13.0](#)

II

Endringene trer i kraft straks.

13. feb. Nr. 269 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter dypvannsararter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2007.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 13. februar 2007 med hjemmel i forskrift 21. desember 2006 nr. 1580 om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2007 § 8. Kunngjort 20. mars 2007.

I

I forskrift 21. desember 2006 nr. 1580 om regulering av fisket etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) i 2007 gjøres følgende endringer:

Ny § 4 skal lyde:

§ 4. Rapporteringsplikt

Fartøy som nevnt i § 2 og § 3 skal føre fangstdagbok som angitt i § 3 i forskrift 26. juli 1993 nr. 772 om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy. Kopi av fangstdagbok skal sendes elektronisk til e-postadressen postmottak@fiskeridir.no eller ved telefaks til Fiskeridirektoratets telefaksnr. +4755238090, ved overgang til fiske i annet ICES-område og ellers ukentlig ved utløpet av hver sjuende dag etter fiskestart.

Nåværende § 4 til § 10 blir nye § 5 til § 11.

II

Endringene trer i kraft straks.

1. mars Nr. 270 2007**Forskrift om klageadgang ved Stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid.**

Fastsatt av Kunnskapsdepartementet 1. mars 2007 med hjemmel i forskrift 15. desember 2006 nr. 1456 til forvaltningsloven (forvaltningslovforskriften) § 20, jf. lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28. Kunngjort 20. mars 2007.

§ 1. Klage

- (1) Følgende avgjørelser skal regnes som enkeltvedtak etter forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav b:
- avslag på søknad om opptak til Stipendprogram for kunstnerisk utviklingsarbeid;
 - avslag på godkjenning av den obligatoriske del av programmet;
 - vedtak om at en kandidats deltakelse i programmet må avsluttes fordi fremdriften i prosjektet ikke er tilfredsstillende;
 - programstyrets innstilling og godkjenning av om en kandidat kan fremmes for en bedømmelseskomité;
 - bedømmelseskomiteens vedtak i vurderingen av om et prosjekt skal godkjennes eller ikke.
- (2) Enkeltvedtak etter første ledd kan bare påklages av den som vedtaket retter seg mot. Klageinstans er klagenemnden ved Kunsthøgskolen i Bergen. Faglige vurderinger ved denne type vedtak, kan ikke påklages.
- (3) Klagen skal utformes skriftlig og må være fremsatt innen tre uker etter at søkeren/kandidaten var eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen.
- (4) Finner klagenemnden ved Kunsthøgskolen i Bergen at det foreligger formelle feil ved en bedømmelse, og det er rimelig å anta at dette kan ha hatt betydning for en eller flere kandidaters prestasjon eller bedømmelse av denne, kan klagenemnden bestemme at kandidaten skal fremmes for en ny bedømmelseskomité.
- (5) Klage som er behandlet etter reglene i denne paragraf, kan ikke påklages.

§ 2. Ny innlevering

Ved ikke godkjent prosjekt kan kandidaten fremstille seg for ny bedømming tidligst seks måneder etter at endelig vedtak om dette ble fattet. Bedømmelse på ny kan bare skje en gang.

§ 3. Iverksettelse

Forskriften trer i kraft straks.

14. mars Nr. 271 2007**Forskrift om opphevelse av diverse forskrifter på det landbrukspolitiske området.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 14. mars 2007 med hjemmel i lov 8. desember 2006 nr. 68 om endringer i jordlova mv. del V og VI. Kunngjort 20. mars 2007.

I

Forskrift 25. oktober 1948 nr. 2 om regler for regulering av tilvirking og omsetning av potetmjøl m.m. oppheves.

II

Forskrift 28. september 1953 nr. 1 om rensing, lotting og lignende av pelsdyrskinn oppheves.

III

Forskrift 30. november 1959 nr. 9123 om utførsel av uberedte skinn av rev og mink som er alet i pelsdyrgård oppheves.

IV

Forskrift 5. januar 1990 nr. 3 vedrørende omsetning av avrenspoteter til bruk i produksjon av sprit, glukose og mel oppheves.

V

Forskriften trer i kraft straks.

16. mars Nr. 272 2007**Delvis ikrafttredelse av lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.).**

Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2007 med hjemmel i lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) del XIII. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. mars 2007.

Lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.), lovvedtaket del I, II, V, VII, VIII, IX, X, XI, XII og XIII trer i kraft straks.

Lovvedtaket del X og XI gis tilbakevirkende kraft for frilansere for innskuddsåret 2006.

16. mars Nr. 273 2007**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter sentralbankloven § 11 fjerde ledd.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2007 med hjemmel i lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) § 11 fjerde ledd, jf. lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) del V. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. mars 2007.

Kongens myndighet etter lovvedtaket del V til å fastsette forskrifter delegeres til Finansdepartementet.¹

- 1 Kongens myndighet etter lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) § 11 fjerde ledd, jf. lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) del V til å fastsette forskrifter, delegeres til Finansdepartementet.

16. mars Nr. 274 2007**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) del VII, XII og XIII.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2007 med hjemmel i lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) del VII, XII og XIII. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. mars 2007.

Kongens myndighet etter lovvedtaket XIII til å fastsette overgangsbestemmelser delegeres til Finansdepartementet.

Med departementet menes i lovvedtaket VII og VII Finansdepartementet.¹

- 1 Med departementet menes i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd, jf. lovvedtaket VII, og lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) § 6–4 tredje ledd, jf. lovvedtaket XII, Finansdepartementet.

16. mars Nr. 275 2007**Forskrift om endring i forskrift om eiendomsmegling.**

Fastsatt av Finansdepartementet 16. mars 2007 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–3 tredje ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 89/48/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF). Kunngjort 20. mars 2007.

I

I forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling gjøres følgende endringer:

EØS - henvisningen i hjemmelsfeltet skal lyde:

Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1 (direktiv 89/48/EØF endret ved direktiv 2001/19/EF).

§ 1–1 annet ledd oppheves.

Nye § 1–13 og § 1–14 skal lyde:

§ 1–13. Utstedelse av eiendomsmeglerbrev til søkere med yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-stater

Eiendomsmeglerbrev skal gis til søkere fra andre EØS-stater dersom:

1. Vedkommende har diplom som eiendomsmegler fra en annen EØS-stat som nevnt i EØS-regler som svarer til direktiv 89/48/EØF artikkel 3 første ledd bokstav a), som endret ved direktiv 2001/19/EF (yrkeskvalifikasjonsdirektivet) artikkel 3 første ledd bokstav a, eller
2. vedkommende har virket som eiendomsmegler på heltid i minst to år i løpet av de siste ti år i en EØS-stat hvor yrket ikke er lovregulert, og har kvalifikasjonsbevis fra en annen EØS-stat, jf. yrkeskvalifikasjonsdirektivet artikkel 3 første ledd bokstav b), jf. annet og tredje ledd, og
3. vedkommende oppfyller vilkårene i eiendomsmeulingsloven § 2–3 første ledd nr. 3 til 6.

Dersom søkerens utdannelse er minst ett år kortere enn det som kreves i og i medhold av

eiendomsmeglingslovens § 2–3 første ledd nr. 1, kan Kredittilsynet kreve at søkeren dokumenterer yrkeserfaring i samsvar med yrkeskvalifikasjonsdirektivet artikkel 4 nr. 1 bokstav a.

Dersom:

- a) søkers utdanning avviker vesentlig fra kravene for å få eiendomsmeglerbrev fastsatt i og i medhold av eiendomsmeglingsloven § 2–3 første ledd nr. 1 eller
- b) eiendomsmegling i Norge omfatter virksomhet som ikke omfattes av eiendomsmegling i den andre EØS-staten,

og ulikheten gjelder forhold som omfattes av eiendomsmeglerutdanningen i Norge og er vesentlig forskjellig fra det som omfattes av søkerens diplom eller kvalifikasjonsbevis, skal Kredittilsynet kreve at søkeren avlegger en egnethetstest i samsvar med yrkeskvalifikasjonsdirektivet artikkel 4 nr. 1 bokstav b siste avsnitt, jf. artikkel 1 g). Før Kredittilsynet krever egnethetstest, skal Kredittilsynet undersøke om søkerens yrkeserfaring helt eller delvis dekker den vesentlige forskjellen i utdanning.

§ 1–14. *Utstedelse av eiendomsmeglerbrev til søkere med yrkeskvalifikasjoner fra stater utenfor EØS*

Eiendomsmeglerbrev kan utstedes til søker som har rett til å drive eiendomsmegling i en stat Norge har inngått avtale om gjensidig godkjenning av eiendomsmeglere med dersom:

1. vedkommende har bestått en egnethetsprøve eller gjennomført en prøveperiode i samsvar med § 1–14a og § 1–14b, og
2. vedkommende oppfyller vilkårene i eiendomsmeglingsloven § 2–3 første ledd nr. 3 til 6.

Nåværende § 1–13 og § 1–14 blir nye § 1–14a og § 1–14b og skal lyde:

§ 1–14a. *Utstedelse av eiendomsmeglerbrev til søkere med yrkeskvalifikasjoner fra stater utenfor EØS (egnethetsprøve)*

Egnethetsprøve iht. § 1–14 nr. 1 gjennomføres i den utstrekning det finnes kandidater, maksimalt én gang pr. år. Den som ønsker å fremstille seg for denne prøven må gi skriftlig melding om dette til Kredittilsynet senest 1. august samme år.

Egnethetsprøven gjennomføres ved en utdanningsinstitusjon som har rett til å arrangere eiendomsmeglereksamen, jf. § 1–1 første ledd. Forskriftens § 1–6 til § 1–11 gjelder så langt de passer.

Kredittilsynet skal på bakgrunn av søknaden avgjøre hvilke fag vedkommende skal prøves i.

Kredittilsynet skal vurdere om vedkommende har kunnskaper tilsvarende de krav som stilles i godkjent studieplan i jus og regnskap, økonomi og oppgjør, og avgjør på bakgrunn av dette hvilke emner studenten skal prøves skriftlig i.

I tillegg til skriftlig prøve må kandidaten gjennom en muntlig prøve godtgjøre at han har tilstrekkelige kunnskaper om sentrale oppgaver i forbindelse med eiendomsmeglingsvirksomhet. Her kan også stilles spørsmål relatert til dokumentbehandling og praktisk eiendomsmegling.

Ved alle prøvene brukes karakterene bestått og ikke bestått. Alle prøvene må være bestått før vedkommende har bestått egnethetsprøven.

§ 1–14b. *Utstedelse av eiendomsmeglerbrev til søkere med yrkeskvalifikasjoner fra stater utenfor EØS (prøveperiode)*

Kredittilsynet skal før prøveperiode iht. § 1–14 nr. 1 påbegynnes godkjenne praksissted og plan for prøveperioden. Prøveperioden må være tre år, og gi kandidaten innsikt i alle sider av eiendomsmegling.

Som praksissted kan godkjennes foretak med foretaksbevilling etter lov om eiendomsmegling § 2–1 første ledd eller avdelingskontor som har tillatelse til å drive eiendomsmeglingsvirksomhet etter § 2–2. Advokat med tillatelse til å drive eiendomsmegling iht. lov om eiendomsmegling § 1–2 første ledd nr. 2 med tilstrekkelig omfattende eiendomsmegling kan også godkjennes som praksissted.

Kredittilsynet kan stille vilkår om at praksisstedet minst skal gjennomføre et bestemt antall omsetninger årlig for at det skal gis godkjenning som praksissted.

Praksisstedet må fremlegge en plan hvor det minst redegjøres for følgende:

- hvem som har det faglige ansvaret for oppfølging av kandidaten i prøveperioden, vedkommende må være statsautorisert eiendomsmegler eller advokat.
- en opplæringsplan som viser hvilke oppgaver det tas sikte på at kandidaten skal delta i under prøveperioden.

Dersom deler av eiendomsmeglingen som f.eks. oppgjør ikke gjennomføres i foretakets lokaler må det redegjøres særskilt for dette.

Praksisplanen må vise at praksisperioden vil gi praksiskandidaten innsikt i alle sider av eiendomsmeglingsvirksomheten. Kredittilsynet kan stille ytterligere vilkår til innholdet av planen.

Etter at prøveperioden er gjennomført skal praksisstedet bekrefte at prøveperioden er gjennomført i samsvar med godkjent plan for prøveperiode. Det kan bes om skriftlig bekreftelse fra Kredittilsynet om at godkjent prøveperiode er gjennomført.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. mars Nr. 276 2007**Midlertidig forskrift om overgangsregler til lov om sparebanker og lov om forretningsbanker.**

Fastsatt av Finansdepartementet 16. mars 2007 med hjemmel i lov 16. mars 2007 nr. 11 om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.) del XIII, jf. kgl.res. 16. mars 2007 nr. 274. Kunngjort 20. mars 2007.

§ 1. Overgangsregler

Sparebanker har i perioden fram til og med 30. juni 2007 adgang til ikke å innrette seg etter endringer i lov om sparebanker § 3, § 4, § 7, § 12, § 14, § 17, § 17a, § 17b, § 18 og § 20 fastsatt ved lov 16. mars 2007 nr. 11. Tilsvarende har forretningsbanker i perioden fram til og med 30. juni 2007 adgang til ikke å innrette seg etter endringer i lov om forretningsbanker § 8, § 9, § 11, § 12, § 15 og § 17 fastsatt ved lov 16. mars 2007 nr. 11.

§ 2. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks og gjelder til og med 30. juni 2007.

16. mars Nr. 277 2007**Forskrift om Finnmarkskommisjonen og Utmarksdomstolen for Finnmark.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 85 om rettsforhold og forvaltning av grunn og naturressurser i Finnmark fylke (finnmarksloven) § 47 og lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 33d. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. mars 2007.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder virksomheten ved Finnmarkskommisjonen og Utmarksdomstolen for Finnmark. Forskriften utfyller reglene i finnmarksloven kapittel 5.

§ 2. Det overordnede, administrative ansvaret

Domstoladministrasjonen har det overordnede, administrative ansvaret for Finnmarkskommisjonen og Utmarksdomstolen for Finnmark.

Finnmarkskommisjonen kan ikke instrueres om utførelsen av utredningsarbeidet, herunder om avgrensningen av utredningsfeltene og rekkefølgen for behandlingen av feltene.

§ 3. Sekretariat

Finnmarkskommisjonen og Utmarksdomstolen for Finnmark skal ha sekretariater som kan håndtere henvendelser fra publikum, føre journal og arkiv og utføre andre administrative oppgaver og støttefunksjoner. Domstoladministrasjonen fastsetter den nærmere organiseringen av sekretariatene.

§ 4. Kommisjonen og utmarksdomstolens medlemmer og personale

Finnmarkskommisjonens medlemmer utnevnes som tjenestemenn etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. Utmarksdomstolens medlemmer konstitueres som embetsmenn etter lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. § 3 nr. 1 bokstav a.

Domstolloven § 63a gjelder tilsvarende for den som utfører arbeid for Finnmarkskommisjonen.

Til Finnmarkskommisjonen kan det knyttes sakkyndige på forskjellige områder for å bistå kommisjonen i utredningsarbeidet generelt eller i utredningen av enkeltspørsmål.

§ 5. Interne rettighetsspørsmål innen reindriften

Finnmarkskommisjonen skal bare utrede interne rettighetsspørsmål innen reindriften om reindriftsrett og tilknyttede rettigheter dersom noen med rettslig interesse i en avklaring av spørsmålet krever det.

§ 6. Tana og Neiden

Finnmarkskommisjonen skal ikke utrede rettigheter til fisket i Tana- og Neidenvassdragene.

§ 7. Behandlingen av utskutte rettighetsspørsmål

Kommisjonen kan utrede rettighetsspørsmål som den etter finnmarksloven § 30 tredje ledd har unnlatt å utrede, dersom en av partene begjærer det, det har stor betydning for parten at spørsmålet utredes av kommisjonen, og det kan skje uten vesentlig forsinkelse for utredningen av andre felt.

I tillegg til i rettighetsspørsmål som kommisjonen har utredet i rapporten for vedkommende felt, jf. finnmarksloven § 35, kan kommisjonen mekle i rettighetsspørsmål som den har unnlatt å utrede.

§ 8. Bevissikring

Finnmarkskommisjonen kan innhente forklaringer, dokumenter og annet materiale samt foreta undersøkelser og utredninger m.m. om faktiske og rettslige forhold uavhengig av avgrensningen og rekkefølgen av utredningsfeltene dersom det er ønskelig for å hindre at bevis går tapt.

§ 9. Dekning av særlige utgifter

Utgifter til representanter for interessegrupper som kommisjonen oppnevner etter finnmarksloven § 32 tredje ledd, dekkes over kommisjonens budsjett.

Sakskostnader som staten skal dekke etter finnmarksloven § 43, dekkes over utmarksdomstolens budsjett.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften gjelder fra den tid Kongen fastsetter.

Merknader til forskriften

Forskriften om Finnmarkskommisjonen og Utmarksdomstolen for Finnmark vil utfylle bestemmelsene i finnmarksloven kapittel 5 om kommisjonen og domstolen. Når det gjelder saksbehandling og prosessuelle spørsmål, åpner loven i liten grad for utfyllende forskrifter.

Til § 1 Virkeområde

Første punktum klargjør at forskriften gjelder Finnmarkskommisjonen og Utmarksdomstolen for Finnmark. *Annet punktum* skal i første rekke minne leseren om at forskriften ikke utgjør et selvstendig regelsett som kan leses uavhengig av lovens bestemmelser. For eksempel er grunnlaget for kommisjonens kartlegging fastsatt i loven.

Kommisjonens mandat er i henhold til finnmarksloven § 29, jf. § 5, å kartlegge bestående kollektive og private bruks- og eierrettigheter på den grunnen som Finnmarkseiendommen overtok fra Statskog SF 1. juli 2006. Kartleggingen skal skje på grunnlag av «gjeldende nasjonal rett». Om denne formuleringen uttalte Justiskomiteens flertall, jf. Innst.O.nr.80 (2004–2005) side 18–19:

«... Flertallet har vurdert å presisere i lovteksten at kartleggingen skal skje på grunnlag av gjeldende norsk rett, men har i stedet valgt formuleringen «gjeldende nasjonal rett» for bedre å få frem at også samiske sedvaner og rettsoppfatninger skal hensyntas. Folkerettslige kilder vil være relevante i den utstrekning de omfattes av det alminnelige presumsjonsprinsippet. ...»

Utmarksdomstolens oppgave er å dømme i tvister som oppstår i forbindelse med kartleggingen, jf. finnmarksloven § 36. Også utmarksdomstolen skal legge gjeldende rett til grunn på samme måte som andre domstoler skal det i de sakene de får til pådømmelse.

Til § 2 Det overordnede, administrative ansvaret

Første ledd legger det overordnede, administrative ansvaret for kommisjonen og utmarksdomstolen til Domstoladministrasjonen.

Utmarksdomstolen er en domstol og vil ha samme uavhengighet i sin dømmende virksomhet som andre domstoler. *Annet ledd* fastsetter at også kommisjonen skal være uavhengig i forhold til Domstoladministrasjonen i hvordan den gjennomfører utredningsarbeidet, sml. Innst.O.nr.80 (2004–2005) side 19 der det heter at «flertallet vil bemerke at ansvaret for fremdriften og rekkefølgen i kartleggingsarbeidet legges til Finnmarkskommisjonen». I budsjettspørsmål, personalspørsmål og andre spørsmål av administrativ art vil kommisjonen være underlagt Domstoladministrasjonen på samme måte som utmarksdomstolen og andre domstoler som Domstoladministrasjonen har det administrative ansvaret for.

Selv om kommisjonen ikke kan instrueres med hensyn til avgrensningen av utredningsfeltene, må kommisjonen se hen til at det er et av lovens formål at rettighetssituasjonen i hele Finnmark skal være utredet innen rimelig tid. Dette vil ha betydning både for hvor store utredningsfeltene bør være, og for i hvilken grad kommisjonen bør benytte adgangen etter finnmarksloven § 30 tredje ledd til å «unnlate å utrede rettigheter som åpenbart ikke egner seg for utredning av kommisjonen». Hva som er rimelig tid hensett til de utfordringer kartleggingsoppgaven vil by på, vil man imidlertid først kunne danne seg et bilde av etter at kommisjonen har vunnet noe erfaring.

Til § 3 Sekretariat

Både kommisjonen og utmarksdomstolen vil trenge sekretariater, jf. *første punktum*. Av hensyn til domstolens uavhengighet bør domstolen og kommisjonen ikke ha felles sekretariat. For kommisjonen kan det være hensiktsmessig at sekretariatet har et fast tilholdssted, men slik at enkelte sekretariatsfunksjoner utføres fra skiftende tilholdssted etter hvert som kommisjonen kartlegger forskjellige områder. For sekretariatet for domstolen er det mer nærliggende med ett, fast tilholdssted for hele perioden. Et viktig hensyn ved valg av tilholdssted vil være de praktiske muligheter for å oppfylle kravene til bruk av samisk språk i finnmarksloven § 44, jf. sameloven kapittel 3. Disse spørsmålene samt lokaliseringen av sekretariatene og andre spørsmål knyttet til den nærmere organiseringen er imidlertid overlatt til Domstoladministrasjonen, jf. *annet punktum*.

Til § 4 Kommisjonen og utmarksdomstolens medlemmer og personale

Kommisjonens medlemmer blir tjenestemenn og ikke embetsmenn selv om de oppnevnes av Kongen, jf. *første ledd første punktum*. Godtgjørelsen og de nærmere arbeidsvilkår må avklares før oppnevningen.

Utmarksdomstolens medlemmer er dommere og bør derfor konstitueres som embedsmenn for oppdraget, jf. *annet punktum* og tjenestemannsloven § 3 nr. 1 bokstav a. Dommerne vil konstitueres uten noen nærmere bestemt tidsavgrensning, og konstitusjonen vil derfor gjelde inntil utmarksdomstolen har sluttført sitt oppdrag. Den nærmere graden av fleksibilitet i konstitusjonen med hensyn til om dommerne skal ha andre plikter i perioder hvor det ikke foreligger tvister til behandling mv., må avklares i forbindelse med oppnevningen.

Domstolloven gjelder for utmarksdomstolen så langt den passer, jf. finnmarksloven § 46 annet ledd. På grunn av utmarksdomstolens spesielle sammensetning og forutsetningen om at Sametinget og Finnmark fylkesting m.fl. skal gis anledning til å uttale seg om sammensetningen, passer ikke bestemmelsene om dommerutnevnelser i domstolloven § 55a til § 55c for utmarksdomstolen. Det legges derfor til grunn at de ikke kommer til anvendelse selv om det ikke inntas en bestemmelse om det i forskriften.

Utmarksdomstolens medlemmer og personale vil ha taushetsplikt om det de i tjenesten får vite om noens personlige forhold eller forretningshemmeligheter, jf. finnmarksloven § 46 annet ledd, jf. domstolloven § 63a. Taushetsplikten følger i hovedsak forvaltningslovens regler om taushetsplikt. I *annet ledd* fastsettes det at kommisjonens medlemmer og personale skal ha samme taushetsplikt som utmarksdomstolens medlemmer og personale.

I tillegg til medlemmene og personalet ved sekretariatet vil kommisjonen trenge sakkyndig bistand av ulik art, jf. *tredje ledd*. Siden dette vil berøre både budsjettmessige og personalmessige spørsmål, må kommisjonen og Domstoladministrasjonen ha en dialog om hvordan behovet for sakkyndig bistand skal dekkes.

Til § 5 Interne rettighetsspørsmål innen reindriften

Etter finnmarksloven § 29 skal kommisjonen utrede bruks- og eierrettigheter til den grunnen Finnmarkseiendommen overtok fra Statskog 1. juli 2006. Det er ingen betingelse at det i realiteten dreier seg om en kartlegging av rettigheter vis-à-vis Finnmarkseiendommen. Først når man kommer til spørsmålet om staten skal dekke partenes utgifter i saker for utmarksdomstolen, skiller finnmarksloven mellom hvorvidt det dreier seg om en tvist med Finnmarkseiendommen som reell part, eller en tvist mellom andre parter om hvem av dem som har hvilke rettigheter på Finnmarkseiendommens grunn, jf. § 43.

På den annen side er behovet for en utredning av interne rettighetsspørsmål innen reindriften ikke utløst av finnmarksloven og overføringen av Statskogs grunn til Finnmarkseiendommen. Videre pågår det for tiden et arbeid i regi av Reindriftsforvaltningen for å kartlegge beitebruken og gjennomgå distrikts- og områdegrensene i Finnmark. Siktemålet er å få fastsatt fordelingen av beitearealene gjennom frivillige avtaler mellom de ulike driftsgruppene og siidaene. Det vil være uheldig om kommisjonen av eget tiltak skulle gripe inn i denne prosessen på tvers av de berørte partenes eget ønske.

På denne bakgrunn fastsettes det i forskriften § 5 at kommisjonen bare skal kartlegge interne rettighetsspørsmål innen reindriften dersom det kreves av noen som har rettslig interesse i å få spørsmålet avklart.

Utmarksdomstolens kompetanse er avledet av kommisjonens mandat idet utmarksdomstolen bare skal behandle tvister om rettighetsspørsmål som kommisjonen har utredet i rapporten for vedkommende felt. En bestemmelse om domstolens forhold til interne reindriftsspørsmål er det derfor ikke behov for.

Til § 6 Tana og Neiden

I Tana- og Neidenvassdragene har lokalbefolkningen særskilte rettigheter til fisket på grunnlag av lov, aldres tids bruk og lokal sedvane, jf. finnmarksloven kapittel 4. For fisket i disse vassdragene er Miljøverndepartementet i ferd med å avklare hvordan arbeidet med å utvikle en lokal, rettighetsbasert forvaltning skal legges opp. I begge vassdragene må det tas hensyn til forholdet til Finland. Det er neppe hensiktsmessig at Finnmarkskommisjonen utreder rettighetene til fisket i disse vassdragene, og språklig kan det hevdes at disse rettighetene faller utenfor uttrykksmåten «bruks[...]rettigheter til den grunnen som Finnmarkseiendommen overtar» i finnmarksloven § 29.

Til § 7 Behandlingen av utskutte rettighetsspørsmål

Finnmarksloven § 30 tredje ledd åpner for at kommisjonen unnlater å utrede rettigheter «som åpenbart ikke egner seg for utredning av kommisjonen». Så lenge utredningen av et felt pågår, er det klart at kommisjonen kan omgjøre en beslutning om ikke å utrede et rettighetsspørsmål. Loven er taus når det gjelder kommisjonens adgang til senere å komme tilbake til et rettighetsspørsmål som den har unnlatt å utrede. I *første ledd* gis det en viss åpning for det.

Kommisjonens plikt til å mekle mellom partene er begrenset til rettighetsspørsmål som den har utredet, jf. finnmarksloven § 35. Dette kan ikke forstås som et forbud mot at kommisjonen mekler i rettighetsspørsmål knyttet til det aktuelle feltet som den har unnlatt å utrede. I *annet ledd* åpnes det uttrykkelig for det slik at det ikke skal være tvil på det punkt.

Til § 8 Bevissikring

Av ulike årsaker kan det tenkes at bevismateriale av betydning for kommisjonen kan gå tapt før kommisjonen har påbegynt utredningen av det aktuelle feltet. I § 8 åpnes det uttrykkelig for at kommisjonen i slike tilfeller kan sikre bevis uavhengig av avgrensningen og rekkefølgen av utredningsfeltene. Det innebærer at kommisjonen kan sikre bevis uten at bestemmelsene om kunngjøring av utredningsarbeidet mv. kommer til anvendelse.

Til § 9 Dekning av særlige utgifter

Etter finnmarksloven § 32 tredje ledd kan kommisjonen oppnevne representanter for ulike interessegrupper som kan følge kommisjonens arbeid. Ved vurderingen av om den skal oppnevne slike representanter, må kommisjonen ikke bare legge vekt på hvilken nytte den selv vil ha av det i form av kvalitetssikring av utredningsarbeidet, men også på at ordningen er en form for rettshjelp som skal bidra til utredningsarbeidets legitimitet.

Når noen oppnevnes som representant for en interessegruppe, må det bl.a. avtales nærmere hvordan vervet skal utføres og hvilket omfang det skal ha, hvilket vederlag representanten skal ha, og hvilke felt eller deler av et felt oppnevningen skal gjelde for. Det synes unødvendig å forskriftsfeste at medlemmer og personale ved kommisjonen og utmarksdomstolen ikke kan oppnevnes som representanter for interessegrupper. Utgiftene ved ordningen skal etter loven dekkes av staten, og i *første ledd* fastsettes det at utgiftene nærmere bestemt skal dekkes over kommisjonens budsjett, det vil si innenfor den budsjetttramme som Domstoladministrasjonen har fastsatt for kommisjonen i det årlige tildelingsbrevet.

Det er kommisjonen som avgjør for hvilke interessegrupper det skal oppnevnes en representant til å følge utredningsarbeidet. Gjennomgående vil det være naturlig at i det minste reindriften, fastboende utmarksbrukere og allmenne jeger- og fiskerinteresser er representert på denne måten. For enkelte felt kan det være nærliggende å oppnevne representanter for særskilte bygdelag eller spesielle, lokale interesser. Loven utelukker for øvrig ikke at kommisjonen tillater representanter for mindre sentrale interessegrupper å følge kommisjonens arbeid uten at representantene oppnevnes etter § 32 tredje ledd med utgiftsdekning fra statens side.

Det vil ikke være noen direkte sammenheng mellom hvem som kan bringe tvister inn for utmarksdomstolen, og hvilke interessegrupper som har fulgt utredningsarbeid gjennom representanter oppnevnt av kommisjonen. Bare den som har rettslig interesse i en tvist, har adgang til å bringe den inn for utmarksdomstolen, jf. finnmarksloven § 46 annet ledd og kravet om rettslig interesse i tvistemålsloven § 54 (som avløses av tvisteloven 2005 § 1–3 og § 1–4 når tvisteloven 2005 trer i kraft). For eksempel vil en brukergruppe som ikke selv mener å eie et område, normalt ikke kunne bringe eiendomsspørsmålet inn for utmarksdomstolen selv om det indirekte kan ha betydning for gruppen hvem som anses som eier. Hevder gruppen derimot at den har en selvstendig bruksrett og dette bestrides av eieren eller andre brukergrupper, kan imidlertid det spørsmålet bringes inn for domstolen. I hvilken grad foreninger kan reise søksmål for å ivareta allmenne interesser, må også avgjøres etter alminnelige sivilprosessuelle prinsipper. For eksempel vil foreninger som har som formål å ivareta allmenne jeger- og fiskerinteresser, normalt anses for å ha rettslig interesse i få fastlagt i hvilken utstrekning allmennheten har adgang til jakt og fiske i et område.

På tilsvarende måte som i første ledd fastsettes det i *annet ledd* at partenes sakskostnader for utmarksdomstolen skal dekkes over utmarksdomstolens budsjett i den utstrekning kostnadene skal dekkes av staten.

Til § 10 Ikrafttredelse

Når forskriften trer i kraft, vil bli fastsatt i en senere resolusjon samtidig som finnmarksloven kapittel 5 settes i kraft og kommisjonen oppnevnes.

Finnmarkskommisjonen skal være i virksomhet til den har kartlagt rettighetsforholdene på alle deler av den grunnen som Finnmarkseiendommen overtok fra Statskog 1. juli 2006. Utmarksdomstolen må bestå inntil fristen for å bringe tvister fra det siste utredningsfeltet har løpt ut, og den dessuten har sluttført behandlingen av alle tvister som er brakt inn for den før den tid.

19. mars Nr. 278 2007

Midlertidig forskrift om avbrudd og opphør av individuelle livrentekontrakter.

Fastsatt av Finansdepartementet 19. mars 2007 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet (forsikringsloven) § 9–1 fjerde ledd, § 9–15 fjerde ledd og § 17–2 første ledd, jf. § 9–16 første og fjerde ledd, § 9–17 annet ledd og § 9–20 tredje ledd. Kunngjort 20. mars 2007.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder individuelle livrentekontrakter som er inngått før 5. oktober 2006 og som etter 1. januar 2007 er blitt avbrutt og brakt til opphør etter krav fra forsikringstakeren.

Som individuell livrentekontrakt regnes her livrentekontrakt som omfattes av skatteloven § 5–41 med tilhørende forskrift.

§ 2. Avbrudd av livrentekontrakt

Forsikringstakerne kan bringe individuelle livrentekontrakter til opphør ved å gi livsforsikringsselskapet skriftlig melding om dette med krav om utbetaling av de midler som skal tilordnes den enkelte kontrakt etter reglene i forskriften her.

Opphørstidspunktet for en livrentekontrakt er to måneder fra den dag meldingen er mottatt av livsforsikringsselskapet.

Melding etter første ledd må være gitt senest 31. oktober 2010.

§ 3. Oppgjør

Forsikringstakere som har gitt melding om opphør av individuell livrentekontrakt, skal ha rett til senest på opphørstidspunktet å få oppgjør fra livsforsikringsselskapet som tilsvarende:

- den premiereserve som er tilordnet den enkelte kontrakt, jf. forsikringsloven § 9–16 fjerde ledd,
- den andel av selskapets tilleggsavsetninger som er tilordnet den enkelte kontrakt, jf. forsikringsloven § 9–17 annet ledd,
- en forholdsmessig andel av selskapets kursreserve, jf. forskrift til forsikringsloven § 11–2.

For livrentekontrakter med særskilt investeringsportefølje skal oppgjøret baseres på premiereserve tilsvarende verdien av investeringsporteføljen og andre midler tilordnet kontrakten, jf. forsikringsloven § 9–18.

Ved beregningen av de midler som skal utbetales under den enkelte kontrakt, kan selskapet bygge på kontoutskriften for siste år, så vidt mulig oppdatert frem til opphørstidspunktet for kontrakten, jf. forskrift 26. mai 1995 nr. 583 om kontoføring og kontoutskrift i livs- og pensjonsforsikring § 5.

§ 4. Risikofradrag

Et livsforsikringselskap har ved oppgjør etter § 3 adgang til å gjøre et risikofradrag som står i forhold til endringer i selskapets risiko som følge av opphør av livrentekontrakt.

Risikofradrag skal i tilfelle beregnes etter aktuariemessige prinsipper ut fra endringene i risiko knyttet til person i forhold til beregningsgrunnlaget for livrentekontraktene. I særlige tilfelle kan selskapet kreve egen helseerklæring eller legeerklæring for den forsikrede og legge opplysningene i erklæringen til grunn ved beregningen av risikofradraget. Opphørstidspunktet etter § 2 annet ledd forskyves med den tid det måtte ta utover tre uker fra selskapet måtte kreve en helseerklæring eller legeerklæring til slik erklæring foreligger.

§ 5. Livsforsikringselskapers opplysningsplikt

Livsforsikringselskaper skal senest innen 30. juni 2007 gi forsikringstakere med individuell livrentekontrakt skriftlig melding om adgangen til å bringe livrentekontrakten til opphør i samsvar med reglene i forskriften her. Det skal opplyses om gjeldende regler for skattlegging av inntekt og formue av individuelle livrentekontrakter.

Meldingen skal inneholde opplysning om retten til å kreve utbetaling av midler tilordnet den enkelte livrentekontrakt og om størrelsen av de midler som er tilordnet kontrakten på tidspunktet for meldingen. Det skal særskilt opplyses om i hvilken utstrekning selskapet vil benytte risikofradrag, samt at selskapet i særlige tilfelle vil kunne kreve egen helseerklæring eller legeerklæring for den forsikrede til bruk ved beregning av risikofradrag.

§ 6. Ikrafttreden og opphør av forskriften

Forskriften trer i kraft straks. Selskapene skal så vidt mulig anvende reglene i § 3 om oppgjør for alle livrentekontrakter som det er gitt melding om opphør for etter 1. januar 2007. Forskriften gjelder til og med 31. desember 2010.

12. mars Nr. 294 2007**Forskrift om løsning av tvister mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunene etter arbeids- og velferdsforvaltningsloven.**

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 12. mars 2007 med hjemmel i lov 16. juni 2006 nr. 20 om arbeids- og velferdsforvaltningen (arbeids- og velferdsforvaltningsloven) § 14 fjerde ledd. Kunngjort 23. mars 2007.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for løsning av tvister som hindrer inngåelse og gjennomføring av avtale om felles lokale kontorer mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunene, jf. arbeids- og velferdsforvaltningsloven § 14 siste ledd.

Arbeids- og velferdsetaten og kommunene skal ha felles lokale kontorer som dekker alle landets kommuner. Kontoret skal ivareta oppgaver for etaten og kommunens oppgaver etter sosialtjenesteloven kapittel 5 om tildeling av økonomisk stønad, jf. loven § 13.

Det felles lokale kontoret skal opprettes ved avtale mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunen, jf. loven § 14 første ledd.

For å sikre at det opprettes felles lokale kontorer for alle landets kommuner, skal fylkesmannen mekle i tvist mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunen når uenighet mellom partene hindrer at avtale blir inngått. Oppnås ikke enighet ved mekling, fastsettes de avtalevilkårene det tvistes om av en tvisteløsningsnemnd.

§ 2. Mekling

Twistesak fremmes for fylkesmannen av Arbeids- og velferdsetaten eller av kommunen. Et interkommunalt organ eller en vertskommune som har fått delegert myndighet fra annen kommune, vil og kunne fremme tvistesak for fylkesmannen og opptre som part i saken.

Saken fremmes skriftlig og begge parter skal gi sin skriftlige framstilling av saken før mekling.

Fylkesmannen mekler i møte med begge partene til stede. Partene møter på beslutningsdyktig nivå. Når det av fylkesmannen anses hensiktsmessig for å oppnå enighet mellom partene, kan fylkesmannen gi sin vurdering av saken under møtet og fremme forslag til meklingsløsning.

§ 3. Gjenstand for mekling

Det skal mekles for å oppnå en avtale som bestemmer lokalisering og utforming, organisering og drift av kontoret og hvordan kontoret skal samhandle med representanter for kontorets brukere og med kommunens øvrige tjenestetilbud.

Det kan også mekles for å oppnå avtale om at andre kommunale tjenester enn økonomisk stønad skal inngå i kontoret og hvilke tjenester dette skal være, jf. loven § 13 annet ledd.

Det kan også mekles for at avtalen skal inneholde bestemmelser om å utføre oppgaver på hverandres myndighetsområder, jf. loven § 14 annet ledd.

Oppstår det uenighet mellom partene ved gjennomføring eller praktiseringen av avtalen, kan partene prøve å oppnå enighet ved mekling hos fylkesmannen for å hindre oppsigelse av avtalen.

§ 4. Tvisteløsningsnemnd

Finner fylkesmannen at mekling ikke fører til enighet, avsluttes meklingen.

Saken sendes senest innen tre uker til tvisteløsningsnemnda for avgjørelse. Dersom fylkesmannen har fremmet forslag til meklingsløsning, skal dette forslaget legges ved saken. Det sendes samtidig kopi av saksdokumentene til KS og Arbeids- og velferdsdirektoratet til orientering.

Nemnda tar stilling til de forhold som partene ikke har inngått avtale om, jf. § 3 første ledd.

Saker etter § 3 annet til fjerde ledd kan ikke behandles av nemnda.

§ 5. *Tvisteløsningsnemndas oppnevning og sammensetning*

Tvisteløsningsnemnda skal ha en leder og to faste medlemmer med personlige stedfortreder.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet oppnevner nemndas leder med stedfortreder. KS og Arbeids- og velferdsdirektoratet oppnevner ett medlem hver med stedfortreder. Nemnda oppnevnes for fire år av gangen.

Nemndas leder og stedfortreder må fylle kravene etter domstolsloven § 54 annet ledd.

Godtgjørelse til nemndas leder og medlemmer fastsettes av Arbeids- og inkluderingsdepartementet.

§ 6. *Saksbehandling mv.*

Tvisteløsningsnemnda behandler tvisten på grunnlag av de skriftlige fremstillinger som partene har gitt. Nemnda kan be partene om ytterligere dokumentasjon dersom det er nødvendig for sakens opplysning.

Nemndas vedtak skal, eventuelt supplert med bestemmelser avtalt mellom partene, oppfylle krav til avtale mellom Arbeids- og velferdsetaten og kommunen etter loven § 14 første ledd.

Nemnda skal årlig avgi rapport til Arbeids- og inkluderingsdepartementet om nemndas virksomhet.

§ 7. *Vedtaksførhet*

Tvisteløsningsnemnda er vedtaksfør når leder og begge medlemmer eller deres stedfortreder er til stede.

Nemndas vedtak fattes ved alminnelig flertall. Det skal føres protokoll.

§ 8. *Forholdet til forvaltningsloven*

Forvaltningsloven gjelder for tvisteløsningsnemndas saksbehandling. Nemndas vedtak kan ikke påklages.

§ 9. *Vedtaketets virkning*

Tvisteløsningsnemndas vedtak, eventuelt supplert med bestemmelser avtalt mellom partene, har virkning som en avtale og gjelder inntil partene inngår avtale som erstatter denne.

§ 10. *Sakskostnader*

Hver av partene dekker egne sakskostnader ved mekling og ved behandling i tvisteløsningsnemnda.

Kostnader til nemndas leder og medlemmer med stedforetrederes dekkes av departementet.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

12. mars Nr. 295 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nor for 62° N i 2007.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 12. mars 2007 med hjemmel i forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 § 31. Kunngjort 23. mars 2007.

I

I forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd nr. 3 skal lyde:

- 3) 201.175 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62°N, hvorav 250 tonn avsettes til agn.

§ 16 skal lyde:

Fartøy med største lengde under 10 meter, samt fartøy med største lengde fra og med 10 meter til 10,99 meter og med hjemmelslengde under 10 meter kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Under 7 meter	1,16	23,0	Ubegrenset
7–7,9	1,38	27,4	Ubegrenset
8–8,9	1,63	32,3	Ubegrenset
9–9,9	2,00	39,7	Ubegrenset
10–10,9	2,19	43,4	Ubegrenset
11–11,9	2,67	52,9	Ubegrenset
12–12,9	3,17	62,9	Ubegrenset
13–13,9	3,84	76,1	Ubegrenset
14–14,9	4,37	86,6	Ubegrenset
15–15,9	5,64	111,8	Ubegrenset
16–16,9	6,28	124,5	Ubegrenset

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote</i>
17–17,9	6,93	137,4	Ubegrenset
18–18,9	7,65	151,7	Ubegrenset
19–19,9	8,30	164,6	Ubegrenset
20–20,9	8,87	175,9	Ubegrenset
21–21,9	8,63	171,1	Ubegrenset
22–22,9	9,00	178,5	Ubegrenset
23–23,9	9,36	185,6	Ubegrenset
24–24,9	9,72	192,7	Ubegrenset
25–25,9	10,01	198,5	Ubegrenset
26–26,9	10,38	205,8	Ubegrenset
27–27,9	10,67	211,6	Ubegrenset

Fartøy med største lengde fra og med 10 meter til og med 14,99 meter, med unntak av fartøy med største lengde fra og med 10 meter til 10,99 meter og med hjemmelslengde under 10 meter, kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Kvoteenhet</i>
under 7 meter	1,16	17,3	20,8	
7–7,9	1,38	20,6	24,7	17,92
8–8,9	1,63	24,3	29,2	
9–9,9	2,00	29,9	35,8	
10–10,9	2,19	32,7	–	
11–11,9	2,67	39,9	–	
12–12,9	3,17	47,3	–	
13–13,9	3,84	57,3	–	
14–14,9	4,37	65,3	–	
15–15,9	5,64	84,2	–	
16–16,9	6,28	93,8	–	
17–17,9	6,93	103,5	–	
18–18,9	7,65	114,2	–	14,93
19–19,9	8,30	123,9	–	
20–20,9	8,87	132,5	–	
21–21,9	8,63	128,9	–	
22–22,9	9,00	134,4	–	
23–23,9	9,36	139,8	–	
24–24,9	9,72	145,2	–	
25–25,9	10,01	149,5	–	
26–26,9	10,38	155,0	–	
27–27,9	10,67	159,3	–	

Fartøy med største lengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Kvoteenhet</i>
under 7 meter	1,16	14,4	17,3	
7–7,9	1,38	17,1	20,5	
8–8,9	1,63	20,2	24,3	14,89
9–9,9	2,00	24,8	29,8	
10–10,9	2,19	27,2	31,2	
11–11,9	2,67	33,1	38,1	
12–12,9	3,17	39,3	45,2	14,27
13–13,9	3,84	47,6	54,8	
14–14,9	4,37	54,2	62,3	
15–15,9	5,64	70,0	–	
16–16,9	6,28	77,9	–	
17–17,9	6,93	86,0	–	
18–18,9	7,65	94,9	–	
19–19,9	8,30	103,0	–	
20–20,9	8,87	110,0	–	
21–21,9	8,63	107,1	–	12,41
22–22,9	9,00	111,6	–	
23–23,9	9,36	116,1	–	
24–24,9	9,72	120,6	–	
25–25,9	10,01	124,2	–	
26–26,9	10,38	128,8	–	
27–27,9	10,67	132,4	–	

Fartøy med største lengde fra og med 21 meter til og med 27,99 meter, samt fartøy som har fått dispensasjon for forlengelse ut over 28 meter av sikkerhetsmessige årsaker, kan fiske følgende kvanta torsk (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Kvoteenhet</i>
under 7 meter	1,16	13,7	16,4	
7–7,9	1,38	16,3	19,6	
8–8,9	1,63	19,3	23,1	14,17
9–9,9	2,00	23,6	28,3	
10–10,9	2,19	25,9	29,7	
11–11,9	2,67	31,5	36,3	
12–12,9	3,17	37,4	43,1	
13–13,9	3,84	45,4	52,2	13,58
14–14,9	4,37	51,6	59,4	
15–15,9	5,64	66,6	69,9	
16–16,9	6,28	74,2	77,9	
17–17,9	6,93	81,9	85,9	
18–18,9	7,65	90,4	94,9	12,40
19–19,9	8,30	98,0	102,9	
20–20,9	8,87	104,8	110,0	
21–21,9	8,63	101,9	–	
22–22,9	9,00	106,3	–	
23–23,9	9,36	110,6	–	
24–24,9	9,72	114,8	–	11,81
25–25,9	10,01	118,2	–	
26–26,9	10,38	122,6	–	
27–27,9	10,67	126,0	–	

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk utover fartøykvoten.

§ 20 første ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk i åpen gruppe, kan fiske følgende fartøykvoter (tonn):

<i>Største lengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Under 8 m	1,0	11,0	13,8
8–9,99 m	1,4	15,4	19,3
10–27,99 m	1,6	17,6	22

Vedlegg I skal lyde: [Vern av kysttorsk 2007](#)

II

Endringene trer i kraft straks.

14. mars Nr. 296 2007

Forskrift om regulering av fangst av vågehval i 2007.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. mars 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 45. Kunngjort 23. mars 2007.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt å drive fangst av hval i 2007.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy fangste til sammen 1052 vågehval i Norges økonomiske sone, i fiskevernsonen ved Svalbard, i fiskerisonen ved Jan Mayen og i internasjonalt farvann.

Totalkvoten nevnt i første ledd fordeles på fangstområder som følger:

1. Norges økonomiske sone, fiskevernsonen ved Svalbard og internasjonalt farvann (IWC-områdene ES, EB, EW, EN) : 900 vågehval
2. Fiskerisonen ved Jan Mayen og internasjonalt farvann (IWC-område CM) : 152 vågehval.

§ 3. Fangstperiode mv.

Fangst av vågehval kan starte 1. april og skal være avsluttet innen 31. august kl. 2400.

Fiskeridirektoratet kan fastsette utseilingsfrist.

Fiskeridirektoratet kan forlenge fangstperioden.

§ 4. Fordeling av kvote

Fiskeridirektoratet kan fastsette maksimalkvote for fartøy innenfor IWC-området EW dersom utviklingen i fangsten tilsier dette.

§ 5. Avbrudd i fangst ved salg av fartøy

Avbrudd i fangst ved salg av fartøy i fangstperioden medfører bortfall av resterende kvote dersom selger ikke har et erstatningsfartøy som umiddelbart kan settes inn i fangsten.

§ 6. Overføring av kvote

Kvote som er tildelt det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy.

Fiskeridirektoratet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsen i første ledd.

§ 7. Ferdskriver/inspektør/observatør

Fartøy som deltar i fangst av vågehval skal ha installert ferdskriver. Ferdskriver skal være godkjent av Fiskeridirektoratet og installert av installatør godkjent av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan bestemme at fartøyene skal ha inspektør om bord under fangsten. Fartøyene kan også pålegges å ha med observatør under fangsten.

§ 8. Oppgaveplikt

Fangst dagbok utgitt av Fiskeridirektoratet skal føres fortløpende. Dagboken skal umiddelbart etter avsluttet fangstsesong sendes Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet fastsetter nærmere bestemmelser om innhenting av data fra ferdskriver.

Den som er gitt adgang til å delta i fangst av vågehval skal hver mandag kl. 1200 rapportere til Norges Råfisklag, avdeling Svolvær, om siste ukes fangst. Fiskeridirektoratet kan fastsette regler om hyppigere rapporteringsplikt.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fangsten i de ulike områdene når områdekvoten er beregnet tatt.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig gjennomføring av fangsten.

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder til og med 31. desember 2007.

14. mars Nr. 297 2007**Forskrift om bruk av ferdskriver for elektronisk overvåking av fangst av hval.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. mars 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 første ledd bokstav s. Kunngjort 23. mars 2007.

§ 1. Stedlig virkeområde

Denne forskriften gjelder for norske fartøy som driver fangst av hval i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon eller i farvann utenfor noen stats fiskerijurisdiksjon.

§ 2. Saklig virkeområde

Norske fartøy som har fått tillatelse til å drive fangst av vågehval skal ha installert ferdskriver for elektronisk overvåking av hvalfangst.

§ 3. Definisjon

Med «ferdskriver for elektronisk overvåking av hvalfangst» forstås datalogger med datakort og sensorer med tilførselskabler.

§ 4. Utstyr

Ferdskriver for elektronisk overvåking av hvalfangst skal være godkjent av Fiskeridirektoratet og installert av en av Fiskeridirektoratet godkjent installatør.

Før sesongstart skal ferdskriveren startes og samtlige funksjoner kontrolleres av godkjent installatør.

§ 5. Plikt til å påse at ferdskriveren er i drift

Ansvarshavende skal før avgang til feltet kontrollere at dioden på ferdskriveren lyser. Når fartøyet er i fangst, skal tilsvarende kontrolleres hver 24. time.

Tidspunktet for kontroll skal føres i merknadsrubrikken i fangst dagboken.

§ 6. Forbud mot å slå av, skade, ødelegge eller manipulere utstyret

Det er forbudt å slå av, skade, flytte eller på annen måte manipulere ferdskriveren.

Ansvarshavende om bord på fartøyet skal påse at:

- a) ferdskriversen ikke åpnes og forseglingsene ikke brytes
- b) sensorer som er tilkoblet ferdskriversen ikke endres/blokkeres/flyttes/skades
- c) strømforsyningen ikke brytes
- d) ferdskriverutstyr ikke fjernes fra fartøyet.

§ 7. *Feil i forbindelse med ferdskriversen*

Dersom dioden ikke lyser eller det oppstår synlig skade eller feil på ferdskriversen inkludert alle sensorer, sikringer og strømførende kabler til utstyret, skal fartøyet avslutte fangsten. Ansvarshavende om bord skal straks ta kontakt med Fiskeridirektoratet.

Fangsten kan ikke gjenopptas før feilen er utbedret. I særlige tilfeller kan Fiskeridirektoratet gi tillatelse til at fartøyet midlertidig kan fortsette fangsten uten elektronisk ferdskriver.

§ 8. *Omkostninger*

Omkostninger i forbindelse med installasjon og bruk av ferdskriver skal dekkes av fartøyeier.

§ 9. *Delegering*

Fiskeridirektøren kan gi nærmere regler om etablering og gjennomføring av ordningen med bruk av ferdskriver, herunder regler om krav til ferdskriver, tilsyn og kontroll.

§ 10. *Straff og inndragning*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft straks.

15. mars Nr. 298 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2007.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. mars 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670. Kunngjort 23. mars 2007.

I

I forskrift 20. desember 2006 nr. 1590 om regulering av fisket etter reker ved Øst-Grønland i 2007 gjøres følgende endring:

§ 6 første ledd skal lyde:

Fartøy som fyller vilkårene for å delta og har kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande en maksimalkvote på 289 tonn reker.

II

Endringen trer i kraft straks.

16. mars Nr. 299 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. mars 2007 med hjemmel i forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 § 31. Kunngjort 23. mars 2007.

I

I forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 gjøres følgende endring:

§ 13 tredje ledd skal lyde:

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en maksimalkvote på 475 tonn sei.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. mars Nr. 300 2007**Forskrift om endring i forskrift om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 19. mars 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 30, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 23. mars 2007.

I

I forskrift 5. juli 2002 nr. 698 om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på landbruksbaserte næringsmidler, fisk og fiskevarer gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om beskyttelse av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg på næringsmidler

§ 1 skal lyde:

Formålet med denne forskriften er å beskytte produktbetegnelser på næringsmidler ut fra opprinnelse, geografi og tradisjonelt særpreg, herunder sikre redelig omsetning av disse produktene.

§ 2 første og annet ledd skal lyde:

Forskriften gjelder for næringsmidler. Forskriften fastsetter vilkår for beskyttelse etter søknad av opprinnelsesbetegnelser, geografiske betegnelser og betegnelser for tradisjonelt særpreg.

Unntatt fra forskriftens bestemmelser er opprinnelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for vin, alkoholsterke og aromatiserte drikker mv., kildevann og naturlig mineralvann.

§ 3 nr. 1, 2 og 3 oppheves.

§ 3 nåværende nr. 4 og 5 blir nr. 1 og 2.

§ 4 skal lyde:

Kun produsenter, foredlere eller andre som er gitt beskyttelse i henhold til denne forskrift, samt forskrifter gitt i medhold av den, kan benytte betegnelsene «beskyttet opprinnelsesbetegnelse» eller «beskytta opphavsnemning», «beskyttet geografisk betegnelse» eller «beskytta geografisk nemning», «beskyttet tradisjonelt særpreg» eller «beskytta tradisjonelt særpreg», det aktuelle merket med bokmål eller nynorsk tekst, og det navn som er beskyttet i medhold av den særskilte produktforskrift.

Sammen med merking etter første ledd kan de nord- eller sørsamiske betegnelsene «suddjejuvvon álgonamahus» eller «vaarjelamme maadtoediejvесе», «suddjejuvvon geográfalaš namahus» eller «vaarjelamme eatnemediejvесе», «suddjejuvvon árbevirolaš erenoamášvuohta» eller «vaarjelamme vuekiediejvесе», og det aktuelle merket med nord- eller sørsamisk tekst, benyttes.

§ 6 første ledd skal lyde:

Et ikke-geografisk navn kan likevel beskyttes som opprinnelsesbetegnelse for et næringsmiddel, dersom navnet tradisjonelt er forbundet med et bestemt område eller sted. Øvrige vilkår i § 5 må være oppfylt.

§ 9 nr. 5 skal lyde:

5. en beskrivelse av hvilken metode som er benyttet ved fremstilling av næringsmidlet samt, dersom det er relevant, opplysninger om den opprinnelige, tradisjonelle metoden i området. Pakkingen skal beskrives dersom søker kan fastslå og godtgjøre at det er avgjørende for næringsmidlets kvalitet, sporbarhet og kontroll at pakkingen skjer innenfor det avgrensede geografiske området.

§ 11 skal lyde:

§ 11. Beskyttelse av betegnelser for tradisjonelt særpreg

Tradisjonelt særpreg er et kjennetegn som klart skiller et næringsmiddel fra andre lignende næringsmidler i samme kategori. Næringsmidlets utseende anses ikke som et slikt kjennetegn. Særpreget kan ikke utelukkende være en kvantitativ eller kvalitativ sammensetning eller en produksjonsmåte som er gitt i forskrift eller standard, med mindre forskriften eller standarden er utarbeidet for å definere et særpreg.

En betegnelse for tradisjonelt særpreg for et næringsmiddel kan beskyttes dersom følgende vilkår er oppfylt:

1. næringsmidlet må være fremstilt av tradisjonelle råvarer, ha en tradisjonell sammensetning, eller ha en produksjons- eller bearbeidingsmåte som gjenspeiler den tradisjonelle produksjons- eller bearbeidingsmåten,
2. navnet i seg selv må være særpreget og tradisjonelt, eller uttrykke næringsmidlets særpreg. Geografiske navn kan beskyttes så fremt de ikke er beskyttet etter kapittel II.

Et navn som uttrykker særpreg i henhold til bestemmelsene her kan ikke beskyttes hvis det:

1. utelukkende henviser til generelle påstander som anvendes for en kategori av næringsmidler, eller til påstander som omfattes i en særforordning,

2. er villedende, for eksempel ved at det henviser til et innlysende kjennetegn ved produktet, eller ikke svarer til produktspesifikasjonen eller til forbrukernes forventninger basert på produktets særlige kjennetegn.

En betegnelse for tradisjonelt særpreg kan ikke beskyttes dersom næringsmidlets særpreg beror på geografisk opprinnelse, eller utelukkende skyldes anvendelse av en teknologisk fornyelse.

§ 12 nr. 3 skal lyde:

3. en beskrivelse av forhold som gjør det mulig å bedømme den tradisjonelle karakter som omhandles i § 11 annet ledd nr. 1,

II

Endringene trer i kraft straks.

22. mars Nr. 301 2007

Forskrift om endring i forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 22. mars 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26 og § 15–4. Kunngjort 23. mars 2007.

I

I forskrift 22. desember 2006 nr. 1583 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) gjøres følgende endring:

§ 4–1 første ledd skal lyde:

Avgift kr 52,- betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer. Det er lik avgiftssats uavhengig av om neste landing er på norsk eller utenlandsk landingsplass.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2007.

23. feb. Nr. 302 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 23. februar 2007 med hjemmel i forskrift 18. desember 2006 nr. 1469 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007 § 3. Kunngjort 27. mars 2007.

I

I forskrift 18. desember 2006 nr. 1469 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007 gjøres følgende endring:

§ 2 oppheves.

Nåværende § 3 blir § 2.

Nye § 3, § 4 og § 5 skal lyde:

§ 3. Totalkvote

Uten hinder av § 1 kan norske fartøy med adgang til å delta fiske og lande tobis i perioden 1. april til og med 6. mai 2007.

Fartøyene kan fiske inntil 20.000 tonn tobis i EU-sonen i ICES statistikkområdet IV.

§ 4. Påmelding, loddtrekning og deltakelse

Deltakelse i fisket etter tobis skjer etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet. Etter påmeldingsfristens utløp avgjøres deltakelsen ved loddtrekning.

Hvert fartøy kan delta med en tur som skal være påbegynt og gjennomført innenfor en periode angitt av Fiskeridirektoratet. Det avgjøres ved loddtrekning i hvilken av følgende perioder fartøyet får delta i fisket:

- a) 1. april til og med 22. april,
- b) 16. april til og med 29. april eller
- c) 23. april til og med 6. mai.

Fartøy som får adgang til å delta skal melde utseiling til Fiskeridirektoratet.

§ 5. Fangstdagbok

Fartøy som får delta i fisket etter tobis skal føre fangstdagbok i henhold til forskrift 26. juli 1993 nr. 772 om oppgaveplikt for fiske- og fangstfartøy. Kopi av fangstdagbok skal ved endt tur umiddelbart sendes pr. telefaks til Havforskningsinstituttet (telefaksnummer +4737059021).

Nåværende § 4 blir ny § 6 og skal lyde:

§ 6. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter tobis i EU-sonen når områdekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Nåværende § 5 – § 6 blir nye § 7 – § 8.

II

Endringen trer i kraft straks.

16. mars Nr. 303 2007

Vedtak om endring i vedtekter for Norsk Tipping AS.

Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2007 med hjemmel i lov 28. august 1992 nr. 103 om pengespill m.v. § 3 tredje ledd. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 27. mars 2007.

I vedtekter 11. desember 1992 nr. 1266 for Norsk Tipping AS er det foretatt endringer. Vedtektene lyder i sin helhet etter dette:

§ 1. Selskapets navn og eierskap

Selskapets navn er Norsk Tipping AS. Selskapet opprettes fra 1. januar 1993, jf. kgl.res. 11. desember 1992 om opprettelse av selskapet. Staten eier alle aksjer i selskapet. Bestemmelsene i aksjeloven 13. juni 1997 nr. 44 gjelder ikke for Norsk Tipping AS, jf. pengespilloven § 3 annet ledd. Reglene i aksjeloven § 20–6 om representasjon av begge kjønn i styret gjelder imidlertid tilsvarende for Norsk Tipping AS.

§ 2. Selskapets lokalisering og formål

Selskapet har sitt forretningskontor i Hamar.

Selskapet skal i henhold til spilleregler fastsatt av departementet avholde og formidle pengespill i betryggende former under offentlig kontroll, med sikte på å forebygge negative konsekvenser av pengespillene, samtidig som det gjennom rasjonell drift av selskapet skal legges til rette for at mest mulig av overskuddet fra spillene kan gå til formål som nevnt i pengespilloven § 10.

§ 3. Selskapets styre

Selskapets styre skal ha minst fem medlemmer med varamedlemmer. Kjønnfordelingen i styret skal være i samsvar med bestemmelsene i aksjeloven § 20–6 første ledd.

Ansattes medlemmer i styret velges med personlige varamedlemmer. Når ansatte velger to eller flere styremedlemmer, skal begge kjønn være representert. Det samme gjelder for varamedlemmer. Varamedlemmer for øvrige medlemmer innkalles ved forfall i den rekkefølge som de er oppnevnt.

Dersom et medlem hvor personlig varamedlem ikke er oppnevnt, trer ut av styret i løpet av funksjonstiden, rykker første varamedlem opp som medlem av styret for den resterende del av den uttrede funksjonstid. Varamedlemmene rykker opp i den rekkefølgen de er oppnevnt.

Styret er vedtaksført når mer enn halvdel av samtlige styremedlemmer er til stede. Som styrets vedtak gjelder det som flertallet av de møtende har stemt for, eller ved stemmelikhet det som møtelederen har stemt for. De som stemmer for et vedtak må likevel alltid utgjøre mer enn en tredjedel av samtlige styremedlemmer.

Ved valg eller tilsetting anses den valgt eller tilsatt som får flest stemmer. Det skal foretas ny avstemning dersom ingen ved første avstemning får flertall av de stemmer som er avgitt. Står stemmene likt ved valg av møteleder, avgjøres valget ved loddtrekning. I andre tilfeller gjelder det som lederen har stemt for. Styret kan før den nye avstemning vedta at det bare skal stemmes på to eller flere av dem som i første avstemning har fått høyeste stemmetall.

§ 4. Selskapets virksomhet

Selskapets virksomhet skal være knyttet til formidling av pengespill, rettet mot norske borgere eller personer bosatt i Norge. Beslutning om iverksettelse av annen virksomhet eller om opprettelse av datterselskaper skal tas i generalforsamling. Vedtektene i datterselskap skal klart angi datterselskapets virksomhet og virksomheten skal ha tilknytning til aktivitet som omfattes av formålet med Norsk Tipping AS' virksomhet.

Selskapet blir forpliktet ved underskrift av to styremedlemmer i fellesskap.

Selskapets daglige drift blir ledet av administrerende direktør. Administrerende direktør skal holde styret orientert om spørsmål som er av vesentlig betydning for selskapets virksomhet, for eksempel knyttet til nasjonale politiske eller samfunnsmessige forhold, endringer i selskapets profil, utvikling av ny virksomhet, større omorganiseringer, vesentlige investeringer mv.

Administrerende direktør har selskapets prokura.

Styret kan gi prokura til andre tilsatte, men bare slik at prokura tegnes av to i fellesskap (fellesprokura).

§ 5. Årsregnskap

Kultur- og kirkedepartementet fastsetter selskapets årsregnskap etter forslag fra styret og godkjenner styrets årsmelding.

§ 6. Diverse bestemmelser

I tillegg til det kontroll- og tilsynsarbeid som foretas gjennom Lotteri- og stiftelsestilsynet avholdes det to ganger årlig møte mellom departementet og selskapet, med sikte på å opprettholde en løpende dialog om utvikling og praktisering av regelverket for Norsk Tipping's virksomhet. Ved behov kan det avholdes ytterligere møter. Det skal føres referat fra møtene.

Generalforsamling for Norsk Tipping avholdes hvert år i tilknytning til selskapets årsmøte. Det skal føres protokoll fra generalforsamlingen. Instruks til selskapet gis enten ved protokollert vedtak i generalforsamling eller ved brev direkte fra Kultur- og kirkedepartementet.

16. mars Nr. 304 2007**Vedtak om godkjenning av Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier som høyskole.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. mars 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1–2. Fremmet av Kunnskapsdepartementet. Kunngjort 27. mars 2007.

Med hjemmel i § 1–2 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler fastsettes det at Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier med virkning fra 1. april 2007 godkjennes som høyskole med de rettigheter det medfører.

19. mars Nr. 305 2007**Forskrift om opptak til utdanninger ved Høgskolen i Østfold.**

Fastsatt av styret ved Høgskolen i Østfold 19. mars 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6, § 3–7 og § 4–9, forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler § 1–1 nr. 4 og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad § 2. Kunngjort 27. mars 2007.

§ 1. Virkeområde og definisjoner

(1) Forskriften gjelder for opptak til utdanninger ved Høgskolen i Østfold som gir uttelling i studiepoeng og som inngår i høgskolens bevillingsfinansierte måltall vedtatt av styret.

(2) Forskriftens bestemmelser gitt i § 2 – § 4, gjelder også for opptak til betalingsstudier med deltakerfinansiering, oppdragsstudier, studier som gis i samarbeid med andre offentlige eller private organisasjoner, og for kurs- og emnestudier som ikke faller inn under høgskolens bevillingsfinansierte måltall men som gir uttelling i studiepoeng. Bestemmelsene om rangering av søkere i § 5 – § 10 gjelder ikke til disse studiene, men vil gjøres gjeldende hvis det ikke er vedtatt andre bestemmelser for rangering av søkere.

(3) Med *grunnutdanning* forstås utdanning som bygger på videregående skolegang eller tilsvarende realkompetanse.

(4) Med *videreutdanning* forstås utdanning som bygger på tidligere avlagt grunnutdanning og eventuell yrkespraksis.

(5) Med *masterutdanning* forstås høyere grads utdanning som bygger på avlagt utdanning på lavere grads nivå og eventuell yrkespraksis.

(6) Med *praktisk-pedagogisk utdanning* forstås en utdanning som gir pedagogisk tilleggskompetanse til en faglig utdanning, for å kvalifisere søker for tilsetning som lærer i skolen i henhold til de gjeldende bestemmelsene i Opplæringslova.

§ 2. Minstekrav for opptak

(1) For opptak til grunnutdanninger gjelder bestemmelsene gitt i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, kapittel 2–6 og 9.

(2) For opptak til videreutdanninger, masterutdanninger og praktisk-pedagogisk utdanning gjelder følgende bestemmelser om minstekrav for opptak:

- (a) For utdanning som er regulert av nasjonal rammeplan, gjelder minstekrav for opptak i henhold til denne rammeplanen eller forskrift til rammeplanen.
- (b) For utdanning som har studieplan som ikke er regulert av nasjonal rammeplan, gjelder minstekrav for opptak i henhold til godkjent studieplan av styret eller annet organ med myndighet til å fatte vedtak om godkjent studieplan.
- (c) Godkjent opptaksgrunnlag til masterutdanninger framgår av forskrift om krav til mastergrad. Styret fastsetter gjennom studieplaner nærmere krav om opptaksgrunnlag til den enkelte masterutdanning, herunder faglige minstekrav.

§ 3. Utfyllende bestemmelser om opptak på grunnlag av realkompetanse

- (1) Bestemmelsene er gitt med hjemmel i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, § 3–1. Søker må

fylle/ha fylt 25 år i opptaksåret for å kunne søke opptak etter disse bestemmelsene.

(2) For opptak på realkompetanse til grunnutdanninger, kreves minimum 5 år relevant yrkespraksis på eller tilsvarende heltid. Relevansen i yrkespraksis vurderes i forhold til den utdanningen det søkes opptak til. Deltidsarbeid med angitt stillingsbrøk eller timetall i en definert periode kan omregnes til heltid. Ulønnet og/eller ideelt arbeid kan telle når dette arbeidet er av heltidskarakter. Hjemmeomsorg for egne barn teller med inntil 1 år for hvert barn det dokumenteres omsorg for. Gjennomført førstegangstjeneste teller med inntil 1 år. Bestått videregående skolegang eller annen utdanning som bygger på kunnskaper fra grunnskole, kan telle inntil 2 år. Omfanget av lønnet eller ulønnet yrkespraksis skal utgjøre minimum 3 år av minstekravet på 5 år relevant yrkespraksis. Søkere med annet morsmål enn norsk eller et annet nordisk språk, må dokumentere kunnskaper i norsk tilsvarende kravene som stilles i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, § 2–3. Det blir stilt krav om gode kunnskaper i engelsk til utdanninger som har et større innslag av engelskspråklig litteratur i pensum. Spesielle opptakskrav gitt i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, kapittel 4, gjelder også for søkere på realkompetanse.

(3) For opptak på realkompetanse til videreutdanninger, masterutdanninger og praktisk-pedagogisk utdanning, kreves at søker dokumenterer kompetanse som er på samme nivå som de grunnleggende krav om utdanning og eventuell yrkespraksis som stilles i henhold til § 2. Søker må for å bli underlagt vurdering av opptak på realkompetanse til en av disse utdanningene, dokumentere relevante teoretiske kunnskaper av minst 90 studiepoengs omfang i høyere utdanning og minst 5 år relevant yrkespraksis på eller tilsvarende heltid. Deltidsarbeid med angitt stillingsbrøk eller timetall i en definert periode kan omregnes til heltid. Ulønnet og/eller ideelt arbeid kan telle når dette arbeidet er av heltidskarakter. Hjemmeomsorg for egne barn teller med inntil 1 år for hvert barn det dokumenteres omsorg for. Gjennomført førstegangstjeneste teller med inntil 1 år. Bestått videregående skolegang, annen utdanning som bygger på kunnskaper fra grunnskole eller høyere utdanning kan telle inntil 2 år. Omfanget av lønnet eller ulønnet yrkespraksis skal utgjøre minimum 3 år av minstekravet på 5 år relevant yrkespraksis. Søkere med annet morsmål enn norsk, må dokumentere kunnskaper i norsk tilsvarende kravene i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, § 2–3. Det blir stilt krav om gode kunnskaper i engelsk til utdanninger som har et større innslag av engelskspråklig litteratur i pensum.

(4) Vedtak om godkjent realkompetanse er kun gyldig i studieåret som følger opptakstidspunktet, og kun til det studiet det er gitt opptak til.

§ 4. Betinget opptak

(1) Det kan fattes vedtak om betinget opptak der søker mangler del av minstekravet for opptak etter § 2.

(2) For opptak til grunnutdanninger er det gitt bestemmelser om opptak på visse vilkår (Betinget opptak) i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, kapittel 5.

(3) For opptak til videreutdanninger, masterutdanninger og praktisk-pedagogisk utdanning, kan betinget opptak vurderes gitt når ett av følgende kriterier er oppfylt:

(a) Der forhold utenfor søkers kontroll har medvirket til at eksamen som inngår i kravet for opptak ikke er avlagt eller blitt sensurert.

(b) Der søker ikke har bestått eksamen som inngår i kravet for opptak, men der det allikevel kan antas at søker har tilstrekkelige faglige kvalifikasjoner for å kunne påbegynne studiet det søkes opptak til.

(4) Det er en forutsetning for betinget opptak at manglende eksamen i opptaksgrunnlaget avlegges og består av studenten ved første mulige anledning. Hvis ikke dette kravet oppfylles, mister studenten studieplassen og studieretten ervervet gjennom betinget opptak.

(5) Søkere som er innvilget betinget opptak, kan ikke få utsatt studiestart til neste opptak etter bestemmelsene i § 14.

§ 5. Generelt om rangering av søkere ved opptak

(1) Dersom det er flere kvalifiserte søkere enn antall ledige studieplasser, rangeres søkere innbyrdes etter nærmere bestemte rangeringsregler.

(2) Ved opptak til grunnutdanninger skal søkere rangeres etter bestemmelsene gitt i forskrift om universiteter og høyskoler, kapittel 7.

(3) Ved opptak til videreutdanninger, masterutdanninger og praktisk-pedagogisk utdanning skal søkere rangeres etter nærmere bestemmelser gitt i § 6 – § 10. Der søker har flere mulige kvalifiserende grunnlag for opptak, skal det ved rangering velges det grunnlaget som gir gunstigst resultat for søkeren. Følgende kompetanse kan etter nærmere bestemmelser gitt i § 6 – § 10 telle ved rangering.

Karakterpoeng

Det kan gis karakterpoeng for den for opptak kvalifiserende utdanningen eller for deler av denne. Karakterpoeng gis på grunnlag av vektet karaktergjennomsnitt. Med vektet gjennomsnitt menes gjennomsnittet av alle tellende karakterer på vitnemålet vektet i forhold til antall studiepoeng/vekttall på hver karakterenhet/tellende emne. Karakterpoeng ved opptak gis etter følgende skala:

Karakterpoeng	5	4	3	2	1
Karakter	A	B	C	D	E

For søkere med tall- eller bokstavkarakterer fra eldre utdanninger, benyttes følgende omregningsskala:

<i>Karakterpoeng</i>	<i>5</i>	<i>4</i>	<i>3</i>	<i>2</i>	<i>1</i>
Karakter realfaglig utdanning	1.0–1.6	1.7–2.3	2.4–2.8	2.9–3.4	3.5–4.0
Karakter helse- og sosialfag, humanistiske fag, samfunnsfag, økonomi, jus, mv.	1.0–2.2	2.3–2.5	2.6–2.7	2.8–3.0	3.1–4.0
Karakter eldre skala	S	Mtf	Tf		Ng
Ikke gitt karakter			Bestått/ godkjent		

Denne omregningsskalaen har kun gyldighet for søknader om opptak til Høyskolen i Østfold.

Utdanningspoeng

Det kan gis utdanningspoeng for bestått høyere utdanning utover minstekravet for opptak.

Praksispoeng

Det kan gis poeng for yrkespraksis utover den for opptak kvalifiserende utdanningen. Normalt teller kun praksis ervervet etter utdanningen ved rangering, men særlig relevant praksis som er ervervet før utdanningen kan bli vurdert medregnet når denne praksisen normalt krever høyere utdanning ved tilsetning.

Tilleggs-poeng

Det kan gis tilleggs-poeng for organisasjonsarbeid, tillitsverv, mv., der dette er relevant for utdanningen.

Konkurranspoeng

fremgår som summen av poeng oppnådd for karakterpoeng, utdanningspoeng, praksispoeng og tilleggs-poeng.

(4) Kun søkere som oppfyller minstekrav for opptak, jf. § 2 og § 4, kan rangeres ved opptak. Søkere som er kvalifisert etter § 3, rangeres i henhold til bestemmelsene i § 10.

(5) Søkere som har overholdt den utlyste søknadsfristen for opptak, jf. § 11, skal rangeres foran søkere som søker etter denne fristen. Høyskolen kan allikevel behandle en søknad etter fristen på linje med søknader innen fristen der:

(a) søker pga. tungtveiende årsaker ikke har kunnet overholde søknadsfristen.
eller

(b) søknad gjelder utdanning som har ledige plasser (restplasser) uten ventelister med kvalifiserte søkere etter hovedopptaket. Til ledige plasser uten ventelister behandles kvalifiserte søkere løpende til studieplassene er fylt opp, og, med mindre særskilte hensyn taler for det, uten bruk av rangeringsreglene i § 6 – § 10.

§ 6. Rangering av søkere ved opptak til videreutdanninger.

(1) *Videreutdanninger innen lærerutdanning*

Ved rangering av søkere kvoterer søkerne med bakgrunn i kvalifikasjonsgrunnlaget for opptak. Rangering foretas fra og med gruppe I og deretter gruppevis synkende til studieplassene er fylt opp.

Gruppe I: Studenter som tar utdanningen som et valgfag innenfor et ordinært løp i allmenn- eller førskolelærerutdanningen eller gjennom å ha studierett på en bachelorutdanning ved Høyskolen i Østfold som inneholder denne utdanningen.

Gruppe II: Overflyttingsstudenter fra lærerutdanninger ved andre læresteder i Norge.

Gruppe III: Lærere med fast tilsetning i skolen. Ved innbyrdes rangering rangeres søkerne på grunnlag av lengden på praksis i læreryrket.

Gruppe IV: Søkere med fullført og bestått pedagogisk profesjonsutdanning, men som ikke har fast tilsetning i skolen. Ved innbyrdes rangering rangeres søkerne på grunnlag av karakterpoeng i den kvalifiserende utdanningen.

Gruppe V: Øvrige søkere som fyller minstekravet for opptak til utdanningen. For disse søkerne regnes utdanningen som en grunnutdanning. Ved innbyrdes rangering rangeres søkerne på grunnlag av bestemmelsene i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, kapittel 7.

(2) *Videreutdanninger innen helse- og sosialfag*

Karakterpoeng: Det gis karakterpoeng på grunnlag av den kvalifiserende utdanningen.

Utdanningspoeng: Det gis 1 poeng pr. beståtte videreutdanning på 30 studiepoeng, maksimalt 3 poeng.

Praksispoeng: Det gis 0.5 poeng pr. år praksis på/tilsvarende heltid, maksimalt 3 poeng. Til videreutdanning i anesthesi-, intensiv- og operasjonssykepleie gis det i tillegg 1 ekstra praksispoeng pr. år, maksimalt 6 ekstra poeng, til søkere med praksis som godkjent sykepleier fra følgende akuttavdelinger: medisinsk intensiv, kirurgisk intensiv, akuttmottak, intensiv nyfødt og/eller dialyseavdeling.

Konkurranspoeng fremkommer av sum poeng for karakterpoeng, utdanningspoeng og praksispoeng. Ved poenglikhet mellom flere søkere, rangeres eldste søker innenfor først.

Til videreutdanning i anesthesi-, intensiv- og operasjonssykepleie har søkere fast tilsatt ved Sykehuset Østfold en kvotert fortrinnsrett ved opptak. Rangeringsreglene over gjelder også innenfor kvotert søkergruppe med fortrinnsrett til studieplass.

(3) *Videreutdanninger innen ingeniørfag, teknologi- og realfag, økonomi, samfunnsfag, språkfag og informasjonsteknologi*

Det gis karakterpoeng på grunnlag av den kvalifiserende utdanningen. Konkurranspoeng fremkommer av karakterpoeng. Ved poenglikhet mellom flere søkere, rangeres eldste søker først.

§ 7. *Rangering av søkere ved opptak til praktisk-pedagogisk utdanning*

(1) Det gis utdannings- og konkurranspoeng på bakgrunn av utdanningsnivå/antall avlagte studier som er relevante undervisningsfag i skolen.

(2) Søkere med høyere grads utdanning (hovedfag, mastergrad eller tilsvarende) gis 50 konkurranspoeng.

(3) Søkere med lavere grads utdanning (cand.mag., bachelor, eller tilsvarende) gis 10 utdanningspoeng pr. beståtte studieår (60 studiepoeng) og 5 utdanningspoeng for beståtte halvårsheter (30 studiepoeng) innenfor utdanninger som er relevante undervisningsfag i skolen. Maksimalt antall konkurranspoeng for utdanninger innenfor lavere grad, er 45 konkurranspoeng.

(4) Søkere med bestått integrert 3 årig yrkesrettet bachelor-/profesjonsutdanning på lavere grads nivå, gis 30 utdanningspoeng for denne utdanningen. Det kan utover dette gis inntil 15 utdanningspoeng for beståtte studieår og halvårsheter som er tatt i tillegg til profesjonsutdanningen, jf. (3), og/eller 10 ekstra utdanningspoeng for et relevant fagbrev fra videregående skole. Maksimalt antall konkurranspoeng for profesjonsutdanning med eventuell tilleggsutdanning, er 45 poeng.

(5) Søkere med fagbrev/fagutdanning fra videregående skole og yrkesteoretisk utdanning, gis 30 utdanningspoeng for den utdanningen som samlet kvalifiserer for opptak etter § 2 – § 4. Det kan utover dette gis inntil 15 utdanningspoeng for beståtte studieår og halvårsheter som er tatt i tillegg til den kvalifiserende utdanningen, jf. (3). Maksimalt antall konkurranspoeng for fagbrev og yrkesteoretisk utdanning og eventuell tilleggsutdanning, er 45 poeng.

Ved poenglikhet mellom flere søkere, rangeres eldste søker først.

Kvalifisert søker etter § 2 – § 4 kan vedtas utelukket fra rangering og opptak til praktisk-pedagogisk utdanning hvis høyskolen ut i fra faglige og/eller økonomiske ressurser ikke kan gi tilbud om relevant fagdidaktikk til søkeren. Vedtak om avslag på opptak på grunnlag av manglende tilbud om fagdidaktikk i utdanningen, kan ikke påklages etter § 15. Tilbudet om fagdidaktikk kunngjøres i god tid før søknadsfristen på høyskolens faglige informasjonssider på web.

§ 8. *Rangering av søkere ved opptak til masterutdanninger*

(1) *Masterutdanning i organisasjon og ledelse*

Utdanningspoeng: Det gis utdanningspoeng for utdanning utover opptaksgrunnlaget på 180 studiepoeng etter følgende regler: 1 poeng pr. studienhet på 30 studiepoeng, maksimalt 4 poeng.

Praksispoeng: Det gis praksispoeng for relevant praksis etter følgende regler: 2 poeng pr. år med relevant praksis på/tilsvarende heltid utover minstekravet for opptak, maksimalt 10 poeng. Der praksis har vært i en formell lederstilling, gis det i tillegg 1 praksispoeng pr. år med ledererfaring, maksimalt 10 poeng. Maksimalt antall praksispoeng er 20 poeng.

Tilleggs-poeng: Det kan gis inntil 3 tilleggs-poeng for relevant organisasjonsarbeid.

Konkurranspoeng fremgår som sum av utdanningspoeng, praksispoeng og tilleggs-poeng.

Ved poenglikhet mellom flere søkere, rangeres eldste søker først.

(2) *Masterutdanninger i pedagogiske fag, lærerutdanning og helse- og sosialfag*

Karakterpoeng: Det gis karakterpoeng for den kvalifiserende utdanningen.

Utdanningspoeng: Det gis utdanningspoeng for relevant faglig videreutdanning utover opptaksgrunnlaget etter følgende regler: 1 poeng pr. studienhet på 30 studiepoeng, maksimalt 3 poeng.

Praksispoeng: Det gis praksispoeng for relevant praksis innen fagområdet: 0.5 poeng pr. år, maksimalt 3 poeng.

Konkurranspoeng fremgår som sum av karakterpoeng, utdanningspoeng og praksispoeng.

Ved poenglikhet mellom flere søkere, rangeres eldste søker først.

(3) *Masterutdanninger innen ingeniørfag, teknologi- og realfag, økonomi, samfunnsfag, språkfag og informasjonsteknologi*

Karakterpoeng: Det gis karakterpoeng for den kvalifiserende utdanningen.

Konkurransespoeng fremgår av karakterpoeng.

Ved poenglikhet mellom flere søkere, rangeres eldste søker først.

§ 9. Opptak utenom rangeringsreglene

(1) Inntil 20% av søkerne til en utdanning kan tildeles opptak utenom rangeringsreglene i § 6 – § 8. Dette kan gjelde søkere med minst ett av følgende grunnlag:

- a) der søker ikke kan rangeres etter disse rangeringsreglene.
- b) der søker dokumenterer at sykdom, funksjonshemming eller andre tungtveiende grunner gir grunn til å anta at eksamensresultatene ikke gir et riktig bilde av søkerens reelle kvalifikasjoner.

Ved vurdering av opptak utenom rangeringsreglene, foretas en helhetlig vurdering om søker har likeverdige kvalifikasjoner med søkere som tas opp etter vanlig rangering etter § 6 til § 8.

(2) Søker kan også innvilges opptak utenom rangeringsreglene, der andre særskilte forhold taler for at søkere med en bestemt utdannings- eller yrkesbakgrunn eller et underrepresentert kjønn må gis spesiell prioritet ved opptak. Opptak etter denne bestemmelsen må foretas og inngå innenfor maksimalt 20% av studiepllassene, jf. (1).

Det er en forutsetning at søkere som tas opp etter denne regelen er kvalifisert for opptak etter gjeldende regler, jf. § 2 – § 4.

§ 10. Rangering av søkere med godkjent realkompetanse

(1) Der søkere får godkjent realkompetanse som hele eller en del av opptaksgrunnlaget etter bestemmelsene i § 2 og § 3, skal rangering foretas gjennom skjønnsmessig vurdering av om søker har likeverdige kvalifikasjoner med søkere som tas opp etter de alminnelige rangeringsreglene og poengberegning. Søkere med godkjent realkompetanse skal ikke rangeres etter poengreglene i § 5 – § 8, men vurderes for opptak etter en skjønnsmessig helhetsvurdering.

(2) Til grunnutdanninger gjelder bestemmelsene i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, § 7–20 om rangering av søkere utenom poengreglene. Ved rangering av søkere på realkompetanse til utdanninger ved Høyskolen i Østfold, vil det bli lagt til grunn en helhetsvurdering av søkerens dokumenterte relevante yrkeserfaring og teoretiske kunnskaper gjennom bestått skolegang og kurs. Deltakelse i organisasjonsarbeid og som tillitsvalgt kan også tillegges noe betydning ved helhetsvurderingen. Der søkere vurderes å stå helt likt etter en slik helhetsvurdering, rangeres eldste søker først.

(3) Søkere godkjent for minstekravet for opptak til masterutdanning, videreutdanning eller praktisk-pedagogisk utdanning etter § 3, nr. 2, vurderes for opptak på grunnlag av en helhetsvurdering av søkerens dokumenterte relevante yrkeserfaring og teoretiske kunnskaper gjennom bestått skolegang og kurs. Deltakelse i organisasjonsarbeid og som tillitsvalgt kan også tillegges noe betydning ved helhetsvurderingen. Der søkere vurderes å stå helt likt etter en slik helhetsvurdering, rangeres eldste søker først.

§ 11. Søknadsfrister

Søknadsfrister for opptak kunngjøres minst 1 måned før fristens utløp på søknadsskjema og på høyskolens informasjonssider på web. Til grunnutdanninger utlyst gjennom nasjonalt, Samordna opptak vedtas søknadsfristene som nasjonale frister av Samordna opptak. Til lokale opptak til videreutdanninger, masterutdanninger og praktisk-pedagogisk utdanning vedtas søknadsfrister av høyskolen.

§ 12. Søknadsdokumenter

(1) Søknad om opptak skal stilles på fastsatt søknadsskjema eller gjennom elektronisk søknad til de utdanninger der dette tilbys. Alle opplysninger som er nødvendige og relevante for behandling av søknaden, skal dokumenteres sammen med søknaden eller gjennom ettersending. Søkeren plikter å orientere seg om hvilken dokumentasjon som er nødvendig å legge ved for at søknaden skal kunne behandles. Godkjent dokumentasjon er attesterte kopier av originale dokumenter. Attestasjon av rett kopi skal foretas av offentlig myndighet eller foretak som primært utfører kopitjenester. Dokumenter det ikke er mulig å legge ved innen søknadsfristen, skal ettersendes snarest mulig etter at de er søkerne i hende og senest innen en fastsatt ettersendingsfrist. Midlertidig dokumentasjon av pågående utdanning eller yrkespraksis kan vurderes for godkjenning og godskriving frem til det tidspunktet hvor sluttattestasjon forventes å foreligge.

(2) Dokumentasjon for skolegang og eksamen, skal være i form av vitnemål, karakterutskrift, kompetansebevis, fagbrev eller tilsvarende godkjent sluttokumentasjon fra skolen.

(3) Dokumentasjon for yrkespraksis skal være i form av arbeidsattest/arbeidsbekreftelse som angir start- og sluttidspunkt for arbeidsforholdet, en beskrivelse av yrkestittelen og arbeidets innhold, samt en angivelse av stillingsandel, stillingsprosent eller annen tallmessig angivelse av arbeidets samlede omfang.

(4) Dokumentasjon for hjemmeomsorg for egne barn skal være i form av bostedsbevis for familien, eller egen attestasjon på omsorg fra annen relevant myndighet.

- (5) Dokumentasjon for førstegangstjeneste skal være i form av godkjent tjenestebevis med beskrivelse av tjenestens innhold og tidsrom.
- (6) Dokumentasjon for etterutdanning og kurs, skal være i form av kursbevis eller tilsvarende bekreftelse.
- (7) Dokumentasjon for tillitsverv, organisasjonsarbeid etc., skal være i form av attest eller bekreftelse fra atterterende myndighet i aktuell klubb, forening eller organisasjon mv.

§ 13. *Politiattest*

Det kan kreves politiattest i forbindelse med opptak til utdanninger der student er i praksis i studietiden. Nærmere bestemmelser er gitt i Forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, kapittel 6.

§ 14. *Reservering av studieplass til neste opptak*

- (1) Innvilget studieplass kan søkes utsatt med ett år/reservert ved neste opptak.
- (2) Vilkåret for å få innvilget utsatt studiestart med ett år er at det etter søknad om opptak har oppstått uforutsette og tungtveiende årsaker som gjør at søkeren ikke kan ta studieplassen i det studieåret det er tildelt opptak for. Godkjente årsaker kan være sykdom, graviditet, omsorgsansvar, innkalling til førstegangstjeneste, eller lignende. Søkere som er gitt betinget opptak etter § 4 kan ikke søke om reservert plass ved neste opptak.
- (3) Innvilget utsatt studiestart med ett år medfører at søker får reservert plass på samme studium neste år. Det tas forbehold om at studiet tilbys ved neste års opptak. Søker må registrere seg som vanlig opptakssøker året etter for å bekrefte interessen for studieplassen som er reservert.

§ 15. *Bytte av studieplass etter opptak*

- (1) Det kan søkes om bytte av studieplass etter at opptak er foretatt.
- (2) Vilkåret for å søke bytte av studieplass, er at det har oppstått tungtveiende forhold som taler for dette etter omprioriteringsfristen før opptaket.
- (3) Der vilkåret under (2) er oppfylt, kreves videre at søker har minst samme konkurransepoeng/rangering som siste søker som er tatt opp ordinært i hovedopptaket, og at det er ledig plass på studiet som det søkes byttet til.
- (4) Ved søknad om bytte til et åpent studium, gjelder ikke vilkårene under (2) og (3), men søker kan søke studieplass på studiet det ønskes byttet til gjennom restopptak/restetorg eller liknende ordning.

§ 16. *Klage og begrunnelse*

Klagefrist på vedtak om opptak, er 3 uker fra søker har mottatt svar, jf. forvaltningsloven § 29. Klage på vedtak skal fremmes skriftlig, og stilles til klagenemnda. Klage på opptak behandles av en klagenemnd, jf. forskrift om opptak til universiteter og høyskoler, kapittel 8. Søker kan be om en utfyllende begrunnelse av vedtak før klage fremmes, jf. forvaltningsloven, § 24.

§ 17. *Ikrafttredelse for forskriften og opphør av tidligere regelverk*

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig opphører forskrift 28. februar 2005 nr. 189 om lokalt opptak og rangering av søkere til masterutdanninger, videreutdanninger og praktisk-pedagogisk utdanning og utfyllende bestemmelser 28. februar 2005 for opptak på realkompetanse til Høyskolen i Østfold.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend

20. mars Nr. 306 2007

Forskrift om endring i forskrift for studier ved Universitetet i Tromsø.

Fastsatt av styret ved Universitetet i Tromsø 20. mars 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3-3 og § 3-8. Kunngjort 27. mars 2007.

I

I forskrift 24. november 2005 nr. 1777 for studier ved Universitetet i Tromsø gjøres følgende endring:

§ 11 skal lyde:

For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Bachelor i realfag», «Bachelor i kultur- og samfunnsfag» eller «Bachelor i marine fag».

For oppnådd bachelorgrad i fritt sammensatte fag angis graden på vitnemålet som «Bachelor» uten faglig tilleggsbetegnelse.

For oppnådd mastergrad med et omfang av 120 eller 300 studiepoeng angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Master i <tittel på studieprogram>». Norges fiskerihøgskole kan i stedet for <tittel på studieprogram> benytte <tittel på studieprogram/fiskerikandidat> og <tittel på studieprogram/siviløkonom>.

For oppnådd erfaringsbasert mastergrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Erfaringsbasert master i <tittel på studieprogram>».

For oppnådd mastergrad i studier som erstatter de tidligere sivilingeniørstudiene, kan gradens faglige innhold på vitnemålet angis som «Master i teknologi/sivilingeniør».

For oppnådd mastergrad med integrert praktisk-pedagogisk utdanning angis gradens faglige innhold på vitnemålet som «Master i <tittel på studieprogram>» med tilføyelsen «med integrert praktisk-pedagogisk utdanning».

Det utstedes bare ett vitnemål per kandidat for oppnådd bachelorgrad innenfor et studieprogram og for oppnådd bachelorgrad i fritt sammensatte fag.

Det utstedes ikke vitnemål fra Universitetet i Tromsø til kandidater som har avlagt eksamener med mindre omfang enn 60 studiepoeng ved universitetet.

Ved vitnemålet skal det følge med et vitnemålstillegg som gir en nærmere beskrivelse av kandidatens utdanning og av høgre norsk utdanningssystem, Diploma supplement.

II

Endringen trer i kraft 20. mars 2007.

22. mars Nr. 307 2007

Beslutning om opphevelse av instruks for tilsyn etter forskrift 2. april 2001 nr. 384 om transport av levende dyr.

Fastsatt av Det sentrale Mattilsynet ved hovedkontoret 22. mars 2007 med hjemmel i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30 og forskrift 2. april 2001 nr. 384 om transport av levende dyr. Kunngjort 27. mars 2007.

I

Instruks 7. januar 2005 nr. 89 for tilsyn etter forskrift 2. april 2001 nr. 384 om transport av levende dyr oppheves.

II

Beslutningen trer i kraft straks.

23. mars Nr. 308 2007

Forskrift om endring i forskrift om drift av akvakultur (akvakulturdriftsforskriften) og forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 23. mars 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 4, § 5, § 6, § 13 og § 19. Kunngjort 27. mars 2007.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret gjøres følgende endringer:

Ny § 10a skal lyde:

§ 10a. Særlige krav for blåskjellsøknader

Søknad om tillatelse til akvakultur av blåskjell skal inneholde dokumentasjon som viser at søker har

- innbetalt et depositum på kr 2.500 per omsøkt dekar til en sperret konto, eller
- en forsikring som gir tilsvarende dekning som i bokstav a, eller
- stilt annen likeverdig sikkerhet som gir tilsvarende dekning som i bokstav a.

Før tillatelse utstedes må søker dokumentere et depositum, et forsikringsbevis eller annen likeverdig sikkerhet, i samsvar med det antall dekar tillatelsen skal lyde på.

Dokumentasjonen skal foreligge i form av bekreftelse fra finansinstitusjon, forsikringsinstitusjon eller annen relevant institusjon. Det påligger søker å dokumentere at forsikring eller annen likeverdig sikkerhet gir tilsvarende dekning som kravet til depositum.

Depositumet, forsikringen eller annen likeverdig sikkerhet skal være sikkerhet for opprydding etter permanent opphør av drift på en lokalitet, jf. akvakulturdriftsforskriften § 15 annet ledd og akvakulturloven § 13 første ledd.

§ 13 nytt annet ledd skal lyde:

Avgrensningen av tillatelse til akvakultur av blåskjell skal fastsettes i dekar.

II

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1785 om drift av akvakultur (akvakulturdriftsforskriften) gjøres følgende endring:

Ny § 58a skal lyde:

§ 58a. Krav om sikkerhetsstillelse for blåskjelltillatelser

Ny innehaver av tillatelse til akvakultur av blåskjell tildelt etter 31. mars 2007 skal umiddelbart etter overføring av en slik tillatelse, dokumentere at vedkommende har

- innbetalt et depositum på kr 2.500 per omsøkt dekar på en sperret konto, eller

- b) en forsikring som gir tilsvarende dekning som i bokstav a, eller
- c) stilt annen likeverdig sikkerhet som gir tilsvarende dekning som i bokstav a.

Dokumentasjonen skal foreligge i form av bekreftelse fra finansinstitusjon, forsikringsinstitusjon eller annen relevant institusjon, og skal sendes Fiskeridirektoratets regionkontor i den region hvor tillatelsen er hjemmehørende.

Depositumet, forsikringen eller annen likeverdig sikkerhet skal være sikkerhet for opprydding etter permanent opphør av drift på en lokalitet, jf. § 15 annet ledd og akvakulturloven § 13 første ledd.

Finansinstitusjonen kan utbetale depositumet med frigjørende virkning dersom Fiskeridirektoratets regionkontor samtykker til det. Det skal fremgå av samtykket hvem utbetalingen skal skje til. Ved overføring av tillatelse gir Fiskeridirektoratets regionkontor samtykke til utbetaling til tidligere innehaver når krav til sikkerhet er innfridd av ny innehaver.

III

Endringene trer i kraft 1. april 2007.

23. mars Nr. 309 2007

Forskrift om endring i forskrift om verdipapirfonds handel med derivater.

Fastsatt av Finansdepartementet 23. mars 2007 med hjemmel i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 4–5 første ledd nr. 6 og annet ledd og § 4–11 første ledd. Jf. EØS-avtalen art. 36 og 40 og vedlegg IX nr. 30 (direktiv 85/611/EØF med senere endringer). Kunngjort 27. mars 2007.

I

I forskrift 8. juli 2002 nr. 800 om verdipapirfonds handel med derivater gjøres følgende endringer:

§ 1 til § 3 skal lyde:

§ 1. Plassering i derivater

(1) Kapitalinnskudd i verdipapirfond som nevnt i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond (verdipapirfondloven) kan bare plasseres i derivater i samsvar med bestemmelsene i denne forskrift, med mindre annet følger av lov.

(2) Med derivater menes i denne forskrift finansielle instrumenter som nevnt i lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1–2 annet ledd nr. 4–7. Derivatet må ha et finansielt instrument som nevnt i verdipapirfondloven § 4–5, en finansiell indeks, rente, valuta eller vekslingskurs som underliggende.

(3) Kredittilsynet kan gi tillatelse til at fond kan investere i derivater som nevnt i lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 1–2 annet ledd nr. 8 dersom fondet ikke skal markedsføres innen EØS etter reglene i direktiv 85/611/EØF. Kredittilsynet kan i slik tillatelse gi regler som utfyller, supplerer eller avviker fra regler gitt i denne forskrift.

(4) Når et omsettelig verdipapir eller pengemarkedsinstrument inneholder et derivatelement, skal derivatelementet følge bestemmelsene i denne forskrift.

§ 2. Generelle begrensninger

(1) Et verdipapirfonds totale eksponering knyttet til derivater skal ikke overstige verdien av fondets forvaltningskapital. Ved beregning av den totale eksponeringen skal det tas utgangspunkt i nåværende verdi av underliggende, motpartsrisikoen, fremtidige markedssvingninger, og tiden som er tilgjengelig for å stenge posisjonene. Kredittilsynet kan gi nærmere regler om beregning av verdipapirfonds totale eksponering knyttet til derivater.

(2) Et forvaltningsselskap for verdipapirfond kan ikke på vegne av fondet benytte derivater som ledd i en strategi for å oppnå kontroll med utsteder av det underliggende til derivatet.

§ 3. Særregler for enkelte derivater

(1) Plasseringer i derivater basert på omsettelige verdipapirer (jf. verdipapirfondloven § 4–5 første ledd nr. 1) er ikke tillatt med mindre verdipapirene oppfyller de vilkår som følger av verdipapirfondloven § 4–6 første ledd nr. 1–3. Tilsvarende gjelder for derivater basert på pengemarkedsinstrumenter så lenge disse underliggende ikke oppfyller kravene i verdipapirfondloven § 4–6 annet ledd om pengemarkedsinstrumenter omsatt på andre markeder.

(2) Valutaderivater kan bare benyttes til sikring av valutaeksponering i fondets øvrige plasseringer, jf. verdipapirfondloven § 4–5 første ledd nr. 5.

(3) Unoterte derivater må daglig kunne verdiberegnes på en pålitelig og verifiserbar måte. På forvaltningsselskapets initiativ må unoterte derivater på ethvert tidspunkt kunne selges, innløses eller stenges ved en motgående handel til en rimelig pris.

(4) Unoterte derivater må inngås mot bank, forsikringsselskap eller verdipapirforetak med tillatelse fra en EØS-stat. Motparten må minst ha rating «investment grade» fra et anerkjent ratingbyrå. Første punktum begrenser ikke adgangen til oppgjørssentral med tillatelse etter lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 6–1 eller tilsvarende institusjon fra annen EØS-stat til å tre inn som part eller garantere for oppfyllelse av derivatkontrakter.

(5) Kredittilsynet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra første ledd dersom fondet ikke skal markedsføres innen EØS etter reglene i direktiv 85/611/EØF.

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a. Salg på termin og utstedelse av kjøpsopsjon mv.

(1) Verdipapirfond kan foreta salg på termin og utstede kjøpsopsjon etter reglene i annet til åttende ledd. Med salg på termin menes i bestemmelsen her også den delen i en bytteavtale som har framtidige forpliktelser og rettigheter som i solgt termin.

(2) Ved fysisk oppgjør må forvaltningsselskapet påse at leveringsrisikoen er fullt dekket til enhver tid fra det tidspunkt motparten tidligst kan kreve levering. Leveringsrisiko kan dekkes ved

- a) eie av underliggende
- b) innlån av underliggende
- c) utlånt underliggende med tilbakelevering før oppgjørsfrist for shortsalg
- d) kjøp av underliggende på termin
- e) kjøp av underliggende med kjøpsopsjon
- f) andre svært likvide finansielle instrumenter med en markedskurs som utvikler seg svært likt med, herunder er sterkt positivt korrelert med, terminens eller kjøpsopsjonens underliggende. Det forutsettes at også underliggende er svært likvid. Slik dekning kan bare benyttes i ekstraordinære situasjoner.

(3) Ved både fysisk og finansielt oppgjør må forvaltningsselskapet påse at markedsrisiko er fullt dekket til enhver tid fra avtaletidspunktet. Ved beregning av markedsrisiko må det ses hen til de faktorer som direkte eller indirekte bestemmer risikoen ved terminalsalget eller utstedelsen av kjøpsopsjonen, herunder blant annet løpetid, innløsningspris, markedsverdi, likviditet og sammenheng med underliggende. Verdipapirfondet kan ikke i noe tilfelle påta seg større markedsrisiko enn det som er tillatt etter reglene om eksponering knyttet til derivater og øvrige regler om plassering. Markedsrisiko kan dekkes ved:

- a) eie av underliggende finansielle instrument
- b) utlånte underliggende med tilbakelevering før oppgjørsfrist for shortsalg
- c) kjøp av underliggende på termin
- d) kjøp av underliggende med kjøpsopsjon
- e) likvide finansielle instrumenter med en markedskurs som utvikler seg svært likt med, herunder er sterkt positivt korrelert med, terminens eller kjøpsopsjonens underliggende
- f) kontanter
- g) likvide gjeldsinstrumenter med lav kredittrisiko.

(4) Med likvide instrumenter som nevnt i tredje ledd bokstav e) og g) menes instrumenter som innen sju arbeidsdager kan omgjøres til kontanter.

(5) Dekning i instrumenter som nevnt i tredje ledd bokstav e) og g) skal beregnes på en måte som sikrer at kravet til full dekning er oppfylt. Daglig markedsverdi skal i alle tilfelle reduseres med et beløp som minst tilsvarer:

- a) 5 prosent av aksjer, grunnfondsbevis og derivater med aksjer og grunnfondsbevis som underliggende. For opsjoner skal fratrukket baseres på markedsværdien av underliggende multiplisert med opsjonens delta.
- b) estimert verdireduksjon ved 0,5 prosentpoeng økning av internrenten til obligasjoner, sertifikater og derivater med obligasjoner og sertifikater som underliggende. For opsjoner skal fratrukket baseres på markedsværdien av underliggende multiplisert med opsjonens delta.
- c) 50 prosent av markedsværdien til andre finansielle instrumenter. For opsjoner skal fratrukket baseres på markedsværdien av underliggende multiplisert med opsjonens delta.

(6) Reglene som gjelder for plasseringer i finansielle instrumenter utstedt av samme selskap i vpfl. § 4–8 og nærværende forskrift § 4 skal gjelde så langt de passer for solgt termin eller solgt kjøpsopsjon. Ved beregning av eksponering skal følgende verdier benyttes:

- a) terminer: Markedsverdien av underliggende
- b) opsjoner: Markedsverdien av underliggende multiplisert med opsjonens delta.

(7) Reglene i vpfl. § 4–9 skal ikke hensyntas i forhold til underliggende i solgt termin eller solgt kjøpsopsjon.

(8) Kredittilsynet avgjør i tvilstilfelle hva som anses som full dekning etter annet til femte ledd. Kredittilsynet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra kravene i bestemmelsen her.

§ 4 til § 7 skal lyde:

§ 4. Plasseringsregler til verdipapirfondloven § 4–8 og § 4–9

(1) I forhold til verdipapirfondloven § 4–8 annet ledd nr. 1–3 skal derivater hensyntas slik at underliggende til derivater medregnes på følgende måter:

- a) Rett eller plikt til kjøp skal legges til fondets øvrige plasseringer mot samme utsteder
- b) Rett eller plikt til salg kan trekkes fra fondets øvrige plasseringer mot samme utsteder.

(2) Følgende verdier skal benyttes ved beregningen etter første ledd:

- Terminer og bytteavtaler: Markedsverdien av underliggende
- Opsjoner: Markedsverdien av underliggende multiplisert med opsjonens delta.

(3) For derivater med aksjer eller obligasjoner som underliggende, og der fondet skal etterligne sammensetningen av en indeks, vil grensene i verdipapirfondloven § 4–8a komme til anvendelse dersom betingelsene i nevnte bestemmelse er oppfylt.

(4) Ved plassering i noterte derivater skal risikoeksponeringen mot samme motpart beregnes etter reglene i

§ 8–3 i forskrift 22. juni 2000 nr. 632 om minstekrav til kapitaldekning for markedsrisiko mv. for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (CAD-forskriften) som igjen henviser til § 5, § 6 og § 6a i forskrift 22. oktober 1990 nr. 875 om minstekrav til kapitaldekning i finansinstitusjoner og verdipapirforetak (kapitaldekningsforskriften). Risikoeksponeringen mot samme motpart må ikke overstige:

- 10% av fondets eiendeler når motparten er en kredittinstitusjon
- 5% av fondets eiendeler mot andre motparter enn kredittinstitusjoner.

(5) Fjerde ledd begrenser ikke adgangen til oppgjørssentral med tillatelse etter lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 6–1 eller tilsvarende institusjon fra annen EØS-stat til å tre inn som part eller garantere for oppfyllelse av derivatkontrakter.

(6) I forhold til verdipapirfondloven § 4–9 første og annet ledd skal derivater hensyntas slik at underliggende til derivater medregnes på følgende måter:

- a) Rett eller plikt til kjøp skal legges til fondets øvrige plasseringer mot samme utsteder
- b) Rett eller plikt til salg kan ikke trekkes fra fondets øvrige plasseringer mot samme utsteder.

(7) Følgende verdier skal benyttes ved beregningen etter sjette ledd:

Terminer, opsjoner og bytteavtaler: markedsverdien av underliggende.

(8) § 4 første og fjerde ledd kommer ikke til anvendelse dersom underliggende til derivatet er en aksje- eller obligasjonsindeks som oppfyller betingelsene angitt i verdipapirfondloven § 4–8a første ledd nr. 2 til 4.

(9) Kredittilsynet kan ved enkeltvedtak gjøre unntak fra kravene i bestemmelsen her.

§ 5. *Krav til interne systemer og rutiner*

(1) Forvaltningsselskapet skal til enhver tid ha oppdaterte retningslinjer og rutinebeskrivelser for utførelsen av de enkelte operasjoner knyttet til derivathandelen. Forvaltningsselskapet skal til enhver tid besitte kompetanse som står i forhold til den risiko som ligger i selskapets derivathandel.

(2) Forvaltningsselskap skal ha risikostyringssystemer som til enhver tid sikrer overvåking og måling av risikoen ved derivatposisjonene og deres bidrag til risikoen i hele fondets portefølje.

(3) Forvaltningsselskapet skal ha systemer for markedsriktig og uavhengig fastsettelse av verdien på unoterte derivater.

§ 6. *Informasjon*

(1) Før et forvaltningsselskap benytter derivater på vegne av et verdipapirfond, skal det i fondets vedtekter inntas opplysninger om:

- a) at forvaltningsselskapet kan benytte derivater på vegne av fondet
- b) hvilke derivatinstrumenter som kan anvendes
- c) om forventet risiko og forventet avkastning på fondets underliggende verdipapirportefølje reduseres, forblir uendret eller øker som følge av derivatinvesteringene
- d) fondets grense for eksponering dersom fondet kan øke sin risiko ved bruk av derivatstrategier og eksponeringen er lavere enn maksimalgrensen fastsatt i § 2 første ledd.

(2) Forvaltningsselskapet plikter å gi informasjon om formålet med og omfanget av fondets bruk av derivater i rapporter til andelseierne og i salgsmaterialet. Informasjonen skal være tilstrekkelig til, og gitt på et slikt tidspunkt, at andelseierne kan vurdere hvordan bruken av derivater kan påvirke fondets forventede avkastning og risiko.

(3) Forvaltningsselskap for fond som kan øke sin risiko ved bruk av derivatstrategier plikter å inkludere en eksplisitt advarsel i sitt informasjonsmateriale om at derivatinvesteringer er risikofylte. I slike fond skal begrepet «derivat» eller «derivater» fremgå av betegnelsen på fondet.

(4) Det skal i prospektet opplyses om plasseringer i derivater etter forskrift 28. juli 1994 nr. 750 om prospekt for verdipapirfond.

(5) Kredittilsynet kan gi regler om rapportering av plassering i derivater.

§ 7. *Overgangsregler og ikrafttredelse*

(1) Forvaltningsselskap for verdipapirfond kan ikke tilby fond som kan øke sin risiko ved bruk av derivatstrategier før 1. januar 2003. Forvaltningsselskap som markedsfører UCITS-fond i andre EØS-land kan frem til 13. februar 2004 bare benytte derivater for å oppnå en hensiktsmessig forvaltning av fondet.

(2) Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 17. august 1993 nr. 808 om verdipapirfonds handel med opsjoner og terminer og regler 30. august 1994 for verdipapirfonds handel med opsjoner og terminer fastsatt med hjemmel i verdipapirfondloven § 4–6 og § 4–7.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. mars Nr. 310 2007**Forskrift om endring i forskrift om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 23. mars 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12 andre og tredje ledd, § 14, § 18 andre ledd jf. § 11 andre ledd bokstav a og § 30. Fremmet av Fiskeri- og kystdepartementet. Kunngjort 27. mars 2007.

I

I forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske eller fangst (konsesjonsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–26 skal lyde:

§ 2–26. (leiefartøy)

Ved forlis eller havari som medfører vesentlig driftsavbrudd kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket etter norsk vårgytende sild, i fisket etter nordsjøsil, i fisket etter kolmule, i fisket etter makrell og i fisket etter torsk, hyse eller sei.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

§ 4–6 skal lyde:

§ 4–6. (leiefartøy)

Ved forlis eller havari som medfører vesentlig driftsavbrudd kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket etter norsk vårgytende sild, i fisket etter nordsjøsil, i fisket etter kolmule og i fisket etter makrell.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

*II**Ikraftsetting*

Endringene trer i kraft straks.

26. mars Nr. 311 2007**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2007.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. mars 2007 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 4 og § 6, jf. forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone § 13, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2000 nr. 1670 og forskrift 23. mai 1980 nr. 4 om opprettelse av fiskerisone ved Jan Mayen. Delegering av fullmakt nr. 4. Kunngjort 27. mars 2007.

I

I forskrift 5. januar 2007 nr. 10 om regulering av fisket med fartøy som fører russisk flagg i Norges økonomiske sone og fiskerisone ved Jan Mayen i 2007 gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Uten hensyn til forbudet i § 1 har fartøy som fører russisk flagg adgang til å fiske følgende kvanta i Norges økonomiske sone nord for 62° N mellom 12 og 200 nautiske mil fra grunnlinjene:

- a) 140.000 tonn norsk arktisk torsk,
- b) 20.000 tonn norsk arktisk hyse,
- c) 2.000 tonn steinbit,
- d) 15.000 tonn sei som bifangst,
- e) 2.000 tonn uer (*Sebastes marinus* og *Sebastes mentella*) som bifangst,
- f) 50.000 tonn norsk vårgytende sild,
- g) 3.000 tonn andre arter som bifangst,
- h) 5.000 tonn sei.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når de kvanta som er angitt i bokstavene a) til h) er beregnet oppfisket.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. feb. Nr. 355 2007**Forskrift om endring i forskrift om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo.**

Fastsatt av styret ved Universitetet i Oslo 28. februar 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3-2, § 3-3, § 3-4, § 3-5, § 3-6, § 3-7, § 3-8, § 3-9, § 3-10, § 3-11, § 4-7, § 4-8 og § 5-3. Kunngjort 30. mars 2007.

I

I forskrift 20. desember 2005 nr. 1798 om studier og eksamener ved Universitetet i Oslo gjøres følgende endringer:

Del I innledningen skal lyde:

Forskriften gjelder ikke grader, studier og eksamener som opphører i samsvar med forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler, fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet. For disse gjelder fortsatt forskrift for studiene ved Universitetet i Oslo, fastsatt første gang 11. mars 1997 nr. 243 og på ny 20. desember 2006 nr. 1643, samt forskrift om avleggelse og gjennomføring av eksamener og prøver ved Universitetet i Oslo, fastsatt første gang 11. februar 1997 nr. 232 og på ny 20. desember 2006 nr. 1644.

§ 2.6.3 skal lyde:

§ 2.6.3. Graden cand.psychol.

Ved Universitetet i Oslo kan graden kandidata/candidatus psychologiae (cand.psychol.) oppnås på grunnlag av fastsatt studieprogram ved Det samfunnsvitenskapelige fakultet.

Examen philosophicum skal inngå i grunnlaget for graden cand.psychol.

Universitetsstyret fastsetter i utfyllende regler hva som kan inngå som examen philosophicum i graden cand.psychol.

Om krav til omfang av emner eller studieenheter avlagt ved Universitetet i Oslo, se § 2.7.3.

§ 3-3 skal lyde:

§ 3-3. Programplan

En programplan skal omfatte faglige krav, struktur og innhold, undervisning, eksamen og særskilte forhold tilknyttet studieprogrammet.

Om visse krav til hva som må fremgå av eller fastsettes i en programplan, se § 2.7.1, § 2.7.2, § 2.7.3, § 2.8.3, § 3.2.1, § 4-4, § 5.6.2, § 6.2.3 og § 6-4.

Rektor fastsetter øvrige krav til en programplan.

Fakultetet selv skal fastsette programplanen og/eller studieretningsplanen for det enkelte studieprogram som administreres av fakultetet. Andre deltagende fakulteter må godkjenne sin del av programplanen. For Lektor- og adjunktprogrammet skal likevel rektor fastsette programplanen.

Om studieprogresjon og tap av studierett for et studieprogram, se § 7.1.6 og § 7.2.1/§ 7.2.2 med utfyllende regler.

§ 3-6 og ny § 3-7 skal lyde:

§ 3-6. Fritak for eksamen eller prøve

Fastsatt med hjemmel i § 3-5 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Rektor kan i utfyllende regler fastsette generelle bestemmelser om fritak for eksamener eller prøver på bakgrunn av avlagt tilsvarende eller annen velegnet eksamen eller prøve ved Universitetet i Oslo eller ved annen institusjon, eller på bakgrunn av dokumentert realkompetanse.

Fakultetet kan i nærmere regler til § 3-6 fastsette spesielle bestemmelser for bestemte studieprogram, emnegrupper og/eller emner ved fakultetet om fritak for eksamener eller prøver på bakgrunn av avlagt tilsvarende eller annen velegnet eksamen eller prøve ved Universitetet i Oslo eller ved annen institusjon, eller på bakgrunn av dokumentert realkompetanse.

Fakultetet avgjør søknad om fritak for eksamen eller prøve innen fakultetets fagområde.

§ 3-7. Gjennomføring av studiet

Universitetsdirektøren kan i utfyllende regler fastsette generelle administrative bestemmelser i tilknytning til programstudent, enkeltemnestudent og privatist, jf. § 7.

Det enkelte fakultet kan i nærmere regler til § 3-7 fastsette egne administrative bestemmelser om søknadsgrunner og dokumentasjon i tilknytning til § 7.1.7 og § 7.1.9.

§ 4-3 skal lyde:

§ 4-3. Undervisningstilbud

Fakultetet fastsetter undervisningstilbudets omfang for emner og studieenheter ut fra Universitetsstyrets fastsettelse av opptaksrammer for det enkelte studieprogram.

Fastsettelsen av undervisningstilbudets omfang kan innebære begrenset kapasitet mht. adgangen til:

- ikke-obligatoriske emner eller studieenheter i et semester

– obligatoriske emner eller studieenheter i et semester ved forsinkelse i studieprogrammet.

Fakultetet kan i programplan eller emne-/studieenhetsbeskrivelse fastsette at det ordinært ikke er adgang til gjentak av undervisningsaktivitet med begrenset kapasitet tilhørende studieprogrammet eller emnet/studieenheten.

Rektor kan i utfyllende regler fastsette nærmere bestemmelser om undervisningstilbudets omfang.

Om krav til søknad om undervisningsopptak, melding til undervisningsaktiviteter eller fremmøte til undervisningen ved semesterstart, se § 7.1.3.

§ 5.5.1 skal lyde:

§ 5.5.1. Utsatt eksamen

Ved Universitetet i Oslo avholder det enkelte fakultet utsatt eksamen for eksamenskandidater, se § 7–6, med gyldig forfall til ordinær eksamen dersom det ikke avholdes ordinær eksamen i det påfølgende semester. Om gyldig forfall til eksamen, se § 7.6.5.

Det medisinske og Det odontologiske fakultet avholder imidlertid for medisinstudiet og odontologistudiet utsatt eksamen hvert semester for studenter med gyldig forfall til ordinær eksamen. Dette gjelder også for ernæringsstudiet i semestrene som er felles for de tre studiene.

Utsatt eksamen avholdes snarest mulig etter ordinær eksamen.

Det avholdes ordinært ikke ny utsatt eksamen ved gyldig forfall til utsatt eksamen.

Ved utsatt eksamen er det etter gyldig forfall til ordinær eksamen anledning til å gi avkall på å avlegge utsatt eksamen uten å ha gyldig forfall til denne.

Det enkelte fakultet kan for øvrig avholde utsatt eksamen for ulike studentgrupper etter behov.

Det enkelte fakultet avgjør søknad om adgang til utsatt eksamen og angir hvordan melding til slik eksamen og eventuelt trekk fra denne skal foretas.

Ny § 5–7 skal lyde:

§ 5–7. Gjennomføring av eksamen

Fakultetet har ansvaret for gjennomføringen av eksamen i emner eller studieenheter som fakultetet administrerer.

Fakultetet kan i nærmere regler til § 5–7 fastsette bestemmelser om gjennomføringen av fakultetets eksamener.

Fakultetet kan i nærmere regler til § 5–7 fastsette bestemmelser i tilknytning til «annen gyldig grunn» til gyldig forfall til eksamen, jf. § 7.6.5.

§ 6–3 og § 6–4 skal lyde:

§ 6–3. Anonymitet ved sensur og ved klage over karakterfastsettingen

Eksamenskandidatens anonymitet skal sikres ved skriftlig eksamen med tilsyn så langt det er faglig eller praktisk mulig.

Fakultetet selv fastsetter i emne- eller annen studieenhetsbeskrivelse på hvilken måte eksamenskandidatens anonymitet kan sikres ved eksamen uten tilsyn. Om emne- og annen studieenhetsbeskrivelse, se § 3–4.

Klagerens anonymitet skal ved klage over karakterfastsettingen sikres dersom dette er praktisk mulig.

Fakultetet skal gjøre karakterfastsettingen, eventuell sensorveiledning, bedømmersensors eventuelle skriftlige begrunnelse og annen relevant informasjon fra første sensurering, samt klagen, inkludert eventuell skriftlig begrunnelse for klagen, kjent for bedømmersensorene som foretar ny sensurering av klagerens prestasjon.

§ 6–4. Klage over karakterfastsettingen ved løpende vurdering/eksamen

Fastsatt med hjemmel i § 5–3 i UH-loven av 1. april 2005 nr. 15.

Ved løpende vurdering som skal eller kan inngå i eksamen i et emne eller en studieenhet, kan klageprosedyre i tilknytning til karakterfastsettingen finne sted først når det samlede resultat fra emnet eller studieenheten er kunngjort.

Fakultetet kan i programplan eller emne-/studieenhetsbeskrivelse fastsette at klageprosedyre kan finne sted allerede etter separat prøve eller annen vurdering/eksamen når resultatet er til hinder for videre studieprogresjon i semesteret.

§ 7.1.6 og § 7.1.7 skal lyde:

§ 7.1.6. Studieprogresjonen i studieprogrammet – Programstudent

En programstudent må ordinært følge studieprogresjonen for studieprogrammets fastsatte emner for det enkelte semester, eller av disse ha bestått:

- emner med minst 10 studiepoeng etter 1 semester i et ett- eller flerårig studieprogram ved Det matematisk-naturvitenskapelige fakultet
- emner med minst 20 studiepoeng etter 1 år i et ett- eller flerårig studieprogram ved Det utdanningsvitenskapelige fakultet
- emner med minst 30 studiepoeng etter 1 år i et ett- eller flerårig studieprogram ved andre fakulteter enn Det utdanningsvitenskapelige fakultet
- emner med minst 60 studiepoeng etter 2 år i et ett- eller flerårig studieprogram
- emner med minst 90 studiepoeng etter 3 år i et flerårig studieprogram

- emner med minst 120 studiepoeng etter 4 år i et flerårig studieprogram
- emner med minst 150 studiepoeng etter 5 år i et flerårig studieprogram
- emner med minst 180 studiepoeng etter 6 år i et flerårig studieprogram.

En programstudent i et 5–6-årig studieprogram, i enkelte 3-årige bachelorprogram eller 2-årige masterprogram kan likevel måtte følge egne studieprogresjonsregler som er fastsatt for studieprogrammet i særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6.

Om tap av studierett på grunn av manglende studieprogresjon, se § 7.2.1.

En programstudent med avtale om deltidsopplegg for studieprogrammet må følge en viss studieprogresjon som en del av avtalen.

Om søknad om deltidsopplegg, se § 7.1.9.

§ 7.1.7. Utsatt studiestart, permisjon, forsinkelse – Programstudent

En programstudent må på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10–1, søke om å få beholde studieretten uavhengig av studieprogresjonsregler, jf. § 7.1.6, og særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6 og § 7.2.1/§ 7.2.2, i tilknytning til følgende behov for endring av utdanningsplanen:

- a) utsettelse med å begynne på studieprogrammet («utsatt studiestart») med inntil to semester
- b) permisjon fra studieprogrammet med inntil to semester om gangen
- c) endring av sin utdanningsplan ved forsinkelse i studiegjennomføringen.

Om gjennomføring av studiet, se også § 3–7.

Om tap av studierett, se § 7.2.1.

§ 7.1.9 bokstav b skal lyde:

b) Deltidsopplegg

En programstudent som trenger deltidsopplegg for å beholde studieretten til studieprogrammet, jf. studieprogresjonsreglene i § 7.1.6 og særlige regler i utfyllende regler til § 7.1.6, må på fastsatt måte i søknad til fakultetet og innen fastsatt frist, jf. § 10–1, søke om deltidsopplegg, som ordinært må tilsvare minst 50% studieprogresjon av normal studieprogresjon. En programstudent som får behov for deltidsopplegg etter den fastsatte fristen, må sende søknaden snarest mulig etter at behovet oppsto.

Om studieprogresjonen i deltidsopplegg, se § 7.1.6.

§ 7.6.2 skal lyde:

§ 7.6.2. Behov for tilrettelagt eksamen – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat som har behov for tilrettelagt eksamen, må søke til fakultetet om dette på fastsatt måte og innen fastsatt frist, jf. § 10–1. En eksamenskandidat som får behov for tilrettelagt eksamen etter den fastsatte fristen og kan dokumentere at behovet oppsto etter fristen, må sende søknad snarest mulig etter at behovet oppsto.

Om tilrettelagt undervisning, se § 7.1.9.

§ 7.6.5 skal lyde:

§ 7.6.5. Gyldig forfall til eksamen – Eksamenskandidat

En eksamenskandidat som på grunn av sykdom eller annen gyldig grunn må trekke seg under eksamen, eventuelt ikke kan levere fastsatt oppgave, må levere legeattest eller tilsvarende dokumentasjon til fakultetet hvis eksamenskandidaten ønsker å få godkjent grunnen til trekk under eksamen som gyldig forfall og ikke få fremmøtet regnet som eksamensforsøk.

Om antallet forsøk til eksamen, se § 5–6.

En eksamenskandidat som på grunn av sykdom eller annen gyldig grunn må trekke seg før eksamen, men etter at 2-ukersfristen gikk ut, jf. § 7.6.1, må på tilsvarende måte som ved trekk under eksamen levere legeattest eller tilsvarende dokumentasjon for å få manglende fremmøte til eksamen godkjent som gyldig forfall.

Legeattest eller tilsvarende dokumentasjon må ved trekk før eller under eksamen opplyse om at den er utstedt i anledning forfall til en eksamen ved Universitetet i Oslo samt at forfallet gjelder følgende tidspunkt:

- den aktuelle eksamensdato
- første eksamensdag ved flere eksamensdager
- fristen for innlevering av semesteroppgave eller tilsvarende
- dato for utlevering av hjemmeeksamensoppgave
- fristen for siste innlevering ved mappelivering eller annen form for eksamen eller vurdering gjennom store deler av undervisningsperioden.

I tillegg må legeattest ved trekk under eksamen med tilsyn være utstedt på den aktuelle eksamensdag.

Eksamenskandidaten må sørge for at legeattesten eller tilsvarende dokumentasjon er poststemplet eller blir levert senest 3 dager etter tidspunktet for eksamen.

Om «annen gyldig grunn», se eventuelle nærmere regler fra det enkelte fakultet til § 5–7.

§ 7.6.9 bokstav c skal lyde:

c) *Privatist*

For en privatist som eksamenskandidat gjelder § 7–5 i tillegg til § 7–6.

En person som i emner eller studieenheter tilhørende visse 5-årige masterprogram, har avlagt eksamen som privatist i emner eller studieenheter med et omfang tilsvarende 180 studiepoeng eller mer med gjennomsnittlig karakter C eller bedre, kan søke fakultetet om å kunne avlegge eksamen i studieprogrammets øvrige emner som programstudent på bakgrunn av særlige regler i utfyllende regler til § 7.6.9, fastsatt av rektor, som også kan fastsette unntak fra kravet om gjennomsnittlig karakter C.

§ 10.2.2 og § 10.2.3 skal lyde:

§ 10.2.2. Utfyllende regler fra rektor

Rektor kan fastsette utfyllende regler til § 2–3, § 2–9, § 3–5, § 3–6, § 4–3, § 5–1 og § 7.6.9.

Rektor kan i utfyllende regler fastsette bestemmelser i tilknytning til øvrige paragrafer i forskriften med senere orientering til Universitetsstyret.

Om fastsettelse av Universitetsstyret og av Universitetsdirektøren, se likevel § 10.2.1 og § 10.2.3.

§ 10.2.3. Utfyllende regler fra Universitetsdirektøren

Universitetsdirektøren fastsetter årlig utfyllende regler til § 4.1.1, § 5–2, § 7–1, § 7–4, § 7–5, § 7.6.1 og § 7.6.2.

Universitetsdirektøren kan fastsette utfyllende regler til § 3–7 og § 3–8.

Ny § 10–4 skal lyde:

§ 10–4. Nærmere regler

Det enkelte fakultet kan fastsette nærmere regler til § 3–6, § 3–7 og § 5–7.

II

Endringene trer i kraft fra og med vårsemesteret 2007 (8. januar 2007).

16. mars Nr. 356 2007

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften).

Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 16. mars 2007 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 25 første ledd og § 48 annet ledd, forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) § 105 første ledd bokstav a og § 163 første ledd, jf. delegeringsvedtak 28. april 2005 nr. 398. Kunngjort 30. mars 2007.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) gjøres følgende endringer:

Vedlegg 3 skal lyde:

Vedlegg 3. Stater med visumfrihetsavtale

Visumfrie stater ved innreise til Norge pr. 1. april 2007, jf. utlendingforskriften § 105 bokstav a:

Amerikas Forente Stater
Andorra
Argentina
Australia
Belgia
Bermuda*
Brasil
Brunei
Bulgaria
Canada
Chile
Costa Rica
Danmark
El Salvador
Estland
Finland
Frankrike
Guatemala
Hellas

Honduras
Hongkong**
Irland
Island
Israel
Italia
Japan
Korea, Republikken
Kroatia
Kypros
Latvia
Liechtenstein
Litauen
Luxembourg
Macao***
Malaysia
Malta
Mexico
Monaco
Nederland
New Zealand
Nicaragua
Panama
Paraguay
Polen
Portugal
Romania
San Marino
Singapore
Slovakia
Slovenia
Spania
Storbritannia
Sveits
Sverige
Tsjekkiske Republikk
Tyskland
Ungarn
Uruguay
Vatikanstaten
Venezuela
Østerrike.

* Gjelder kun innehavere av BDTC (Bermuda)-pass

** Gjelder innehavere av Hongkong SAR-pass.

*** Gjelder innehavere av Macao SAR-pass.

Vedlegg 11 skal lyde:

Vedlegg 11. Visumfrihet – diplomat-/tjeneste-/spesialpass

Innehavere av følgende diplomat-, tjeneste- og spesialpass er unntatt fra visumplikt pr. 1. april 2007, jf. utlendingsforskriften § 163 første ledd:

Albansk diplomatpass (gjelder kun akkreditert ambassadør til Norge og dennes ektefelle og barn)
Boliviansk diplomat- og tjenestepass
Filippinsk diplomat-, tjeneste- og spesialpass
Makedonsk diplomat- og tjenestepass
Marokkansk diplomat-, tjeneste- og spesialpass
Pakistansk diplomat- og tjenestepass
Rumensk diplomat- og tjenestepass
Russisk diplomatpass (gjelder kun akkreditert ambassadør til Norge og dennes ektefelle og barn)
Sør-Afrikansk diplomat- og tjenestepass
Thailandsk diplomat- og tjenestepass
Tunisisk diplomatpass
Tyrkisk diplomat-, tjeneste- og spesialpass.

II

Endringene trer i kraft 1. april 2007.

27. mars Nr. 357 2007

Forskrift om endring av forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2007.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. mars 2007 med hjemmel i forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 § 31. Kunngjort 30. mars 2007.

I

I forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 gjøres følgende endringer:

§ 17 annet ledd skal lyde:

Fartøy med største lengde fra og med 15 meter til og med 27,99 meter, samt fartøy som har fått dispensasjon for forlengelse ut over 28 meter av sikkerhetsmessige årsaker, kan fiske følgende kvanta hyse (tonn):

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote:</i>
under 7 meter	1,18	7	15,7
7–7,9	1,39	9	18,5
8–8,9	1,65	10	21,9
9–9,9	2,04	13	27,1
10–10,9	2,18	14	28,9
11–11,9	2,67	17	35,5
12–12,9	3,17	20	42,1
13–13,9	3,84	24	51,0
14–14,9	4,37	27	58,0
15–15,9	7,83	50	104,0
16–16,9	7,83	50	104,0
17–17,9	7,83	50	104,0
18–18,9	7,83	50	104,0
19–19,9	7,83	50	104,0
20–20,9	7,83	50	104,0
21–21,9	7,83	50	104,0
22–22,9	7,83	50	104,0
23–23,9	7,83	50	104,0
24–24,9	7,83	50	104,0
25–25,9	7,83	50	104,0
26–26,9	7,83	50	104,0
27–27,9	7,83	50	104,0

Nytt § 17 tredje ledd skal lyde:

Ved beregning av kvoter etter denne paragraf brukes en kvoteenhet på 13,28.

§ 17 nåværende tredje og fjerde ledd blir nye fjerde og femte ledd.

§ 20 første ledd skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk i åpen gruppe, kan fiske følgende fartøykvoter (tonn):

<i>Største lengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Garantert kvote</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Under 8 m	1,0	11,0	17,3
8–9,99 m	1,4	15,4	24,2
10–27,99 m	1,6	17,6	27,7

II

Endringene trer i kraft straks.

27. mars Nr. 358 2007**Forskrift om endring i forskrift om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning.**

Fastsett av Landbruks- og matdepartementet 27. mars 2007 med heimel i lov 6. juni 1975 nr. 31 om utnytting av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova) § 38, jf. forskrift 22. juni 1984 nr. 1302 om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning § 27. Kunngjort 30. mars 2007.

I

I forskrift 22. juni 1984 nr. 1302 om seter og tilleggsjord m.m. i statsallmenning blir det gjort følgjande endringar:

§ 4 skal lyde:

Vert setervollen hausta, eller er han gjerda inn og vert nytta til beite av garden setra ligg til, reknar ein setra for å vere «i bruk» i høve til § 22 i fjellova.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Kommunen handsamar og avgjer søknaden etter gjeldande forskrift om nydyrking i dei tilfelle der søknaden omfattar fulldyrking eller overflatedyrking etter forskrifta. Gjeld søknaden kultivering, og eventuelt inngjerding, til beitebruk, skal kommunen gje fråsegn om dei forholda som er nemnde i § 5 i forskrifta om nydyrking.

§ 14 første ledd skal lyde:

På seter som ikkje er i bruk, men som ikkje er fallen i det fri, kan seterbrukaren halde husa ved like på ordinært vis. Seterbrukaren kan etter samtykke frå Statskog og fjellstyret utvide seterhusa eller setje opp eit nytt seterhus på visse vilkår, som til dømes at hus som alt står skal rivast. § 13 andre stykket i denne forskrifta gjeld tilsvarande.

§ 16 tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

§ 20 i denne forskrifta gjeld tilsvarande for løyve etter første stykket.

Fjellstyret gjer vedtak om at husa skal fjernast om korkje utvising eller løyve er aktuelt.

Kapittel 6 (§ 19, § 20 og § 21) overskriften skal lyde:

Kapittel VI. Seterretten fell bort av andre grunnar. Seterhus til fritidsføremål. Overdraging av seterhus.

§ 22 første ledd skal lyde:

Med samtykke frå Statskog og fjellstyret kan brukaren byggje om eller reie om uthus til bustad eller for utleige når det ikkje er aktuelt å ta opp att bruken av husa til seterformål og endringa av bruken ikkje vil vere ei hindring for seterdrifta på denne eller andre setrer. Det skal opprettast særskild avtale om avgift, som vert fastsett av Statskog.

§ 25 skal lyde:

Einskildvedtak gjort av Statskog i medhald av denne forskrifta, og som ikkje skal avgjerast ved skjøn, kan påklagast til Statens landbruksforvaltning etter reglane i kap. VI i forvaltningslova.

II

Endringane trer i kraft straks.

28. mars Nr. 359 2007**Forskrift om endring i forskrift om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften).**

Fastsett av Fiskeri- og kystdepartementet 28. mars 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 30. mars 2007.

I

I forskrift 27. november 2006 nr. 1319 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften) gjøres følgende endring:

§ 42 annet ledd bokstav b skal lyde:

- b) både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøpet finner sted, dersom ikke kjøpet skjer i forbindelse med at kjøper skal nytte strukturvoteordningen etter reglene i forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten. Det kan gjøres unntak fra kravet i første punktum for kjøper som er ført i manntallet i løpet av de siste 12 månedene, dersom han/hun har vært bosatt i fylket i minst 12 måneder.

II

Endringen trer i kraft straks.

28. mars Nr. 360 2007**Forskrift om avklaring, arbeidsrettet rehabilitering og oppfølging for sykmeldte arbeidstakere.**

Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 28. mars 2007 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkeds tjenester (arbeidsmarkedsloven) § 12 annet ledd. Kunngjort 30. mars 2007.

*Kapittel 1. Fellesbestemmelser***§ 1-1. Formål**

Formålet med denne forskriften er å bidra til at sykmeldte arbeidstakere kommer raskere tilbake i arbeid.

§ 1-2. Målgruppe

Målgruppen er sykmeldte arbeidstakere som mottar sykepenger etter folketrygdløven kap. 8, eller som gjorde det da tjenesten ble tildelt.

§ 1-3. Tjenesteleverandør

Tjenester etter denne forskriften anskaffes etter regelverk fastsatt i eller i medhold av lov 16. juli 1999 nr. 69 om offentlige anskaffelser.

§ 1-4. Forutsetninger for tildeling av tjenester

Tildeling av tjenester etter denne forskriften kan tidligst skje når Arbeids- og velferdsetaten har innhentet oppfølgingsplan etter arbeidsmiljøloven § 4–6 tredje ledd jf. folketrygdløven § 8–7, og det er dokumentert at arbeidsgiver har gjennomført bedriftsinterne tiltak som ikke har ført frem eller at bedriftsinterne tiltak har vært vurdert, men ikke er mulig å gjennomføre, jf. arbeidsmiljøloven § 4–6 første ledd.

§ 1-5. Avgjørelsesmyndighet, anvisning mv.

Hvem som tas på avklaring, arbeidsrettet rehabilitering eller oppfølging etter denne forskriften avgjøres av Arbeids- og velferdsetaten på det nivå Arbeids- og velferdsdirektoratet bestemmer.

Deltakere som ikke lenger fyller vilkårene for deltakelse, kan tas ut av avklaring, arbeidsrettet rehabilitering eller oppfølging.

Arbeids- og velferdsdirektoratet bestemmer også på hvilket nivå i Arbeids- og velferdsetaten anvisning og betaling for tjenester etter denne forskriften skal skje.

§ 1-6. Kontakt med arbeidsgiver

Tjenesteleverandøren skal i samråd med arbeidstakeren ha kontakt med arbeidsgiver for å sikre at tjenesten blir best mulig tilpasset.

*Kapittel 2. Avklaring***§ 2-1. Tjenestens innhold**

Avklaring innebærer systematisk kartlegging og vurdering av den enkeltes arbeidsevne og eventuelle ytterligere behov for bistand for å kunne få eller beholde arbeid. Utprøving av arbeidsevne kan inngå som element i kartleggingen når dette anses nødvendig og hensiktsmessig.

Tjenesteleverandøren skal, senest når avklaringen avsluttes, gi en skriftlig sammenfatning av det avklaringen har avdekket og en vurdering av behovet for videre bistand.

§ 2-2. Varighet

Avklaring av den enkelte deltaker kan vare i inntil fire uker, med mulighet for forlengelse i inntil fire uker.

*Kapittel 3. Arbeidsrettet rehabilitering***§ 3-1. Tjenestens innhold**

Arbeidsrettet rehabilitering skal bidra til at sykmeldte blir ført tilbake til eller øker sin deltagelse i arbeidslivet. Arbeidsrettet rehabilitering skal styrke den enkeltes arbeidsevne og mestring av helsemessige utfordringer.

Arbeidsrettet rehabilitering innebærer arbeidsforberedende trening, arbeidsutprøving, kontakt med arbeidslivet, generell opptrening, funksjonsfremmende trening, opplæring, motivasjon, trening i sosial mestring eller en kombinasjon av disse elementene.

Tjenesteleverandøren skal, senest når arbeidsrettet rehabilitering avsluttes, gi en skriftlig sammenfatning av den tjenesten som er gitt til den enkelte tjenestemottaker og redegjøre for effekten av rehabiliteringen.

§ 3-2. Varighet

Arbeidsrettet rehabilitering kan vare i inntil 12 uker.

*Kapittel 4. Oppfølging***§ 4-1. Tjenestens innhold**

Oppfølging innebærer personlig og praktisk bistand til deltaker og arbeidsgiver. Oppfølging kan være veiledning og råd, bistand til å finne egnede arbeidsoppgaver, bistand til tilrettelegging av arbeidet og arbeidssituasjonen eller bistand til å finne en egnet arbeidsplass.

Tjenesteleverandøren skal, senest når oppfølgingen avsluttes, gi en skriftlig sammenfatning av tjenesten som er gitt den enkelte tjenestemottakeren og en redegjørelse for deltakerens status på arbeidsmarkedet.

Oppfølging kan kombineres med arbeidsrettet rehabilitering når dette er hensiktsmessig.

§ 4–2. *Varighet*

Oppfølging av den enkelte deltaker kan vare i inntil seks måneder.

Kapittel 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 28. mars 2007.

29. mars Nr. 361 2007

Forskrift om reaksjoner ved overtredelse av akvakulturloven.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 29. mars 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 79 om akvakultur (akvakulturloven) § 28, § 29 og § 30. Kunngjort 30. mars 2007.

§ 1. *Formål*

Forskriften skal bidra til å sikre at bestemmelser gitt i eller i medhold av akvakulturloven blir gjennomført.

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften delegerer kompetanse etter akvakulturlovens § 27, § 28, § 29 og § 30 til Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets regionkontor, og gir nærmere regler om tvangsmulkt, overtredelsesgebyr og iverksetting av tiltak for den ansvarliges regning.

Forskriften begrenser ikke departementets og Fiskeridirektoratets kompetanse til å ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelser av andre bestemmelser enn de som er angitt i forskriftens § 10 og § 11.

§ 3. *Pålegg*

Etter akvakulturloven § 27 kan Fiskeridirektoratets regionkontor, ved overtredelse av bestemmelse gitt i eller i medhold av akvakulturloven, gi pålegg om tiltak for å bringe det ulovlige forholdet til opphør. Det kan fastsettes en frist for gjennomføring av slike tiltak.

§ 4. *Tvangsmulkt*

Etter akvakulturloven § 28 kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om løpende tvangsmulkt ved overtredelse av bestemmelse gitt i eller i medhold av akvakulturloven. Det kan også fattes vedtak om engangsmulkt.

Tvangsmulkt vedtas samtidig med pålegg etter § 3 eller senere.

I vedtak om tvangsmulkt skal fristen for å etterkomme pålegget være 14 dager regnet fra vedtakets dato. I særlige tilfeller kan det settes en annen frist.

Tvangsmulkten begynner å løpe dersom den ansvarlige oversitter den frist for retting av forholdet som Fiskeridirektoratets regionkontor har fastsatt i vedtaket om tvangsmulkt, og løper hver dag så lenge det ulovlige forholdet varer.

Tvangsmulkten løper likevel ikke når etterlevelse av pålegget er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige. Engangsmulkt forfaller heller ikke dersom oppfyllelse av pålegget er umulig på grunn av forhold som ikke skyldes den ansvarlige.

§ 5. *Utmåling av dagmulkt*

Dagmulkten utmåles til 15 ganger folketrygdens grunnbeløp dividert med 365.

Forhøyet dagmulkt utmåles til 150 ganger folketrygdens grunnbeløp dividert med 365. Forhøyet dagmulkt kan brukes dersom det foreligger fare for vesentlige skadevirkninger på miljøet, den som vedtaket retter seg mot, har unnlatt å etterkomme flere tidligere pålegg innen fristen eller ved andre særlige forhold.

I vurderingen av om det foreligger andre særlig forhold skal det tas hensyn til overtredelsens omfang og varighet, om overtredelsen strider mot sentrale hensyn som akvakulturloven skal ivareta, og om det foreligger behov for å legge et sterkere oppfyllelsespress på den ansvarlige.

§ 6. *Utmåling av engangsmulkt*

Engangsmulkt utmåles i forhold til kostnadene ved å gjennomføre det pålegg som er gitt, og settes minst så høyt at det blir ulønnsomt å oversitte fristen.

§ 7. *Reduksjon og frafall av tvangsmulkt*

Fiskeridirektoratet kan redusere og frafalle påløpt tvangsmulkt når det foreligger særlige grunner.

§ 8. *Iverksetting av tiltak for den ansvarliges regning*

Etter akvakulturloven § 29 kan Fiskeridirektoratets regionkontor iverksette tiltak for den ansvarliges regning. Den ansvarlige skal om mulig varsles om tiltak som vil bli iverksatt.

§ 9. Overtredelsesgebyr

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ilegge et overtredelsesgebyr til den som forsettlig eller uaktsomt overtrer de bestemmelsene som er angitt i § 10 og § 11.

Når ikke annet er fastsatt, er betalingsfristen 4 uker fra vedtakets dato.

§ 10. Utmåling av overtredelsesgebyr ved overskridelse av lovlig biomasse

Ved overskridelse av den lovlig biomassen i henhold til forskrift om drift av akvakulturanlegg § 42 og § 42a, utgjør overtredelsesgebyret det overskredne antall kilo multiplisert med den til enhver tid gjeldende verdi på overtredelsestidspunktet. Verdien fastsettes av Fiskeridirektoratet for en måned av gangen, og skal baseres på brutto salgpris for den aktuelle art.

Overtredelsesgebyret kan beregnes på annen måte dersom det foreligger særlige grunner. Maksimalt overtredelsesgebyr må ikke overstige folketrygdens grunnbeløp multiplisert med femten.

§ 11. Utmåling av overtredelsesgebyr ved andre overtredelser

Ved overtredelse av forskrift om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret § 29, forskrift om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret § 4 første ledd jf. annet ledd nr. 2, forskrift om tildeling og drift ved havbeiteverksemd § 28 eller forskrift om drift av akvakulturanlegg § 5, § 7, § 31, § 32 eller § 33 utgjør overtredelsesgebyret folketrygdens grunnbeløp multiplisert med en, tre, seks eller ti. Utmålingen tar utgangspunkt i folketrygdens grunnbeløp på overtredelsestidspunktet.

I vurderingen av hvilket utmålingsalternativ som skal anvendes, skal det legges vekt på graden av skyld, fortjeneste, forvaltningens kostnader ved behandling av saken og overtredelsens omfang.

Dersom det foreligger særlige grunner, kan overtredelsesgebyr etter første ledd forhøyes. Maksimalt overtredelsesgebyr må ikke overstige folketrygdens grunnbeløp multiplisert med femten.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. april 2007.

29. mars Nr. 362 2007**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 29. mars 2007 med hjemmel i forskrift 18. desember 2006 nr. 1469 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007 § 6. Kunngjort 30. mars 2007.

I

I forskrift 18. desember 2006 nr. 1469 om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2007 gjøres følgende endring:

§ 4 skal lyde:

§ 4. Påmelding, loddrekning og deltakelse

Deltakelse i fisket etter tobis skjer etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratet. Etter påmeldingsfristens utløp avgjøres deltakelsen ved loddrekning.

Hvert fartøy kan delta med en tur som skal være påbegynt og gjennomført innenfor en periode angitt av Fiskeridirektoratet. Det avgjøres ved loddrekning i hvilken av følgende perioder fartøyet får delta i fisket:

- a) 1. april til og med 22. april,
- b) 16. april til og med 29. april eller
- c) 23. april til og med 6. mai.

Fartøy som får adgang til å delta skal melde utseiling til Norges Sildesalgslag.

II

Endringen trer i kraft straks.

29. mars Nr. 363 2007**Forskrift om anlegg av offentlig veg.**

Fastsatt av Samferdselsdepartementet 29. mars 2007 med hjemmel i veglov 21. juni 1963 nr. 23 § 13, jf. § 9. Kunngjort 30. mars 2007.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder utforming og standard ved planlegging og bygging av offentlige veger og gater, jf. vegloven § 1. Forskriften kan fravikes av Samferdselsdepartementet.

§ 2. Dimensjonerende trafikkmengder og kjøretøy

1. Ved planlegging og utbygging av vegnettet skal arealbruk og vegfunksjoner vurderes i et 20 års perspektiv etter vegåpning. Forventet trafikktutvikling skal kartlegges for alle trafikantgrupper.

2. Veger som dimensjoneres for tung trafikk skal bygges slik at de normalt kan trafikkeres av kjøretøy med inntil 10 tonns aksellast, inntil 11,5 tonn på drivaksel, inntil 19 tonns boggilast, inntil 4,5 meters høyde og inntil 2,6 meters bredde. Det dimensjoneres for sporingsegenskaper tilsvarende vogntog med ytre venderadius 12,5 meter og kjøresporbredde 7,8 meter ved sving 180°.

Veger der det ikke er vesentlig behov for trafikk med store kjøretøy skal minimum bygges slik at de normalt kan trafikkeres av kjøretøy med inntil 6 tonns aksellast, inntil 10 tonns boggilast, inntil 3,75 meters fri høyde og inntil 2,55 meters bredde. Det dimensjoneres for sporingsegenskaper tilsvarende lastebil med ytre venderadius 12 meter og kjøresporbredde 4,8 meter ved sving 180°.

3. Forskrift for trafikkklaster for vegbruer, gang- og sykkelvegbruer, ferjekaier og andre konstruksjoner i det offentlige vegnett fastsettes av Vegdirektoratet. Lasteforskrifter for vegbruer gjøres gjeldende som minimumsforskrifter for hele det offentlige vegnett.

§ 3. Vegnormaler

1. Vegnormaler som kan ha miljø- eller samfunnsmessige konsekvenser, skal godkjennes av Samferdselsdepartementet.
2. Statens vegvesen ved Vegdirektoratet kan innenfor rammen av forskriftene fastsette utfyllende bestemmelser – vegnormaler. Målet med normalene er effektiv og trafikksikker transport av mennesker og gods, og best mulig tilpasning til bebyggelse, bomiljø, bymiljø, landskap, naturmangfold, kulturmiljø, vegetasjon og landbruksarealer.
3. Det skal redegjøres for miljø- og samfunnsmessige konsekvenser av vegnormalene før de vedtas. Offentlige og private institusjoner og organisasjoner som skal benytte vegnormalene, eller som skal ivareta brukerinteresser, bør gis anledning til å uttale seg. Statens vegvesen ved Vegdirektoratet bestemmer på hvilken måte høring skal foregå. Høring kan unnlates hvis den ikke vil være praktisk gjennomførlig eller må anses åpenbart unødvendig.
4. Myndighet til å fravike vegnormalene innenfor forskriftenes rammer, legges til Statens vegvesen ved Vegdirektoratet for riksveg, fylkeskommunen for fylkesveg og kommunen for kommunal veg.
5. Vegnormalene skal sikre en tilfredsstillende og enhetlig kvalitet på vegnettet ut fra samferdselspolitiske mål. Vegnormalene vil derfor måtte inneholde en del standardkrav. Vegnormalene skal likevel gi frihet til å velge løsning tilpasset forholdene på stedet.
6. Vegnormalene er en del av det tekniske grunnlaget for valg av løsning gjennom planlegging. Planbehandlingen skal skje med hjemmel i plan- og bygningsloven.
7. Ved planlegging og utbygging av vegnettet skal det fastlegges hvordan gang- og sykkeltrafikken skal avvikles.

§ 4. Ikrafttreden

Forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 24. mars 1987 nr. 225 om anlegg av veg.

30. mars Nr. 364 2007

Kunngjøring av Grunnlovsbestemmelser om endringer av Grunnloven §§ 20, 30, 86 og 87 og nye §§ 15 og 82.

Kunngjort ved kgl.res. 30. mars 2007. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Jf. Dok.nr.12:01 (2003–2004) og Innst.S.nr.94 (2006–2007). Kunngjort 30. mars 2007.

Stortinget vedtok 20. februar 2007 følgende endringer i Grunnloven §§ 20, 30, 86 og 87 og nye §§ 15 og 82:

Ny § 15 skal lyde:

Enhver, som har Sæde i Statsraadet, er pliktig til at indlevere sin Ansøgning om Afsked, efter at Storthinget har fattet Beslutning om Mistillid til vedkommende Statsraad alene eller til det samlede Statsraad.

Kongen er forbunden at indvilge sliig Ansøgning om Afsked.

Naar Storthinget har fattet Beslutning om Mistillid, kunne bare de Forretninger udføres, som ere nødvendige for en forsvarlig Embedsførsel.

§ 20 annet ledd skal lyde:

I de Sager som af Storthinget foranstaltes anlagte for Rigsretten, kan ingen anden Benaadning, end Fritagelse for idømt Livsstraf, finde Sted, medmindre Storthinget har givet sit Samtykke dertil.

§ 30 tredje ledd skal lyde:

Finder noget Medlem af Statsraadet, at Kongens Beslutning er stridende mot Statsformen eller Rigets Love, er det Pligt at gjøre kraftige Forestillinger derimod samt at tilføie sin Mening i Protokollen. Den der ikke saaledes har protesteret, ansees at have været enig med Kongen, og er ansvarlig derfor, saaledes som siden bestemmes, og kan af Storthinget sættes under Tiltale for Rigsretten.

Ny § 82 skal lyde:

Regjeringen skal meddele Stortinget alle de Oplysninger, der ere nødvendige for Behandlingen af de Sager, den fremlægger. Intet Medlem af Statsraadet maa fremlægge urigtige eller vildledende Oplysninger for Stortinget eller dets Organer.

§ 86 skal lyde:

Rigsretten dømmer i første og sidste Instans i de Sager, som Stortinget anlægger mod Statsraadets, Høiesterets eller Stortingets Medlemmer for strafbart eller andet retstridigt Forhold, naar de have brudt deres konstitutionelle Pligter.

De nærmere Regler om Stortingets Paatale efter denne Paragraf fastsættes ved Lov. Dog kan der ikke sættes kortere Forældelsesfrist end 15 Aar for Adgangen til at gjøre Ansvar gjældende ved Tiltale for Rigsretten.

Dommere i Rigsretten ere 6 Medlemmer valgte af Stortinget og de 5 efter Embedsalder ældste, fast udnævnte Medlemmer af Høiesteret, deriblandt Høiesterets Formand. Stortinget vælger Medlemmerne og Stedfortrædere for 6 Aar. Et Medlem af Statsraadet eller Stortinget kan ikke vælges til Medlem af Rigsretten. I Rigsretten har Høiesterets Formand Forsædet.

Den der har taget Sæde i Rigsretten som valgt af Stortinget, udtræder ikke af Retten, om den Tid, for hvilken han er valgt, udløber før Rigsrettens Behandling af Sagen er tilendebragt. Heller ikke en Høiesteretsdommer, som er Medlem af Rigsretten, udtræder af Retten, selvom han fratræder som Medlem af Høiesteret.

§ 87 skal lyde:

De nærmere Forskrifter om S sammensætningen af Rigsretten og Sagsbehandlingen fastsættes ved Lov.

30. mars Nr. 365 2007

Kunngjøring av Grunnlovsbestemmelser om endringer av Grunnloven §§ 17, 49, 73, 74, §§ 76–78 og Ikrafttredelse.

Kunngjort ved kgl.res. 30. mars 2007. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Jf. Dok.nr.12:14 (2003–2004) og Innst.S.nr.100 (2006–2007). Kunngjort 30. mars 2007.

Stortinget vedtok 20. februar 2007 følgende endringer av Grunnloven §§ 17, 49, 73, 74 og §§ 76–78 samt Ikrafttredelse:

I

§ 17 første punktum skal lyde:

Kongen kan give og ophæve Anordninger, der angaa Handel, Told, Næringsveie og Politi; dog maa de ikke stride mot Konstitutionen og de (saaledes som efterfølgende §§ 76, 77, 78 og 79 bestemte) af Stortinget givne Love.

§ 49 skal lyde:

Folket udøver den lovgivende Magt ved Stortinget.

§ 73 skal lyde:

Stortinget udnævner en Præsident, fem Vice-Præsidenter og to Sekretærer. Storting kan ikke holdes, medmindre mindst Halvdelen af dets Medlemmer ere tilstede. Dog kan ikke Grundlovsforslag behandles, medmindre mindst to Trediedele af Stortingets Medlemmer ere tilstede.

§ 74 annet ledd skal lyde:

Naar Stortingets Forhandlinger ere aabnede, have Statsministeren og Statsraaderne Ret til at møde i Stortinget og lige med sammes Medlemmer, dog uden at afgive Stemme, at deltage i de forefaldende Forhandlinger, forsaavidt disse holdes for aabne Døre, men i de Sager, som forhandles for lukkede Døre, kun forsaavidt det af Stortinget maatte tilstedes.

§ 76 skal lyde:

Enhver Lov skal først foreslaaes paa Stortinget, enten af dets egne Medlemmer, eller af Regjeringen ved en Statsraad.

Efter at Forslaget der er antaget, skal ny Deliberation finde Sted i Stortinget, som enten bifalder eller forkaster det. I sidste Tilfælde skal Forslaget, med de af Stortinget tilføjede Anmerkninger, på ny tages i Overveielse af Stortinget, som enten henlægger Forslaget eller antager det med de nævnte Anmerkninger.

Imellem enhver saadan Deliberation maa, i det mindste, tre Dage hengaa.

§ 77 skal lyde:

Naar en Lovbeslutning to paa hinanden følgende Gange er bifaldt af Stortinget, sendes den til Kongen med Anmodning om at erholde hans Sanktion.

§ 78 annet ledd skal lyde:

Billiger han den ikke, sender han den tilbake til Stortinget med den Erklæring, at han ikke for Tiden finder det tjenligt at sanktionere den. Beslutningen maa i dette Tilfælde ikke mere af det da samlede Storting forelægges Kongen.

II

Forandringer i §§ 17, 49, 73, 74 og 76–78 trer i kraft 1. oktober 2009.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 2/2007 s. 347 (i forskrift 9. februar 2007 nr. 174 om endring i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1147 om vin).

Hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen protokoll 47 skal lyde:

Jf. EØS-avtalen protokoll 47 nr. 1 (forordning (EØF) nr. 2676/90 endret ved forordning (EF) nr. 1293/2005), nr. 4 (forordning (EF) nr. 1622/2000 endret ved forordning (EF) nr. 643/2006) og nr. 6 (forordning (EF) nr. 753/2002 endret ved forordning (EF) nr. 1512/2005).

«I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen protokoll 47» siste strekpunkt skal lyde:

- nr. 6 (forordning (EF) nr. 753/2002) tilføyes: forordning (EF) nr. 1512/2005.

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2007-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2004	14	2167	Forskrift nr. 1473	2
2007	2	347	Forskrift nr. 174	3

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2006 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no